

Peygamber Efendimizin(s.a.v) Dilinden Dualar

“Allah’ım! Senin iznin ve yardımınla sabahladık ve akşamladık. Yine senin izin ve yardımınla yaşar ve ölürüz. Sonunda dönüş yalnız sanadır.”

“Allah'ım! Öfkenden rızana; cezandan affına sığınırım. Senden yine sana sığınırım. Sana övgüyü saymakla bitiremem. Sen kendini nasıl övdüysen öylesin.”

“Allah'ım! Nimetinin yok olmasından, verdiğin afiyetin (nimet ve sağlığın) bozulmasından, ansızın cezalandırmandan ve öfkene sebep olan her şeyden sana sığınırım.”

“Allah'ım! Kederden ve üzüntüden, acizlikten, tembellikten, cimrilikten, korkaklıktan, borç yükünden ve insanların kahrından sana sığınırım.”

“Allah'ım! Fakirlikten, yokluktan ve zilletten sana sığınırım; zulmetmekten ve zulme uğramaktan da sana sığınırım.”

“Allah’ım! Dalalet (sapıklığa) düşmekten veya (başkalarını) dalalet düşürmekten, hataya düşmekten veya (başkasını) hataya düşürmekten, zulmetmekten veya zulme uğramaktan, cahillik etmekten veya cahillikle karşılaşmaktan, sana sığınırım.”

“Allah’ım! Korkaklıktan sana sığınırım. Ömrün en düşük çağının zorluklarından, dünya fitnelerinden ve kabir azabından da sana sığınırım.”

“Allah’ım! Şimdiye kadar yaptığım, bundan sonra yapacağım işlerin şerrinden sana sığınırım.”

“Allah'ım! Cehenneme götüren fitneden, Cehennemin azabından zenginliğin ve fakirliğin şerrinden sana sığınırım.”

“Ey Allah’ım! Senin rahmetini umuyorum, beni göz açıp kapayıncaya kadar (da olsa) nefsimle başbaşa bırakma. Halimi tümüyle düzelt, Senden başka ilâh yoktur.”

“Allah'ım! Bedenime sağlık ver, gözüme sağlık ver, sağlığı benim varisim kıl(son nefesime kadar beni sağlıklı eyle). Halîm ve kerîm olan Allah'tan başka ilah yoktur. Ulu arşın sahibi Allah'ı noksan sıfatlardan tenzih ederim. Her türlü övgü âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur”

“Allah’ım! Senden hidayet, takva, (sorumluluk bilinci) iffet ve (gönül) zenginliği isterim.”

“Allah’ım, beni bağışla, bana merhamet et, bana hidayet nasip eyle, bana âfiyet ve (hayırlı) rızık ver.”

“Allah'ım! Bana öğrettiğin ilim ile beni faydalandır, bana fayda verecek ilmi öğret ve benim ilmimi artır. Her hâl üzere Allah'a hamd olsun. Cehennem ehlinin halinden Allah'a sığınırım.”

“Allah’ım! Fayda vermeyen ilimden, huşu duymayan kalpten, kabul olunmayan duadan doymayan nefisten sana sığınırım.”

“Ey kalpleri hâlden hâle çeviren Allah’ım, kalbimi dinin üzere sabit kıl.”

“...Allah'ım! Nefsime takvasını (günahlardan sakınma duygusu) ver ve onu (her türlü günden) temizle, Sen temizleyenlerin en hayırlısı. Onun koruyucusu ve efendisi de sensin..”

“Allah’ım! Beni iyilik işledikleri zaman sevinen ve kötülük yaptıkları zaman bağışlanma dileyen kullarından eyle.”

“Allah'ım! Açlıktan sana sığınırım.Çünkü açlık, ne kötü bir arkadaş. Hainlikten de sana sığınırım. Çünkü hainlik, ne kötü bir sırdış.”

“Allah'ım, ey insanların Rabbi! Sıkıntıyı gider, şifa ver. Şifayı veren ancak sensin. Senin vereceğin şifadan başka şifa yoktur. Öyle bir şifa ver ki, hastalık nedir bırakmasın.”

Peygamber Efendimizin(s.a.v) Dilinden Dualar

“Allah’ım! Yaratılışımı güzelleştirdiğin gibi ahlâkımı da güzelleştir”

“Allah’ım! (haktan) ayrılmaktan, iki yüzlülükten ve kötü ahlâktan sana sığınırım.”

“Allah’ım! Günahlarımın küçüğünü büyüğünü, öncesini sonunu, açığını ve gizlisini, hepsini bağışla.”

“Allah’ım! Bana kendi sevgini ve Senin yanında sevgisi bana fayda verecek kimsenin sevgisini ver.”

“Allah’ım! Harama bulaşmaktansa, helalinle yetineyim. Beni lütfunla (zengin kılarak) Senden başkasına muhtaç etme.”

“Allah’ım! Seni anmak,sana şükretmek, sana güzelce kulluk etmekte bana yardım et.”

“Allah’ım! Mal, aile, çocuk olarak insanlara verdiklerinin hayırlısını dilerim, sapıtan ve saptıranları değil.”

“Allah’ın adıyla... O’nun adıyla (hareket edildiğinde) yerde ve gökte hiçbir şeyin zararı dokunmaz. O, hakkıyla iştir, hakkıyla bilendir.”

“Bizi doyurup içiren ve bizi Müslümanlardan eyleyen Allah’a hamdolsun.”

“Allah’ım! (rahmetini) umarak, (azabından) korkarak kendimi sana teslim ettim. Yüzümü sana çevirdim. İşimi sana ısmarladım. Sırtımı sana dayadım, sana sığındım. Senden başka sığınak, senden başka dayanak yoktur. İndirdiğin kitaba ve gönderdiğin peygambere inandım.”

“Allah’ım! Kalplerimizi birleştir. Aramızı düzelt ve bizi kurtuluş yollarına ilet. Bizi karanlıklardan aydınlığa çıkar ve büyük günahların açığındanda gizlisinden de uzaklaştır.”

“Allah’ım! Bütün işlerimizin sonucunu güzel eyle, dünyada rezil olmaktan ve ahiret azabından bizi koru.”

“Allah’ım! Dinimi güzelce yaşat ki o benim güvencemdir. Dünyamı düzelt ki o benim geçim kaynağımdır. Ahiretimi hazırla ki o benim son durağımdır. Hayatımda her türlü hayrı ziyadesiyle ihsan eyle. Ölümümü de her türlü şerlerden muhafaza eyle.”

“Allah’ım sen affedicisin, cömertsin, affetmeyi seversin, beni de affet.”

Allah’ım! Şüphesiz ben nefsimde çok zulmettim, günahları bağışlayacak olan yalnız Sensin. Öyleyse katından bir af ile beni bağışla. Bana merhamet et, çünkü bağışlaması ve rahmeti çok olan sadece Sensin”

“Allah’ım! Sen benim Rabbimsin! Sen’den başka ilâh yoktur. Beni Sen yarattın. Ben Senin kulunum. Gücüm yettiğince (ezelde) sana verdiğim sözümde ve vaadimde durmaktayım. İşlediğim günahların şerrinden sana sığınırım. Bana lutfettiğin, ni’metlerini i’tirâfederim, günahımı da i’tirâfederim. Beni affet çünkü günahları ancak Sen affedersin”

“Allah’ım! Günahlarımı, bilgisizlik yüzünden yaptıklarımı, işimdeki aşırılıkları ve benden daha iyi bildiğin bütün kusurlarımı bağışla. Allah’ım, ciddi ve şaka yollu yaptıklarımı, yanlışlıkla ve bilerek işlediğim günahlarımı affeyle. Bütün bu kusurların hepsi bende vardır. Allah’ım! Şimdiye kadar yaptığım, bundan sonra yapacağım, gizlediğim ve açığa vurduğum, benden daha iyi bildiğin günahlarımı affeyle. Öne geçirende sen, geride bırakanda Sensin. Senin her şeye gücün yeter.”

“Allah’ım! Hatalarımı kar ve soğuk su ile temizle. Beyaz elbiseyi kirden temizlediğin gibi kalbimi de hatalardan arındır.”

“Allah’ım!Senden Seni sevmeyi, Seni sevenleri sevmeyi ve Senin sevgine ulaştıran ameli yapmayı isterim. Allah’ım! Senin sevgini, bana canımdan, ailemden ve soğuk sudan daha sevgili kıl.”

“Allah’ım! Senin rızân için oruç tuttum. Senin rızkınla orucumu açıyorum.”

Kur'an'dan 40 Dua

Rabbim! Gönlüme genişlik ver. İşimi kolaylaştır. Dilimden (şu) bağı çöz ki sözümü anlasınlar. (Taha 20/25-28)

Rabbim! Şeytanların kışkırtmalarından sana sığınırım! Onların yanımda bulunmalarından da sana sığınırım
Rabbim! (Mü'minun 23/97-98)

Rabbim! Gireceğim yere dürüstlükle girmemi sağla; çıkacağım yerden de dürüstlükle çıkmamı sağla. Bana tarafından, hakkıyla yardımcı bir güç ver!
(Isra 17/80)

Rabbim! Beni bereketli bir yere yerleştir. Sen, ağırlayanların en hayırlısıdır.
(Mü'minun 23/29)

Rabbim! Bana ve ana-babama verdiğin nimete şükretmemi ve razı olacağın yararlı işleri yapmamı nasip et. Neslimden gelenleri de iyi kimselerden eyle. Ben sana döndüm ve elbette ki Müslünmanlardanım.
(Ahkaf 46/15)

Rabbim! Bana ve ana-babama verdiğin nimete şükretmemi ve razı olacağın yararlı işler yapmamı nasip et. Rahmetinle, beni iyi kulların arasına kat!
(Neml 27/19)

Rabbim! Beni ve soyumdan gelecekleri namazı devamlı kılanlardan eyle;
Rabbimiz! Duamı da kabul eyle!
(İbrahim 14/40)

Rabbim! Hakkında bilgim olmayan bir şeyi senden istemekten sana sığınırım. Eğer beni bağışlamaz ve esirgemezsen, ben ziyana uğrayanlardan olurum!
(Hud 11/47)

Rabbim! Doğrusu kendime zulmettim. Beni bağışla. (Kasas 28/16)

Rabbim! Beni ve kardeşimi bağışla, bizi rahmetine kabul et. Zira sen merhametlilerin en merhametlisisin!
(A'raf 7/151)

Rabbim! Beni bağışla ve merhamet et! Sen merhametlilerin en hayırlısıdır.
(Mu'minun 23/118)

Rabbim! Beni, ana babamı, iman etmiş olarak evime girenleri, iman eden erkekleri ve iman eden kadınları bağışla, zalimlerin de ancak helakini arttır!
(Nuh 71/28)

Rabbim! (Onlar hakkında) adaletinle hükmünü ver. Bizim Rabbimiz Rahman'dır. Sizin anlattıklarınıza karşı yardımı umulandır.
(Enbiya 21/112)

Rabbimiz! Biz iman ettik, günahlarımızı bağışla, bizi cehennem azabından koru!
(Al-i İmran 3/16)

Rabbimiz! İndirdiğine inandık ve Peygamber'e uyduk. Bizi şahitlerden yaz!
(Al-i İmran 3/53)

Rabbimiz! Bizi doğru yola ilettikten sonra kalplerimizi eğriltme. Bize tarafından rahmet ver. Lütfu en bol olan sensin.
(Al-i İmran 3/8)

Rabbimiz! Gelmesinde şüphe edilmeyen bir günde, insanları mutlaka toplayacak olan sensin. Allah asla sözünden dönmez.
(Al-i İmran 3/9)

Rabbimiz! Gerçekten biz, 'Rabbimize inanın!' diye imana çağıran bir davetçiyi (Peygamber'i) işittik ve hemen iman ettik. Artık bizim günahlarımızı bağışla, kötülüklerimizi ört, ruhumuzu iyilerle beraber al, Rabbimiz!
(Al-i İmran 3/193)

Rabbimiz! Peygamberlerine vadettiklerini bize de ver ve kıyamet gününde bizi rezil etme! Şüphesiz sen sözünden caymazsın!
(Al-i İmran 3/194)

Rabbimiz! Bize tarafından rahmet ver ve bize, (şu) durumumuzdan bir kurtuluş yolu hazırla!
(Kehf 18/10)

Kur'an'dan 40 Dua

Rabbimiz! Biz iman ettik, bizi affet, bize acı! Sen, merhametlilerin en hayırlısısın!
(Mü'minun 23/119)

Rabbimiz! Bizi ve bizden önce gelip geçmiş imanlı kardeşlerimizi bağışla; kalplerimizde, iman edenlere karşı hiçbir kin bırakma! Rabbimiz! Şüphesiz ki sen çok şefkatli, çok merhametlisin!
(Haşr 59/10)

Rabbimiz! Ancak sana dayandık, sana yöneldik. Dönüş de ancak sanadır.
(Mümtehine 60/4)

Rabbimiz! Şüphesiz ki bizim gizlediğimizi de açıkladığımızı da sen bilirsin. Çünkü yerde de, gökte de hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz.
(İbrahim 14/38)

Rabbimiz! Bize gözümüzü aydınlatacak eşler ve zürriyetler bağışla ve bizi takva sahiplerine önder kıl! (Furkan 25/74)

Rabbimiz! Bizi sana boyun eğenlerden kıl, neslimizden de sana itaat eden bir ümmet çıkar, bize ibadet usullerimizi göster, tövbeimizi kabul et; zira tövbeleri çokça kabul eden, çok merhametli olan ancak sensin!
(Bakara 2/128)

Rabbimiz! Bize dünyada da iyilik ver, ahitte de iyilik ver. Bizi cehennem azabından koru!
(Bakara 2/201)

Rabbimiz! (Amellerin) hesap olunacağı gün beni, ana-babamı ve mü'minleri bağışla! (İbrahim 14/41)

Rabbimiz! Sabır yağdır üzerimize, sabit kıl ayaklarımızı ve kafir topluma karşı bize yardım et!
(Bakara 2/250)

Rabbimiz! Sabır yağdır üzerimize, Müslüman olarak al canımızı! (A'raf 7/126)

Rabbimiz! Unutursak veya hataya düşersek bizi sorumlu tutuma. Rabbimiz! Bizden öncekilere yüklediğin gibi bize de ağır bir yük yükleme. Rabbimiz! Bize gücümüzün yetmediği işler yükleme! Bizi affet! Bizi bağışla! Bize acı! Sen bizim Mevlamızsın. Kafirler topluluğuna karşı bize yardım et!
(Bakara 2/286)

Rabbimiz! Günahlarımızı ve işimizdeki taşkınlığımızı bağışla; ayaklarımızı sabit kıl; Kafirler topluluğuna karşı bize yardım et!
(Al-i İmran 3/147)

Rabbimiz! Biz kendimize zulmettik. Eğer bizi bağışlamaz ve bize acımazsan mutlaka ziyan edenlerden olursun.
(A'raf 7/23)

Rabbimiz! Cehennem azabını üzerimizden sav. Doğrusu onun azabı devamlıdır.
(Furkan 25/65)

Rabbimiz! Senin rahmet ve ilmin her şeyi kuşatmıştır. O halde tövbe eden ve senin yolunda gidenleri bağışla, onları cehennem azabından koru! (Mü'min 40/7)

Rabbimiz! Bizi, inkar edenlerin fitnesine düşürme, bizi bağışla! Rabbimiz! Şüphesiz aziz ve hakim olan sensin! (Mümtehine 60/5)

Rabbimiz! Nurumuzu tamamla, bizi bağışla; çünkü sen her şeye kadirsin!
(Tahrim 66/8)

Bizden tasayı gideren Allah'a hamdolsun. Doğrusu Rabbimiz çok bağışlayan, çok nimet verendir. (Fâtır 35/34)

Kudret ve şeref sahibi olan senin Rabbin, onların nitelendirdiği şeylerden yücedir. Peygamberlere selam, alemlerin Rabbi olan Allah'a hamdolsun. (Saffat 37/180-182)

Rabbimiz! Bizi zalimler topluluğu ile beraber bulundurma! (A'raf 7/47)

Kur'an'dan Peygamber Duaları

Hız. Adem(a.s) ve Hız. Havva'nın Duası (Araf-23) :

Ey Bizim Rabbimiz, kendimize yazık ettik. Şayet sen kusurumuzu örtüp, bize merhamet buyurmazsan, en büyük kayba uğrayanlardan oluruz.

Hız. Nuh(a.s)'ın Duası (Nuh-28) :

Ya Rabbi, beni, anamı, babamı ve evime mü'min olarak girenleri, erkek ve kadın olarak bütün mü'minleri affeyle.

Hız. Nuh(a.s)'ın Duası (Hud-47) :

Hakkında kesim bilgim olmayan şeyi istemekten sana sığınırım. Eğer beni affetmez, bana merhamet etmezsen, her şeyi kaybedenlerden olurum.

Hız. Nuh(a.s)'ın Duası (Kamer-10) :

Ya Rabbi ben mağlubum. Artık sen bana yardım eyle.

Hız. İbrahim(a.s)'ın Duası (İbrahim-40) :

Ya Rabbi, neslimden çoğunu namazı devamlı olarak ve gereğince kılan kullarından eyle. Duamı lütfen kabul buyur Ya Rabbi.

Hız. İbrahim(a.s)'ın Duası (İbrahim-41) :

Ey Rabbimiz, beni, ana babamı ve bütün mü'minleri kıyamet günü affeyle.

Hız. İbrahim(a.s)'ın Duası (Şuara-83) :

Ya Rabbi bana hikmet ver ve beni salihler arasına dahil eyle.

Hız. İbrahim(a.s)'ın Duası (Saffat-100) :

Ya Rabbi salih evlatlar lütfet bana.

Hız. Musa(a.s)'ın Duası (Kasas-16) :

Ya Rabbi ben kendime yazık ettim. Affeyle beni.

Hız. İbrahim(a.s)'ın Duası (Mümtehine-4) :

Ey Yüce Rabbimiz, yalnız sana güvenip dayandık, sana yöneldik ve sonunda da senin huzuruna varacağız.

Hız. İbrahim(a.s)'ın Duası (Mümtehine-5) :

Ey Yüce Rabbimiz, bizi kafirlere deneme konusu kılma, affet bizi. Çünkü sen Aziz ve Hakimsin; mutlak galib, tam hüküm ve hikmet sahibisin

Hız. Lut(a.s)'ın Duası (Ankebut-30) :

Ya Rabbi, bu müfsitler, bu bozguncular gürühuna karşı bana sen yardım eyle.

Hız. İsmail(a.s) ve Hız. İbrahim(a.s)'ın Duası (Bakara-127) :

Ey bizim Kerim Rabbimiz! Yaptığımız bu işi kabul buyur bizden. Hakkıyla işiten ve hakkıyla bilen ancak sensin.

Hız. İsmail(a.s) ve Hız. İbrahim(a.s)'ın Duası (Bakara-128) :

Ey Rabbimiz! Bizi sana boyun eğenlerden kıl, neslimizden de sana itaat eden bir ümmet çıkar, bize ibadet usullerimizi göster, tevbemizi kabul et; zira, tevbeleri çokça kabul eden, çok merhametli olan ancak sensin.

Hız. Yusuf(a.s)'ın Duası (Yusuf-101) :

Ey gökleri ve yeri yaratan. Dünyada da, ahirette de Meevlam, yardımcım Sensin. Müslüman olarak canımı al ve beni salihler (iyi insanlar) zümresine dahil eyle.

Hız. Yakup(a.s)'ın Duası (Yusuf-86) :

Sıkıntımı, keder ve üzüntümü sadece Allah'a arz ediyorum.

Hız. Eyüb(a.s)'ın Duası (Enbiya-83) :

Ya Rabbi bu dert bana iyice dokundu. Sen merhametlilerin en merhametli olanısın.

Kur'an'dan Peygamber Duaları

Hız.Yunus(a.s)'ın Duası (Enbiya-87) :

Ya Rabbi Sensin ilah, senden başka yoktur ilah. Sübhansın, bütün noksanlıklardan münezzehsin. Yücesin. Doğrusu kendime zulmettim, yazık ettim. Affını bekliyorum Rabbim.

Hız.Musa(a.s)'ın Duası (Araf-143) :

Sübhansın Ya Rabbi, tevbe ettim. Her noksanlıktan münezzehe olduğun gibi dünyada seni görmemizden de münezzehsin. Ben iman edenlerin ilkiyim.

Hız.Musa(a.s)'ın Duası (Araf-151) :

Ya Rabbi, beni ve kardeşimi affet. Rahmetine bizi de dahil et; çünkü merhamet edenlerin en merhametlisi sensin.

Hız.Musa(a.s)'ın Duası (Araf-155) :

Sensin bizim mevlamız, affet bizi, merhamet eyle. Sen merhamet edenlerin en hayırlısısın.

Hız.Musa(a.s)'ın Duası (Araf-156) :

Bize bu dünyada da ahirette de iyilik nasip et. Biz sana yöneldik, senin yolunu tuttuk.

Hız.Musa(a.s)'ın Duası (Taha-25-27) :

Ya Rabbi, göğsümü genişlet, işimi kolaylaştır, dilimin bağını çöz. Ta ki sözümü anlasınlar.

Hız.Musa(a.s)'ın Duası (Mü'min-27) :

Ben, ahirete, hesap gününe inanmayan her kibirli ve zorbadan benim de Rabbim sizin de Rabbiniz olan Allah'a sığınırım.

Hız.Süleyman(a.s)'ın Duası (Neml-19) :

Ya Rabbi, beni nefsimle öyle hakim kıl ki gerek bana gerek ana-babama ihsan ettiğin nimetlere şükredeyim. Seni razı edecek güzel ve makbul işler yapabileyim. Bir de, lütfedip beni salih kulların arasına dahil eyle.

Hız.Süleyman (a.s)'ın Duası (Sad-35) :

Ya Rabbi affet beni ve bana benden sonra hiç kimseye nasip olmayacak bir hakimiyet lutfet. Çünkü sen lütufları son derece bol olan Vehhabsın.

Hız.Zekeriya(a.s)'ın Duası (Al-i İmran-38) :

Ya Rabbi, bana senin tarafından tertemiz, hayırlı zürriyet ihsan eyle. Şüphesiz ki sen dualar işitip icabet edensin.

Hız.Muhammed(s.a.v)'ın Duası (İsra-80) :

Ya Rabbi, gireceğim yere dürüst olarak girmemi, çıkacağım yerden de dürüst olarak çıkmamı nasip et ve kendi katından beni destekleyecek kuvvetli bir delil ver bana.

Hız.Muhammed(s.a.v)'ın Duası (İsra-80) :

Allah bana yeter. Ondan başka ilah yoktur. Ben yalnız ona dayanırım. Çünkü O, büyük Arşın, muazzam hükümlerliliğin sahibidir.

Hız.Muhammed(s.a.v)'ın Duası (Tevbe-129) :

Allah'ım, ey yerleri ve gökleri yaratan! Ey görünen görünmeyen ne varsa bilen. Hakkında ihtilaf ettikleri her meselede kulların arasında sen elbette hükmedeceksin. Ben bu güven içinde bekliyor ve sabrediyorum.

Hız.Muhammed(s.a.v)'ın Duası (Zümer-46) :

Ya Rabbi adaletle hükmünü ver. Rabbimiz Rahmandır. Sizin bunca isnat ve iftiralarınıza karşı Müsteandır. (Yardım istenilecek olan yine O'dur.)

Meleklerin Mü'minlere Duası (Mü'min-7) :

Ey ulu Rabbimiz, senin rahmetin ve ilmin her şeyi kuşatmıştır! O halde tevbe edenler ve senin yoluna tabi olanları mağfiret eyle ve onları o cehennem azabından koru!

Kur'an'dan Mesajlar

Allah bir kimseyi ancak gücünün yettiği ölçüde yükümlü tutar. (2/286)

Kim zerre miktarı hayır işlerse onu görür. Her kim de zerre miktarı şer işlerse onu görür. (99/7-8)

Ey inananlar! Allah'tan hakkıyla sakının! Ve ancak Müslümanlar olarak ölün! (3/102)

Dinde zorlama yoktur. Artık doğruluk eğrilikten ayırt edilmiştir. (2/256)

Topluca Allah'ın ipine yapışın ve ayrılığa düşmeyin! (3/103)

Allah size emanetleri ehline vermenizi, insanlar arasında hükmettiğinizde, adaletle hükmetmenizi emrediyor. (4/58)

Kötülüklerin açığına da, gizlisine de yaklaşmayın! (6/151)

Ey insanlar! Hayat verecek şeylere sizi çağırdıklarında Allah ve Resulünün bu çağrısına uyun! (8/24)

Biliniz ki, mallarınız ve çocuklarınız birer imtihan sebebidir. (8/28)

Hükümranlık, yalnız Allah'a aittir. O, yalnız kendisine kulluk etmenizi emretti. (12/40)

Allah katında en değerli olanınız, en fazla sakınanınızdır. (49/13)

Sana yakîn(ölüm) gelinceye kadar Rabb'ine kulluk et! (15/99)

Erkek veya kadın, mümin olarak kim iyi işler yaparsa ona muhakkak güzel bir hayat yaşatırız. Ve yapmakta oldukları işlerin daha güzeli ile mükâfatlarını muhakkak veririz. (16/97)

Rabb'inin yoluna hikmet ve güzel öğütle çağır ve onlarla en güzel şekilde mücadele et! (16/125)

Ölçtüğünüz zaman tastamam ölçün ve doğru terazi ile tartın! (17/35)

Her can ölümü tadacaktır. Sonra bize döndürüleceksiniz. (29/57)

Onlar Kur'an'ı düşünmüyorlar mı? Yoksa kalplerin üzerinde kilitler mi var (47/24)

De ki : "Ey nefislerine karşı aşırı giden kullarım! Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin!" (39/53)

Allah'ın sana verdiği şeylerde ahiret yurdunu ara. Dünyadan da nasibini unutma. (28/77)

İnsana çalışmasından başka bir şey yoktur. Çalışması da ileride görülecektir. (53/39,40)

Kur'an'dan Mesajlar

Ey inananlar! Mallarınız ve çocuklarınız siz Allah'ı anmaktan alıkoymasın! (63/9)

Ben cinleri ve insanları ancak bana kulluk etsinler diye yarattım. (51/56)

Müminler ancak kardeşlerdir. Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin! (49/10)

İyilikle kötülük bir olmaz. Sen kötülüğü en güzel olanla sav! (41/34)

Onlar ki sözü dinlerler ve en güzeline uyarlar. (19/18)

Namazı dosdoğru kıl! Çünkü namaz, hayasızlıktan ve kötülüklerden alıkoyar. (29/45)

Hakkında bilgi sahibi olmadığın bir şeyin ardına düşme! Çünkü kulak, göz ve gönül, bunların hepsi ondan sorumludur. (17/36)

Allah takva sahipleri ve iyilik edenlerle beraberdir. (16/128)

Allah'ın size verdiği rızıktan helâl-hoş olarak yiyin de -eğer yalnız Allah'a kulluk ediyorsanız- O'nun nimetlerine şükredin! (16/114)

Allah, adaleti, güzel davranmayı ve akrabaya vermeyi emreder; çirkin işleri, fenalığı ve azgınlığı yasaklar. (16/90)

Bir toplum kendi durumlarını değiştirmedikçe Allah onların durumlarını değiştirmez. (13/11)

Ey inananlar! Allah'tan sakınırsanız O size iyi ile kötüyü ayırt edecek bir anlayış verir. (8/29)

Ey inananlar! Allah'a ve Resulüne ihanet etmeyin! Yoksa bile bile emanetinize hiyanet etmiş olursunuz! (8/27)

Herkes (günahı) yalnız kendi aleyhine kazanır. Hiçbir günahkâr başka bir günahkârın (günah) yükünü yüklenmez! (6/164)

İyilik ve takva hususunda yardımlaşın, günah ve düşmanlıkta yardımlaşmayın! (5/2)

Allah'a ve Rasulüne itâat edin ki, size merhamet edilsin! (3/132)

Güzel bir söz ve bağışlama; peşinden eziyet gelen sadakadan daha iyidir. (2/263)

Kendiniz için önceden her ne hayır yaptıysanız, onu bulursunuz Allah katında! (2/110)

İnsan başıboş bırakılacağını mı sandı? (75/36)

Allah bir kimseyi ancak kendisine verdiği imkân ölçüsünde yükümlü tutar. (66/7)

40 Hadisle Güzel Ahlak

İyilik, güzel ahlakıdır. Kötülük ise, vicdanını rahatsız eden ve başkalarının bilmesini istemediğin şeydir.

Her dinin (kendine özgü) bir ahlakı vardır. İslam'ın ahlakı da hayâdır.

Allahım! Yaratılışımı güzel kıldığın gibi, ahlakımı da güzelleştirir.

Muhakkak ki Allah her işi en güzel şekilde yapmayı emretmiştir.

Kişinin gereksiz şeyleri terk etmesi, müslümanlığının güzelliğidir.

Ben güzel ahlakı tamamlamak için gönderildim.

Faziletlerin en üstünü, akrabalık ilişkisini kesenle ilişkisini sürdürmen, sana vermeyene vermen, sana sataşanı bağışlamandır.

Kim bir iyilik yaptığında seviniyor, bir kötülük yaptığında da üzülüyorsa, o mümindir.

Mümin, güzel ahlakı sebebiyle (gündüzlerini) oruçla, (gecelelerini) namazla geçiren kişinin derecesine ulaşır.

Kim (oruç tuttuğu halde) yalan söylemeyi ve yalanla iş yapmayı bırakmazsa, Allah Teala'nın o kimsenin yemesini içmesini bırakmasına ihtiyacı yoktur. (Şu) iki haslet bir müminde bulunmaz: Cimrilik ve kötü ahlak.

Mümin, ne insanları karalayan, ne lanet eden, ne kaba ve kötü sözlü, ne de hayasızdır.

Müminlerin iman bakımından en mükemmeli, ahlak bakımından en güzel olanıdır.

Siz bana kendinizden altı şeyi garanti edin, bende size cenneti garanti edeyim: Konuştuğunuzda doğruyu söyleyin. Söz verdiğinizde yerine getirin. Size bir şey emanet edildiğinde ona riayet edin. Namusunuzu koruyun. Gözlerinizi (haramdan) sakının. Ellerinizi (kötülüklerden) çekin.

Ameller ancak niyetlere göre değer kazanır ve herkes niyet ettiği şeyin karşılığını alacaktır.

Kimi, davranışları (fazilet açısından) geride bırakırsa, soyu-sopu onu (fazilette) ileriye götürmez.

Hasetten (kıskançlıktan) sakının! Çünkü ateşin odunu yediği gibi, haset de iyi amelleri yer bitirir. Veren el, alan elden üstündür.

Hiç kimse, el emeği(yle kazanıp) yediğinden daha hayırlı bir lokma yememiştir.

Size cehenneme girmeyecek kimseleri bildireyim mi? Cana yakın, uysal, yumuşak huylu ve kolay geçinilen herkes.

Cennete, kalpleri kuş gibi (saf ve temiz) olan insanlar girecektir.

40 Hadisle Güzel Ahlak

**İnsanın Allah'tan en uzak olanı,
katı kalpli kimsedir.**

**Meclisler(de konuşulan sözler)
emanettir.**

Güzel söz, sadakadır.

**İnsanlara teşekkür etmeyen,
Allah'a da şükretmez.**

**Bir kulun Allah'ın rızasını gözeterek
öfkesini yenmesinden, Allah katında
sevabı daha büyük bir
davranışı yoktur.**

**Müslüman kardeşini hor görmesi,
kişiye kötülük olarak yeter.**

**Sadaka vermek maldan hiçbir şey
eksiltmez. Allah (insanları) affeden
kulunun mutlaka izzet ve onurunu
artırır. Allah için tezavü göstereni
Allah muhakkak yükseltir.**

**‘İnsanlar iyilik yaparlarsa biz de iyilik
yaparız, kötülük yaparlarsa biz de
kötülük yaparız’ diyen zayıf karakterli
kimseler olmayınız; bilakis, iyilik
yaptıklarında insanlara iyilik
yapmayı, kötülük yaptıklarında ise
onlara kötülük yapmamayı içinize (bir
ilke olarak) yerleştiriniz.**

**İnsanların arasını düzeltmek için iyilik
maksadıyla söz taşıyan veya iyilik
maksadıyla (yalan) söyleyen,
yalancı değildir**

**Zenginlik mal çokluğu değil,
gönül tokluğudur.**

**Tokalaşın ki içinizdeki kin gitsin.
Hediyeleşin ki birbirinize sevginiz
artsın ve aranızdaki düşmanlık
yok olup gitsin.**

**Mümin,(kolayca) kaynaşılan
kişidir.(İnsanlarla) kaynaşamayan ve
kendisiyle kaynaşılamayan
kimsede hayır yoktur.**

**Zulümden sakının! Çünkü zulüm,
kıyamet günü (zalimi cehenneme sevk
eden) zifiri karanlıklar olacaktır.**

**Allah (yarattıklarına daima) yumuşak
davranır ve yumuşak
davranılmasını ister.**

**Kim bir müslümanın (kusurunu)
örterse, Allah da onun
dünyada ve ahirette
(kusurunu) örter.**

**Müminler birbirlerini sevmeye,
birbirlerine merhamet etmeye ve
birbirlerine şefkat göstermeye
tek bir beden gibidir. O bedenin bir
organı acı çektiği zaman, bedenin
diğer organları da uykusuz
kalıp acı çeker.**

**Hiçbiriniz kendisi için istediğini
(mümin) kardeşi için de istemedikçe
(gerçek manada) iman
etmiş olmaz.**

**Kolaylaştırınız, zorlaştırmayınız;
müjdeleyiniz, nefret
ettirmeyiniz.**

Her iyilik sadakadır.

H.z. Peygamber ve İnsan Onuru

- Onur, can ve mal gibi dokunulmazdır. -

Müslüman kardeşini küçük görmesi kişiye kötülük olarak yeter. Her Müslüman'ın kanı, malı ve onuru diğer Müslüman'a haram (dokunulmaz)dır. (Müslim, Birr,32.)

- Mü'min, kardeşinin onurunu da korumalıdır. -

Her kim bir Müslüman'ın saygınlığının kaybolacağı, onurunun zayıflayacağı bir yerde yardımsız bırakırsa, Allah da onu kendisine yardım edilmesini arzu ettiği yerde yalnız bırakır. Kim de bir Müslüman'a onurunun zayıflayacağı ve saygınlığının yitileceği bir yerde yardım ederse, Allah da ona kendisine yardım edilmesini arzu ettiği bir yerde yardım eder. (Ebu Davut, Edep,36.)

- Onur konusunda helalleşmek gerek -

Mal ve onur konusunda kardeşinde herhangi bir hakkı bulunup da bu dünyada onunla helalleşen kişiye Allah rahmet etsin. Çünkü kıyamette ne dinar ne de dirhem bulunur. Eğer o kimsenin iyilikleri varsa onlar haksızlık edilen kimseye verilir. Şayet sevapları yoksa haksızlık yapılan kimsenin günahları buna verilir. (Tirmizi, Sıfatü'l-Kıyâme,2)

- Kardeşinin anurunu korumak, kişiyi cehennemden korur -

Kim Müslüman kardeşinin onurunu savunursa Allah da kıyamet gününde onun yüzünden cehennem ateşini savar. (Tirmizi, Birr ve Sıla, 20)

- Birinin onuruna ilişmek, en büyük günahlardandır. -

Kişinin haksız yere bir Müslüman'ın onuruna dil uzatması, en büyük günahlardandır. (Ebu Davut, Edep,35.)

- İmkân olduğu halde borcunu ödemeyenin, onur dokunulmazlığı kalkar. -

Borcunu geciktiren varlıklı kimse, onurunu çiğnetmeye ve cezalanmaya müstahak olur (Ebu Davut,Kada' (Akdiyye), 29.)

- Onur uğruna yapılanlar sadakadır. -

Mü'minin onurunu korumak amacıyla yaptıkları, kendisi için sadakadır (Tayalisi,Müsned,1,237.)

- Şüpheli şeylerden sakınmak, dini ve onuru korur -

Helal belli, haram da bellidir. İkisi arasında bir takım şüpheli şeyler vardır ki, insanların çoğu bunları bilmezler. Her kim şüpheli şeylerden sakınırsa, dinini ve onurunu tertemiz tutmuş olur. (Buhari,İman,39)

- Onur kırmak haramdır. -

Usame b.Şerik şöyle demiştir: Bedevilerin Peygamber (s.a.v.) e: “Şu işi yapmakta bize bir günah var mıdır? Falan şeyde bize bir günah var mıdır?” diyerek soru sormalarına şahit oldum. Peygamber (s.a.v.) onlara şöyle buyurdu: “Ey Allah'ın kulları! Allah sorduğunuz şeyleri işleyenlerden günahı kaldırmıştır. Ancak (din) kardeşinin onurundan bir şey kırpan kimse bu hükmün dışındadır. İşte günah olan budur (İbn Mace, Tıbb,1.)

- Zalime hakkı haykırmak, onurun gereğidir. -

En erdemli cihat, zalim yöneticinin karşısında hakkı dile getirmektir. (Ebu Davud, Melahim,17)

- Gıybet ederek insan onurunu zedelemenin cezası büyüktür -

Rabbim (c.c.) beni Miraca çıkarttığından bakırdan tırnaklarıyla yüzlerini ve göğüslerini tırmalayan bir topluluk gördüm ve "Bunlar kim ey Cifil?" diye sordum. O: "Onlar (gıybet ederek) insanların etlerini yiyen ve onların onurlarına ilişkinlerdir" buyurdu. (Ahmet b. Hanbel, 3.224)

- Onurlu olmak, mü'minin en önemli özelliğidir -

Mü'min onurlu ve kerem sahibidir. (Ebu Davud, Edeb, 5)

- Dilenmek, onur kırıcı, vermek ise onur vericidir. -

Veren el, alan elden üstündür. Öncelikle geçimini sağlamakla yükümlü olduğun ailenin ihtiyaçlarını karşıla. Sadakanın en iyisi (kişinin karnı tok, sırtı pek iken karşılıksız verdiğidir. Allah çirkin işlerden uzak durmak isteyen saygın/ıffetli kılar; dilenmekten uzak durmak isteyen de başkasına muhtaç etmez. (Buhari, Zekat, 18; Müslim, Zekat, 95)

- Mü'min'in onuru, kutsaldır. -

“Abdullah b. Amr, Resulullah (s.a.v.)'i tavaf ederken gördüğünü ve şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “ (Ey Kabe!) Ne kadar hoşsun, kokun ne kadar da güzel! Şânın hürmetin ne kadar da yüce! Ama canım elinde olan Allah'a yemin ederim ki, Allah nezdinde müminin hürmeti (dokunulmazlığı), senin hürmetinden daha büyüktür.” (İbn Mace, Fiten, 2.)

- Onur insanın özündedir -

İnsanlar tıpkı altın ve gümüş madenleri gibidir. Cahiliyede iyi olanlar, anlayışlı olduklarında İslâm'dan sonra da iyidir. (Müslim, Birr ve Sıla, 160)

- Her insan onurlu doğar -

Her doğan, fıtrat üzerine doğar; sonra anası ile babası onu ya Yahudi ya Hristiyan yahut Mecusi yaparlar. (Buhari, Cenaiz,92)

- Onur, babalarla değil, takva ile dir -

Allah, câhiliye gururunu ve atalarla övünme âdetini ortadan kaldırmıştır. 'Takva sahibi mümin' ve 'bedbaht günahkâr'(ayrımı vardır). İnsanlar Âdem'in çocuklarıdır, Âdem ise topraktan yaratılmıştır. (Tirmizi, Menakıb, 74)

- Onurlu kişi, insanlara azap etmez. -

“Kıyamet günü en çetin azap görececek kimseler, dünyada insanlara en çok işkence edenlerdir.” (İbn Hanbel, IV,90.)

- Onurlu kişi, değerleri uğruna canını dahi verir. -

“Kim malını korurken öldürülürse şehittir, kim dini uğruna öldürülürse şehittir, kim uğruna öldürülürse şehittir. Kim ailesi uğruna öldürülürse o da şehittir.” (Tirmizi, Diyât,21.)

- Onurlunun yemeği, elinin emeğidir. -

Hiç kimse elinin emeğinden daha hayırlı bir yemek yememiştir. (Buhari, Büyû',15)

H.z. Peygamber ve İnsan Onuru

- Onur, mal çokluğunda değil, gönül tokluğundadır. -

“ Zenginlik mal çokluğu değildir; asıl zenginlik gönül tokluğudur ” (Buhari, Rikak, 15.)

- Ölmüşlerin onuru da korunmalıdır. -

“Ölülerinizin iyiliklerini anın, kötülüklerini dillendirmekten kaçının.” (Ebu Davut, Edeb, 42; Tirmizi, Cenâiz.)

- İnsanın dirisi de, ölüsü de saygındır. -

“Allah Resulü(s.a.v.)'inn yanından bir cenaze geçmişti, (hürmeten) hemen ayağa kalktı. Kendisine “O bir Yahudi'dir” denilince, Allah Resulü (s.a.v.): “ O da bir can değil mi?” buyurdu.” (Müslim, Cenaiz, 81; Buhari, Cenaiz, 49.)

- Onurlu yaratılan insan, kendi onurunu kaybetmemelidir. -

“Birgün Resulullah (s.a.v.) hutbesinde şöyle buyurdu: “Bakınız! Rabbim, bana öğrettiklerinden bilmediklerinizi bugün size öğretmemi emretti ve buyurdu ki: “ Bir kula verdiğim her mal helaldır. Ben kullarımın hepsini hanîf olarak (tertemiz bir fitrat üzerine) yarattım. Ama şeytanlar onlara gelerek kendilerini bu dinlerinden alıp götürdüler. Benim kendilerine helal kıldıklarımı, onlara yasakladılar...” (Müslim, Cennet, 63.)

- Mü'min, onurunu koruyandır -

"Mü'minin kendisini küçük düşürmesi uygun değildir." Ashâb: "O kendini nasıl küçük düşürür?" diye sordular. Resulûllah (s.a.v.) : "Kendini altından kalkamayacağı sıkıntılı işlere sokar." buyurdu. (Tirmizi, Fiten, 67)

- Onurlu olmak, hayâli olmaktır -

İnsanların ilk peygamberlikten beri duyageldikleri sözlerden biri: 'Utanmazsan dilediğini yap!' sözüdür. (Buhari, Ehadisü'l-Enbiya, 54)

- Müslüman, daima onurlu davranmalıdır. -

Birbirinize buğz etmeyin! Birbirinize haset etmeyin! Ve birbirinize sırt çevirmeyin! Ey Allah'ın kulları kardeş olun! (Müslim, Birr, 23)

- Onur, kalptedir ve kardeşliği gerektirir -

Müslüman müslümanın kardeşidir. Ona zulmetmez, onu yardımsız bırakmaz, onu küçük görmez. Sonra üç defa kalbine işaret ederek "Takva buradadır" buyurdu. (Müslim, Birr, 32.)

- Onur, görünüşte değil, gönüldedir -

Allah sizin görünüşünüze ve mallarınıza bakmaz; lakin kalplerinize ve amellerinize bakar. (Müslim, Birr, 34)

- Küs durmak, Müslüman onuruyla bağdaşmaz. -

Bir Müslüman'a kardeşine üç geceden fazla küsmesi helâl değildir. Birbirleriyle karşılaşırlar, o yüz çevirir; bu da yüz çevirir. Bunların en hayırlısı, ilk selâm verendir.” (Müslim, Birr, 25.)

- Zan, onuru zedeleyebilir -

Zandan sakının! Çünkü zan, sözün en yalanıdır. (Müslim, Birr, 28)

- Onuru zedeleyici tartışmalar ve şakalaşmalar yasaklanmıştır. -

Kardeşinle (düşmanlığa varan) tartışmaya girme, onunla (kırıcı şekilde) şakalaşma ve ona yerine getiremeyeceğin sözü verme. (Tirmizi, Birr, 58.)

- Bir toplantıda konuşulanların korunması, onurun korunması demektir. -

Sohbet meclislerinde konuşulan (özel) sözler birer emanettir. (Ebu Davud, Edeb, 32)

- Gıybet ve iftira, onur kırıcı olumsuz davranışlardır. -

“Resulullah (sav) ashabına: “Gıybet nedir bilir misiniz?” diye sordu. Onlar: “Allah ve Resulü daha iyi bilir” dediler. Bunun üzerine Peygamber (sav): “ Kardeşini hoşlanmadığı bir şeyle anmandır!” buyurdu. “Ya kardeşimde o söylediğim durum varsa ne dersin? “ sorusuna ise, “ Söylediğin şey eğer onda varsa gıybet etmişsindir. Şayet onda yoksa ona iftira etmiş olursun.” Cevabını verdi”. (Müslim, Birr, 70; Tirmizi, Birr, 23.)

- Birisini taklit etmek, onur kırıcı olumsuz davranışlardır.

Karşılığında bana dünyayı verseler bile kimsenin taklidini yapmak istemem. (Tirmizi, Sıfatü'l-Kıyame, 51.)

- Zulüm, en büyük onursuzluktur -

Resulûllah'ın (s.a.v.)'ın naklettiğine göre Yüce Allah şöyle buyurur: Ben zulmü kendime ve kullarıma haram kıldım. O hâlde siz de birbirinize zulmetmeyin. (Müslim, Birr, 55)

- Düşman karşısında onurlu olunmalıdır -

Resulûllah(s.a.v.) orduya bir komutan tayin ettiğinde ona özel olarak ve beraberindeki Müslümanlara Allah'a karşı takvalı olmalarını söyler ve şu hayırları tavsiye ederdi: Allah'ın adıyla ve Allah yolunda savaşın. Allah'ı inkâr edenlerle savaşın. Savaşın fakat hainlik yapmayın, zulmetmeyin, öldürdüğünüz kimselerin organlarını kesmeyin ve çocukları öldürmeyin! (Tirmizi, Diyât, 14)

- Tedbir, takva ve güzel ahlâk, onurluluktandır -

Tedbir gibi bir akıl, nefsi (şüpheli şeylerden) alıkoymak gibi bir vera, huy güzelliği gibi bir şeref yoktur. (İbn Mace, Zühd, 24)

- Onur, adaletli olmayı gerektirir. -

Sizden önceki ümmetleri ancak şu helak etmiştir: İçlerinde şerefli biri hırsızlık yaptığında onu cezasız bırakırlar, fakat zayıf kimseler aynı şeyi çaldığı zaman onlara ceza verirlerdi. Allah'a yemin ederim ki, Muhammed'in kızı Fatıma da hırsızlık etse, onu cezasız bırakmazdım. (Buhari, Ehadisü'l-Enbiya, 54. Buhari, Hudud, 12. Müslim, Hudud, 8.)

- Anne Babaya sövmek, onursuzluktur. -

Bir kimsenin ebeveynine sövmesi büyük günahlardandır. Ashap: “ Ya Resulellah! Hiç insan ebeveynine söver mi?” dediler. Resulullah (s.a.v.): “Evet, kişi bir adamın babasına söver; o da onun babasına söver. (Adamın) anasına söver; o da onun anasına söver.” (Müslim, İman, 146.)

40 Ayette Hz. Peygamber Efendimiz(s.a.v.)

(Ey Resûlüm! Rabb'in) seni yetim bulup da barındırmadı mı? Arayış içerisinde bulup da doğru yola iletmedi mi? Seni muhtaç bulup da ihtiyacını gidermedi mi? **(Duhâ, 93/6-8)**

(Ey Resûlüm!) Sen, bu Kitab'ın sana verileceğini beklemiyordun. Ancak o, Rabb'inden bir rahmet olarak sana verildi. Öyle ise sakın inkar edenlere arka çıkma. **(Kasas, 28/86)**

Muhammed, Allah'ın Resûlüdür. Onunla beraber olanlar (saldırgan) inkârcılara karşı sert, birbirlerine karşı da merhametlidirler. Onların, rükû ve secde halinde, Allah'tan lütuf ve hoşnutluk istediklerini görürsün. **(Feth, 48/29)**

Resûl'üm de ki: "Ey insanlar! Şüphesiz ben, Allah'ın hepinize gönderdiği Peygamber'iyim. O Allah ki, yer ve göklerin hükümrânlığı O'nundur. O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. O, diriltir ve öldürür. Şu hâlde Allah'a bir de O'na ve sözlerine inanan Resûl'üne, o ümmi (okuması yazması olmayan) Peygamber'e iman edin ve ona uyun ki doğru yolu bulasınız." **(A'raf, 7/158)**

Resûlüm de ki: "Allah'a ve Peygamber'e itaat edin. Eğer yüz çevirirlerse şüphe yok ki Allah kâfirleri sevmez." **(Âl-i İmran, 3/32)**

Ey iman edenler! Allah'a ve Resûl'üne itaat edin ve işittiğiniz hâlde (Kur'an'dan) yüz çevirmeyin. **(Enfâl, 8/20)**

Ey iman edenler! Allah'a ve Peygamber'e hainlik etmeyin. Bile bile kendi (aranızdaki) emanetlerinize de hainlik etmeyin. **(Enfâl, 8/27)**

Şüphesiz Firavun'a bir Peygamber gönderdiğimiz gibi, size de şahit(örnek) olacak bir Peygamber gönderdik. **(Müzemmil, 73/15)**

Andolsun ki Allah, mü'minlere kendi içlerinden; onlara ayetlerini okuyan, kötülüklerden arındıran, Kitap ve hikmeti öğreten bir Peygamber göndermekle büyük bir lütufta bulunmuştur. Oysa onlar, daha önce apaçık bir sapıklık içinde idiler. **(Âl-i İmrân, 3/164)**

Ey Resûl! Rabb'inden sana indirileni tebliğ et. Eğer bunu yapmazsan, O'nun verdiği peygamberlik görevini yerine getirmemiş olursun. Allah, seni insanlardan korur. **(Mâide, 5/67)**

Şüphesiz sen, çok yüce bir ahlâk üzeresin. **(Kalem, 68/1-4)**

Allah, bütün dinlere üstün kılmak için Peygamber'ini rehberlik ve hak din ile gönderendir. Şahit olarak Allah yeter. **(Fetih, 48/28)**

Ey iman edenler! Allah'a itaat edin. Peygamber'e itaat edin ve sizden olan yetkililere de. Allah'a ve ahiret gününe gerçekten inanıyorsanız, herhangi bir hususta anlaşmazlığa düştüğünüzde onu Allah ve Resûl'üne arz edin. Bu, daha iyidir, sonuç bakımından da daha güzeldir. **(Nisa, 4/59)**

Allah ve Resûlü bir iş hakkında hüküm verdikleri zaman, hiçbir mü'min erkek ve kadın için kendi işleri konusunda tercih kullanma hakkı yoktur. Kim Allah ve Resûl'üne karşı gelirse, şüphesiz ki o apaçık şekilde sapmıştır. **(Ahzâb, 33/36)**

Andolsun, Allah'ın Resûlü'nde sizin için; Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı uman, Allah'ı çok zikreden kimseler için güzel bir örnek vardır. **(Ahzâb, 33/21)**

Andolsun, size kendi içinizden öyle bir Peygamber gelmiştir ki, sizin sıkıntıya düşmeniz ona çok ağır gelir. O, size çok düşkün, mü'minlere karşı da çok şefkatli ve merhametlidir. **(Tevbe, 9/128)**

Peygamber, mü'minlere kendilerinden daha yakındır. Onun eşleri de mü'minlerin analarıdır... **(Ahzâb, 33/6)**

Muhammed, ancak bir Peygamberdir. Ondan önce peygamberler gelip geçmiştir. Şimdi o ölür veya öldürülürse gerisin geriye mi döneceksiniz? Kim gerisin geriye dönerse, Allah'a hiçbir zarar veremez. Allah, şükredenleri mükâfatlandıracaktır. **(Âl-i İmrân, 3/144)**

Biz, seni alemlere ancak rahmet olarak gönderdik. **(Enbiya, 21/107)**

Şüphesiz Allah ve melekleri Peygambere salat ederler. Ey iman edenler! Siz de ona salat edin ve içtenlikle selam edip esenlikler dileyin. **(Ahzap, 33/56)**

Biz, senden öncede hiçbir beşere ölümsüzlük vermedik. şimdi sen ölürsen onlar ebedi mi kalacaklar? **(Enbiya, 21/34)**

40 Ayette Hz. Peygamber Efendimiz(s.a.v.)

Şüphesiz biz sana Kevser'i (bol nimetleri) verdik. O halde, Rabb'in için namaz kıl ve kurban kes. Sana kin besleyene gelince , soyu tükenecek olanın ta kendisi işte o dur.

(*Kevser, 108/1-3*)

Rabbinin yoluna, hikmetle, güzel öğütle çağır ve onlarla en güzel şekilde mücadele et. Şüphesiz senin Rabb'in, kendi yolundan sapanları da doğru yolda olanları da en iyi bilendir.

(*Nahl, 16/125*)

Allah'ın rahmeti sayesinde sen onlara karşı yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın onlar senin etrafından dağılıp giderlerdi. Artık sen onları affet. Onlar için Allah'tan bağışlanma dile. (Yapacağın) işlerde onlara danış. (Bir iş yapmaya) karar verdiğin zaman da artık Allah'a güvenip dayan. Şüphesiz Allah, kendisine tevekkül edenleri (güvenip dayananları) sever. (*Al-i İmran, 3/159*)

Allah, bir insanla ancak vahiy yoluyla veya perde arkasından konuşur. Yahut bir elçi gönderip izniyle ona dilediğini vahyeder. Şüphesiz O yücedir, hüküm ve hikmet sahibidir.

(*Şura, 42/51*)

Gecenin bir kısmında da kalkarak sana özgü (bir ibadet) olmak üzere teheccüt namazı kıl ki, Rabb'in seni Makam-ı mahmud'a (övgüye şayan bir makama) ulaştırsın. (*İsra, 17/79*)

Hayır! Rabb'ine andolsun ki onlar aralarında çıkan çekişmeli işlerde seni hakem yapıp sonra da verdiğin hükme, içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle boyun eğmedikçe iman etmiş olmazlar.

(*Nisa, 4/65*)

Allah, ümmilere (daha önce kendilerine peygamber gönderilmemiş olanlara) içlerinden, ayetlerini okuyan, onları kötülüklerden temizleyen, onlara Kitab'ı ve hikmeti öğreten bir peygamber gönderendir. Halbuki onlar bundan önce apaçık sapıklık içinde idiler.

(*Cuma, 62/2*)

Onlar, yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de yazılı buldukları resul'e, ümmi (okuması yazması olmayan) peygambere uyan kimselerdir. O, onlara iyiliği emreder, kötülüğü yasaklar. Onlara iyi ve temiz şeyleri helal, kötü ve çirkin şeyleri haram kılar. Üzerlerine yüklenmiş olan yükü indirir ve onları zincirlerden kurtarır. Ona iman edenler, ona saygı gösterenler, ona yardım edenler ve ona indirilen nura (Kur'an'a) uyanlar var ya işte onlar kurtuluşa erenlerdir.

(*A'raf, 7/157*)

Nitekim kendi aranızdan, ayetlerimizi size okuyan, her kötülükten sizi arındıran, Kitab'ı, hikmeti ve bilmediklerinizi size öğreten bir peygamber gönderdik. (*Bakara, 2/151*)

Ey peygamber! Biz seni bir şahit (örnek), bir müjdeleyici, bir uyarıcı, Allah'ın izniyle kendi yoluna çağırın bir davetçi ve ışık saçan bir kandil olarak gönderdik. (*Ahzap, 33/45,46*)

O gün zalim kişi (çaresizlik içinde) ellerini ısırp şöyle diyecektir; Keşke ben de Peygamber'le beraber bir yol tutsaydım.

(*Furkan, 25/27*)

Kim, kendisine doğru yol apaçık belli olduktan sonra Peygamber'e karşı çıkar, mü'minlerin yolundan başkasına uyarsa, biz onu döndüğü yola çevirir ve (neticede) cehenneme sokarız. Orası varılacak ne kötü bir yerdir.

(*Nisa, 4/115*)

Ey iman edenler! Size hayat verecek şeylere davet ettiğinde, Allah ve Resulü'nün çağrısına uyun!

(*Enfal, 8/24*)

Kim Allah'a ve Peygamber'e itaat ederse, işte onlar, Allah'ın kendilerine nimet verdiği peygamberlerle, (özü sözü bir olan) siddiklerle, şehitlerle ve iyi işler yapanlarla birlikte dirler. Ne güzel arkadaştır onlar.

(*Nisa, 4/69*)

Resulüm de ki; 'Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Çünkü Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

(*Al-i İmran, 3/31*)

Muhammed, sizden hiç kimsenin babası değildir. Fakat o, Allah'ın Resulü ve peygamberlerin sonuncusudur. Allah, herşeyi hakkıyla bilendir.

(*Ahzap, 33/40*)

(Ey Resulüm!) Sen şu Kur'an'dan önce hiçbir kitap okumuş ve elinle de onu yazmış değildin. Öyle olsaydı batıl peşinde koşanlar elbetteki şüpheye düşeceklerdi.

(*Ankebut, 29/48*)

(Ey Resulüm!) Biz senin (daralan) gönlünü ferahlatmadık mı? Ağırılığı sırtını çatırdatan yükünü kaldırmadık mı? Senin şanını yüceltmedik mi? (*İnşirah, 94/1-4*)

40 Ayette Samimiyet

“(Allahım!) Yalnız sana ibadet ederiz ve yalnız senden yardım dileriz.” (Fâtiha, 1/5)

“Halbuki onlara, ancak dini Allah’a has kılarak, hakka yönelen kimseler olarak O’na kulluk etmeleri, namazı kılmaları ve zekâtı vermeleri emredilmişti. İşte bu dosdoğru dindir.” (Beyyine, 98/5)

“O diridir. O’ndan başka hiçbir ilâh yoktur. O halde sadece Allah’a itaat ederek (samimi olarak) O’na ibadet edin. Hamd, âlemlerin Rabbine mahsustur.” (Mü’min, 40/65)

“Hayır, öyle değil! Kim ‘ihsan’ derecesine yükselerek özünü Allah’a teslim ederse, onun mükâfatı Rabbinin katındadır. Artık onlara korku yoktur, onlar üzülmeyeceklerdir.” (Bakara, 2/112)

“(Ey Muhammed!) Şüphesiz biz o Kitab’ı sana hak olarak indirdik. Öyle ise sen de dini Allah’a has kılarak O’na kulluk et.” (Zümer, 39/2)

“Onların etleri ve kanları asla Allah’a ulaşmaz. Fakat O’na sizin takvanız (Allah’a karşı gelmekten sakınmanız) ulaşır. Böylece onları sizin hizmetinize verdi ki, size doğru yolu gösterdiğinden dolayı Allah’ı büyük tanıyasınız. İyilik edenleri müjdele.” (Hac, 22/37)

De ki: “Rabbim adaleti emretti. Her secde yerinde yüzlerinizi (O’na) doğrultun. Dini Allah’a has kılarak O’na ibadet edin. Sizi başlangıçta yarattığı gibi (yine O’na) döneceksiniz.” (A’râf, 7/29)

“Allah’ın rızasına uyan kimse, Allah’ın gazabına uğrayan ve varacağı yer cehennem olan kimse gibi midir? O ne kötü varılacak yerdir!” (Âl-i İmrân, 3/162)

“Allah’a ve Resûlüne karşı sadık ve samimi oldukları takdirde, güçsüzlere, hastalara ve (seferde) harçayacakları bir şey bulamayanlara (sefere katılmadıkları için) bir günah yoktur. İyilikte bulunan kimselerin (kınanması) için de bir sebep yoktur. Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.” (Tevbe, 9/91)

“İyi bilin ki onlar, O’ndan gizlenmek için, kalplerindeki düşmanlığı gizliyorlar. Yine iyi bilin ki, elbiselerine büründükleri zaman bile, Allah onların gizlediklerini de, açığa vurduklarını da bilir. Çünkü O, göğüslerin özünü (kalplerde olanı) hakkıyla bilendir.” (Hûd, 11/5)

“Ey iman edenler! Allah’a içtenlikle tövbe edin. Belki Rabbiniz sizin kötülüklerinizi örter ve peygamberi ve onunla birlikte iman edenleri utandırmayacağı günde Allah sizi, içlerinden ırmaklar akan cennetlere sokar. Onların nurları önlerinden ve sağlarından aydınlatır, gider. ‘Ey Rabbimiz! nûrumuzu bizim için tamamla, bizi başışla; çünkü senin her şeye hakkıyla gücün yeter’ derler.” (Tahrîm, 66/8)

“Siz ancak işlediklerinizin karşılığı ile cezalandırılırsınız. Ancak Allah’ın halis kulları başka. İşte onlar için belli bir rızık, meyveler vardır. Onlar ikram gören kimselerdir.” (Saffât, 37/39-42)

Ey Muhammed! De ki: “Şüphesiz benim namazım da, diğer ibadetlerim de, yaşamam da, ölümüm de âlemlerin Rabbi Allah içindir.” (En’âm, 6/162)

“Kim Allah yolunda hicret ederse, yeryüzünde gidecek çok yer de bulur, genişlik de. Kim Allah’a ve Peygamberine hicret etmek amacıyla evinden çıkar da sonra kendisine ölüm yetişirse, şüphesiz onun mükâfatı Allah’a düşer. Allah, çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.” (Nisâ, 4/100)

(Hûd şöyle dedi:) “Ey kavmim! Ben buna karşı sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim, ancak beni yaratana âittir. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?” (Hûd, 11/51)

“(Ey Muhammed!) Güçlü ve basiretli kullarımız İbrahim’i, İshak’ı ve Yakub’u da an. Şüphesiz biz onları, ahiret yurdunu düşünme özelliği ile (temizleyip) ihlâslı kimseler kıldık.” (Sad, 38/45-46)

“Erkek veya kadın, kim mü’min olarak iyi iş işlerse, elbette ona hoş bir hayat yaşatacağız ve onların mükafatlarını yapmakta olduklarının en güzeli ile vereceğiz.” (Nahl, 16/97)

“Kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa yararlı bir iş yapsın ve Rabbine ibadette kimseyi ortak koşmasın.” (Kehf, 18/110)

“Kim iyilik yaparak kendini Allah’a teslim ederse, şüphesiz en sağlam kulpa tutunmuştur. İşlerin sonu ancak Allah’a varır.” (Lokmân, 31/22)

“Rabbiniz içinizde olanı en iyi bilendir. Eğer siz iyi kişiler olursanız, şunu bilin ki Allah tövbeye yönelenleri çok bağışlayandır.” (İsra, 17/25)

40 Ayette Samimiyet

“Rabbinin adını an ve bütün benliğine O’na yönel.”
(Müzzemmil, 73/8)

“(İblis) dedi ki: Rabbim! Beni azdırmama karşılık, andolsun ki yeryüzünde kötülükleri onlara güzel göstereceğim, içlerinde ihlâsa erdirilmiş kulların hariç, onların hepsini azdıracağım” dedi.”
(Hicr, 15/39, 40)

“Şüphesiz ki münafıklar, cehennem ateşinin en aşağı tabakasındadırlar. Onlara hiçbir yardımcı da bulamazsın. Ancak tövbe edenler, durumlarını düzeltenler, Allah’ın kitabına sarılanlar ve dinlerini Allah’a has kılanlar müstesnadır. Bunlar mü’minlerle beraberdirler. Allah mü’minlere büyük bir mükafat verecektir.” (Nisa, 4/145, 146)

“O, hiç kimseye karşılık bekleyerek iyilik yapmaz. (Yaptığı iyiliği) Ancak yüce Rabbinin rızasını istediği için (yapar).” (Leyl, 92/19-20)

“Yoksa biz iman edip salih ameller işleyenleri, yeryüzünde fesat çıkaranlar gibi mi tutacağız? Yoksa Allah’a karşı gelmekten sakınanları yoldan çıkan arsızlar gibi mi tutacağız?” (Sâd, 38/28)

“Ey iman edenler! Allah’a ve ahiret gününe inanmadığı halde insanlara gösteriş olsun diye malını harcayan kimse gibi, sadakalarınızı başa kakmak ve gönül kırmak suretiyle boşa çıkarmayın.” (Bakara, 2/264)

“Bunlar, mallarını insanlara gösteriş için harcayan, Allah’a ve ahiret gününe de inanmayan kimselerdir. Şeytan kimin arkadaşı olursa, o ne kötü arkadaştır.”
(Nisâ, 4/38)

“Münafıklar, Allah’ı aldatmaya çalışırlar. Allah da onların bu çabalarını başlarına geçirir. Onlar, namaza kalktıkları zaman tembel tembel kalkarlar, insanlara gösteriş yaparlar ve Allah’ı pek az anarlar.” (Nisâ, 4/142)

“Yazıklar olsun o namaz kılanlara ki, onlar namazlarını ciddiye almazlar. Onlar (namazlarıyla) gösteriş yaparlar.” (Mâûn, 107/4-6)

“İnsanlardan öylesi de vardır ki, Allah’ın rızasını kazanmak için kendini feda eder. Allah kullarına çok şefkatlidir.” (Bakara, 2/207)

“Şüphesiz Rabbimiz Allah’tır” deyip sonra da dosdoğru olanlara hiçbir korku yoktur, onlar üzülmeyecekler de.” (Ahkâf, 46/13)

Hakka yönelen bir kimse olarak yüzünü dine çevir. Allah’ın insanları üzerinde yarattığı fitrata sımsıkı tutun. Allah’ın yaratmasında hiçbir değiştirme yoktur. İşte bu dosdoğru dindir. Fakat insanların çoğu bilmezler. (Rum,30/30)

“Muhammed, Allah’ın Resülüdür. Onunla beraber olanlar, inkârcılara karşı çetin, birbirlerine karşı da merhametlidirler. Onların, rükû ve secde halinde, Allah’tan lütuf ve hoşnutluk istediklerini görürsün. Onların secde eseri olan alametleri yüzlerindedir.” (Fetih, 48/29)

“Öyle ise emrolunduğun gibi dosdoğru ol. Beraberindeki tövbe edenler de dosdoğru olsunlar. Hak ve adalet ölçülerini aşmayın. Şüphesiz O, yaptıklarınızı hakkıyla görür.” (Hûd, 11/112)

“Kim âhiret kazancını isterse, onun kazancını artırırız. Kim de dünya kazancını isterse, ona da istediğinden veririz, fakat onun ahirette hiçbir payı yoktur.” (Şûrâ, 42/20)

“Bunlar, tövbe edenler, ibâdet edenler, hamededenler, oruç tutanlar, rükû’ ve secde edenler, iyiliği emredip kötülükten alıkoyanlar ve Allah’ın koyduğu sınırları hakkıyla koruyanlardır. Mü’minleri müjdele.” (Tevbe, 9/112)

“İçinizden kim Allah’a ve Resûlüne itaat eder ve salih bir amel işlerse, ona mükafatını iki kat veririz. Biz ona bereketli bir rızık hazırlamışızdır.” (Ahzâb, 33/31)

“(Kulların) diriltilecekleri gün beni utandırma!”
“O gün ki ne mal fayda verir ne oğullar!”
“Allah’a arınmış bir kalp ile gelen başka.”
(Şuarâ, 26/88-89)

“Allah’a yönelen, O’na ortak koşmayan kimseler (olun). Kim Allah’a ortak koşarsa, sanki gökten düşmüş de kendisini kuşlar kapışıyor veya rüzgar onu uzak bir yere sürüklüyor gibidir.”
(Hac, 22/31)

“Allah’ın rızasını kazanmak arzusuyla ve kalben mutmain olarak mallarını Allah yolunda harcayanların durumu, yüksekçe bir yerdeki güzel bir bahçenin durumu gibidir ki, bol yağmur alınca iki kat ürün verir. Bol yağmur almasa bile ona çiseleme yeter. Allah, yaptıklarınızı hakkıyla görendir.” (Bakara, 2/265)

40 Hadis

İslâm, güzel ahlâktır.
Kenzü'l-Ummâl, 3/17, Hadis No: 5225.

(Allah Resûlü) “Din nasihattır/samimiyettir” buyurdu. “Kime Ya Resûlullah?” diye sorduk. O da; “Allah’a, Kitabına, Peygamberine, Müslümanların yöneticilerine ve bütün müslümanlara” diye cevap verdi.
Müslim, İman, 95.

İnsanlara merhamet etmeyene Allah merhamet etmez.
Müslim, Fedâil, 66; Tirmizî, Birr, 16.

Kolaylaştırınız, güçleştirmeyiniz, müjdeleyiniz, nefret ettirmeyiniz.
Buhârî, İlim, 11; Müslim, Cihâd, 6.

İnsanların peygamberlerden öğrenegeldikleri sözlerden biri de; “Utanmadıktan sonra dilediğini yap!” sözüdür.
Buhârî, Enbiyâ, 54; Ebu Dâvûd, Edeb, 6.

Hayra vesile olan, hayrı yapan gibidir.
Tirmizî, İlim, 14.

Mü’min, bir yılanın deliğinden iki defa sokulmaz. Buhârî, Edeb, 83; Müslim, Zühd, 63.

Nerede olursan ol, Allah’a karşı gelmekten sakın; yaptığın kötülüğün arkasından bir iyilik yap ki, bu onu yok etsin. İnsanlara karşı güzel ahlakın gereğine göre davran.
Tirmizî, Birr, 55.

Allah, sizden birinizin yaptığı işi, ameli ve görevi sağlam ve iyi yapmasından hoşnut olur.
Taberânî, el-Mu’cemü'l-Evsat, 1/275; Beyhakî, Şu’abü'l-İman, 4/334.

İman, yetmiş küsur derecedir. En üstünü “Lâ ilâhe illallah (Allah’tan başka ilah yoktur)” sözüdür, en düşük derecesi de rahatsız edici bir şeyi yoldan kaldırmaktır. Hayâ da imandandır.Buhârî, İman, 3; Müslim, İman, 57-58.

Kim kötü ve çirkin bir iş görürse, onu eliyle düzeltsin; eğer buna gücü yetmiyorsa, diliyle düzeltsin; buna da gücü yetmezse, kalben karşı koysun. Bu da imanın en zayıf derecesidir.
Müslim, İman, 78; Ebû Dâvûd, Salât, 248.

İki göz vardır ki, cehennem ateşi onlara dokunmaz: Allah korkusundan ağlayan göz, bir de gecesini Allah yolunda nöbet tutarak geçiren göz.
Tirmizî, Fedâilü'l-Cihâd, 12.

Başkalarına zarar vermek ve zarara zararlar karşılık vermek yoktur.
İbn Mâce, Ahkâm, 17; Muvatta’, Akdiye, 31.

Hiçbiriniz kendisi için istediğini (mü’min) kardeşi için istemedikçe (gerçek) iman etmiş olamaz.
Buhârî, İman, 7; Müslim, İman, 71.

Müslüman müslümanın kardeşidir. Ona zulmetmez, onu (düşmanına) teslim etmez. Kim, (mü’min) kardeşinin bir ihtiyacını giderirse, Allah da onun bir ihtiyacını giderir. Kim müslümanı bir sıkıntıdan kurtarırsa, bu sebeple Allah da onu kıyamet günü sıkıntılarının birinden kurtarır. Kim bir müslümanı(n kusurunu) örterse, Allah da Kıyamet günü onu(n bir kusurunu) örter.
Buhârî, Mezâlim, 3; Müslim, Birr, 58.

İman etmedikçe cennete giremezsiniz, birbirinizi sevmedikçe de (gerçek anlamda) iman etmiş olamazsınız.
Müslim, İman, 93; Tirmizî, Sıfâtü'l-Kiyâme, 56.

Müslüman, müslümanların elinden ve dilinden emin olduğu kimsedir. Mü’min ise, insanların canları ve malları konusunda kendisinden emin olduğu kimsedir.
Tirmizî, İman, 12.

Birbirinize buğuz etmeyin, birbirinize haset etmeyin, birbirinize arka çevirmeyin; ey Allah’ın kulları, kardeş olun. Bir müslümana, üç günden fazla (din) kardeşi ile dargın durması helal olmaz.
Buhârî, Edeb, 57, 62.

Hiç şüphe yok ki doruluk iyiliğe götürür. İyilik de cennete götürür. Kişi doğru söyleye söyleye siddîk (doğru sözlü) diye yazılır. Yalancılık kötüyeye götürür. Kötülük de cehenneme götürür. Kişi yalan söyleye söyleye kezzâb (çok yalancı) diye yazılır.
Buhârî, Edeb, 69; Müslim, Birr, 103-104.

40 Hadis

(Mü'min) kardeşinle münakaşa etme, onun hoşuna gitmeyecek şakalar yapma ve ona yerine getirmeyeceğin bir söz verme.

Tirmizî, Birr, 58.

(Mü'min) kar de şi ne te bessüm etmen sadakadır. İyiliği emredip kötülükten sakındırman sadakadır. Yolunu kaybeden kimseye yol göstermen sadakadır. Yoldan taş, diken, kemik gi bi şey le ri kaldırıp atman da senin için sadakadır.

Tirmizî, Birr, 36.

Allah, sizin ne dış görünüşünüze ne de mallarınıza bakar. O, sadece sizin kalplerinize ve işlerinize bakar.

Müslim, Birr, 34; İbn Mâce, Zühd, 9;

Ahmed b. Hanbel, 3/285, 539.

Allah'ın rızası, anne ve babanın rızasındadır. Allah'ın öfkesi de anne babanın öfkesindedir.

Tirmizî, Birr, 3.

Üç dua var dır ki, bunlar şüphesiz kabul edilir: Mazlumun duası, misafirin duası ve babanın evladına duası.

İbn Mâce, Dua, 11.

Hiçbir baba, çocuğuna, güzel terbiyeden daha üstün bir hediye veremez.

Tirmizî, Birr, 33.

Sizin en hayırlılarınız, hanımlarına karşı en iyi davrananlarınızdır.

İbn Mâce, Nikâh, 50.

Küçüklerimize merhamet etmeyen, büyüklerimize saygı göstermeyen bizden değildir.

Tirmizî, Birr, 15; Ebû Dâvûd, Edeb, 66.

(Peygamberimiz, işaret parmağı ve orta parmağıyla işaret ederek:) "Gerek kendisine ve gerekse başkasına ait her hangi bir yetimi görüp gözetmeyi üzerine alan kimse ile ben, cennette işte böyle yan yanayız" buyurmuştur.

Buhârî, Talâk, 25, Edeb, 24; Müslim, Zühd, 42.

Allah'a ve ahiret günü ne iman eden kimse, komşusuna eziyet etmesin. Allah'a ve ahiret günü ne iman eden kimse, misafirine ikram da bulunsun. Allah'a ve ahiret günü ne iman eden kimse, ya hayır söylesin veya sussun.

Buhârî, Edeb, 31, 85; Müslim, İman, 74-75.

Cebrâîl, bana komşu hakkında o kadar çok tavsiyede bulundu ki; ben (Allah Teâlâ) komşuyu komşuya mirasçı kılacak zannettim.

Buhârî, Edeb, 28; Müslim, Birr, 140-141.

Dul ve fakire yardım eden kimse, Al lah yolunda cihad eden ve ya gündüzleri (nafile) oruç tutup, gecelerini (nafile) ibadetle geçiren kimse gibidir.

Buhârî, Nafakât, 1; Müslim, Zühd, 41;

Tirmizî, Birr, 44; Nesâî, Zekât, 78.

Her insan hata eder. Hata işleyenlerin en hayırlıları tevbe edenlerdir.

Tirmizî, Kıyâme, 49; İbn Mâce, Zühd, 30.

Mü'minin başka hiç kimsede bulunmayan ilginç bir hâli vardır; onun her işi hayırdır.

Eğer bir genişliğe (nimete) kavuşursa, şükreder ve bu onun için bir hayır olur. Eğer bir darlığa (musibete) uğrarsa, sabreder ve bu da onun için bir hayır olur.

Müslim, Zühd, 64; Dârimî, Rikâk, 61.

Bizi aldatan bizden değildir.

Müslim, İman, 164.

Söz taşıyan, (cezalarını çekmeden ya da affedilmedikçe) cennete giremez.

Müslim, İman, 168; Tirmizî, Birr, 79.

İşçiye ücretini, (alınını) teri kurumadan veriniz.

İbn Mâce, Ruhûn, 4.

Bir müslümanın dikti ağaçtan veya ektiği ekinde insan, hayvan ve kuşların yedikleri şeyler, o müslüman için birer sadakadır.

Buhârî, Edeb, 27; Müslim, Mûsâkât, 12.

İnsanda bir organ vardır. Eğer o sağlıklı ise bütün vücut sağlıklı olur; eğer o bozulursa bütün vücut bozulur.

Dikkat edin! O, kalp tir.

Buhârî, İman, 39; Müslim, Mûsâkât, 107.

Rabbimize karşı gelmekten sakının, beş vakit namazınızı kılın, Ramazan orucunuzu tutun, mallarınızın zekâtını verin, yöneticilerinize itaat edin. (Böylelikle) Rabbinizin cennetine girersiniz.

Tirmizî, Cum'a, 80.

Temîm ed-Dârî anlatıyor: “Hz. Peygamber (s.a.s.) ‘Din nasihattir (samimiyettir).’ buyurdu. Biz, ‘Kime karşı?’ deyince, ‘Allah’a, Kitabı’na, Resûlü’ne, Müslümanların idarecilerine ve bütün Müslümanlara.’ dedi.”
(Müslim, Îmân, 95)

“Allah, ancak samimiyetle ve kendi rızası gözetilerek yapılan ameli kabul eder.”
(Nesâî, Cihâd, 24)

“Allah sizin suretlerinize ve mallarınıza bakmaz, ancak kalplerinize ve amellerinize bakar.”
(Müslim, Birr, 34)

“...Allah’ım! Ey Rabbimiz ve her şeyin Rabbi! Beni ve ailemi dünya ve âhirette her an sana ihlâsla bağlı kıl. Ey yücelik ve ikram sahibi!...”
(Ebû Dâvûd, Vitir, 25)

“Kim hiçbir ortağı olmayan, tek olan Allah’a ihlâsla ibadet ederek, namazı dosdoğru kılarak, zekâtı vererek dünyadan ayrılırsa, Allah kendisinden razı olduğu hâlde ölmüş olur.”
(İbn Mâce, Sünnet, 9)

“Üç şey kimde bulunursa o kişi imanın tadına ermiş olur: Allah ve Resûlü’nün ona bu ikisi dışındaki şeylerden daha sevimli olması, bir kimseyi ancak Allah için sevmesi ve cehenneme atılmaktan korktuğu gibi küfre dönmekten korkması.”
(Buhârî, Îmân, 9)

“Ameller niyete göredir. Herkes sadece niyetinin karşılığını alır. Kim Allah ve Resûlü için hicret ederse, hicreti Allah ve Resûlü’nedir. Kim de erişeceği bir dünyalık veya evleneceği bir kadından dolayı hicret ederse, onun hicreti de hicretine sebep olan şeydir.”
(Müslim, Îmâre, 155)

Resûlullah (s.a.s.) namazda rükûa eğildiği zaman şöyle derdi: “Allah’ım, sadece senin önünde eğildim, sana inandım, sana teslim oldum. Kulağım, gözüm, iliklerim, kemiklerim ve sinirlerim sana karşı huşû hâlinedir.”
(Tirmizî, Deavât, 32)

“Kabul edileceğine gerçekten inanarak Allah’a dua edin. Bilin ki Allah, ciddiyetten uzak ve umursamaz bir kalp ile yapılan duaları kabul etmez.”
(Tirmizî, Deavât, 65)

“Yüce Allah buyuruyor ki, ‘Oruç benim içindir. Onun mükâfatını ben veririm. (Çünkü oruç tutan kimse) nefsi arzularını, yemeyi ve içmeyi sırf benim için terk eder...’”
(Buhârî, Tevhîd, 35)

“Allah’ın emri olduğunu kabul ederek beş vakit namazı rükûları, secdeleri, abdestleri ile vakitlerinde kılmaya devam eden kimse cennete girer.” (İbn Hanbel, IV, 266)

“Kulun Rabbine en yakın olduğu (an) secde hâlidir. Öyleyse (secdede iken) çokça dua ediniz.”
(Müslim, Salât, 215)

“Amellerin en faziletlisi Allah için sevmek ve Allah için nefret etmektir.”
(Ebû Dâvûd, Sünnet, 2)

Kulum, kendisine farz kıldığım şeylerden daha sevimli bir şeyle bana yaklaşamaz. Kulum nafile ibadetlerle de bana yaklaşmaya devam eder, ta ki ben onu severim. (Sevince de) artık onun işiten kulağı, gören gözü, tutan eli, yürüyen ayağı olurum. Benden isterse muhakkak ona (istediğini) veririm. Bana sınırsa muhakkak onu korur ve kollarım...”
(Buhârî, Rikâk, 38)

“Şu dört özellik kimde bulunursa o, tam bir münafık olur. Kimde bu niteliklerden biri bulunursa onu terk edinceye kadar kendisinde münafıklıktan bir özellik vardır: Kendisine bir şey emanet edildiğinde hıyanet eder. Konuştuğunda yalan söyler. Söz verdiğinde cayar. Husumet sırasında haktan sapar.”
(Buhârî, Îmân, 24)

“Kıyamet günü Allah katında insanların en kötülerinin ikiyüzlüler olduğunu görürsün. (Onlar) şunlara bir yüzle, bunlara diğer bir yüzle gelirler!”
(Buhârî, Edeb, 52)

Bir bedevi Hz. Peygamber’e (s.a.s.) şöyle sordu: ‘Bir adam var, ganimet elde etmek için savaşıyor, bir adam da kahramanlığı duyulsun diye, diğeri de görülsün diye savaşıyor. Bunlardan hangisi Allah yolundadır?’ Allah Resûlü ona, ‘Kim Allah’ın (tevhid) mesajını yüceltmek için savaşırsa işte o Allah yolundadır.’ buyurdu.
(Buhârî, Farzu’l-humus, 10)

“Allah’ım! Görülsün ve duyulsun diye yapılmayan bir hac eyle.” (İbn Mâce, Menâsik, 4)

“İnanarak ve sevabını Allah’tan umarak Ramazan’da oruç tutan kimsenin geçmiş günahları bağışlanır. İnanarak ve sevabını Allah’tan umarak Kadir Gecesi’ni ihya eden kimsenin de geçmiş günahları bağışlanır.”
(Buhârî, Fadlû leyleti’l-kadr, 1)

“...Bizi aldatan, bizden değildir.”
(Müslim, Îmân, 164)

“Kul, namazında etrafiyla ilgilenmediği sürece, Yüce Allah kuluna yönelir. Kul namazında etrafiyla ilgilenmeye başladığında, Allah da ondan yüz çevirir.”
(Ebû Dâvûd, Salât, 160-161)

Bir adam, “Ey Allah’ın Resûlü! Bir kimse bir amel işler ve onu kimse görmesin diye gizli tutar, fakat sonradan onu başkalarından öğrenince hoşlanır. (Bu kimsenin durumu nedir?)” diye sorunca Resûlullah ona şöyle cevap vermiştir: “O kimseye iki mükâfat vardır: Biri, (amelini gizlediği için) gizlilik sevabı, diğeri de (başkalarının onu örnek almasına sebep olacağı için) işlediği amelin açığa çıkmasının sevabı.”
(Tirmizî, Zühd, 49)

Kul namazını, insanlarla birlikteyken de, yalnızken de güzelce kıldığı zaman Yüce Allah şöyle buyurur: “İşte bu gerçekten benim kulum.”
(İbn Mâce, Zühd, 20)

“Yalan söylemeyi ve yalan ile amel etmeyi bırakmayanın yemeyi içmeyi terk etmesine Allah’ın ihtiyacı yoktur!”
(Buhârî, Savm, 8)

“Oruç tutan nice kimseler vardır ki oruçtan nasibi sadece aç kalmaktır. Geceyi ibadetle geçiren nice kimseler vardır ki kıyamdan nasibi sadece uykusuz kalmaktır.” (İbn Mâce, Sıyâm, 21)

Şüphesiz benim namazım, kurbanım, hayatım ve ölümüm âlemlerin Rabbi olan Allah içindir. O’nun hiçbir ortağı yoktur. Ben bununla emrolundum ve ben Müslümanların ilkiyim. Allah’ım (bu kurban) sendendir ve Muhammed ile ümmeti tarafından senin (rızan) için sunulmuştur.”
(İbn Mâce, Edâhî, 1)

Müslüman, dilinden ve elinden insanların selâmette olduğu kişidir. Mümin ise insanların canları ve malları konusunda (kendilerine zarar vermeyeceğinden) emin oldukları kişidir.”
(Nesâî, İmân ve şerâih, 8)

“Sizden biriniz, beni anne-babasından, çocuğundan ve bütün insanlardan daha çok sevmedikçe iman etmiş olmaz.” (Buhârî, İmân, 8)

“Allah’ın kendisine yöneticilik verip de yönettiği kimseleri sadakat ve samimiyetle koruyup gözetmeyen kimse, cennetin kokusunu alamaz.”
(Buhârî, Ahkâm, 8)

“Kazancın en hayırlısı, samimi olduğu takdirde çalışanın kendi eliyle kazandığıdır.”
(İbn Hanbel, II, 334)

“İzzet ve celâl sahibi Allah şöyle buyurdu: ‘Kulum iyi bir iş yapmaya niyet eder de yapmazsa ona bir iyilik (sevabı) yazarım. Ama onu yaparsa on kattan yedi yüz kata kadar iyilik (sevabı) yazarım. Eğer (kulum) bir kötülük yapmaya niyet eder de yapmazsa onu (bir günah olarak) yazmam. Fakat onu yaparsa ona bir kötülük (günahı) yazarım.’”
(Müslim, İmân, 204)

“...Kıyamet gününde şefaetimle en fazla mesut olacak kişi, tüm kalbiyle veya gönülden ‘Lâ ilâhe illâllah’ (Allah’tan başka ilâh yoktur.) diyen kişidir.”
(Buhârî, İlim, 33)

“Yüce Allah: ‘Ben şirk konusunda kendisine ortak koşulanların en uzak (ve yüce) olanıyım. Her kim bir amel işler de benimle birlikte başkasını ona ortak ederse onu şirkiyle baş başa bırakırım.’ buyurdu.”
(Müslim, Zühd, 46)

“Dininde ihlâslı ol. O zaman sana az amel de yeter.”
(Hâkim, Müstedrek, VIII, 2797 (4/306))

“Allah’a inandım de, sonra da dosdoğru ol!”
(Müslim, İmân, 62)

“...Kalbinde herhangi birine karşı bir aldatma (samimiyetsizlik) bulunmadan sabahlayabilecek ya da akşamlayabileceksen, bunu yap! Yavrucuğum! İşte bu benim sünnetimdendir. Kim benim sünnetimi yaşatırsa, beni sevmiş demektir. Kim de beni severse, cennette benimle birlikte olur.”
(Tirmizî, İlim, 16)

“Kim içtenlikle Allah’tan şehit olmayı dilerse yatağı üzerinde bile ölse Allah onu şehitlerin makamlarına ulaştırır.”
(Müslim, İmâre, 157)

“Kim Allah için sever, Allah için nefret eder, Allah için verir, Allah için engel olursa, imanını kemale erdirmiş olur.”
(Ebû Dâvûd, Sünne, 15)

“Kim, insanların hoşnutsuzluğuna rağmen Allah’ın rızasını kazanmayı isterse, Allah onu insanların sıkıntılarından kurtarır. Kim de Allah’ın hoşnutsuzluğuna rağmen insanların hoşnutluğunu kazanmak isterse, Allah insanları ona musallat eder.”
(Tirmizî, Zühd, 64)

Resûlullah (s.a.s.), “Sizin hakkınızda en çok korktuğum şey küçük şirktir.” dedi. “Yâ Resûlallah! Küçük şirk nedir?” diye sordular. Resûlullah (s.a.s.), “Riyadır.” buyurdu.
(İbn Hanbel, V, 429)

Allah mahlûkatı yarattığı vakit; kendi nezdinde arşın üstünde bulunan kitabına “Rahmetim, gazabıma üstün geldi” diye yazdı.

(Buhârî, Tevhid, 15, 22, 28, 55; Müslim, Tevbe, 14-16)

Rabbimiz gerçekten çok merhametlidir. Kim içinden bir iyilik yapmayı geçirir de onu yapmazsa, ona bir iyilik sevabı yazılır. Eğer onu yaparsa, on katından yedi yüz katına hatta kat kat fazlasına kadar iyilik sevabı yazılır. Kim de içinden bir kötülük yapmayı geçirir de onu yapmazsa, ona bir iyilik sevabı yazılır. Eğer onu yaparsa, bir kötülük günahı yazılır veya Allah onu siler. (Dârimî, Rikâk, 70)

Bu, Allah’ın kullarının kalplerine yerleştirdiği merhamettir ve Allah, ancak merhametli kullarına rahmet eder.

(Müslim, Cenaiz, 11; Buhârî, Merdâ, 9)

Allah Teâlâ rahmetini yüz parçaya ayırdı. Doksan dokuzunu kendi yanında tuttu, bir parçasını ise yeryüzüne indirdi. İşte bu bir parça rahmet sebebiyle bütün canlılar birbirine merhamet ederler. Hatta kısrak (emzirirken) yavrusuna basıp da zarar verir korkusuyla ayağını kaldırır. (Buhârî, Edeb, 19; Müslim, Tevbe, 21)

Allah Teâlâ, yeri ve gökleri yarattığı gün yüz rahmet yarattı. Her bir rahmet, yerle gök arasını dolduracak kadardır. Bu yüz rahmetten yeryüzüne bir tek rahmet indirdi ki, bu sayede anne yavrusuna, yabancı hayvanlar ve kuşlar da birbirine merhamet ederler. Kıyamette ise O, bu rahmetin tamamı ile kullarına merhamet eder. (Müslim, Tevbe, 21)

İnsanlara merhamet etmeyene Allah da merhamet etmez. (Buhârî, Tevhid, 2)

Bir adam yanındaki çocukla Hz. Peygamber (s.a.s.)’e geldi. Adam çocuğu bağrına basıyordu. Hz. Peygamber (s.a.s.): “Ona karşı merhametlisin değil mi?” diye sorunca adam: “Evet” dedi. Bunun üzerine O (s.a.s.): “Allah, ona karşı senden çok daha merhametlidir. O, merhametlilerin en merhametlisidir” buyurdu. (Buhârî, Edebül-Müfred, 137)

Yüce Allah “Ben, merhametlilerin en merhametlisiyim. Bana hiçbir şeyi ortak koşmayanları cennetime koyun!” buyurur ve bunun üzerine onlar cennete girerler. (Ahmed b. Hanbel, Müsned, I. 4)

Ben lanetçi olarak gönderilmedim. Ben ancak rahmet olarak gönderildim. (Müslim, Birr, 87)

Çölde yaşayan Araplardan bazıları Resulullah’ın (s.a.s.) yanına geldiler; (Onun çocukları öpüp sevdiğini görünce):

- Siz çocuklarınızı öpüyor musunuz? dediler. Hz. Peygamber (s.a.s.):

- Evet, cevabını verince onlar:

- Ama biz vallahi çocukları öpmeyiz, dediler. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz (s.a.s.):
- Allah, sizin kalbinizden merhameti söktüyse, ben ne yapabilirim, buyurdu. (Müslim, Fedâil, 64)

Akra' b. Hâbis Hz. Peygamber (s.a.s.)’i torunu Hasan’ı öperken görünce : “Benim on çocuğum var, onlardan birini bile öpmedim” dedi. Bunun üzerine Resulullah (s.a.s.):
“Merhamet etmeyene merhamet olunmaz.” buyurdu. (Müslim, Fedâil, 65)

Allah Teâlâ bazı şeyleri farz kılmıştır, onları koruyunuz! Bazı sınırlar (yasa/klar) koymuştur; onları aşmayınız! Bazı şeyleri haram kılmıştır, onlara da yaklaşmayınız. Bazı şeyleri de, unuttuğu için değil, size merhametinden dolayı onlardan söz etmemiştir, onları da soruşturmayın. (Hâkim, Müstedrek, IV. 115)

Ben Muhammed’im, Ahmed’im, (peygamberlerin izinden giden) Mukaffi’yim, (insanları etrafına toplayan) Hâşir’im, tevbe peygamberiyim, rahmet peygamberiyim. (Müslim, Fedâil, 126)

Ben bazen uzatmak niyetiyle namaza başlarım. Fakat bir çocuğun ağlayışını duyar ve annesinin ona düşkünlüğünü bildiğim için namazı kısa tutarım. (Müslim, Salât, 192)

Ey Allah’ım! Ben kendime çok zulmettim, günahları ancak sen bağışlarsın. Mağfiretinle beni bağışla ve bana merhamet et. Şüphesiz sen çok bağışlayan ve çok merhamet edensin. (Tirmizî, Daavât, 96)

Allahım! Bizi bağışla, bize merhamet eyle, bizden razı ol, (amellerimizi) kabul eyle, bizi cennetine koy, bizi cehennemden kurtar ve bizim her halimizi ıslah eyle. (İbn Mâce, Duâ, 2)

Sizden biriniz yatağına girdiğinde, şöyle dua etsin: “Rabbim! senin adınla yan tarafıma uzandım, senin adınla da kalkarım. Eğer ruhumu alırsan, bana merhamet et. Eğer ruhumu geri verir (uyandırır)sen, salih kullarını koruduğun gibi beni de koru! (Buhârî, Daavât, 13; Müslim, Zikir, 64)

Biz Resulullah’ın (s.a.s.) oturduğu bir mecliste tam yüz defa şöyle dediğini sayardık: “Rabbim beni bağışla, tövbemi kabul et; çünkü sen tövbeleri çok kabul edensin, çok merhamet edensin.” (Ebû Dâvûd, Vitr, 26; Tirmizî, Daavât, 39)

Sizden biri sakın "Allahım dilersen beni bağışla, Allahım dilersen bana merhamet et" demesin. İsteddiğini kararlı olarak istesin. Çünkü Allah için hiç bir zorlayıcı yoktur. (Buhârî, Deavat, 21)

Müminler birbirlerini sevmeye, birbirlerine merhamet etmeye ve birbirlerine şefkat göstermeye tek bir vücut gibidir. O vücudun bir organı acı çektiğinde, bedeninin diğer organları da uykusuzluk ve yüksek ateşle bu acıyı paylaşırlar. (Müslim, Birr ve Sıla, 66; Buhârî, Edeb, 27)

Merhamet, ancak katı kalpli kimselerden çekilip alınır. (Ebu Davud, Edeb,58 ; Tirmizi, Birr ve Sıla,16)

Merhametlilere Rahman merhamet eder. Siz yeryüzündekilere merhamet edeni ki göktekiler de size merhamet etsin! (Tirmizi, Birr ve Sıla,16; Buhari,Edeb,13)

Cennetlikler üç kısımdır: 1. Adaletli, yardımsever ve başarılı yetki sahibi, 2. Her akrabaya ve Müslümana karşı yufka yürekli, merhametli kişi, 3. İffetli, namuslu, çoluk çocuk sahibi olan kişi. (Müslim, Cennet,63)

Sattığı zaman kolaylık gösteren, satın aldığı zaman kolaylık gösteren ve hakkını isterken kolaylık gösteren kula Allah merhamet eylesin. (İbn Mâce, Ticaret,28)

Küçüklerimize merhamet etmeyen, büyüklerimize saygı göstermeyen bizden değildir. (Tirmizi, Birr ve Sıla,15)

Kimin üç kızı olur da onları barındırır, ihtiyaçlarını karşılar, onlara merhametle davranırsa, cenneti hak eder. (Buhari, Edebul-Müfred,41)

Allah şu üç özelliği taşıyan kimseye himayesini artırır ve onu cennetine koyar: Güçsüzlere yumuşak davranmak, ana babaya şefkat etmek ve elinin altında bulunanlara iyi muamele etmek. (Tirmizi, Sıfatü'l-Kiyame, 48)

Allah Refik'dir (yumuşaklıkla davranır) ve yumuşaklıkla davranmayı sever. Sertlik ve başka şeyler için vermediğini rıfk için verir. (Müslim, Birr ve Sıla, 77)

Bir kimse yumuşak davranmaktan mahrumsa, hayırdan da mahrumdur. (Müslim, Birr ve Sıla,76)

Resulullah(s.a.v.) hutbesinde sadaka vermeye teşvik eder, müslu (canlıların organlarını kesip-parçalayarak öldürme)yi yasakladı. (Nesai, Tahrimu'd-dem, 10)

Allah her şeye karşı iyi-güzel davranmayı emretti. (Müslim, Sayd ve Zebaih, 57)

Hiçbir canlıyı atış için hedef yapmayın! (Müslim, Sayd ve Zebaih,58)

Merhamet edin ki, size de merhamet edilsin. Bağışlayın ki, Allah da sizi bağışlasın. (Ahmed b. Hanbel, Müsned,2 219)

Her ağacın bir meyvesi vardır. Kalbin meyvesi de çocuktur. Allah çocuğuna merhamet etmeye merhamet etmez. Beni yaşatan Allah'a yemin ederim ki, cennete ancak merhametliler girer. Biz "Ey Allah'ın Resulü, hepimiz (çocuklarımızı) merhamet ederiz." dedik. Bunun üzerine o şöyle buyurdu: "Sizden birinizin merhameti, yanındakilere merhamet etmesi değildir, asıl merhamet tüm insanlara merhamet etmesidir." (Heysemi, Mecmau'z-zevaid,8,187)

Bir kadın, doyurmadığı, yerdeki börtü-böceklerle karnını doyurması için salmayıp bağlayarak açlıktan ölümüne sebep olduğu kedisi yüzünden cehenneme girdi. (Müslim, Birr ve Sıla,135)

Sürâka b. Cüşûm der ki : Resulullah'a (s.a.v.) "kendi develerim için çevirdiğim havuzuma gelen kayıp develeri sularsam bana bir ecir var mı?" diye sordum, şöyle buyurdu: "Evet, ciğeri kavrulan (her canlıya) yapılan iyilikten dolayı sevap vardır." (İbn Mâce, Edeb,8)

Enes b. Malik'in torunu hışam anlatmaktadır: 'Dedden Enes b. Malik ile birlikte Hakem b. Eyyub'un mahallesine girdim. Bir de gördük ki, bazıları bir tavuğu (hedef olarak) dikmiş, ona atış yapıyorlardı. Bunun üzerine Enes : "Resulullah(s.a.v.) hayvanların bu şekilde tutularak öldürülmesini yasakladı" dedi. (Müslim, Sayd ve Zebaih,58)

Kim boş yere bir serçe öldürürse kıyamet günü o serçe, "Ey Rabbim falan kimse beni bir fayda (elde etmek) için değil de boş yere öldürdü" diyerek öldüreni Allah Teâlâ'ya şikâyet edecektir. (Nesai, Dahâyâ,42)

Hiz.Aişe'ye (r.a.) Harem'de bir kuş ya da bir ceylan hediye edildi. O derhal onu serbest bıraktı. (Beyhaki, Sünenü'l Kübra,5,334)

Bir adam yolculuktayken susadı ve bulduğu bir kuyuya inip su içti. Çıktığında, dili dışarıda, hızlı hızlı soluyan ve susuzluktan nemli toprağı yalayan bir köpek gördü. Adam: "Anlaşılan bu köpek de tıpkı benim gibi susuzluk çekmiş!" dedi ve hemen kuyuya inerek pabucu ile su çıkarıp köpeğe içirdi. Bunun üzerine Yüce Allah, onu bağışladı. Sahabiler: "Ey Allah'ın Resulü, hayvanlara yaptıklarımızdan dolayı bize sevap var mı? Diye sorunca Resulullah(s.a.v.):"Elbette her canlıya yaptığınız iyilikte size ecir vardır." buyurdu. (Buhari,Mezâlim,23)

Ayet ve Hadislerle Hac ve Umre

İbn-i Abbas'tan (r.a.) rivâyet olunduğuna göre o şöyle demiştir: "Rasûlullah (s.a.s.)bize hitap ederek şöyle buyurdu: Ey insanlar! Hac size farz kılındı. Bunun üzerine el-Akra' b. Hâbis ayağa kalkarak: - Ey Allah'ın elçisi! Hac her yıl mı (bize) farzdır? diye sordu. Bunun üzerine Rasûlullah (s.a.s.)şöyle buyurdu: - Yok, hayır. Bir defadır. Kim daha fazla yapacak olursa, o nâfiledir." (Müslim; "Hac", 412; Tirmizî, "Hac", 5, Tefsir-i Sûre (5), 15. Nesâî, "Menâsik"; " 1. İbn-i Mâce; "Menâsik", 2; Dârimî; "Menâsik"; 4; Ahmed b. Hanbel, I, 255, 292, 301, 321, 325; II- 508.)

Ebû Hüreyre (r.a.) anlatıyor: Allah'ın Elçisi bize konuşma yaptı ve,- "Ey insanlar! Allah size hacca farz kılmıştır, haccediniz" buyurdu. Bir sahâbî, - "Ey Allah'ın Elçisi! Her yıl mı?" diye sordu. Peygamberimiz, sükût etti cevap vermedi. Sahâbî sorusunu üç defa tekrarladı, bunun üzerine Peygamberimiz (s.a.s.), - "Eğer 'evet' deseydim her yıl hac yapmak farz olurdu, buna gücünüz yetmezdi" cevabını verdi. (Müslim, "Hac", 412. bk. İbn Mâce, "Menâsik", 2.)

Ebu Hureyre'den (r.a.) rivâyet olunduğuna göre o şöyle demiştir: "Peygamber (s.a.s.) 'e: - Amellerin hangisi daha fazîletlidir? diye sorulunca, o şöyle buyurmuştur: - Allah'a ve Rasûlüne îmân etmektir. -Sonra hangisidir? diye sorulunca, şöyle buyurmuştur: - Allah yolunda cihâddır. - Sonra hangisidir? diye sorulunca, şöyle buyurmuştur: - Kabul olunmuş hacdır." (Buhârî; "Hac", 4; " İman", 18; Müslim, "İman", 135.)

İbni Ömer (r.a.)'den rivayet edildiğine göre Resûlullah (s.a.s.) şöyle buyurdu: "İslâm dini beş esas üzerine kurulmuştur: Allah'tan başka ilâh olmadığına ve Muhammed'in Allah'ın Resulü olduğuna şehâdet etmek, namaz kılmak, zekât vermek, hacca gitmek ve ramazan orucunu tutmak." (Buhârî, "İmân", 1, 2; Tefsîru sûre (2), 30; Müslim, "İmân", 19-22. Ayrıca bk. Tirmizî, İmân 3; Nesâî, İmân 13.)

Ebû Hüreyre (r.a.) dedi ki, ben Resûlullah (s.a.s.) 'ın şöyle buyurduğunu işittim: "Kötü söz söylemeden ve büyük günah işlemekten hacceden kimse, annesinden doğduğu gündeki gibi günahsız olarak (evine) döner." (Buhârî, "Hac", 4, "Muhsar", 10)

Ebû Hüreyre (r.a.) 'den rivayet edildiğine göre Resûlullah (s.a.s.) şöyle buyurdu: "Umre ibadeti, daha sonraki bir umreye kadar işlenecek günahlara kefârettir. Mebrûr haccın karşılığı ise, ancak cennettir." (Buhârî, "Umre", 1; Müslim, "Hac", 437. Ayrıca bk. Tirmizî, "Hac", 88; Nesâî, "Menâsik", 3, 5, 77; İbni Mâce, "Menâsik", 3.)

Ebû Hüreyre (r.a.) 'den rivayet edildiğine göre Resûlullah (s.a.s.) şöyle buyurdu: "Hac ve Umre yapanlar Allah'ın misafirleridir. O'ndan birşey isterlerse, onlara cevap verir. Af isterlerse, onları affeder. " (İbn Mâce, "Menâsik", 5).

Hiz. Ömer (r.a.)'den rivayet edildiğine göre Resûlullah (s.a.s.) şöyle buyurdu: " Hac ve umreyi peşi peşine yapınız. Bu ikisi, körüğün; demir, altın ve gümüşün pasını yok ettiği gibi, fakirliği ve günâhları yok eder. Mebrûr haccın sevabı ancak cennettir" (Tirmizî, "Hac", 2; Nesâî, "Hac", 6; İbn Mâce, "Menâsik", 3)

İbn Abbas (r.a.)'tan rivâyete göre; Has'am kabilesinden bir kadın Müzdelife günü Rasûlullah (s.a.s.)'e: "Ey Allah'ın Rasûlü! Allah'ın kullarına farz kıldığı hac ihtiyar babama da farz oldu. Babam yolculuk yapmaya dayanamaz, onun yerine ben haccedebilir miyim?" dedim. Peygamber (s.a.v)'de: "Evet" buyurdu. (Nesai, "Menâsikü'l-Hac", 9; Ayrıca bkz. Buhârî, "Hac", 1, "Cihâd", 154, 162, 192, "Edeb", 68; Müslim, "Hac", 407, "Fedâilü's-sahâbe", 135, 137.)

Abdurrahman b. Ya'mer (r.a.)'den rivâyete göre, şöyle demiştir: Rasûlullah (s.a.s.) şöyle buyurdu: "Hac arafattır, Hac arafattır, Hac arafattır, Minâ günleri ise üç gündür." "... Kim iki gün içerisinde Minâ'dan Mekke'ye dönerse ona günah yoktur, kim de geri kalırsa yolunu Allah ve kitapla bulduğu takdirde günaha girmemiş olur..." (Bakara,2/ 203) Fecr doğmadan önce Arafat'a yetişen kişi Hacca yetişmiş olur. (Tirmizî, "Tefsîru'l-Kur'ân", 2)

Âişe (r.a.)'dan rivayet edildiğine göre; Resûlullah (s.a.s.) şöyle buyurdu: "Allah, hiçbir günde, arefe günündeki kadar bir kulu ateşten çok azat etmez. Allah mahlukata rahmetiyle yaklaşır ve meleklerle karşı onlarla iftihar ederek "Bunlar ne diliyorlar?" buyurur" (Müslim, "Hac", 436; İbn Mâce, "Menâsik", 56)

Ayet ve Hadislerle Hac ve Umre

(Ey Muhammed!) Biz senin çok defa yüzünü göğe doğru çevirip durduğunu (vahiy beklediğini) görüyoruz. (Merak etme) elbette seni, hoşnut olacağın kibleye çevireceğiz. (Bundan böyle), yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. (Ey Müslümanlar!) Siz de nerede olursanız olun, (namazda) yüzünüzü hep onun yönüne çevirin. Şüphesiz kendilerine kitap verilenler, bunun Rabblerinden (gelen) bir gerçek olduğunu elbette bilirler. Allah, onların yaptıklarından habersiz değildir.” (Bakara, 2/144)

“Şüphesiz Safa ile Merve, Allah’ın (dininin) nişanelerindendir. Onun için her kim hac ve umre niyetiyle Kâbe’yi ziyaret eder ve onları da tavaf ederse, bunda bir günah yoktur. Her kim de gönlünden koparak bir hayır işlerse, şüphesiz Allah onu bilir, karşılığını verir.” (Bakara, 2/158)

Hac ibadetinizi bitirdiğinizde, artık (cahiliye döneminde) atalarınızı andığınız gibi, hatta ondan da kuvvetli bir anısla Allah’ı anın. İnsanlardan, “Ey Rabbimiz! Bize (vereceğini) bu dünyada ver” diyenler vardır. Bunların ahirette bir nasibi yoktur. (Bakara, 2/200)

“Haccı da, umreyi de Allah için tamamlayın. Eğer (düşman, hastalık ve benzer sebeplerle) engellenmiş olursanız artık size kolay gelen kurbanı gönderin. Bu kurban, yerine varıncaya kadar başlarınızı tıraş etmeyin. İçinizden her kim hastalanır veya başından rahatsız olur (da tıraş olmak zorunda kalır) sa fidye olarak ya oruç tutması, ya sadaka vermesi, ya da kurban kesmesi gerekir. Güvende olduğunuz zaman hacca kadar umreyle faydalanmak isteyen kimse, kolayına gelen kurbanı keser. Kurban bulamayan kimse üçü hacda, yedisi de döndüğünüz zaman (olmak üzere) tam on gün oruç tutar. Bu (durum), ailesi Mescid-i Haram civarında olmayanlar içindir. Allah’a karşı gelmekten sakının ve Allah’ın cezasının çetin olduğunu bilin.” (Bakara, 2/196)

“Hac (ayları), bilinen aylardır. Kim o aylarda hacca başlarsa, artık ona hacda cinsel ilişki, günaha sapmak, kavga etmek yoktur. Siz ne hayır yaparsanız, Allah onu bilir. (Ahiret için) azık toplayın. Kuşkusuz, azığın en hayırlısı takva (Allah’a karşı gelmekten sakınma)dır. Ey akıl sahipleri, bana karşı gelmekten sakının.” (Bakara, 2/197)

“(Hac mevsiminde ticaret yaparak) Rabbinizin lütuf ve keremini istemekte size bir günah yoktur. Arafat’tan ayrılıp (sel gibi Müzdelife’ye) akın ettiğinizde, Meş’ar-i Haram’da Allah’ı zikredin. Onu, size gösterdiği gibi zikredin. Doğrusu siz onun yol göstermesinden önce yolunu şaşırmışlardan idiniz. Sonra insanların akın ettiği yerden siz de akın edin ve Allah’tan bağışlanma dileyin. Şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.” (Bakara, 2/198-199)

“Sana, hilâlleri soruyorlar. De ki: “Onlar, insanlar ve hac için vakit ölçüleridir.” (Bakara, 2/189)

“Şüphesiz, insanlar için kurulan ilk ibadet evi, elbette Mekke’de, âlemlere rahmet ve hidayet kaynağı olarak kurulan Kâ’be’dir. Onda apaçık deliller, Makam-ı İbrahim vardır. Oraya kim girerse, güven içinde olur. Yolculuğuna gücü yetenlerin haccetmesi, Allah’ın insanlar üzerinde bir hakkıdır. Kim inkâr ederse (bu hakkı tanınmazsa), şüphesiz Allah bütün âlemlerden müstağnidir. (Kimseye muhtaç değildir, her şey O’na muhtaçtır.)” (Al-i İmran, 3/96-97)

“Ey iman edenler! Allah’ın (koyduğu din) nişanelerine, haram aya, hac kurbanına, (bu kurbanlıklara takılı) gerdanlıklara ve de Rab’lerinden bol nimet ve hoşnutluk isteyerek Kâ’be’ye gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktığınızda (isterseniz) avlanın. Sizi Mescid-i Haram’dan alıkoydular diye birtakımlarına beslediğiniz kin, sakın ha sizi, haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva (Allah’a karşı gelmekten sakınma) üzere yardımlaşın. Ama günah ve düşmanlık üzere yardımlaşmayın. Allah’a karşı gelmekten sakının. Çünkü Allah’ın cezası çok şiddetlidir.” (Maide, 5/2)

“Hani biz İbrahim’e, Kâbe’nin yerini, “Bana hiçbir şeyi ortak koşma; evimi, tavaf edenler, namaz kılanlar, rükû ve secde edenler için temizle” diye belirlemiştik. İnsanlar arasında haccı ilan et ki, gerek yaya olarak, gerek uzak yollardan gelen yorgun develer üzerinde sana gelsinler. Gelsinler ki, kendilerine ait birtakım menfaatlere şahit olsunlar ve Allah’ın kendilerine rızık olarak verdiği (kurbanlık) hayvanlar üzerine belli günlerde (onları kurban ederken) Allah’ın adını ansınlar. Artık onlardan siz de yiyin, yoksula fakire de yedin. Sonra kirlerini gidersinler, adaklarını yerine getirsinler ve Beyt-i Atik’i (Kâbe’yi) tavaf etsinler.” (Hac, 22/26-29)

Ayetlerde ALLAH'ın(c.c.) Mübarek İsimleri (119 isim)

el-A'lâ (en yüce, en şerefli),
el-A'lem (her şeyi en iyi bilen),
el-Alî (şanı, şerefi, izzeti ve kudreti yüce olan),
el-Âlim (bilen, anlayan, tanıyan),
el-Alîm (her şeyi çok iyi bilen),
el-Âhir (varlığının sonu olmayan, ölümsüz, ebedî ve bâkî),
el-Akrab (bilmesi, görmesi, duyması, haberdâr olması ve yardım etmesi açısından insanlara en yakın olan),
el-Azîm (zâtı, isim, sıfat ve fiilleri itibariyle pek ulu, büyük, yüce),
el-Azîz (üstün, güçlü, kuvvetli, galip, şerefli, değerli, melik),
el-Bâri' (yaratan, örneği olmadan varlıkları îcat eden),
el-Basîr (aydınlık ve karanlıkta küçük ve büyük her şeyi gören),
el-Bâtın (mâhiyeti akıl ile idrâk olunamayan, hayal ile tahayyül edilemeyen, her şeyin iç yüzünü, sırlarını bilen),
el-Berr (iyilik eden, çok lütufkâr, çok merhametli, çok şefkatli),
Câ'ilûn (yaratan, vâ' eden, bir varlıktan başka bir varlık yapan),
el-Cebbâr (emir ve yasaklarını, hüküm ve kararlarını kullarına yaptırmaya gücü yeten, azgın ve zalimleri kahredici, dertlere derman olan, yaraları sarıp onaran, yaratıklarının hâllerini düzelten),
el-Ebkâ (verdiği nimetler sürekli ve hep kalıcı olan),
el-Ehad (eşi, benzeri ve ikincisi bulunmayan bir tek, yegâne),
el-Ekrem (en çok ikram eden),
el-Evvel (öncesi olmayan, yaratılmamış, ezeli ve kadîm tek varlık),
Fâil(un) (yapan, yaratan, vâ' eden),
el-Fettâh (iyilik kapılarını açan, en âdil hüküm veren),
el-Ğaffâr (çok affeden, çok bağışlayan, günah ne kadar çok olursa olsun yine bağışlayan),
el-Ğafûr (çok affeden, çok bağışlayan),
el-Ğanî (zengin, hiçbir şeye muhtaç olmayan),
el-Habîr (her şeyden haberdar olan, gizli aşikâr her şeyi bilen, haber veren),
el-Hâdi' (hile yapanları cezalandıran),
el-Hâdî (hidayet eden, doğru yolu gösteren),
el-Hafî (çok ikram eden, son derece iyilik ve lütuf sahibi, her şeyi bilen, duaları kabul eden),
Hâfiz(ûn) (koruyup gözeten),
el-Hafiz (varlıkları yok olmaktan koruyan),
el-Hakîm (hikmet sahibi, her işi, emri ve yasağı yerli yerinde olan),
el-Hâkim (hükmeden, karar veren, haklıyı haksızı ayıran),
el-Hakem (hukum veren, son kararı veren),

el-Hakk (varlığı, ilâh ve rab oluşu hak olan, eşyayı var eden, hakkı ızhar eden, mülk sahibi, yok olmayan, varlığında şüphe bulunmayan, âdil),
el-Halîm (çok sakin, hemen öfkelenmeyen, acele etmeyen, teenni ile hareket eden),
el-Hallâk (mükemmel yaratan, devamlı yaratan),
el-Hasîb (insanlara yeten, insanların yaptıklarını koruyup hesaba çeken),
Hâsib(in) (insanları sorgulayan, hesaba çeken),
el-Hayr (hayırlı olan, faydalı olan, iyilik eden),
el-ilâh (ma'bûd, Tanrı),
el-Kadîr (çok güçlü, çok kuvvetli, istediğini istediği gibi eksiksiz, kusursuz ve tam yapabilen),
el-Kâdir (güçlü, kuvvetli, her şeye gücü yeten),
el-Kâfi (kullarına yardım eden, vekil olan, yol gösteren, yaptıklarını bilen, gören, haberdar olan ve hesaba çeken),
el-Kahhâr (yenilmeyen, daima galip gelen),
el-Kâhîr (galip gelen, zelil eden, güçlü, her şeyi kuşatan, yaratıklarını dilediği gibi yöneten),
el-Kâim (varlıkları görüp gözetten, koruyan, yöneten),
el-Karîb (af, mağfireti, rahmeti, bilmesi, görmesi ve duyması itibariyle kullarına yakın olan),
el-Kâşif (azap, sıkıntı, bela ve dertleri gideren),
Kâtib(ûn) (insanların yaptıklarını yazan),
el-Kavî (kuvvetli, kudretli, her şeye gücü yeten),
el-Kayyûm (zâtı ile kaim olana, ezeli ve ebedî, her şeyin varlığı kendisine bağlı, uykusu ve uyuklaması olmayan, varlıkları yöneten, koruyan, ihtiyaçlarını üstlenen),
el-Kebîr (zâtı, isim ve sıfatları, şanı ve şerefi, kadri ve kıymeti, değer ve izzeti pek yüce, ulu ve büyük),
el-Kerîm (değerli, şerefli, çok nimet veren, nimet ve ihsanı bol olan),
el-Kuddûs (her türlü çirkinlik, noksanlık ve ayıplardan uzak, tertemiz, bütün kemal sıfatları kendisinde toplayan, güzellik, iyilik ve ihsanlarıyla övülen),
el-Latîf (yaratıklara karşı yumuşak, çok merhametli, çok lütufkâr, ihsan sahibi, insanlara hak ettiklerinden fazlasını veren her şeyin detayını, sırlarını en iyi bilen, işleri çok hassas düzenleyen, gözle görülmeyen),
Mâhid(ûn) (yeryüzünü yaratıkları için elverişli, yarayışlı ve faydalı olarak yaratan),
el-Mâlik (bütün varlıkların sahibi),
el-Mecîd (çok şerefli, çok itibarlı),
el-Melik (bütün varlıkları yöneten, dilediğini yapan, dilediği gibi hükmeden),
el-Melik (çok mülkü olan, her şeyin sahibi ve maliki, onları terbiye edip yetiştiren, mülk ve güç veren),
el-Metîn (çok kuvvetli, çok dayanıklı, acizliği, za'fiyeti ve gevşekliği olmayan),
el-Mevlâ (dost, yardımcı, görüp gözetten),

Ayetlerde ALLAH'ın(c.c.) Mübarek İsimleri (119 isim)

Mu'azzib(în) (suç işleyenleri, zalimleri, günahkârları cezalandıran),
el-Mu'izz (izzet ve şeref, güç ve kuvvet, itibar ve şerefli kılan, aziz yapan),
el-Muhric (bir şeyi açığa çıkaran, bir varlıktan başka bir varlık var eden, gizli şeyleri ortaya çıkaran),
el-Muhîr (ilim ve kudretiyle her şeyi kuşatan, her şeye muttali olan),
el-Mukîr (her şeye gücü yeten, rızık veren, yapılanları bilen, koruyan, mükâfat veren),
el-Muktedir (güçlü, kuvvetli, istediğini istediği gibi yapan),
el-Musavvir (yaratıklara şekil ve özellik veren),
Mûsi('un) (göklere genişleten),
el-Mübîn (varlığı aşikâr olan, hakkı ızhâr eden, gerçeği beyan eden),
Mübrim(ûn) (hile ile kötülük yapmaya karar verenleri bilen, onların bu kötülüklerini boşa çıkaran, onları kesin olarak cezalandıran),
Mübtelî(n) (deneyen, imtihan eden, gizli olanları açığa çıkaran),
el-Mücîb (duaları, istekleri, dilekleri kabul eden, ihtiyaçları karşılayan, sıkıntıları gideren),
el-Müheymin (insanların bütün yaptıklarını bilen, koruyan, görüp gözetten),
el-Mühlik (isyan eden, azan, günaha dalan ve zulmeden fert ve toplumları helâk eden),
el-Mü'min (yaratıklarına güven veren),
el-Müneccî (sıkıntı, bela ve azaptan kurtaran),
el-Münezzil (nimet veren, su, sekînet, melek, kitap ve peygamber indiren),
el-Münîr (ışık veren, aydınlatan),
Münşî'(ûn) (îcat eden, inşa eden, yapan, örneksiz olarak yaratan),
Müntekim(ûn) (suçluları cezalandıran),
Münzil(în) (melek, kitap, su ve sekînet indiren, nimet veren),
Münzir(în) (kullarına fayda ve zarar veren şeyleri bildiren; inkâr ve isyan edenlerin âkibetinin kötü olduğunu haber vererek onları bu davranışlardan sakındıran ve azabı ile korkutan),
Mürsil(în) (vahiy, peygamber, bol yağmur, aşılâyıcı rüzgâr, koruyucu melek, âsiler için yıldırımlar ve âfetler gönderen),
el-Müste'ân (kendisinden yardım istenen, kendisine sığınılan),
Müstemi(ûn) (sesleri işiten, duyan),
el-Müte'âl (aşkın, pek yüce, ulu, eksik ve noksanlıklardan berî olan),
el-Mütekebbir (ihtiyaç ve noksanlığı gerektiren her şeyden münezzeh, pek yüce ve ulu),
el-Müteveffî (yaratıkların canlarını alan),
en-Nâsir (yardım eden),
en-Nesîr (çok yardım eden, sürekli yardım eden),
er-Râfi' (peygamber ve mü'minlerin itibar, şân ve şereflerini artıran, göğü yükselten),
er-Rahîm (çok merhametli),

er-Rahmân (çok merhametli),
er-Rakîb (insanların hâllerini, sözlerini, yaptıklarını ve davranışlarını bilen, haberdar olan, murakabe edip koruyan),
er-Raûf (çok merhametli, çok şefkatli, çok acıyan),
er-Rezzâk (bol nimet, maddî ve manevî rızık veren),
Sâdik(ûn) (söz, iş, va'd ve va'dinde doğru olan, her sözünü ve va'dini yerine getiren),
es-Samed (her şeyin kendisine muhtaç olduğu, yöneldiği, her dilek ve isteğin mercii; hiç eksiği, kusuru ve ihtiyacı olmayan ulu, şanlı, dosdoğru, âdil ve güvenilir olan),
es-Selâm (eksiklik, acizlik, hastalık, ölüm ve benzeri şeylerden salim olan kullarına güven ve selamet veren),
es-Semî' (her sözü, bütün konuşulanları en iyi işiten, duyan)
Şâhid(în) (bilen, muttali olan, her şeye tanık olan),
eş-Şâkir (verdiği nimetlere şükreden ve çalışan kimseyi ödüllendiren),
eş-Şefî' (mü'minlerin yâr ve yardımcısı, azap ve sıkıntılardan koruyucusu olan),
eş-Şehîd (her şeye muttali olan, gören, bilen, haberdâr olan, her yerde hazır nazır olan, hiçbir şey kendisinden gizlenemeyen, bütün sırlara vakıf olan, her şeyi murakabe eden),
eş-Şekûr (ibadet eden kullarının mükâfatlarını bolca veren, az çok her itaati ödüllendiren),
eş-Şey (var olan, mevcut),
et-Tevvâb (sürekli tövbeleri kabul eden),
el-Vâhid (zatında, isim ve sıfatlarında eşi ve benzeri bulunmayan tek olan),
el-Vâlî (koruyup gözetten, yardım eden, işleri deruhte eden),
el-Vâris (bütün varlıkların sahibi, bâkî ve ebedî olan, her şey kendisine dönen),
el-Vâsi' (güçlü, kuvvetli, ilim ve merhameti her şeyi kuşatan, bütün yaratıklara rızık veren, nimet ve ihsanı bol olan),
el-Vedûd (mü'minleri çok seven, kulları tarafından çok sevilen),
el-Vehhâb (karşılıksız çok nimet veren, ikram ve ihsanda devamlı olan, lütfu, ihsanı ve rahmeti bütün kulları kuşatan),
el-Vekîl (güvenilen, koruyan, yardım eden, görüp gözetten, her şeyin maliki ve yöneticisi olan),
el-Velî (dost, seven, görüp gözetten, yardım eden),
ez-Zâhir (varlığı her şeyden aşikâr olan, her şeye galip gelen, her şeyden yüce olan),
Zâri'(ûn) (ekinleri, bitkileri yetiştiren, büyüten),
Hüvâllâhüllezzî lâ ilâhe illâ hû (Kendisinden başka hiçbir ilâh bulunmayan Allah)
*** (Toplam: 119 adet isim) (İsim tamlamaları dahil değildir)

Ayetlerde ALLAH(c.c.)'ın Mübarek İsimleri (Tamlamalar) (Toplam : 81)

Adüvvün li'l-kâfirîn
(kâfirlerin düşmanı)

Âhizün bi nâsiyetihi
(suçluları cezalandıran)

Ahkemü'l-hâkimîn
(hüküm verenlerin en adili)

Ahsenü'l-hâlikîn
(yaratanların, takdir ve tasvir edenlerin en iyisi)

Âlimü'l-ğaybi
(gaybı bilen)

Allâmü'l-ğuyûb
(görünmeyenleri çok iyi bilen)

Bâliğu emrihi
(emri, hükmü hedefine ulaşan, kararını infaz eden)

Bedî'u's-semâvâti ve'l-ard
(gökleri ve yeri örneği olmadan yaratan)

Berîü'n mine'l-müşrikîn
(müşriklerden berî, uzak olan)

Câmi'u'n-nâs
(kıyamette insanları bir araya toplayan, cem eden)

Ehlü'l-mağfire
(mağfiret ehli, affedici)

Ehlü't-takvâ
(azabından korkup sakınmaya, korunmaya lâyık olan)

Erhamü'r-râhimîn
(merhamet edenlerin en merhametlisi)

Esdaku hadîsen
(en doğru sözlü)

Esdeku kîlen
(en doğru sözlü)

Esra'u ferahan
(kullarının tövbesine çok sevinen)

Esra'u mekren
(hile ve tuzak kuranları en süratli bir şekilde cezalandıran)

Esra'u'l-hâsibîn
(hesap soranların, hesap görenlerin en süratlisi)

Eşeddü be'sen
(çok şiddetli cezalandıran)

Eşeddü ferahan
(kulunun tövbesine çok sevinen)

Eşeddü kuvveten
(çok kuvvetli, çok güçlü)

Eşeddü tenkîlen
(çok şiddetli cezalandıran)

Fa'âlü'n-limâ yürîd
(dilediğini yapan)

Fâliku'l-abbi ve'n-nevâ
(çekirdek ve taneleri çatlatan, yarıp açan)

Fâliku'l-ısbâh
(karanlığı yarıp sabahı ortaya çıkaran)

Fâtıru's-semâvâti ve'l-ard
(yeri ve gökleri yaratan)

Gâlib'ün 'alâ emrihî,
(emirinde işinde ve hükmünde galip olan)

Ğâfirü'z-zenbi
(günahları bağışlayan)

Hâliku külli şey'in
(her şeyin yaratıcısı)

Hayru'l-fâsılîn
(hükmedenlerin, haklı ile haksızı ayırt edenlerin en hayırlısı)

Hayru'l-fâtihîn
(hükmedenlerin, nimet verenlerin, hayır kapılarını açanların en hayırlısı)

Hayru'l-ğâfirîn
(bağışlayanların en hayırlısı)

Hayru'l-hâkimîn
(hüküm ve karar verenlerin en hayırlısı)

Hayru'l-mâkirîn
(hile ile kötülük yapanları bilemeyecekleri, anlayamayacakları cihetlerden daha şiddetli cezalandıran)

Hayru'l-münzilîn
(nimet verenlerin, ikram edenlerin en hayırlısı)

Hayru'l-vârisîn
(varislerin en hayırlısı)

Hayru'n-nâsırîn
(yardım edenlerin en hayırlısı)

Hayru'r-râhimîn
(merhamet edenlerin en hayırlısı)

Hayru'r-râzkîn
(rızkı, nimet verenlerin en hayırlısı)

Hayrun hâfızan
(en iyi koruyup gözeten)

İlâhü'n-nâs
(insanların ilâhı)

Kâbilü't-tevb
(tövbeleri kabul eden)

Kâşifü'l-azâb
(azabı, sıkıntıyı, derdi kaldıran)

Mâlikü yevmiddîn
(hesap gününün maliki, sahibi)

Mâlikü'l-mülk
(bütün mülkün sahibi)

Meliki'n-nâs
(insanların meliki)

Mûhinü keydi'l-kâfirîn
(kâfirlerin tuzağını zayıflatan, boşa çıkaran)

Muhîtü'n bi'l-kâfirîn
(kâfirleri kuşatan)

Muhyî'l-mevtâ
(ölüleri dirilten)

Muhzî'l-kâfirîn
(kâfirleri rezil rüsvey eden)

Mütimmü nûrihi
(nurunı, dînini tamamlayan)

Nûru's-semâvâti ve'l-ard
(gökleri ve yeri aydınlatan)

Rabbü külli şey'in
(her şeyin rabbi)

Rabbü'l-âlemîn
(âlemlerin rabbi)

Rabbü'l-ard
(veryüzünün rabbi)

Rabbü'l-arş
(arşın rabbi)

Rabbü'l-felak
(sabahın rabbi)

Rabbü'l-izzeti
(kudret ve şeref sahibi)

Rabbü'n-nâs
(insanların rabbi),

Rabbü's-semâvâti
(göklerin rabbi)

Rabbü's-şî'râ
(Şî'ra yıldızının sahibi)

Refî'u'd-derecât
(manevî dereceleri ve gökleri tabaka tabaka yükselten)

Semî'u'd-du'â
(tövbeleri ve duaları duyan ve kabul eden)

Serîu'l-hisâb
(hesabı, sorgulaması çok süratli olan)

Şedîdü'l-'azâb
(azabı, cezalandırması çok şiddetli olan)

Şedîdü'l-'ıkâb
(çok hızlı cezalandıran)

Şedîdü'l-mihâl
(cezası, azabı, kuvveti çok şiddetli olan)

Vâsi'u'l-mağfire
(bağışlaması, mağfireti bol olan)

Zü'l-fadli'l-azîm
(çok ikram sahibi)

Zî't-tavl
(lütuf, bağış, ikram, ihsan, af ve bağış sahibi)

Zü'l-ikrâm
(ikram sahibi)

Zû fadlin ale'l-âlemîn
(âlemlere nimet veren)

Zû fadlin ale'n-nâs
(insanlara ikram eden),

Zû-intikam
(intikam sahibi, âsileri, zalimleri cezalandıran)

Zü'l-'ıkâb
(suçluları, günahkârları, zalimleri cezalandıran)

Zü'l-Arş
(Arş'ın sahibi)

Zü'l-celâl ve'l-ikrâm
(azamet ve kibriya, ikram ve ihsan sahibi)

Zü'l-kuvveti
(güç ve kuvvet sahibi)

Zü'l-mağfire
(af ve bağış sahibi)

Zü'l-me'âric
(bütün derecelerin sahibi)

Zü'r-rahmeti
(merhamet sahibi)

40 Ayette Yardımlaşma ve Dayanışma

Sevdiğiniz şeylerden Allah yolunda harcamadıkça iyiliğe asla erişemezsiniz. Her ne harcarsanız Allah onu bilir (Âl-i İmran,3/92)

Ey iman edenler, hiçbir alışverişin, hiçbir dostluğun ve hiçbir şefaatin olmayacağı kıyamet gününe gelmeden önce, size rızık olarak verdiklerimizden Allah yolunda harcayın. İnkâr edenler ise zalimlerin ta kendileridir. (Bakara,2/254)

Herhangi birinize ölüm gelip de "Ey Rabbim! Beni yakın bir zamana kadar geciktirsen de sadaka verip iyilerden olsam!" demeden önce, size rızık olarak verdiğimiz şeylerden Allah yolunda harcayın. (Münafikun,63/10)

Herkesin yöneldiği bir yön vardır. Haydi, hep hayırlara koşun, yarışın! Nerede olsanız Allah hepinizi biraraya getirir. Şüphesiz, Allah'ın gücü herşeye hakkıyla yeter. (Bakara,2/148)

İyilik ve takva (Allah'a karşı gelmekten sakınma) üzere yardımlaşın. Ama günah ve düşmanlık üzere yardımlaşmayın. Allah'a karşı gelmekten sakının. Çünkü Allah'ın cezası çok şiddetlidir. (Mâide,5/2)

(Mallarınızı) Allah yolunda harcayın. Kendi kendinizi tehlikeye atmayın. İyilik edin. Şüphesiz Allah iyilik edenleri sever. (Bakara, 2/159)

İnanan kullarıma söyle, namazı dosdoğru kılsınlar, hiçbir alışveriş ve dostluğun bulunmadığı bir gün gelmeden önce kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden Allah yolunda gizlice ve açıktan harcasınlar. (İbrahim,14/31)

Onlar, Rablerinin rızasına ermek içi sabredenler, namazı dosdoğru kılan, kendilerine verdiğimiz rızıklardan gizli olarak ve açıktan Allah için harcayan ve kötülüğü iyilikle ortadan kaldıranlardır. İşte bunlar için dünya yurdunun iyi sonucu vardır. (Râd,13/22)

Onlar bollukta ve darlıkta Allah yolunda harcayanlar, öfkelerini yenenler, insanları affedenlerdir. Allah iyilik edenleri sever. (Al-i İmran,3/134)

Allah, hiçbir şeye gücü yetmeyen ve başkasının malı olan bir köle ile, kendisine verdiğimiz güzel rızıktan gizli ve açık olarak Allah yolunda harcayan kimseyi misal verir. Bunlar hiç eşit olur mu? Hamd Allah'a mahsustur, fakat onların çoğu bilmezler. (Nahl,16/75)

Allah'ın sana verdiği şeylerde ahiret yurdunu ara. Dünyadan da nasibini unutma. Allah'ın sana iyilik yaptığı gibi sen de iyilik yap ve yeryüzünde bozgunculuk isteme. Çünkü Allah bozguncuları sevmez. (Kasas,28/77)

De ki:"Şüphesiz Rabbin rızıkı dilediğine bol bol verir ve (dilediğine) kısar. Allah yolunda her ne harcarsanız Allah onun yerine başkasının verir. O rızık verenlerin en hayırlısıdır." (Sebe,34/39)

Mümin erkekler ve mü'min kadınlar birbirlerinin dostlarıdır. İyiliği emreder, kötülükten alıkoyarlar. Namazı dosdoğru kılar, zekâtı verirler. Allah'a ve Resulüne itaat ederler. İşte bunlara Allah merhamet edecektir. Şüphesiz Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir. (Tevbe,9/71)

Mallarını gece ve gündüz; gizli ve açık Allah yolunda harcayanlar var ya, onların Rableri katında mükafatları vardır. Onlara korku yoktur. Onlar mahzun da olacak değillerdir. (Bakara,2/274)

(Bunlar), "Rabbimiz, biz iman ettik. Bizim günahımızı bağışla. Bizi ateş azabından koru" diyenler, sabredenler, doğru olanlar, huzurunda gönülden boyun büküp divan duranlar, Allah yolunda harcayanlar ve şehirlerde (Allah'tan) bağışlanma dileyenlerdir. (Al-i İmran,3/16-17)

Onlar, seve seve yiyeceği yoksula, yetime ve esire yedirirler. (Yedirdikleri kimselere şöyle derler:) "Biz size sırf Allah rızası için yediriyoruz. Sizden bir karşılık ve bir teşekkür beklemiyoruz." (İnsan,76/8-9)

O halde, gücünüz yettiği kadar Allah'a karşı gelmekten sakının. Dinleyin, itaat edin, kendi iyiliğiniz için harcayın. Kim nefsinin cimriliğinden korunursa işte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir. (Tegâbun,64/16)

İşte onların, sabredip kötülüğü iyilikle savmaları ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden Allah yolunda harcamaları karşılığında, mükafatları kendilerine iki kez verilecektir. (Kasas,28/54)

Onlar, Allah anıldığı zaman kalpleri ürperen, başlarına gelen musibetlere sabreden, namazı dosdoğru kılan ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden Allah yolunda harcayan kimselerdir. (Hac,23/35)

Onlar, korkarak ve ümid ederek Rablerine ibadet etmek için yataklarından kalkarlar. Kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden de Allah için harcarlar. (Secde, 32/16)

Şüphesiz, Allah'ın kitabını okuyanlar, namazını kılanlar ve kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden, gizlice ve açıktan Allah yolunda harcayanlar, asla zarar etmeyecek bir ticaret umabilirler. (Fatır,35/29)

Şüphesiz Allah, adaleti, iyilik yapmayı, yakınlarla yardım etmeyi emreder; hayasızlığı, fenalık ve azgınlığı da yasaklar. O, düşünüp tutasınız diye size öğüt veriyor. (Nahl,16/90)

40 Ayette Yardımlaşma ve Dayanışma

Size ne oluyor da, Allah yolunda harcama yapmıyorsunuz? Halbuki göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. İçinizden, fetihten (Mekke fethinden) önce harcayanlar ve savaşımlar, (diğerleri ile) bir değildir. Onların derecesi, sonradan harcayan ve savaşımlardan daha yüksektir. Bununla beraber Allah hepsine de en güzel olanı (cenneti) vadetmiştir. Allah bütün yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır. (Hâdîd, 57/10)

Allah'a ve Resulüne iman edin ve sizi üzerinde tasarrufa yetkili kıldığı maldan, (Allah yolunda) harcayın. İçinizden iman edip de (Allah yolunda) harcayanlar var ya; onlar için büyük bir mükafat vardır. (Hâdîd, 57/7)

Mallarını Allah yolunda harcayanların durumu, yedi başak bitiren ve her başakta yüz tane bulunan bir tohum gibidir. Allah dilediğine kat kat verir. Allah lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir. (Bakara, 2/261)

Ey iman edenler! Allah'a ve ahiret gününe inanmadığı halde insanlara gösteriş olsun diye malını harcayan kimse gibi, sadakalarınızı başa kakmak ve gönül kırmak suretiyle boşa çıkarmayın. Böylesinin durumu, üzerinde biraz toprak bulunan ve maruz kaldığı şiddetli yağmurun kendisini çıplak bıraktığı bir kayanın durumu gibidir. Onlar kazandıklarından hiçbir şey elde edemezler. Allah kâfirler topluluğunu hidayete erdirmez. (Bakara 2/264)

Siz, insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz. İyiliği emreder, kötülükten men eder ve Allah'a iman edersiniz. Kitap ehli de inansalardı elbette kendileri için hayırlı olurdu. Onlardan iman edenler de var. Ama pek çoğu fasık kimselerdir. (Al-i İmran, 3/110)

Onlar gaybe inanırlar, namazı dosdoğru kılarlar, kendilerine rızık olarak verdiğimizden de Allah yolunda harcarlar. (Bakara, 2/3)

Sana Allah yolunda ne harcadıklarını soruyorlar. De ki: "Hayır olarak ne harcarsanız o, ana-baba, akraba, yetimler, fakirler ve yolda kalmışlar içindir. Hayır olarak ne yaparsanız, gerçekten Allah onu hakkıyla bilir." (Bakara, 2/215)

Allah'a ibadet edin ve ona hiçbir şeyi ortak koşmayın. Ana babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşına, yolcuya, elinizin altındakilere iyilik edin. Şüphesiz, Allah kibirlenen ve övünen kimseleri sevmez. (Nisâ, 4/36)

Seni yetim bulup da barındırmadı mı? Seni yolunu kaybetmiş olarak bulup da yola iletmedi mi? Seni ihtiyaç içinde bulup da zengin etmedi mi? Öyleyse sakın yetimi ezme! Sakın isteyeniyi azarlama! Rabbinin nimetlerine gelince; işte onu anlat. (Duha, 93/6-11)

İşte sizler, Allah yolunda harcamaya çağrılıyorsunuz. Ama içinizden cimrilik yapanlar var. Kim cimrilik yaparsa ancak kendi zararına cimrilik yapmış olur. Allah her bakımdan sınırsız zengindir, siz ise fakiriniz. Eğer ondan yüz çevirecek olursanız, yerinize başka bir topluluk getirir de onlar sizin gibi olmazlar. (Muhammed, 47/38)

Rüşdüne erişinceye kadar, yetimin malına ancak en güzel şekilde yaklaşın, verdiğiniz sözü de yerine getirin. Çünkü söz (veren sözünden) sorumludur. (İsra, 17/34)

Yetime mallarını verin. Temizi pis olana (helâli harama) değiştirmeyin. Onların mallarını kendi mallarınıza katıp yemeyin. Çünkü bu, büyük bir günahıdır. (Nisâ, 4/2)

Akrabaya, yoksula ve yolda kalmış yolcuya haklarını ver, fakat saçıp savurma. (İsra, 17/26)

Onlardan (muhacirlerden) önce o yurda (Medine'ye) yerleşmiş ve imanı da gönüllerine yerleştirmiş olanlar, hicret edenleri severler. Onlara verdiklerinden dolayı içlerinde bir rahatsızlık duymazlar. Kendileri son derece ihtiyaç içinde bulunsalar bile onları kendilerine tercih ederler. Kim nefsinin cimriliklerinden, hırsından korunursa, işte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir. (Haşr, 59/9)

Hayır, hayır! Yetime ikram etmiyorsunuz. Yoksulu yedirmek konusunda birbirinizi teşvik etmiyorsunuz. Haram helal demeden mirası alabildiğine yiyorsunuz. Malı da pek çok seviyorsunuz. (Fecr, 89/17-20)

Rüşdüne erişinceye kadar yetimin malına ancak en güzel şekilde yaklaşın. Ölçüyü ve tartıyı adaletle tam yapın. Biz herkesi ancak gücünün yettiğiyle sorumlu tutarız. (Birisi hakkında) konuştuğunuz zaman yakınınız bile olsa adil olun. Allah'a verdiğiniz sözü tutun. İşte bunları Allah size öğüt almanız diye emretti. (En'am, 6/152)

Gördün mü, o hesap ve ceza gününü yalanlayan! İşte o, yetimi itip kakan, yoksula yedirmeyi özendirmeyen kimselerdir. Yazıklar olsun o namaz kılanlara ki, Onlar namazlarını ciddiye almazlar. Onlar (namazlarıyla) gösteriş yaparlar. Ufacık bir yardıma bile engel olurlar. (Maûn, 107/1-7)

Biz ona iki göz, bir dil, iki dudak vermedik mi; iki apaçık yolu (hayır ve şer yollarını) göstermedik mi? Fakat o, sarp yokuşa atılmadı. Sarp yokuşun ne olduğunu sen ne bileceksin? O tutsak bir boynu çözmek (kçle azat etmek)tir. Yahut şiddetli bir açlık gününde kendisiyle yakınlığı olan bir yetimi yahut yerde sürünen bir yoksulu doyurmaktır. (Beled, 90/8-16)

"Bir mümin, aç bir mümini doyurursa, Allah da o kimseyi cennet meyveleriyle doyuracaktır. Yine bir mümin, susuz kalan bir mümine bir şeyler içirip susuzluğunu giderirse, Allah kıyamette ona (misk ile mühürlenmiş lezzetli bir içecek olan) 'Rahîk-ı Mahtûm'dan içirecektir. Yine bir mümin, elbiseye ihtiyacı olan bir mümini giydirirse, Allah da ona cennetin yemyeşil elbiselerinden giydirecektir." (Tirmizî, Kıyâme, 18)

Yüce Allah şöyle buyurmuştur: "Ey ademoğlu, sen infak et, ben de sana infak edeyim!" (Buhari, Nafakât, 1)

"Güneşin doğduğu her gün insanın bütün eklemleri için sadaka vermesi gerekir. İki kişinin arasını düzeltmen sadakadır. Bir kimseyi kaldırarak hayvanına binmesine yardımcı olman ve eşyasını ona yüklemen sadakadır. Güzel söz de sadakadır. Namaza giderken attığın her adım sadakadır. Yoldaki rahatsızlık veren şeyi kaldırman sadakadır." (Müslim, Zekât, 56)

Hız.Peygamber, "Hangi sadaka en faziletlidir?" diye sorulunca şöyle demiştir : "Malı az olanın gücüne göre verdiği (sadaka!)" (Dârimî,Salât,135)

"Kim helal kazancından bir hurma miktarı sadaka verirse -ki Allah sadece helâl olanı kabul eder- Allah o sadakayı büyük bir hoşnutlukla kabul eder. Sonra onu sahibi için, sizden birinizin tayını yetiştirdiği gibi (özenle) dağ gibi olana kadar büyütür (bereketlendirir). (Buhari, Zekat, 8)

"Kulların sabaha eriştiği her gün (yeryüzüne) iki melek iner. Bu iki melekten biri, 'Allah'ım, malını hayır yolunda harcayan kişiye (harcadığı malın yerine) yenisini ver.' der. Diğeri de, 'Allah'ım, malını (hayır yollarında harcamayarak) elinde tutan (cimrilik eden) kişinin malını telef et.'der." (Buhari,Zekat,27)

"Allah için size sığınan kimseye sığınak olun. Allah için isteyen kimseye verin. Sizi davet edene icabet edin, size bir iyilik yapana karşılığını verin. Eğer onun karşılığını verecek bir şey bulamazsanız, karşılıktaki bulunduğunuzu kanaat getirinceye kadar ona dua edin." (Ebu Dâvud, Zekat, 38)

"Dul bir kadının ve fakirin işleri için koşturan kimse, Allah yolunda cihat eden yahut geceyi namazla gündüzü oruçla geçiren kimse gibidir." (Buhari, Nafaka,1)

"Çorba pişirdiğinde suyunu biraz fazla koy, sonra komşularına bak, uygun bir şekilde çorbadan onlara ikram et." (Müslim, Birr, 143)

Resûlullah(s.a.v.) şöyle buyurdu: "Zalim de olsa mazlum da olsa kardeşine yardım et." Bunun üzerine birisi, "Ey Allah'ın Resûlü! Eğer mazlum ise yardım ederim, ancak zalimse ona nasıl yardım edeceğim?" dedi. Bunun üzerine Resûlullah şöyle buyurdu: "Onu zulümden uzaklaştırırsın veya onun zulmüne engel olursun. İşte bu ona yapacağın yardımdır." (Buhari, İkrâh, 7)

Hız.Âişe'den rivâyet edildiğine göre, Peygamber hanımları bir koyun kesmişlerdi de Resûlullah(s.a.v.): "Koyundan ne kadarı kaldı?" diye sordu. Âişe, dedi ki: "Sadece kürek kemiği bölgesi kaldı! Gerisini dağıttık" deyince; Resûlullah(s.a.v.) şöyle buyurdu: "Küreğinden başka hepsi bize (sevap olarak) kaldı." (Tirmizî, Kıyame, 33)

"Kıyamet günü müminin serinleyeceği gölgelik (verdiği) sadakasıdır." (İbn Hanbel, 4 ,233)

"Müslüman Müslümanın (din) kardeşidir. Ona zulmetmez. Onu düşman eline vermez (himaye eder). Her kim Müslüman kardeşinin bir ihtiyacını giderirse Allah da onun bi ihtiyacını giderir. Her kim bir Müslümanın bir sıkıntısını giderirse Allah da onun (bu iyiliği) sayesinde kıyamet sıkıntılarından bir sıkıntısını giderir. Her kim dünyada, bir Müslümanın (ayıbını) örterse Allah da kıyamet günü onun (ayıbını) örter." (Mülim, Birr, 58)

"Müminler, birbirlerini sevmeye, birbirlerine merhamet ve şefkat göstermede, tıpkı bir organı rahatsızlandığında diğer organları da uykusuzluk ve yüksek ateşle bu acıyı paylaşan bir bedene benzer." (Müslim, Birr, 66)

Resûlullah(s.a.v.), "Ben ve yetime kol kanat geren kimse cennette böyle (yan yana) olacağız." buyurdu ve aralarını hafifçe açarak işaret parmağıyla orta parmağını gösterdi. (Buhari, Talâk, 25)

"Kim darda kalan borçluya zaman tanırса yahut (alacağının tamamını veya bir kısmını) borçluya bağışlarsa, Allah onu, başka hiçbir gölgenin (himayenin) olmadığı kıyamet gününde kendi arşının gölgesinde (himayesinde) gölgelendirecektir." (Tirmizî,Büyü',67)

"Müslümanlar arasında kim bir yetimi yiyecek ve içeceğini üstlenecek şekilde sahiplenirse, affedilmeyecek bir günah işlememişse, Allah onu mutlaka cennete koyar." (Tirmizi, Birr, 14)

"Bozguncu, cimri ve yaptığı iyiliği başa kakan kimse cennete giremez." (Tirmizi, Birr, 41)

"Sizden biriniz kendisi için istediğini mümin kardeşi için de istemedikçe iman etmiş olmaz" (Tirmizi, Sıfatü'l-kıyâme,59)

Peygamber(s.a.v.) bize şu yedi şeyi emretti: "Hastayı ziyaret etmek, cenazeyi (kabre kadar) takip etmek, aksırana Allah'tan rahmet dilemek, zayıfa yardım etmek, mazluma yardım etmek, selâmi yaymak ve yemin edenin yeminini tasdik etmek." (Buhari, İsti'zan,8)

"Sadaka suyun ateşi söndürdüğü gibi hataları yok eder." (Tirmizi, Cum'a,79)

Size en değerli sadakadan bahsedeyim mi? (Kocasının evinden ayrılarak) senden başka kazancını sağlayacak kimse olmadığı için sana (baba evine) sığınmış kızın (için harcadığın nafaka en faziletli sadakadır)." (İbn Mace, Edeb,3)

Bir adam Hz.Peygamber'e(s.a.v.), "Ey Allah'ın Resûlü, hangi sadaka en faziletlidir?" diye sordu. Hz.Peygamber şöyle buyurdu: "Sağlıklı olup, fakirlik endişesi ve zengin olma hırsı ile hareket ederken tasaddukta bulunabilmendir. (Sadaka vermeyi) can boğaza gelip de (son nefesini yaşadığın ana kadar) erteleme." (Buhari, Vesâtâ,7)

"Yoksula verilen sadaka bir, akrabaya verilen ise hem sadaka hem de sıra-ı rahim olmak üzere iki sadaka sayılır." (Nesâî, Zekât,82)

"...Mazlumun bedduasından sakın. Çünkü onunla Allah arasında perde yoktur." (Buhari, Zekât,63)

"Öyle insanlar vardır ki (adeta) hayrın anahtarı, şerrin sürgüleri gibidir. Kimisi de şerrin anahtarı, hayrın sürgüleri gibidir. Ne mutlu! Yüce Allah'ın, hayrın anahtarlarını ellerine verdiği o kimselere! Ve yazıklar olsun Yüce Allah'ın şerrin anahtarlarını ellerine verdiği o kimselere!" (İbn Mace, Sünnet, 19)

"Yarım hurma (sadaka) ile bile olsa cehennemden korunun. Eğer bunu da bulamazsanız güzel bir sözle (korunun)." (Müslim, Zekat,68)

"Birbirinizden nefret etmeyin, birbirinize haset etmeyin, birbirinize sırt çevirmeyin. Ey Allah'ın kulları, birbirinizle kardeş olun." (Buhari, Edeb, 62)

"Kim müslüman kardeşinin ırz, namus ve benzeri şeylerinden her türlü kötülüğü savarsa Allah da kıyamet gününde onun yüzünden cehennem ateşini savar." (Tirmizi, Birr,20)

"Sayma ve sayarak verme! Yoksa Allah da sana sayarak verir." (Nesai, Zekat,62)

"Mümin mümin için, parçaları birbirini destekleyen bir bina gibidir." (Buhari, Mezalim,5)

"Veren el üstündür. Vermeye, geçimini sağlamakla yükümlü olduğun kimselerden başla. Annene, babana, kız ve erkek kardeşlerine yardım et, sonra yakınlık durumuna göre devam et." (Nesai, Zekat,51)

Allah'ı(n hakkını) koru ki Allah da seni korusun. Allah'ı(n hakkını) gözet ki O'nu hep yanında bulasın. Bir şey isteyeceğinde Allah'tan iste. Yardım dileyceğinde Allah'tan yardım dile. (Tirmizi, Kıyame,59)

"Size ancak zayıflarınız sebebiyle yardım ediliyor ve rızık veriliyor değil mi!" (Buhari, Cihad,76)

"Ancak iki kişiye gıpta edilir. Bunlar, Allah'ın kendisine verdiği malı hak yolunda harcayan kimse ile Allah'ın kendisine verdiği (ilim ve) hikmete göre karar veren ve onu başkasına öğretten kimsedir." (Buhari, Zekat,5)

Resulullah (s.a.v.) kendisinden bir şey istendiğinde asla "Hayır" demezdi. (Müslim, Fedail, 56)

"Kimin yanında iki kişilik yemek varsa üçüncü bir kişiyi, dört kişilik yiyeceği olan beşinci ya da altıncı kişiyi misafir etsin!" (Buhari, Mevakit, 41)

"Her Müsliman'ın sadaka vermesi gerekir." (Müslim, Zekat, 55)

"Her iyilik bir sadakadır." (Buhari, Edeb,33)

"Sadaka, Rabb'in gazabını söndürür ve kötü bir şekilde ölmeyi önler." (Tirmizi, Zekat, 28)

40 Ayette Kur'an

Gerçekten bu Kur'an, en doğru yola iletir ve iyi işler mü'minlere büyük bir mükâfat olduğunu müjdeler.

(İsra, 17/9)

Bu Kur'an, bütün insanlığa yöneltilen açık bir mesaj, Allah'a karşı gelmekten sakınanları da doğru yola götüren bir rehber ve öğüttür.

(Âl-i İmran, 3/138)

Ey insanlar! Size Rabb'inizden kesin bir delil (olan Hz. Muhammed) geldi ve size apaçık bir nur (olan Kur'anı) indirdik.

(Nisa, 4/174)

Âlemlere bir uyarıcı olsun diye kuluna Furkan'ı (yani hakkı batıldan ayıran Kur'an-ı) indiren Allah yücelerin yücesidir.

(Furkan, 25/1)

(Ey Resûlüm!) de ki: "Bu Kur'an, muazzam bir mesajdır, ama siz ondan yüz çeviriyorsunuz."

(Sâd, 38/67-68)

Kendilerine Kitab verdiğimiz kimseler, onu gereği gibi okur (ve hayatlarında uygularlar). İşte ona gerçek iman edenler bunlardır. Onu inkâr edenlere gelince, işte asıl kaybedenler de onlardır.

(Bakara, 2/121)

Eğer kulumuz (Muhammed'e) indirdiğimiz (Kur'andan) şüphede iseniz, o takdirde Allah'tan başka (bilgisine güvendiğiniz) şahitlerinizi de çağırın ve onun surelerinden bir benzerini getirin.

(Bakara, 2/23)

Her türlü hamd ve övgü, kuluna Kitab'ı indiren ve onda hiçbir yanlışlığa yer vermeyen Allah'a mahsustur.

(Kehf, 18/1)

Bu Kur'an, Allah'tan başkası tarafından ortaya konacak bir (söz) değildir. Ancak kendinden önceki (vahyin) doğrulanması ve Kitab'ın açıklanmasıdır.

Onda hiçbir şüphe yoktur ve âlemlerin Rabb'inden gelmiştir.

(Yunus, 10/37)

(Ey Muhammed!) Biz sana Kitab'ı hakikatin ta kendisi olarak indirdik. Öyle ise sen de ihlâslı bir şekilde sadece Allah'a kulluk et.

(Zümer, 39/2)

Eğer Biz bu Kur'an-ı bir dağa indirseydik elbette sen Allah korkusundan o dağı boynunu eğerek paramparça olmuş görürdün. İşte Biz insanlara bu misalleri düşünsünler diye veriyoruz.

(Haşr, 59/21)

Elif Lâmi Râ. Bu (Kur'an), sonsuz hikmet sahibi ve her şeyden haberdar olan Allah tarafından bütün yönleriyle ayetleri mükemmel hale getirilmiş, sonra da ayrıntılı bir şekilde açıklanmış Kitap'tır.

(Hud, 11/1)

Onlar hâlâ Kur'an-ı düşünüp anlamaya çalışmıyorlar mı? Eğer o, Allah'tan başkası tarafında (indirilmiş) olsaydı, mutlaka onda birçok çelişki bulurlardı.

(Nisa, 4/82)

Bu Kur'an, âyetlerini düşünsünler ve akıl sahipleri öğüt alsınlar diye sana indirdiğimiz mübarek bir kitaptır.

(Sad, 38/29)

Onlar, hâlâ Kur'an-ı düşünmeyecekler mi? Yoksa kalplerinin üzerlerinde kilitler mi var?

(Muhammed, 47/24)

Böylece Biz o Kur'an-ı Arapça bir hüküm (kaynağı) olarak indirdik. Sana gelen bu ilimden sonra eğer onların heveslerine uyarsan, Allah'a karşı sana yardım edecek ne bir dost ne de bir koruyucu bulursun.

(Ra'd, 13/37)

Biz, Kur'an-ı senin dilinde (indirerek anlaşılmasını) kolaylaştırdık ki Allah'a karşı gelmekten sakınanları kendisiyle müjdeleyesin, inat eden bir topluluğu da uyarasın.

(Meryem, 19/97)

De ki: "Andolsun, insanlar ve cinler bu Kur'an'ın bir benzerini getirmek üzere toplansalar ve birbirlerine de destek olsalar, yine onun benzerini getiremezler."

(İsa, 17/88)

Biz, bu Kitab'ı kullarımızdan seçtiklerimize miras olarak bahsettik: onlardan bazıları (günaha dalıp) kendilerine zulmeder, bazıları (doğru ile yanlış arasında) bir yol izler, bir kısmı da Allah'ın izniyle hayırlı işlerde başı çekenlerden olur: İşte bu en büyük fazilettir!

(Fâtır, 35/32)

40 Ayette Kur'an

Biz, insanlara belli zaman aralıklarıyla okuyasın diye Kur'an'ı parçalara ayırdık ve onu bölümler halinde indirdik. (*İsra, 17/106*)

İşte sana da, tarafımızdan bir ruh (olarak kalplere hayat veren Kur'an'ı) vahyettik. Oysa sen, Kitap nedir, iman nedir bilmezdin. Fakat biz onu, kullarımızdan dilediğimizi, kendisiyle doğru yola eristireceğimiz bir nur haline getirdik. Şüphesiz ki sen doğru bir yola; göklerdeki ve yerdeki her şeyin sahibi olan Allah'ın yoluna iletirsin. (*Şûrâ, 42/52-53*)

Şüphesiz, Allah'ın kitabını okuyanlar, namazlarını (devamlı ve dikkatli) kılanlar, kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden (Allah yolunda) gizli-açık (başkaları için) harcayanlar, asla zarar etmeyecek bir kazanç umabilirler. (*Fâtır, 35/29*)

Bu Kur'an, bizim indirdiğimiz mübarek bir Kitap'tır. Şu halde ona uyun ve Allah'a karşı gelmekten sakının ki size merhamet edilsin. (*En'am, 6/155*)

...Sana bu Kitab'ı, her şey için bir açıklama, Müslümanlara bir rehber, bir rahmet kaynağı ve bir müjde olarak indirdik. (*Nahl, 16/89*)

Ey insanlar! İşte size Rabb'inizden bir öğüt, kalplere bir şifa ve inananlar için bir rehber ve rahmet kaynağı (olan Kur'an) geldi. (*Yunus, 10/57*)

Elif, Lâm, Râ. (Bu Kur'an), Rab'lerinin izniyle insanları karanlıktan aydınlığa, mutlak güç sahibi ve çokça övülen Allah'ın doğru yoluna götürmen için sana indirdiğimiz bir Kitap'tır. (*İbrahim, 14/1*)

Elif Lâm Mîm. Bu (Kur'an), kendisinde hiçbir şüphe bulunmayan bir Kitap'tır, Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için de doğru yolu gösteren bir rehberdir. (*Bakara, 2/1-2*)

(Ey Muhammed!) sana geçmiş kitapları tasdik eden, onlardaki doğruları muhafaza eden Kur'an'ı gerçeğin ta kendisi olarak Biz indirdik. Şu halde onların arasında Allah'ın indirdiklerine göre hüküm ver... (*Maide, 5/48*)

Bu (Kur'an), kendisiyle uyarılmaları, Allah'ın tek ilah olduğunu bilmeleri ve akıl sahiplerinin öğüt almaları için insanlara yapılan bir bildiridir. (*İbrahim, 14/52*)

(Ey Muhammed!) Biz sana Kitab'ı insanlar için hakikatin ta kendisi olarak indirdik. Kim doğru yola girse, kendi yararına girer. Kim de ondan saparsa, ancak kendi zararına sapmış olur. Sen onlardan dolayı sorumlu değilsin. (*Zümer, 39/41*)

Kur'an'ın ne önünden, ne de ardından batıl sokulabilir. (Çünkü o), sonsuz hikmet sahibi ve bütün övgülere layık olan Allah tarafından indirilmiştir. (*Fussilet, 41/42*)

Allah, sözlerin en güzelini; (yani âyetleri güzellikte) birbirine benzeyen, (hüküm ve öğütleri) tekrarlanan bir kitap olarak (Kur'an'ı) indirmiştir. Rab'lerinden korkanların tenleri onun etkisiyle ürperir. Ardından tenleri ve kalpleri Allah'ın zikrine karşı yumuşar... (*Zümer, 39/23*)

Biz onu, (daha iyi) anlayasınız diye Arapça bir Kur'an olarak indirdik. (*Yusuf, 12/2*)

Andolsun biz, Kur'an'ı düşünüp öğüt almak için kolaylaştırdık. Peki, öğüt alacak yok mu? (*Kamer, 54/17*)

Kur'an okunduğu zaman, ona kulak verip sessizce dinleyin ki size merhamet edilsin. (*A'raf, 7/204*)

Böylece Biz onu Arapça bir Kur'an olarak indirdik ve onda ikazları tekrar tekrar açıkladık. Umulur ki onlar (bu sayede günahattan) korunurlar. Yahut o (Kur'an) kendileri için bir öğüt ortaya koyar. (*Tâhâ, 20/113*)

Şüphesiz o Zıkr'ı (Kur'an'ı) biz indirdik biz! Onun koruyucusu da elbette biziz. (*Hicr, 15/9*)

Andolsun, Biz, bu Kur'an'da insanlar için her türlü misali değişik şekillerde açıkladık. Fakat insan (onları anlamadan) tartışmaya çok düşkündür. (*Kehf, 18/54*)

Andolsun ki Biz, onu mübarek bir gecede indirdik. Şüphesiz biz insanları uyarmaktayız. (*Duhan, 44/3*)

O, elbette çok değerli bir Kur'an'dır. Korunmuş bir kitaptadır. Ona, ancak tertemiz olanlar dokunabilir. Âlemlerin Rabbi'nden indirilmiştir. (*Vâkıa, 56/77-80*)

“Ey insanlar! Sizi tek bir candan yaratan, ondan eşini yaratan ve ikisinden birçok erkek ve kadın meydana getirip yayan Rabbinize karşı gelmekten sakının. Kendisi adına birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah’a karşı gelmekten ve akrabalık bağlarını koparmaktan sakının. Şüphesiz Allah, üzerinizde bir gözetleyicidir.”
(Nisâ, 4/1)

“Ey insanlar! Şüphe yok ki, biz sizi bir erkek bir kadından yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi boylara ve kabilelere ayırdık. Allah katında en değerli olanınız, O’na karşı gelmekten en çok sakınanınızdır. Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, hakkıyla haberdar olandır.” (Hucurât 49/13)

“Allah, size kendi cinsinizden eşler var etti. Eşlerinizden de oğullar ve torunlar verdi ve sizi temiz gıdalarla rızıklandırdı, Öyleyken onlar batıla inanıyorlar da Allah’ın nimetine nankörlük mü ediyorlar?” (Nahl, 16/72)

“Allah’ın varlığının belgelerinden biri de, kendileriyle huzur bulasınız diye sizin için kendi cinsinizden eşler yaratıp, aranızda sevgi ve merhamet var etmesidir. Bunda düşünen bir toplum için elbette ibretler vardır.” (Rûm, 30/21)

“Aranızdan bekâr olanları evlendirin...” (Nûr, 24/32)

“Onlar ‘Rabbimiz! Eşlerimizden ve çocuklarımızdan göz aydınlığı olacak kimseleri bizlere nasip eyle ve bizi Allah’a karşı gelmekten sakınanlara önder eyle!’ diyenlerdir.”
(Furkân, 25/74)

“...Onlar (hanımlarınız) sizin için (kötülüğe karşı koruyucu) bir elbise, siz de onlar için (koruyucu) bir elbisesiniz...” (Bakara, 2/187)

“Mümin erkekler ve mümin kadınlar birbirlerinin dostlarıdır. İyiliği emreder, kötülükten alıkoyarlar. Namazı dosdoğru kılar, zekâtı verirler. Allah’a ve Resûlüne itaat ederler. İşte onlara Allah merhamet edecektir. Şüphesiz Allah azizdir, hüküm ve hikmet sahibidir.”
(Tevbe, 9/71)

“Kötü kadınlar, kötü erkeklerle; kötü erkekler de kötü kadınlara; temiz kadınlar temiz erkeklerle, temiz erkekler de temiz kadınlara lâyıktır. O temiz olanlar, iftiracıların söyledikleri şeylerden uzaktırlar. Onlar için bir bağışlama ve bolca verilmiş iyi bir rızık vardır.” (Nûr, 24/26)

“Allah’ın bazılarını bazılarından üstün kılmasından ve erkeklerin mallarından harcamalarından dolayı, erkekler kadınları kollayıp gözetirler. İyi kadınlar, gönülden saygılı olup Allah’ın kendilerini korumasına karşılık, iffet ve onurlarını muhafaza ederler” (Nisâ, 4/34)

“Hanımlarınızla güzel bir şekilde geçinin. Onlardan hoşlanmasanız da Allah sizin hoşlanmadığınız bir şeyde birçok hayırlar takdir etmiş olabilir.”
(Nisâ, 4/19)

“Senden kadınlar hakkında fetva istiyorlar. De ki, onlara ait hükmü size Allah açıklıyor: Kitap’ta kendileri için yazılmışı (mirası) vermeyip nikâhlamak istediğiniz yetim kadınlara, çaresiz çocuklara ve yetimlere karşı âdil davranmanız hakkında size okunan âyetler (Allah’ın hükmünü) apaçık ortaya koymaktadır. İyilik adına ne yaparsanız şüphesiz Allah onu bilmektedir.”
(Nisâ, 4/127)

“Kadınlara mehirlerini (bir görev olarak) gönül hoşluğuyla verin. Eğer kendi istekleriyle mehirin bir kısmını size bağışlarsa, ondan gönül rahatlığıyla faydalanın.”
(Nisâ, 4/4)

“Eğer bir kadın, kocasının kendisine kötü davranmasından yahut yüz çevirmesinden endişe ederse, uzlaşarak aralarını düzeltmelerinde ikisine de bir günah yoktur. Uzlaşmak adına (daima) hayırlıdır. Zaten nefisler bencilliğe elverişlidir. Eğer iyi geçinir ve Allah’a karşı gelmekten sakınırsanız, şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.” (Nisâ, 4/128)

“Eğer (evli) bir çiftin aralarının açılmasından korkarsanız, erkeğin ailesinden bir hakem, kadının ailesinden de bir hakem gönderin. Eğer iki taraf da barışmayı isterlerse, Allah onları uzlaştırır. Şüphesiz Allah her şeyi bilendir ve her şeyden haberdardır.”
(Nisâ, 4/35)

“Biz, insana, ana-babasına iyi davranmasını emrettik. Eğer onlar, seni, hakkında bilgin olmayan bir şeyi (körü körüne) bana ortak koşman için zorlarsa, onlara itaat etme. Dönüşünüz ancak banadır. O zaman size yapmış olduklarınızı haber vereceğim.”
(Ankebût, 29/8)

“Rabbin, sadece kendisine kulluk etmenizi, anne babanıza da iyi davranmanızı kesin bir şekilde emretti. Onlardan biri veya her ikisi senin yanında yaşlanırsa, kendilerine ‘öf!’ bile deme; onları azarlama; ikisine de güzel söz söyle. Onlara merhamet ederek tevazu kanadını indir ve de ki: “Rabbim, Tıpkı beni küçükken koruyup yetiştirdikleri gibi sen de onlara acı.”
(İsrâ, 17/23)

“Yoksulluk korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin! Biz onların da sizin de rızkınızı veriyoruz. Onları öldürmek gerçekten büyük bir günahdır.”
(İsrâ, 17/31)

“İnsana da anne babasına iyi davranmasını emrettik. Annesi, onu sıkıntı üzerine sıkıntıyla karnında taşımıştır. Onun sütten kesilmesi de iki yıl içinde olur. (İşte bu yüzden) biz insana şöyle emrettik: Bana ve anne babama şükret. Dönüş ancak banadır.” (Lokmân, 31/14)

“-Emzirmeyi tamamlamak isteyenler için-anneler çocuklarını iki tam yıl emzirirler. Onların yiyeceği ve giyeceği, örfe uygun olarak babaya aittir. Hiç kimseye gücünün üstünde bir sorumluluk yüklenemez. Hiçbir anne ve hiçbir baba çocuğu sebebiyle zarara uğratılmasın.” (Bakara, 2/233)

“Rabbimiz! Hesap görülecek günde, beni, anne babamı ve inananları bağışla.” (İbrahim, 14/41)

“Göklerin ve yerin hükümrânlığı Allah’ındır. O, dilediğini yaratır. Dilediğine kız çocukları, dilediğine erkek çocukları verir. Yahut dilediğine hem erkek hem de kız evlât verir. Dilediğini de kısır bırakır. O, her şeyi bilendir, her şeye gücü yetendir.” (Şûrâ 42/49-50)

“Onlardan birine kızı olduğu müjdelendiği zaman içi öfkeyle dolarak yüzü simsiyah kesilir. Kendisine verilen kötü müjde (!) sebebiyle halktan gizlenir. Şimdi onu, aşağılık duygusu içinde yanında mı tutsun, yoksa toprağa mı gömsün! Bakın, ne kötü hüküm veriyorlar!” (Nahl, 16/58-59)

“De ki: Gelin, Rabbinizin size haram kıldığı şeyleri anlatayım. O’na hiçbir şeyi ortak koşmayın! Ana-babaya iyi davranın! Yoksulluk sebebiyle çocuklarınızı öldürmeyin! Biz sizin de onların da rızkını veriyoruz.” (En’âm, 6/151)

“Akılsızlıkları yüzünden körü körüne çocuklarını öldürenler, Allah’ın kendilerine verdiği rızkı –Allah’a iftira ederek- haram sayanlar, mutlaka ziyana uğramışlardır. Onlar gerçekten sapmışlardır. Doğru yolu bulmuş da değillerdir.” (En’âm, 6/140)

“Ey iman edenler! Ellerinizi altında bulunanlar (köle ve cariyeleriniz) ve aranızdan henüz bulûğ çağına ermemiş olan çocuklar, günde üç defa; sabah namazından önce, öğleyin (yatıp dinlenmek için) elbiselerinizi çıkardığınızda ve yatsı namazından sonra (yanınıza girecekleri zaman) sizden izin istesinler. Bu üçü sizin mahrem vakitlerinizdir. Bu vakitlerin dışında (izinsiz girme konusunda) sizin için de onlar için de bir sakınca yoktur. Birbirinizin yanına girip çıkabilirsiniz. İşte Allah, âyetlerini size böyle açıklar. Allah, hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.” (Nûr, 24/58)

“Ailene namazı emret ve kendin de ona devam et...” (Tâhâ, 20/132)

“Rabbim! Beni namaza devam eden bir kimse eyle. Soyumdan da böyle kimseler nasip eyle. Rabbimiz! Duamı kabul eyle.” (İbrahim, 14/40)

“Rabbim! Bana katından temiz bir nesil ihsan et. Şüphesiz sen duayı hakkıyla işitensin.” (Âl-i İmrân, 3/38)

“Rabbimiz, bizi yalnız sana teslim olmuş kullar eyle. Neslimizden de sana teslim olan bir ümmet nasip eyle. Bize ibadetlerimizin usullerini göster, tevbelerimizi kabul et. Çünkü sen tevbeleri çok kabul eden ve çok merhametli olansın.” (Bakara, 2/128)

“Rabbim, bana ve anne babama verdiğin nimetlere şükretmemi, senin razı olacağın salih amel işlememi bana nasip et. Neslimi de salih kimseler eyle. Şüphesiz ben sana döndüm. Muhakkak ki ben sana teslim olanlardanım.” (Ahkâf, 46/51)

“Rabbim! Beni, ana-babamı, iman etmiş olarak evime girenleri, iman eden erkekleri ve iman eden kadınları bağışla. Zalimlerin de ancak helâkini arttır.” (Nûh, 71/28)

“Mal ve evlatlar, dünya hayatının süsüdür. Bâki kalacak salih ameller ise, Rabbinin katında, sevap olarak da ümit olarak da daha hayırlıdır.” (Kehf, 18/46)

“Bilin ki mallarınız ve çocuklarınız birer imtihan vesilesidir. Katında büyük mükâfat olan ise ancak Allah’tır.” (Enfâl, 8/28)

“Ey iman edenler! Eşlerinizden ve çocuklarınızdan size düşman olabilecekler de vardır. Onlardan sakının. Ama affeder, hoş görüp vazgeçer ve bağışlarsanız şüphe yok ki Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.” (Teğâbün, 64/14)

“Ey iman edenler! Mallarınız ve evlâtlarınız Allah’ı zikretmekten sizi alıkoymasın. Kim bunu yaparsa, işte onlar ziyana uğrayanların ta kendileridir.” (Münâfikûn, 63/9)

“Ey iman edenler! Kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun...” (Tâhrim, 66/6)

“De ki: Şüphesiz hüsrana uğrayanlar kıyamet gününde kendilerini ve ailelerini hüsrana düşürenlerdir. Dikkat edin! İşte apaçık hüsrân budur!” (Zümer, 39/15)

“İnkâr edenlerin ne malları ne de evlâtları Allah’a karşı onlara bir yarar sağlar. İşte onlar cehennemliklerdir. Onlar orada ebedî kalacaklardır.” (Âl-i İmrân, 3/116)

“(Güzel son) Adn cennetleridir; (Allah’a karşı gelmekten sakınan müminler) babalarından, eşlerinden ve çocuklarından sâlih olanlarla beraber oraya girecekler, melekler de her bir kapıdan yanlarına varacaklardır.” (Râ’d, 13/23)

“Sizin en hayırlınız, ailesine karşı en hayırlı olanınızdır. Ben de aileme karşı en hayırlı olanıyım.”
(Tirmizî, Menâkıb, 63)

“Dikkat edin! Sizin, hanımlarınızın üzerinde hakkınız vardır. Hanımlarınızın da sizin üzerinizde hakkı vardır. Sizin hanımlarınız üzerindeki hakkınız, namuslarını muhafaza etmeleri ve hoşlanmadığınız kimselerin evinize girmesine izin vermemeleridir. Dikkat edin! Hanımlarınızın sizin üzerinizdeki hakkı ise onların giyim ve gıda ihtiyaçlarını güzelce karşılamandır.”
(Tirmizî, Radâ', 11)

“Kadınlar, erkeklerle birlikte bir bütünü tamamlayan diğer yarıdır.”
(Ebû Dâvûd, Tahâret, 94)

“Kadınlar hakkında Allah'tan korkun. Çünkü siz, onları Allah'ın emaneti olarak aldınız ve Allah'ın adıyla (nikâh kıyıp) onları kendinize helâl kıldınız.”
(Müslim, Hac, 147)

“Muâviye el-Kuşeyrî anlatıyor: Resûlullah'ın (s.a.s) yanına giderek, “Hanımlarımız hakkında ne dersiniz?” diye sordum. O da şöyle buyurdu: “Yediklerinizden onlara da yedirin, giydiklerinizden onlara da giydirin, onları dövmeyin ve kötülemeyin.”
(Ebû Dâvûd, Nikâh, 40-41)

“Mümin bir kimse, eşine karşı nefret beslemesin. Çünkü onun bazı huylarından hoşlanmasa da hoşlandığı başka huyları mutlaka vardır.”
(Müslim, Radâ', 61)

“Dört şey peygamberlerin sünnetlerindendir: Utanma (hayâ) duygusu, güzel koku sürmek, misvak kullanmak ve evlenmek.”
(Tirmizî, Nikâh, 1)

“Kıyamet gününde, Allah katında konumu en kötü olacak insanlardan birisi, karısı ile beraber olup da onun (özel hayatına ilişkin) sırlarını yayan kimsedir.”
(Müslim, Nikâh, 123)

“Allah'ın hanım kullarına vurmayın!... (Bu gece) Muhammed'in eşlerine pek çok kadın geldi. Hepsi de kocalarından şikâyetçiydi. Bu adamlar sizin hayırlılarınız değildir.”
(Ebû Dâvûd, Nikâh, 41-42)

İbn Ömer (r.a.) şöyle diyor: “Biz Peygamber (s.a.v.) zamanında hakkımızda vahiy indirilir korkusuyla hanımlarımıza karşı söz söylemekten ve istediğimiz gibi davranmaktan çekinirdik.

Ancak Peygamber (s.a.v.) vefat edince istediğimizi söylemeye ve rahat davranmaya başladık.”
(Buhârî, Nikâh, 81)

“Ailenin senin üzerinde hakkı var!”
(Ebû Dâvûd, Tatavvû', 27)

“Ey gençler topluluğu! Evlenme imkânı olanınız evlensin. Çünkü evlenmek, gözü haramdan çevirmek ve iffeti korumak için en iyi yoldur. Evlenme imkânı bulamayan da oruç tutsun. Çünkü orucun, o kimse için şehveti kesici özelliği vardır.”
(Buhârî, Nikâh, 3)

“Yönettikleri insanlara, ailelerine ve sorumlu oldukları kişilere adaletli davrananlar, Allah Teâlâ katında, Rahman'ın yanında nurdan minberler üzerinde ağırlanacaklar.”
(Nesâî, Âdâbü'l-kudât, 1)

Hz. Âişe'ye (r.a.) “Hz. Peygamber (s.a.v.) evde ne yapardı?” diye sorduğumda şöyle cevap vermişti: “Ailesinin işlerini görür, ezanı duyunca (namaz için) çıkardı.”
(Buhârî, Nafakât, 8)

“Kişinin harcadığı en hayırlı para, ailesi için harcadığı, Allah yolunda cihad için hayvanına harcadığı ve yine Allah yolunda arkadaşları için harcadığı paradır.”
(Müslim, Zekât, 38)

“Bir kişi, sevabını Allah'tan umarak ailesine harcama yaptığında, bu harcama onun için sadaka olur.”
(Buhârî, İmân, 41)

“Veren el üstündür. Vermeye, geçimini sağlamakla yükümlü olduğun kimselerle; annenle, babanla, kız ve erkek kardeşlerinle başla. Sonra da yakınlık durumuna göre devam et.”
(Nesâî, Zekât, 51)

“Üç çeşit duanın kabul edilmesinde şüphe yoktur: Haksızlığa uğrayan kimsenin duası, yolcunun duası ve anne babanın çocuklarına bedduası.”
(Tirmizî, Birr ve sıla, 7)

“Resûlullah (s.a.v.), ‘Size büyük günahların en büyüğünü söyleyeyim mi?’ diye üç kez sordu. Biz, ‘Evet, ey Allah’ın Resûlü.’ diye cevap verdik. Bunun üzerine, ‘Allah’a ortak koşmak ve anne babaya kötü davranmaktır.’ buyurdu.”
(Buhârî, Edeb, 6)

“Anne baba cennet kapılarının en ortancasıdır. Bu kapıdan girme fırsatını ister kaçırsın ister yakalarsın.”
(Tirmizî, Birr ve sıla, 3)

“Kim rızkının bolllaştırılmasını yahut ecelinin geciktirilmesini arzu ederse, akraba ilişkilerini sürdürsün!”
(Müslim, Birr ve sıla, 20)

“Sıla-i rahim yapan, akrabasından gördüğü iyiliğe karşılık veren değil, akrabası kendisiyle ilişkiyi kestiğinde bile ona iyilik yapandır.”
(Buhârî, Edeb, 15)

“Aziz ve Yüce olan Allah, annelere saygısızlık etmeyi, kız çocuklarını diri diri gömmeyi, hak etmediğini istemeyi size haram kılmıştır. Sizin için üç şeyi de çirkin görmüştür: Dedikodu, anlamsız çok soru sormak ve malı boşa harcamak!”
(Müslim, Akdiye, 12)

“Dul kalıp da asil ve güzel olduğu hâlde evlenmeyerek, yetimleri ev bark sahibi oluncaya ya da ölünceye kadar onlara adayan... Ve bu uğurda iki yanağı çökmüş olan kadınla ben, kıyamet günü –şu iki parmağım gibi- birbirimize yakın olacağız.”
(Ebû Dâvûd, Edeb, 120-121)

“Sakin babalarınızdan yüz çevirip uzaklaşmayın! Kim babasından yüz çevirirse (bu davranış) nankörlüktür.”
(Buhârî, Ferâiz, 29)

“Kim göz göre göre çocuğunu(n kendisine ait olduğunu) inkâr ederse (kıyamet günü) Allah da onu rahmetinden uzaklaştırır ve gelmiş geçmiş herkesin önünde rezil eder.”
(Ebû Dâvûd, Talâk, 28-29)

“Kim anneyi yavrusundan ayırırsa, Allah da kıyamet günü onu sevdiklerinden ayırır.”
(Tirmizî, Büyû’, 52)

“Her doğan fitrat üzere doğar. Sonra anne babası onu Yahudi, Hristiyan ya da Mecusi yapar.”
(Buhârî, Cenâiz, 92)

“Hiçbir baba, evlâdına güzel terbiyeden daha kıymetli bir bağışta bulunmamıştır.”
(Tirmizî, Birr ve sıla, 33)

“Allah’tan korkun ve çocuklarınızın arasında adaletli olun!”
(Müslim, Hibe, 13)

“Kim üç kız çocuğunun geçimini sağlar, onları terbiye edip evlendirir ve onlara güzel davranırsa, cennet onundur!”
(Ebû Dâvûd, Edeb, 120-121)

“Ailesini müdafaa ederken öldürülen şehittir.”
(Tirmizî, Diyât, 21)

“Yavrum! Ailenin yanına girdiğin zaman selâm ver. Bu, sana ve ev halkına bereket olur.”
(Tirmizî, İsti’zân, 10)

“Bazen (kıraatı) uzatma niyetiyle namaza başlıyorum da bir çocuğun ağlayışını duyunca annesinin onun ağlamasıyla ne çok tedirgin olduğunu bildiğimden namazı kısa tutuyorum.”
(Buhârî, Ezân, 65)

“Allah’ın kadın kullarının Allah’ın mescitlerine gelmelerine engel olmayın!”
(Müslim, Salât, 136)

“Kişinin imtihanı, ailesi, malı, çocuğu ve komşusu iledir. Namaz, oruç, sadaka ve (iyiliği) emredip (kötülükten) sakındırma işte bu imtihan için kefarete olur.”
(Buhârî, Mevâkîtü’s-salât, 4)

“Bakmakla yükümlü olduğu kimseleri ihmal etmesi, kişiye günah olarak yeter.”
(Ebû Dâvûd, Zekât, 45)

[Allah Resûlü (s.a.v.) namazlarının sonunda şöyle dua ederdi.] “Allah’ım! Ey Rabbimiz ve her şeyin Rabbi! Beni ve ailemi dünya ve âhirette her an sana ihlâsla bağlı kıl. Ey yücelik ve ikram sahibi!”
(Ebû Dâvûd, Vitr, 25)

[Allah Resûlü (s.a.v.) akşam ve sabah şöyle dua ederdi.] “Allah’ım! Senden dünya ve âhirette afiyet dilerim. Allah’ım! Senden dinim, dünyam, ailem ve malım hakkında af ve afiyet dilerim. Allah’ım! Ayıbımı gizle.”
(Ebû Dâvûd, Edeb, 100-101)

[Allah Resûlü (s.a.v.) yolculuğa çıkacağı zaman şöyle dua ederdi.] “Allah’ım! Seyahatimizde bizim sahibimiz ve geride bıraktığımız ailemizin vekili sensin! Allah’ım! Yolculuğun sıkıntısından, kederli görünüşten, aile ve malımızın kötü hallere düşmesinden sana sığınırım.”
(Müslim, Hac, 425)

“Helâl bellidir; haram bellidir. İkisinin arasında ise birtakım şüpheli şeyler vardır ki insanların çoğu bunları bilmezler. Kim şüpheli şeylerden sakınırsa, dinini ve onurunu korumuş olur.

Kim de şüpheli şeylere bulaşırsa, harama düşmüş olur...”
(Müslim, Müsâkât, 107)

“İnsanın yediği en güzel şey, kendi kazancından olandır.”
(Ebû Dâvûd, Büyû’ (İcâre), 77)

“Sizden birinizin organını alıp sırtında bir bağ odun getirip satması ve böylece Allah’ın onun itibarını koruması, bir şey verip vermeyecekleri belli olmayan kimselerden dilenmesinden daha hayırlıdır.”
(Buhârî, Zekât, 50)

“Hiç kimse elinin emeğinden daha hayırlı bir yiyecek asla yememiştir. Allah’ın Peygamberi Davud (a.s.) da kendi elinin emeğini yerdi.”
(Buhârî, Büyû, 15)

“Kim helal lokma yer ve Sünnet çerçevesinde amel eder, insanlar da onun kötülüklerinden emin olursa o kişi cennete girer.”
(Tirmizî, Sıfatü’l-kıyâme, 60)

“Ey insanlar! Allah’tan (hakkıyla) sakının ve rızkınızı güzel yoldan arayın. Hiç kimse (Allah’ın kendisine takdir ettiği) rızkı –geç de olsa- elde etmeden ölmeyecektir. Öyleyse Allah’tan (hakkıyla) sakının ve rızkınızı güzel yoldan arayın. Helâl olanı alın, haram olanı bırakın!”
(İbn Mâce, Ticâret, 2)

“Güvenilir, dürüst, Müslüman tacir, kıyamet günü şehitlerle beraberdir.”
(İbn Mâce, Ticâret, 1)

“Allah’ım! Ümmetim için (günün) erken vakitlerini bereketli kıl!”
(İbn Hanbel, I, 153)

“Helâlinden ye ki duaların kabul olsun.”
(Taberânî, el-Mu’cemü’l-ıvsa, VI, 310)

“Allah’ım acizlikten, tembellikten, korkaklıktan, elden ayaktan düşmekten ve cimrilikten sana sığınırım.”
(Müslim, Zikir, dua, tevbe ve istiğfar, 76)

“...Bizi aldatan, bizden değildir.”
(Müslim, İmân, 164)

“Bu dünya malı göz alıcı ve tatlıdır. Kim bu mala gönül hoşluğuyla sahip olursa, kendisi için malı bereketlenir. Ama kim de hırs ve tamahla bu mala sahip olursa, tıpkı doymak bilmeyen bir kimse gibi onun için malın bereketi kaçır. Veren el, alan elden üstündür.”
(Buhârî, Zekât, 50)

“...Sizden birinin ağzına toprak koyması, Allah’ın haram kıldığı bir şeyi yemesinden daha iyidir.”
(İbn Hanbel, II, 258)

“Bir malı satın almak istediğin zaman, sana (istediğin mal) verilse de verilmese de almak istediğin fiyatı söyle. Bir malı satmak istediğinde, versen de vermesen de gerçek satmak istediğin fiyatı söyle.”
(İbn Mâce, Ticâret, 29)

“Alışveriş yapanlar ayrıldıkları sürece (alışverişten cayma konusunda) serbesttirler. Eğer dürüst davranırlar ve (malın durumunu) açıkça söylerlerse, alışveriş bereketlenir. Fakat durumu gizler ve yalan söylerlerse, alışverişin bereketi gider.”
(Ebû Dâvûd, Büyû’, 51)

“Helâl kazançtan bir hurma tanesi tasadduk edenin sadakasını Allah kabul eder ve sizden birinizin tayını veya dişi deve yavrusunu büyüttüğü gibi büyütür. Öyle ki o (sadaka), dağ kadar hatta daha büyük olur.”
(Müslim, Zekât, 64)

“Allah ancak abdestli olarak (kılınan) namazı kabul eder. Ve kamu malından aşırılıp verilen sadakayı da kabul etmez.”
(İbn Mâce, Tahâret, 2)

“(Meşru) bir işten (helâl rızık) kazanan kimse o işe devam etsin.”
(İbn Mâce, Ticâret, 4)

“Onurlu olmak isteyen Allah onurlu kılar. Kimseye muhtaç olmak istemeyeni Allah (c.c.) o ihtiyaçtan kurtarır.”
(Buhârî, Zekât, 18)

“Müslüman, Müslüman’ın kardeşidir. Müslümanın, kusurlu bir malı, kusurunu açıklamadan din kardeşine satması helâl olmaz.”
(İbn Mâce, Ticâret, 45)

“Her ümmetin bir imtihanı vardır. Benim ümmetimin imtihanı da mal ileidir.”
(Tirmizî, Zühd, 26)

“Servetini arttırmak için insanlara el açan istediği az ya da çok olsun, gerçekte kor ateş dilenir.”
(Müslim, Zekât, 105)

“Kim başkalarından bir şey dilenmeyeceğini bana garanti ederse, ben de ona cenneti garanti ederim.”
(Ebû Dâvûd, Zekât, 27)

“...Birbirinizin pazarlığı üzerine pazarlık yapmayın ve müşteri kızıştırmayın!”
(Buhârî, Büyû, 64)

“Hediyeyi, hediye olduğu sürece alın. Borç karşılığında bir rüşvete dönüşünce onu sakın almayın!”
(Taberânî, el-Mu’cemü’s-sağîr, II, 42)

“Resûlullah (s.a.s.) faizi yiyene, yedirene, yazana ve bunun iki şahidine lânet etti ve ‘hepsi (günahta) eşittir.’ buyurdu.”
(Müslim, Mûsâkât, 106)

“Faiz yoluyla mal çoğaltan hiç kimse yoktur ki sonunda durumu (malında) azalmaya dönüşmesin.”
(İbn Mâce, Ticârât, 58)

“Allah’ın lâneti, rüşvet verenin ve rüşvet alanın üzerinedir.”
(İbn Mâce, Ahkâm, 2)

“Kim hakkı olmadığı hâlde bir karış yeri alırsa, Allah kıyamet günü yedi kat yeri onun boynuna dolar.”
(Müslim, Mûsâkât, 141)

“Hz. Peygamber’e, “En faziletli kazanç hangisidir?” diye sorulduğunda O, “Helâl / Makbûl bir alış veriş ve kişinin el emeğiyle kazandığıdır.” diyerek cevap vermiştir.”
(İbn Hanbel, III, 467)

“Kimi bir işte görevlendirip (yaptığı işin karşılığı olarak) bir ücret verdiğimiz, onun bu ücret dışında alacağı her şey (kamuya) hainliktir.”
(Ebû Dâvûd, Harâc, 9-10)

“Kayıp bir hayvanı duyurmadan sürüsüne katan, gerçekte kendisi yolunu kaybetmiştir.”
(Müslim, Lukata, 12)

“Allah bir topluma bir şeyi yemeyi haram kıldığında, onlara bedelini de haram kılar.”
(Ebû Dâvûd, Büyû, 64)

“Mümin, alın teriyle ölür.”
(Tirmizî, Cenâiz, 10)

“Resûlullah (s.a.s.) içki konusunda şu on sınıf kimseye lanet etti: (İçki yapmak için) meyveyi sıkkan ve sıktıran, içkiyi içen, taşıyan, taşıtan, dağıtan, satan, parasını yiyen, satın alan ve aldırın.”
(Tirmizî, Büyû, 59)

“(İnsanı) helak eden şu yedi şeyden kaçının...: Allah’a şirk koşturmak, büyü yapmak, Allah’ın haram kıldığı bir canı haksız yere öldürmek, faiz yemek, yetim malı yemek, savaş meydanından kaçmak, ve suçsuz ve namuslu mümin kadınlara iftirada bulunmak.”
(Buhârî, Vesâyâ, 23; Müslim, İman, 145)

“Sizden kimi bir işte görevlendirirsek ve o da bizden bir işi yahut daha küçük bir şeyi gizlerse, bu kamu malına ihanet olur ve kıyamet günü onu (kendi elleriyle) getirir.”
(Müslim, İmâre, 30)

“Bir dinarı iki dinar karşılığında, bir dirhemi iki dirhem karşılığında satmayın!”
(Müslim, Mûsâkât, 78)

“Yalanı ve yalanla iş yapmayı terk etmeyenin yemeyi içmeyi bırakmasına Allah’ın ihtiyacı yoktur!”
(Buhârî, Savm, 8)

“Allah’ım! Bana helal rızıklarından nasip ederek haramlarından koru! Lütfunla beni senden başkasına muhtaç etme.”
(Tirmizî, Deavât, 110)

Kolay Ezberlenebilecek 40 Hadis

- 1 -

Âfetü'l ilmi en nisyânü
İlmin afeti unutmaktır.

- 2 -

Ettuhuru şatru'l iman :
Temizlik imanın yarısıdır.

- 3 -

A'kilhâ ve tevekkel :
(Deveyi) bağla ve tevekkül et.

- 4 -

Sûmû tesihhû :
Oruç tutun, sıhhat bulun.

- 5 -

Es-salâtü imâdü'd dini :
Namaz dinin direğidir.

- 6 -

Talebü'l helali cihadün :
Helal peşinde koşmak cihaddır.

- 7 -

El-kelimü't tayyibetü sadakatün :
Güzel söz sadakadır.

- 8 -

El cennetü tahte zılâli's süyuf :
Cennet kılıçların gölgesi
altındadır.

- 9 -

El mecalisü bi'l emaneti :
Meclislerdeki sözler emanettir.

- 10 -

Ed-dellü alel hayri kefailihi :
Hayra vesile olan yapan gibidir.

- 11 -

El cennetü dâr-ül eshîya :
Cennet cömertler yurduudur.

- 12 -

Es- savmü nısf'us sabr :
Oruç sabrın yarısıdır.

- 13 -

Es sabru nısf'ul iman :
Sabır imanın yarısıdır.

- 14 -

Et tebessümü sadakatun :
Tebessüm etmek sadakadır.

- 15 -

Es sabru miftahul ferec :
Sabır, başarının anahtarıdır.

- 16 -

Es sabru inde sadmetül ula :
Sabır, musibetin ilk anındakidir.

- 17 -

Efdalü'l ibadeti edvamuha :
İbadetin efdali devamlı olanıdır.

- 18 -

El Kur'anü hüved deva :
Kur'an, sırf devadır.

- 19 -

Men samete neca :
Dilini tutan kurtuldu.

- 20 -

Re'sü'l hikmeti mehafetullah :
Hikmetin başı Allah korkudur.

Kolay Ezberlenebilecek 40 Hadis

- 21 -

El idetü atiyyetün :
Vaad edilen verilmelidir.

- 22 -

Ed duaü silahu'l mümin :
Dua müminin silahıdır.

- 23 -

İsmah yusmah leke :
Müsamaha et ki sende göresin.

- 24 -

Es salatü nur'ul mümin :
Namaz müminin nurudur.

- 25 -

En nedametü tevbetün :
Pişmanlık tövbedir.

- 26 -

El mescidü beytü külli takiyyin :
Mescid, takva sahiplerinin evidir.

- 27 -

Ed dinü en nasiha :
Din nasihattir.

- 28 -

Ed duaü hüvel ibadetü :
Dua ibadettir.

- 29 -

El cümüatü haccü'l mesakin :
Cuma fakirlerin haccıdır.

- 30 -

Hüsnü's suali nısfu'l ilim :
Güzel soru, ilmin yarısıdır.

- 31 -

Es selamü kable'l kalam :
Önce selam, sonra kalam.

- 32 -

İzâ gadibte fe'skut :
Öfkelenildiğinde sus.

- 33 -

Kesretü'd dahiki tumitül kalb :
Çok gülmek kalbi öldürür.

- 34 -

Es savmu cünnetün :
Oruç kalkandır.

- 35 -

Es subhatü temneu'r rızk :
Sabah uykusu, rızka engeldir.

- 36 -

El hamrû ummü'l habais :
İçki, kötülüklerin anasıdır.

- 37 -

Zina'l uyûni en nazaru :
Gözlerin zinası bakmaktır.

- 38 -

El kanâatü mâlün la yenfedü :
Kanaat bitmez bir sermayedir.

- 39 -

El hayaü minel iman :
Hayâ(utanma duygusu) imandandır.

- 40 -

El mer'ü ala dinî halilihi :
Kişi, arkadaşının dini üzeredir.

40 Ayette Merhamet

“Her çeşit hamd ve övgü, yalnızca bütün âlemlerin Rabbi olan Allah’a mahsustur. O, Rahmandır (sonsuz şefkat ve merhamet sahibidir), O, Rahim’dir (çok şefkatli ve merhametlidir).”
(*Fatiha*, 1/2-3)

“Bu Kur’an, Bizim indirdiğimiz mübarek bir kitaptır. Şu halde ona uyun ve Allah’ın buyruklarına karşı gelmekten sakının ki size merhamet edilsin.”
(*En’âm*, 6/155)

“Ey Rabbimiz! Bizi doğru yola erıştirdikten sonra kalplerimizi hakikatten saptırma ve yüce katından rahmetini bizlere bağışla. Şüphesiz ki Sen çok lütuf sahibisin.”
(*Âl-i İmrân*, 3/8)

“Hesap gününden yüzlerinin akıyla çıkan müminlere gelince, Allah onları rahmetiyle kuşatmıştır, ebedi olarak da cennette kalacaklardır.”
(*Âl-i İmrân*, 3/107)

“Allah’a ve Peygamberlere itaat edin ki ilahî rahmet ve merhamete nail olasınız.” (*Âl-i İmrân*, 3/132)

“(Ey Peygamber!) Allah’ın rahmeti sayesinde sen müminlere yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı kalpli olsaydın, onlar senin etrafından dağılıp giderlerdi. Artık sen onları affet. Onlar için Allah’tan bağışlanma dile. Toplumu ilgilendiren konularda onlara danış. Sonra bir hareket tarzına karar verince, Allah’a dayanıp güven. Şüphesiz Allah, kendisine dayanıp güvenenleri sever.”
(*Âl-i İmrân*, 3/159)

“Kim kötülük yapar veya günah işleyerek nefesine zulmeder, sonra da Allah’tan af dilerse, Allah’ın çok bağışlayıcı ve çok merhamet edici olduğunu görür.”
(*Nisâ*, 4/110)

“Allah’a iman edip O’na sınıksız bağlananlara gelince, Allah onları rahmeti ve lütfu ile kuşatacak ve Kendisine varan dosdoğru bir yola iletecektir.”
(*Nisâ*, 4/175)

“(Ey Peygamber! İnkârcılara) ‘Göklerde ve yerde olanlar kime aittir?’ diye sor ve şöyle de: ‘Şefkati ve merhameti kendine ilke edinen Allah’ındır. Andolsun ki O, mutlaka sizi kıyamet gününde toplayacaktır. Bunda hiç şüphe yoktur. Ancak, inkâra saparak kendilerine yazık edenler var ya, işte onlar buna inanmazlar’.”
(*En’âm*, 6/12)

“(Ey Peygamber!) Ayetlerimize iman edenler sana geldiklerinde onlara şöyle de: ‘Size selâm olsun, yarattığı varlıklara şefkatli ve merhametli olmayı Rabbiniz Kendine prensip edinmiştir. Eğer sizden biri cahillikle kötü bir fiil işler ve sonra tövbe edip dürüst ve erdemlice bir hayat sürerse, hiç şüphe yok ki Allah’ın çok bağışlayan, çok şefkatli ve merhametli olduğunu görecektir’.”
(*En’âm*, 6/54)

“(Ey Rabbimiz!) Bize hem bu dünyada hem de ahirette iyilik ve güzellikler nasip et. Şüphesiz biz tövbe ederek Senin yolunu tuttuk. Allah da şöyle buyurdu: ‘Ben dilediğimi cezalandırırım, ama merhamet ve şefkatim her şeyi kuşatmıştır. Bu sınırsız rahmetimi özellikle Bana karşı gelmekten sakınan, zekât veren ve ayetlerimize gönülden inananlara nasip edeceğim’.”
(*A’râf*, 7/156)

“Kur’an-ı Kerim okunduğu zaman ona kulak verip sessizce dinleyin ki Allah’ın rahmet ve merhameti sizinle olsun.”
(*A’râf*, 7/204)

“Mümin erkekler ve mümin kadınlar birbirlerinin dost ve yardımcılarıdır. Onlar, hep iyi ve doğru olanın yayılması, kötü ve zararlı olanın da ortadan kalkması için uğraşırlar. Namazı dosdoğru kılar, zekâtı verirler. Allah’a ve peygamberine itaat ederler. İşte Allah bunları rahmet ve merhametiyle kuşatacaktır. Şüphesiz Allah mutlak güçlü, hüküm ve hikmet sahibidir.”
(*Tevbe*, 9/71)

“Andolsun, size kendi içinizden öyle bir peygamber gelmiştir ki sıkıntıya düşmeniz ona çok ağır gelir. O, siz müminlere çok düşkün, son derece şefkatli ve merhametlidir.”
(*Tevbe*, 9/128)

“Ey insanlar! Şüphesiz size Rabbinizden bir öğüt, kalplerdeki manevî hastalıklara şifa, inananlar için bir rehber ve rahmet kaynağı olan Kur’ân geldi.”
(*Yunus*, 10/57)

“Ey Peygamber! Kullarıma benim elbette çok bağışlayan, çok şefkatli ve merhametli olduğumu; haber ver.” (*Hicr*, 15/49)

“Allah’ın size lütfettiği nimetleri saymaya kalksanız, asla sayamazsınız. Şüphesiz Allah, çok bağışlayıcı, çok merhametli ve şefkatlidir.”
(*Nahl*, 16/18)

“Anne babana alçakgönüllü olarak sevgi ve şefkatle kol kanat ger ve onlar için şöyle yalvarıp yakar: ‘Ey Rabbim! Nasıl ki beni küçüklüğümde koruyup yetiştirdilerse, Sen şefkat ve merhametinle onlara muamele et’.” (*İsrâ*, 17/24)

“Ey Peygamber! Biz seni âlemlere ancak rahmet olarak gönderdik.” (*Enbiyâ*, 21/107)

“Ey müminler! Namazı gerektiği şekilde kılın, zekâtı verin peygambere itaat edin ki ilahî rahmet ve merhamete nail olasınız.” (*Nûr*, 24/56)

“Allah, sizlere olan rahmet ve merhametinin bir eseri olarak, dinlenmeniz için geceyi, lütfettiği nimetlerden geçiminizi sağlamanız için de gündüzü yaratmıştır. O halde O’na şükretmelisiniz.”
(*Kasas*, 28/73)

40 Ayette Merhamet

“Allah’ın sınırsız kudretinin delillerinden biri de, kendileri ile huzur bulasınız diye sizin için türünüzden eşler yaratması ve aranızda sevgi ve merhamet duygusu var etmesidir. Şüphesiz bunda düşünen kimseler için çıkarılması gereken ibretler vardır.”
(Rûm, 30/21)

“Allah’ın rahmet ve merhametinin işaretlerine hele bir bak! O, ölmüş topraklara nasıl da hayat veriyor? İşte ölüleri tekrar diriltecek olan da O’dur. Zaten O, dilediği her şeyi gerçekleştirme gücüne sahiptir.”
(Rûm, 30/50)

“Ey müminler! Karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için Allah rahmetiyle sizlere muamele eder; melekleri de sizler için dua ederler. Şüphesiz ki Allah, müminlere çok şefkatli ve merhametlidir.”
(Ahzâb, 33/43)

“Ey Peygamber! Kullarıma söyle: ‘Ey benim günaha dalarak kendilerine yazık eden kullarım! Allah’ın rahmet ve şefkatinden ümidinizi asla kesmeyiniz. Şüphesiz Allah, bütün günahları affeder. Çünkü O, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir.’” (Zümer, 39/53)

“Arşı taşıyan ve onun etrafında bulunan melekler, her daim Rablerini överek tespih eder ve O’na gerçekten inanırlar. Müminler için de şöyle diyerek bağışlanma dilerler: ‘Ey Rabbimiz! Senin rahmetin ve ilmin her şeyi kuşatmıştır. O hâlde, tövbe eden ve senin yolundan gidenleri bağışla; onları cehennem azabından koru.’” (Mü’min, 40/7)

“(Melekler, Allah yolunda kararlılıkla yürüyenlere ölüm anında şöyle derler): Biz, dünya hayatında sizin dost ve yardımcılarınız idik. Ahirette de böyle olacaktır. Çok bağışlayan ve çok merhametli olan Allah’tan bir ağırlama ve ikram olarak, cennette canınızın çektiği her şey vardır, istediğiniz her şeye orada kavuşacaksınız.”
(Fussilet, 41/31-32)

“Muhammed, Allah’ın elçisidir. Onunla beraber olanlar, inkârcılara karşı zorlu ve tavizsiz, birbirlerine karşı da son derece şefkatli ve merhametlidirler. Onları rûkû ve secde hâlinde, Allah’tan lütuf ve hoşnutluk istediklerini görürsün. Onların secde eseri olan alametleri yüzlerindedir...”
(Fetih, 48/29)

“Müminler, ancak kardeşirler. Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin. Allah’ın buyruklarına karşı gelmekten sakının ki ilahî rahmet ve merhamete nail olasınız.”
(Hucurât, 49/10)

“Ey iman edenler! Gerek eşlerinizden ve gerekse evlatlarınızdan size düşmanlık edenler çıkabilir. Onlara karşı dikkatli olun. Eğer onları affeder, hoş görür ve bağışlarsanız, hiç şüphe yok ki Allah da (size karşı) çok affedici ve çok merhametlidir.”
(Teğâbun, 64/14)

“Sonra, gönülden iman edip zorluklara karşı birbirlerine sabrı, şefkati ve merhameti tavsiye edenler yok mu, işte bunlar, amel defterleri sağ ellerine verilecek ve gerçek kurtuluşa erecek olanlardır.” (Beled, 90/17-18)

“Rabbimize sessizce ve bütün samimiyetinizle yalvararak dua edin; şüphesiz O haddi aşanları sevmeyiz. Yeryüzünde düzen sağladıktan sonra orada bir daha asla bozgunculuk çıkarmayın. Hem azabından korkarak hem de hoşnutluğunu umarak Allah’a kulluk edin ve O’na yalvarıp yakarın. Doğrusu, Allah’ın şefkat ve merhameti, iyi ve güzel ameller yapanlara pek yakındır.”
(A’râf, 7/55-56)

“Ey Peygamber! Rableri, müminlere hem rahmet ve hoşnutluğuna nail olacaklarını hem de içinde bitmez tükenmez nimetler bulunan cennetlere kavuşacaklarını müjdeliyor.”
(Tevbe, 9/21)

“Hesap gününde her kim azaptan kurtulacak olursa, hiç şüphe yoktur ki Allah rahmet ve merhametiyle ona muamele etmiştir. İşte en büyük mutluluk, en açık başarı budur.” (En’âm, 6/16)

“Allah’ın insanlar için açtığı rahmet kapısını hiçbir güç kapatamaz. O’nun kapattığı kapıyı da kendinden başka hiçbir kimse açamaz. O gerçekten çok güçlü, hüküm ve hikmet sahibidir.”
(Fâtır, 35/2)

“(Allah katında inkâr eden mi) yoksa geceleyin ayakta durarak ve secde ederek ibadet eden, ahiretten çekinen ve Allah’ın rahmetini uman kimse mi (daha değerlidir)? De ki: Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Ancak akıl sahipleri düşünüp öğüt alırlar.” (Zümer, 39/9)

“Böylece Biz, Yusuf’un ülkede iktidar sahibi olmasını sağladık. O, dilediği yerde konaklardı. İşte Biz, rahmetimizi dilediğimiz kimselere böyle lütfederiz, iyilik yapanların mükâfatlarını da asla zayi etmeyiz.”
(Yusuf, 12/56)

“İman edip doğru ve yararlı işler yapanları Rableri, rahmet ve şefkatiyle kuşatır. İşte en açık başarı ve mutluluk budur.”
(Casiye, 45/30)

“Ey iman edenler! Allah’ın buyruklarına karşı gelmekten sakının, elçisine de gönülden inanın ki rahmet hazinesinden size iki kat bağışlasın, manevî aydınlığında yürüyeceğiniz bir ışık lütfetsin, üstelik günahlarınızı da affetsin. Şüphesiz ki Allah, çok affedici ve çok merhametlidir.”
(Hadid, 57/28)

“Şöyle yalvarıp yakar: ‘Ey rabbim, Sen beni affeyle, bana rahmet ve şefkatini ihsan eyle. Çünkü merhamet edenlerin en hayırlısı Sensin Sen!’”
(Mü’minûn, 23/118)

“Kim Allah’ın rızasını talep ederek bir mescit/cami yaparsa, Allah da ona cennette bir ev yapar.”
(Müslim, Mesacid 24)

“Rasûlullah (s.a.s.), bize mahallelerimizde mescitler/camiler inşa etmemizi, onları sağlam yapmamızı ve temiz tutmamızı emrederdi.”
(Ebû Dâvûd, Salât, 13)

“Her kim namaz için güzelce abdest alır; sonra farz namazı kılmak için camiye gider ve cemaatle kılsa Allah o kimsenin günahlarını affeder.”
(Müslim, Tahâre, 13)

“Bir kimse mescide gitme niyetiyle evinden çıktığında, attığı her adımından biri için kendisine bir sevap yazılırken, diğeri için bir günahı silinir.”
(Nesâî, Mesâcid, 14)

“Cemaatle kılınan namaz, yalnız kılınan namazdan yirmi yedi derece faziletlidir.”
(Buhârî, Ezân, 30)

“Her kim (namaz için) mescide/camiye gider gelirse, her gidiş gelişte Allah ona cennetteki yerini hazırlar.”
(Buhârî, Ezân, 37)

“Karanlıklarda mescitlere/camilere yürüyenleri, kıyamet gününde tam bir nûr ile müjdele.”
(Ebû Dâvûd, Salât, 49)

“Allah, mescitleri namaz ve zikir için yurt edinen bir Müslümanın durumuna, gurbetteki bir adamın dönüşüne ailesinin sevindikleri gibi sevinir.”
(İbn Mâce, Mesâcid, 19)

“Yapıldığında, Allah’ın dereceleri yükselteceği ve hataları sileceği hasletleri size göstereyim mi? Mescitlere/camilere gidiş-gelişlerde atılan çokça adım, bir namazdan sonra diğerk namazı beklemek, zorluklara rağmen güzelce abdest almak.”
(Ahmed b. Hanbel, Müsned, II, 301)

“Allah’ın kadın kullarını, Allah’ın mescitlerinden men etmeyin.”
(Ebû Dâvûd, Salât, 52)

“Biriniz mescide geldiği zaman oturmadan önce, (Tahıyyatü’l-mescit denilen) iki rek’at namaz kılsın.”
(Ebû Dâvûd, Salât, 19)

“Yedi sınıf insan, Allah’ın (Arş’ının) gölgesinden başka hiçbir gölgenin bulunmayacağı kıyamet gününde onun gölgesinde gölgelenecektir: Adaletli yönetici, Allah’a kulluk üzere yetişen genç, kalbi mescitlere bağlı olan kimseler...”
(Müslim, Zekât, 91)

“Üç kişinin bulunduğu bir köy veya kırdak cemaatle namaz kılınmazsa şeytan onları kuşatır. Aman cemaatle namaza devam edin. Çünkü sürüden ayrılanı kurt yer.”
(Nesâî, İmâmet, 48)

“(Cemaatle kılınan) namazın bir rek’atına yetişen, cemaatle namaza yetişmiş olur.”
(Mâlik, Muvatta, Vukûti’s-Salât, 3)

“Kim sabah namazını cemaatle kılsa Allah’ın koruması altına girmüş demektir. Öyle ise Allah’ın korumasını bozmayın.”
(Tirmizî, Salât, 51)

“Yatsı namazını cemaatle kılan kimse gece yarısını ibadetle geçirmiş gibi sevap kazanır. Yatsı ve sabah namazını cemaatle kılan kimse ise geceyi tümüyle ibadetle geçirmiş gibi sevap kazanır.”
(Tirmizî, Salât, 51)

“Kim Allah’ın rızasını kazanmak için kırk gün ilk tekbire yetişecek şekilde cemaate devam ederse, o kimseye birisi ateşten diğeri münafıklıktan olmak üzere iki kurtuluş yazılır.”
(Tirmizî, Salât, 64)

“Yeryüzü bana hem mescit hem de temiz/leyici kılındı. Ümmetimden kim bir namaz vaktine erişirse orada namazını kılsın.”
(Buhârî, Salât, 56)

“Bir kul, abdestini bozmaksızın mescitte namazı beklediği müddetçe namazda (sayılmakta)dır.”
(Buhârî, Vudû, 34)

“Sizden biri namaz için beklediği sürece namazda sayılır. Abdestli olarak mescitte bulunduğu sürece melekler o kimseye “Allah’ım onu bağışla, ona merhamet et” diye dua ederler.”
(Tirmizî, Salât, 128)

“Bir adamın mescide devamı alışkanlık haline getirdiğini gördüğünüzde onun imanına şahitlik yapın. Çünkü Yüce Allah: “Allah’ın mescitlerini ancak Allah’a ve ahiret gününe inananlar imar eder” (Tevbe, 9/18) buyurmaktadır.”
(Ahmed b. Hanbel, Müsned, III, 76)

40 Hadiste Cami Cemaat İmamlık ve Müezzinlik

“Namaz için çağrıldığında yürüyerek ve sükûnetle gelin! Yetişebildiğiniz kadarını (imamla) kılın, kaçırdığınızı da (kendiniz) tamamlayın!”
(Buhârî, Ezân, 20, 21, 23)

“Biriniz camiye girdiğinde; “Allah’ım, bana rahmetinin kapılarını aç” desin, (oradan) çıktığında ise “Allah’ım, ben senden, senin lütfunu istiyorum” desin.
(Dârimî, İsti’zân, 56)

“(Namazda imamın hatasını bildirmek için) erkekler “Sûbhanalah” der; kadınlar ise el çırpır.”
(Nesâî, Sehiy, 15)

“Herhangi bir cemaat camilerden birinde toplanıp Kur’an okur ve onu aralarında müzakere ederlerse, onların üzerine huzur iner; onları rahmet kaplar, melekler kuşatır ve Allah kendi nezdindeki meleklerle onlardan bahseder.”
(Müslim, Zikir, 38)

“İnsanlar, ezân okumanın ve ilk safta durmanın ne denli faziletli olduğunu bilseler ve bunlara nâil olmak için başka çare bulamasalardı mutlaka aralarında kur’a çekerlerdi. Namaza erken gitmenin ne kadar faziletli olduğunu bilselerdi, bu hususta mutlaka yarış ederlerdi. Yatsı ile sabah namazlarının faziletini bilselerdi onlara emekleyerek dahi olsa giderlerdi.”
(Müslim, Salât, 129)

“Saflarınızı düzgün tutun, çünkü safların düzgün olması namazın kemalindendir.”
(Ebû Dâvûd, Salât, 94)

“Namazlarda safları düzgün tutun. Çünkü safların düzgün olması, namazın güzelliğindendir.”
(Buhârî, Ezân, 74)

“Eğer namaz kılanın önünden geçen kişi, bunun vebalini bilse, tam kırk (gün, yıl) beklemesi, onun önünden geçmesinden daha hayırlı olurdu.”
(Buhârî, Salât, 101)

“Kim Ezânı dinlerken şöyle dua ederse kıyamet günü şefaati helal olur: “Ey bu tam davetin ve kılınacak namazın Rabbi olan Allahım! Muhammed (s.a.s.)’e vesile ve fazilet ver. Ve onu vaat ettiğin övülmüş makama iletiver.”
(Buhârî, Ezân, 8)

“Biriniz halka namaz kıldırıldığında hafif kıldırın! Çünkü onların içinde zayıf, hasta ve yaşlı olanlar vardır. Tek başına kıldığında ise namazını dilediği kadar uzatsın.”
(Buhârî, Ezân, 62)

“İmam “Âmîn” dediği zaman, siz de “Âmîn” deyin. Zira kimin “Âmîn” demesi, meleklerin “Âmîn” demesine denk düşerse, geçmiş günâhları bağışlanır.”
(Buhârî, Ezân, 111)

“İmamı (safin önüne ve) ortaya durdurun, (safta bulunan) boşlukları da doldurun.”
(Ebû Dâvûd, Salât, 98)

“Rasûlullah (s.a.s.) namazda iken annesiyle beraber bulunan çocuğun ağlayışını işitince hafif yahut kısa bir sûre okurdu.”
(Müslim, Salât, 191)

“İnsanlara Allah’ın Kitabını en iyi okuyan namaz kıldırır. Şayet kıraatte eşit iseler, sünneti en iyi bilen kıldırır...”
(Tirmizî, Salât, 60)

“İmamlar, sorumlu; müezzinler güvenilir kimselerdir. Allah, imamlara doğru yolu gösterecek, müezzinleri de bağışlasın.”
(Şafî, Müsned, No: 126, I.33)

“Müezzinler, kıyamet günü boy/unları en uzun insanlardır.”
(Ahmed b. Hanbel, Müsned, IV, 98)

“Müezzin, sesi ulaşacağı yer kadar (günahı olsa da) bağışlanır. Sesini duyan yaş ve kuru her şey ona şahitlik eder. Cemaatle namazda bulunan kişiye yirmi beş hasene yazılır ve iki namaz arasındaki (küçük) günahları silinir.”
(Ahmed b. Hanbel, Müsned, II, 411)

“Ezânı duyduğunuz zaman siz de müezzinin dediğini deyin.”
(Müslim, Salât, 10)

“İmam, ancak kendisine uyulan kimsedir. Öyleyse onun yaptıklarına aykırı davranmayın. O tekbir getirdiğinde, siz de tekbir getirin; o rükû ettiğinde siz de rükû edin. O “Semia’llâhu limen hamideh = Allah kendisine hamd edeni işitir” dediğinde siz: “Allâhümme Rabbenâ leke’l-hamd = Rabbimiz olan Allahım! Hamd sanadır” deyin. O secde ettiğinde, siz de secde edin.” (Buhârî, Ezân, 74, 82)

40 Hadiste Ramazan

“Recep ayı girdiği zaman Peygamberimiz (s.a.s.) şöyle dua ederdi: Allahım! Recep ve Şaban aylarını hakkımızda mübarek eyle, bizi Ramazan ayına ulaştır!”
(*Taberânî, el-Mu’cemü’l-esvat, IV, 189*)

“Mübarek Ramazan ayına kavuştunuz. Yüce Allah bu ayda size oruç tutmayı farz kıldı, Bu ayda sema (cennet) kapıları açılır, cehennem kapıları ise kapanır ve şeytanların azgınları bağlanır.”
(*Nesâî, Sıyâm, 5*)

“Ramazan ayının ilk gecesi olunca, şeytanlar ve azgın cinler zincire vurulur, cehennem kapıları kapatılır ve hiçbirisi açılmaz. Cennetin kapıları açılır ve hiçbirisi kapanmaz. Sonra bir (melek) şöyle seslenir: ‘Ey hayır dileyen, ibadet ve kulluğa gel! Ey şer isteyen uzatma, günahlarından vazgeç!’ Allah’ın bu ayda ateşten azat ettiği nice kimseler vardır ve bu Ramazan boyunca her gece böyledir.”
(*Tirmizî, Savm, 1*)

“Ay yirmi dokuz gündür. Dolayısıyla siz (Ramazan ayına ait) hilâli görmedikçe oruç tutmayın, yine (Şevval ayına ait) hilâli görmedikçe de bayram yapmayın. Eğer hava bulutlu olursa ayı takdir edin.
(otuza tamamlayın)
(*Müslim, Sıyâm, 6*)

“Peygamber (s.a.s.) insanların en cömerdi idi. En cömert olduğu anlar ise Ramazan’da Cebrail (a.s.)’in kendisiyle buluştuğu zamanlardı. Cebrail (a.s.) Ramazan’ın her gecesinde onunla buluşur ve onunla Kur’ân’ı müzâkere ederdi. İşte bundan dolayı Resûlullah (s.a.s.) hayırda, rahmet yüklü rüzgârdan daha cömertti.”
(*Buhârî, Bed’ü’l-vahy, 1*)

“Kişi büyük günahlardan kaçındığı takdirde, beş vakit namazlar, cumadan cumaya ve Ramazan’dan Ramazan’a, aralarında işlenen günahlara kefarettir.”
(*Müslim, Tahâret, 16*)

“Her şeyin bir zekâtı vardır. Bedenin zekâtı da oruçtur... Oruç sabrın yarısıdır.”
(*Ibn Mâce, Sıyâm, 44*)

“İslâm beş esas üzerine kurulmuştur; Allah’tan başka ilâh olmadığına ve Muhammed (s.a.s.)’in Allah’ın Resûlü olduğuna şahitlik etmek, namazı dosdoğru kılmak, zekât vermek, haccetmek ve Ramazan orucunu tutmaktır.”
(*Müslim, İmân, 21*)

“Kim Allah’a inanarak ve karşılığını Allah’tan bekleyerek Ramazan orucunu tutarsa geçmiş günahları bağışlanır.”
(*Buhârî, İmân, 28*)

“Oruç (sahibini koruyan) bir kalkandır. Oruçlu, saygısızlık yapmasın, ahlâksızca konuşmasın. Eğer biri kendisiyle dövüşmeye veya sövüşmeye kalkışırsa, iki defa, “Ben oruçluyum.” desin.”
(*Buhârî, Savm, 2*)

“Canım elinde olan Allah’a yemin ederim ki, oruçlunun ağız kokusu Allah nezdinde misk kokusundan daha hoştur. (Zira Allah buyuruyor ki): “Oruçlu yemesini, içmesini ve şehvetini sırf benim için terk ediyor. Bu nedenle onun mükâfatını ben vereceğim. İyiliğin karşılığı ise on misliyledir.””
(*Buhârî, Savm, 2*)

“Yüce Allah şöyle buyurmaktadır: ‘Âdemoğlunun her ameli kendisininindir. Yalnız oruç müstesna, o benimdir. Onun mükâfatını verecek olan da benim’. Canım elinde olan Allah’a yemin ederim ki oruçlunun ağız kokusu Allah indinde misk kokusundan daha güzeldir.”
(*Müslim, Sıyâm, 161*)

“Yolculukta oruç tutmak iyilik değildir.”
(*Buhârî, Savm, 35*)

“Cennet’te Reyân denilen bir kapı vardır. Oruç tutanlar o kapıdan çağrılacaklardır. Kim oruç tutanlardan ise o kapıdan Cennete girecektir. Kim de, o kapıdan girerse ebedi olarak susuzluk çekmeyecektir.”
(*Tirmizî, Savm, 55*)

“Yalan söylemeyi ve yalan amel etmeyi bırakmayanın yemeyi, içmeyi terk etmesine Allah’ın ihtiyacı yoktur.”
(*Buhârî, Savm, 8*)

“Nice oruçlu vardır ki onun orucu sadece açlık (ve susuzluktur). Nice gece ibadete kalkan vardır ki onun bu kalkışı sadece uykusuzluktur.”
(*Ibn Mâce, Sıyâm, 21*)

“Oruçluyken unutarak yiyip içen kimse, orucunu tamamlasın. Zira onu ancak Allah yedirmiş ve içirmiştir.”
(*Müslim, Sıyâm, 171*)

“Ramazan’ı yaşadığı hâlde günahlarını bağışlatamayan kimsenin burnu yerde sürünsün!”
(*Tirmizî, Deavât, 100*)

40 Hadiste Ramazan

“Kim Ramazan orucunu tutar, sonra buna Şevval ayında altı gün daha eklerse bütün yıl oruç tutmuş gibi olur.” (Müslim, Sıyâm, 204)

“Oruçlu için biri iftar ettiğinde, diğeri ise Rabbiyle karşılaştığında olmak üzere iki sevinç zamanı vardır.” (Müslim, Sıyâm, 164)

“Her iftar vaktinde Allah tarafından (Cehennemden) azat edilenler vardır ve bu (Ramazan’ın) her gecesinde böyledir.” (İbn Mâce, Sıyâm, 2)

“Her kim bir oruçluya iftar verirse, kendisine onun sevabı kadar sevap verilir; oruçlunun ecrinden de hiçbir şey eksilmez.” (Tirmizî, Savm, 82)

“Hz. Peygamber (s.a.s.) insanlarla birlikte iftar ettiğinde şöyle derdi: “Yanınızda oruçlular iftar etsin, yemeğinizi iyiler yesin ve üzerinize melekler insin.” (Dârimî, Savm, 51)

“Peygamber (s.a.s.) Efendimiz iftar açtığı zaman şöyle buyururdu: “Susuzluk gitti, damarlar suya kavuştu. İnşallah orucun eciri de hâsıl olmuştur.” (Ebû Dâvûd, Sıyâm, 22)

“İnsanlar (vakti girince) iftar etmekte acele ettikleri sürece hayır üzeredirler.” (Buhârî, Savm, 45)

“Resûlullah (s.a.s.), akşam namazını kılmadan önce orucunu birkaç taze hurma ile şayet yoksa kuru hurma ile iftar ederdi, o da yoksa birkaç yudum suyla açardı.” (Ebû Dâvûd, Sıyâm, 21)

“Hz. Peygamber (s.a.s.) iftar ederken şöyle dua ederdi: Allah’ım Senin rızan için oruç tuttum ve senin rızkınla orucumu açtım.” (Ebû Dâvûd, Sıyâm, 23)

“Sahur yemeği yiyeceksiniz. Çünkü sahur yemeğinde bereket vardır.” (Buhârî, Savm, 20; Müslim, Sıyâm, 45)

“Allah’ın Resulü (s.a.s.), kesin bir şekilde emretmeksizin insanları Ramazan geceleri namaz kılmaya teşvik eder ve şöyle buyururdu:

“İnanarak ve karşılığını Allah’tan umarak Ramazan gecelerini namazla ihya eden kimsenin geçmiş günahları bağışlanır.” (Nesâî, Siyam, 39)

“İnanarak ve karşılığını Allah’tan umarak Ramazan gecelerini namaz kılarak ihya eden kimsenin geçmiş günahları bağışlanır.” (Müslim, Salâtü’l-müsâfirîn, 173)

“Resûlullah (s.a.s.) vefat edinceye kadar Ramazan’ın son on gününü itikâfta geçirmişti.” (Buhârî, İtikâf, 1)

“Hz. Peygamber (s.a.s.), (Ramazan’ın) son on günü geldiğinde, ibadet hususunda gayretini daha da artırır, gecesini ihya eder ve ailesini uyandırır.” (Buhârî, Leyletü’l-Kadr, 5)

“İtikâfa giren, günahlardan uzak kalır ve kendisine tüm iyilikleri işleyen gibi sevap yazılır.” (İbn Mâce, Sıyâm, 67)

“Her kim inanarak ve karşılığını Allah’tan umarak Kadir Gecesi’ni ibadetle ihya ederse, geçmiş günahları bağışlanır.” (Buhârî, Savm, 6)

“Resûlullah (s.a.s.), Ramazan’ın son on gününde itikâfa gireceği yere çekilir ve; “Kadir Gecesi’ni Ramazan’ın son on gününde araştırın” derdi.” (Buhârî, Fadlu Leyleti’l-kadr, 3)

“Kadir Gecesi’ni (Ramazan’daki) son yedi (gece) içerisinde arayınız.” (Ebu Dâvûd, Şehru Ramazan, 5)

“Hz. Âişe: “Ey Allah’ın Resûlü! Kadir Gecesi olduğunu bilirim hangi duâyı okumamı tavsiye edersin?” dedim, bana “Şöyle de!” buyurdu: “Allah’ım sen affedicisin, ikram sahibisin, affetmeyi seversin beni de affet.” (Tirmizî, Deavât, 84)

“Resûlullah (s.a.s.) fitır sadakasını, oruçluyu faydasız ve müstehcen söz ve fiiller(in vebalin)den temizleyici, fakirlere de yiyecek olmak üzere belirledi. Kim onu bayram namazından önce verirse, o kabul olunmuş bir zekâttır. Kim de onu bayram namazından sonra verirse, o sadakalardan bir sadakadır.” (Ebû Dâvûd, Zekât, 18)

“Hz. Peygamber (s.a.s.) fitır sadakasının insanlar bayram namazına çıkmadan önce verilmesini emretti.” (Buhârî, Zekât, 76)

“Ramazan orucundan sonra hangi oruç daha üstündür” diye sorulunca Resûlullah (s.a.s.) şöyle buyurdu: “Ramazan’ı tazim için tutulan Şaban ayındaki oruç.” Sonra hangi sadaka daha faziletlidir? diye sorulunca; “Ramazan’da verilen sadakadır.” buyurdu.” (Tirmizî, Zekât, 28)

40 Hadiste Kardeşlik

“Sizden biriniz kendisi için sevdiğini mü’min kardeşi için de sevmedikçe gerçek mü’min olamaz.”
(T2515, Tirmizî, “Sıfatü’l-Kıyâme” 59)

“Mü’minler birbirlerini sevmeye, birbirlerine karşı sevgi ve merhamet göstermede tek bir beden gibidir. O bedenin bir organı acı çektiği zaman, bedenin diğer organları da uykusuzluk ve yüksek ateş çekerler.”
(M6586, Müslim, “Birr” 66)

“Müslüman, Müslümanın kardeşidir. Ona zulmetmez, onu (zalimlere de) teslim etmez. Kim din kardeşinin bir ihtiyacını giderirse, Allah da onun ihtiyacını giderir. Kim bir Müslümanın bir sıkıntısını giderirse, Allah da onun kıyamet sıkıntılarından birini giderir. Kim bir Müslümanın (kusurunu) örterse Allah da kıyamet günü onu örter.”
(M6578, Müslim, “Birr”; T1426, Tirmizî, “Hudud” 3)

“Dikkat edin! Müslüman, Müslümanın kardeşidir. Müslümana, gönül rızası olmadan kardeşinin malı helal değildir.”
(T3087, Tirmizî, “Tefsîru’l-Kur’ân” 9)

“Müslüman, Müslümanın kardeşidir. Bir Müslümanın din kardeşine maldaki kusuru açıklamaksızın satması helal değildir.”
(İM2246, İbn Mâce, “Ticaret” 45)

“Bir Müslümanın din kardeşlerine karşı şu beş görevi vardır: Selâmı almak, aksırana “Yerhamukellâh” (Allah sana merhamet etsin) diye dua etmek, davete katılmak, hastayı ziyaret etmek ve cenazelere katılmak.”
(M5650, Müslim, “Selâm” 4)

“Sadakanın en faziletlisi, Müslüman kişinin ilim öğrenmesi, sonra da onu din kardeşlerine öğretmesidir.”
(İM243, İbn Mâce, “Sunne” 20)

“Kim, gıyabında bir din kardeşi için dua ederse, onun yanındaki görevli melek: ‘Âmin! Senin için de bir benzeri verilsin’ der.”
(M6928, Müslim, “Zikir” 87)

“Allah Resûlü: “Zalim olsun, mazlum olsun din kardeşine, yardım et!” buyurdu. Bir adam: “Yâ Resûlallah! Mazlum olduğunda ona yardım ederim, fakat zalim olduğunda nasıl yardım ederim?” dedi. Resûlullah: “Onu zulümden alıkoyarsın, işte bu da ona yardımdır.” buyurdu.”
(B6952, Buhârî, “İkrah” 7;

B2444, Buhârî, “Mezâlim” 4)

“Biriniz kardeşine sevgi duyduğunda bu sevgisini ona bildirsin.”
(T2391, Tirmizî, “Zühd” 53)

“Müslüman, hasta kardeşini ziyaret ettiğinde dönünceye dek cennet bahçelerinde demektir.”
(M6553, Müslim, “Birr” 41;
T967, Tirmizî, “Cenâiz” 2)

“Müslümanın, din kardeşine üç günden fazla dargın durması helal değildir. Onlar birbirleriyle karşılaştıklarında birisi yüzünü şu tarafa, diğeri ise öte tarafa çevirir. Onların en hayırlısı önce selam verendir.”
(T1932, Tirmizî, “Birr ve Sıla” 21)

“Zandan sakının. Zira zan sözün en yalan olanıdır. İnsanların özel hallerini araştırmayın, konuşmalarını dinlemeye çalışmayın, birbirinizin alışverişini kızıştırmayın, birbirinize haset etmeyin, birbirinize kin beslemeyin, birbirinize sırt çevirmeyin. Ey Allah’ın kulları kardeşler olun.”
(B6066, Buhârî, “Edeb” 58;
B5143, Buhârî, “Nikâh” 46)

“Kimin kardeşine karşı yaptığı bir haksızlık varsa, (ahirette) iyiliklerinden alınıp ona verilmeden önce (dünyada iken) onunla helâlleşsin. Çünkü kıyamette ne bir dinar ne de dirhem vardır. Şayet o hakkı karşılayacak iyiliklerinden bulunmazsa, kardeşinin kötülüklerinden alınır ve o haksızın üzerine atılır.”
(B6534, Buhârî, “Rikâk”, 48)

“Biriniz din kardeşine danıştığı zaman, danışılan kişi ona görüşünü belirtsin.”
(İM3747, İbn Mâce, “Edeb”, 37)

“Kul, din kardeşine yardımcı olduğu sürece Allah da onun yardımcısı olur.”
(HM7461, Ahmed b. Hanbel, II. 252.)

“Bir kimse din kardeşinin satışı üzerine satış yapmasın, onun dönürlüğü üzerine de –izin vermedikçe- dünür göndermesin.”
(M3812, Müslim, “Buyû” 8)

“Hizmetçileriniz sizin kardeşlerinizdir. Allah onları sizin emrinize vermiştir. Her kimin emrinde din kardeşi varsa, ona yediğinden yedirsın, giydiğinden giydirsın. Onlara güçleri yetmeyecek işler yüklemeyiniz. Şayet yüklerseniz, bari onlara yardım ediniz.”
(B30, Buhârî, “İman” 22)

40 Hadiste Kardeşlik

“Selamı yayın, yemek yedin ve Allah’ın (c.c.) size emrettiği gibi kardeşler olun.”
(İM3252, İbn Mâce, “Et’ime” 1)

“Cennetin kapıları, Pazartesi ve Perşembe günleri açılır. Din kardeşi ile arasında düşmanlık olan kimse hariç Allah’a hiçbir şeyi eş koştırmayan her Müslüman kul bağışlanır. ‘Bu iki kişiyi aralarında anlaşmıyaya kadar bekletiniz, barışmıyaya kadar bekletiniz!’ denilir.”
(MU1652, Muvatta, “Husnu’l-Hulk” 4)

“Müslüman kardeşini hakir görmesi kişiye kötülük olarak yeter. Her Müslümanın kanı, malı ve onuru Müslümana haramdır.”
(M6541, Müslim, “Birr” 32)

“Kardeşinle (gereksiz) tartışmaya girme, onunla (kırıcı şekilde) şakalaşma ve ona yerine getiremeyeceğin sözü verme.”
(T1995, Tirmizî, “Birr” 58)

“Her iyilik, bir sadakadır. Kardeşini güler yüzle karşılayan, kovandan ihtiyacı olan bir şeyi kardeşinin kovasına boşaltman da bu tür iyiliklerdendir.”
(T1970, Tirmizî, “Birr” 45)

“Din kardeşini güler yüzle karşılayan bile olsa hiçbir iyiliği küçük görme!”
(M6690, Müslim, “Birr” 144)

“Beni yaşatan (Allah)’a yemin ederim ki, iman etmedikçe cennete giremezsiniz. Birbirinizi sevmedikçe de iman etmiş olamazsınız. Yaptığınız zaman birbirinizi seveceğiniz bir şey söyleyeyim mi? Aranızda selamı yayın.”
(HM10180, Ahmed b. Hanbel, II, 478)

“Biriniz kardeşinde beğendiği bir şey gördüğünde, ona bereketli olması için dua etsin.”
(İM3509, İbn Mâce, “Tıb” 32)

“Kişi yerine getirme niyetiyle kardeşine söz verir de yerine getiremez ve zamanında sözünü tutamazsa günahkâr olmaz.”
(D4995, Ebû Dâvûd, “Edeb” 82)

“Kardeşi özür dilediği halde özrünü kabul etmeyen kişiye onun hatası gibi hata yazılır.”
(İM3718, İbn Mâce, “Edeb” 23)

“Kim din kardeşinin onurunu korursa Allah da kıyamet gününde onun yüzünü cehennem ateşinden korur.”
(T1931, Tirmizî, “Birr ve Sıla” 20)

“Bir konuda seni tasdik ettiği hâlde kardeşine yalan söylemen, ne kadar büyük bir ihanettir!”
(D4971, Ebû Dâvûd, “Edeb” 71)

“Yâ Resûlullah! Gıybet nedir?” denildi. Resûlullah: ‘Kardeşini hoşlanmadığı bir şey ile anmandır.’ buyurdu. ‘Ya kardeşimde o söylediğim durum varsa ne dersin?’ denilince Resûlullah: ‘Söylediğin şey eğer onda varsa gıybet etmişsindir. Şayet yoksa ona iftira etmiş olursun.’ buyurdu.”
(D4874, Ebû Dâvûd, “Edeb” 35)

“Biriniz kardeşini illâ medh edecekse ve şayet onun öyle olduğu biliniyorsa, ‘Falanın şöyle olduğunu zannediyorum, Allah’a karşı kimseyi temize çıkaramam.’ desin.”
(M7502, Müslim, “Zühd ve Rekâik” 66)

“Kardeşinin başına gelen bir şeye sevinip gülme. Sonra Allah ona merhamet edip seni (o şeyle) imtihan eder.”
(T2506, Tirmizî, “Sıfatü’l-kıyâme” 54)

“Kim Müslüman kardeşini bir günahattan dolayı ayıplarsa, kendisi de o günahı işlemekten ölmez.”
(T2505, Tirmizî, “Sıfatü’l-kıyâme” 53)

“Her kim kardeşine bile bile doğru olmayan bir görüş bildirirse ona ihanet etmiş olur.”
(D3657, Ebû Dâvûd, “İlim” 8)

“Sizler, kardeşlerinizin yanına gidiyorsunuz. Bineklerinize iyi bakın, kıyafetlerinizi de düzeltin ve böylece insanların gözdesi olun! Allah çirkin görünümü ve çirkinleşmeyi sevmez.”
(D4089, Ebû Dâvûd, “Libâs” 25)

“Her kimin tarlası varsa onu eksin; kendisi ekmezse onu din kardeşine (karşılıksız) ektirsin!”
(M3917, Müslim, “Buyû” 88)

“İki Müslümandan biri, din kardeşine silâh çekerse, ikisi de cehennem kenarındadırlar. Biri diğerini öldürüşe, ona ikisi birden girerler.”
(M7255, Müslim, “Fiten” 16)

“Davalarınızla bana başvuruyorsunuz. Ben de bir insanım. Belki biriniz delilini diğerinden daha güzel ifade eder ve ben ondan duyduğuma göre (onun lehine) hüküm veririm. Bu şekilde kime (yanlışlıkla) kardeşinin hakkından bir şey vermişsem, asla onu almasın. Zira böyle bir durumda ona ben ancak bir ateş parçası vermiş olurum.” (B7169 Buhârî, “Ahkâm” 20; N5403, Nesâî, “Âdâbu’l-Kudât” 13)

Ayetlerle Kardeşlik Hukuku

“Mü’minler ancak kardeşlerdir. Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin. Allah’a karşı gelmekten sakının ki size merhamet edilsin.” **(Hucurât, 49/10)**

“Kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra ihtilafa düşerek parçalanırlar gibi olmayın. İşte onlar için büyük bir azap vardır.”
(Al-i İmrân, 3/105)

“İşte bu, benim dosdoğru yolum. Artık ona uyun. Başka yollara uymayın. Yoksa o yollar sizi parça parça edip O’nun yolundan ayırır. İşte Allah sakınasınız diye size bunları emretti.”
(En’am, 6/153)

“İnkâr edenler birbirlerinin velileri, yardımcılarıdır. Eğer siz birbirine arka çıkıp yardımcı olmazsanız, yeryüzünde fitne ve büyük bir fesat çıkar.”
(Enfâl, 8/73)

“Onlardan (muhacirlerden) önce o yurda (Medine’ye) yerleşmiş ve imanı da gönüllerine yerleştirmiş olanlar, hicret edenleri severler. Onlara verilenlerden dolayı içlerinde bir rahatsızlık duymazlar. Kendileri son derece ihtiyaç içinde bulunsalar bile onları kendilerine tercih ederler. Kim nefsinin cimrilüğünden, hırsından korunursa, işte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.”
(Haşr, 59/9)

“Ey iman edenler! Hepiniz topluca barış ve güvenliğe (İslam’a) girin. Şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o, size apaçık bir düşmandır.”
(Bakara, 2/208)

“İyilik ve takva (Allah’a karşı gelmekten sakınma) üzere yardımlaşın. Ama günah ve düşmanlık üzere yardımlaşmayın. Allah’a karşı gelmekten sakının. Çünkü Allah’ın cezası çok şiddetlidir.”
(Mâide, 5/2)

“Eğer inananlardan iki grup birbirleriyle savaşırlarsa aralarını düzeltin. Eğer biri ötekine karşı haddi aşarsa, Allah’ın buyruğuna dönüncüye kadar haddi aşan tarafa karşı savaşsın. Eğer (Allah’ın emrine) dönerse, artık aralarını adaletle düzeltin ve (onlara) adaletli davranın. Çünkü Allah, adaletli davrananları sever.”
(Hucurât, 49/9)

“Şeytan şüphesiz içki ve kumar yüzünden arınıza düşmanlık ve kin sokmak ve sizi Allah’ı anmaktan, namazdan alıkoymak ister. Artık bunlardan vazgeçersiniz değil mi?” **(Mâide, 5/91)**

“Onlardan sonra gelen (mümin) ler şöyle derler: “Ey Rabbimiz! Bizi ve bizden önce iman etmiş olan kardeşlerimizi bağışla. İman edenlere karşı kalplerimizde hiçbir kin bırakma! Ey Rabbimiz! Şüphesiz sen çok şefkatlisin, çok merhametlisin.””
(Haşr, 59/10)

“Rahman’ın (has) kulları, yeryüzünde vakar ve tevazu ile yürüyen kimselerdir. Cahiller onlara (hoşa gitmeyen) bir lâf attığı zaman, ‘selâmetle!’ der (geçerler).”
(Furkân, 25/63)

“Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse bilsin ki, Allah onların yerine öyle bir topluluk getirir ki, Allah onları sever, onlar da Allah’ı severler. Onlar müminlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı onurlu ve zorludurlar. Allah yolunda cihad eder ve bu hususta dil uzatan hiçbir kimsenin ayıplamasından korkmazlar. İşte bu Allah’ın dilediğine verdiği bol nimetidir. Allah ihsanı bol olan, en çok bilendir.”
(Mâide, 5/54)

“İşte onların, sabredip kötülüğü iyilikle savmaları ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden Allah yolunda harcamaları sebebiyle, mükâfatları kendilerine iki kat verilecektir.”
(Kasas, 28/54)

“(Kendi din kardeşinizle ilgili) o iftirayı duyduğunuzda, ‘Bunu konuşup yaymanız bize yakışmaz. Haşa! Bu, çok büyük bir iftiradır’ demeli değil miydiniz?”
(Nûr, 24/16)

“Kibirlenip insanlardan yüzünü çevirme; yeryüzünde kasılarak yürüme. Çünkü Allah büyüklük taslayan ve böbürlenilenlerin hiçbirini sevmez.”
(Lokman, 31/18)

“Ey iman edenler! Bir topluluk bir diğerini alaya almasın. Belki onlar kendilerinden daha iyidirler. Kadınlar da diğer kadınları alaya almasın. Belki onlar kendilerinden daha iyidirler. Birbirinizi karalamayın, birbirinizi (kötü) lakaplarla çağırmayın. İmandan sonra fasıklık ne kötü bir namdır! Kim de tövbe etmezse, işte onlar zalimlerin ta kendileridir.”
(Hucurât, 49/11)

“Bir tatlı söz, bir kusur bağışlama, peşinden gönül kırma gelen bir sadakadan daha hayırlıdır. Allah, her bakımdan sınırsız zengindir, hemen cezalandırmaz, mühlet verir.” **(Bakara, 2/263)**

“O gün Allah’a karşı gelmekten sakınanlar dışında, dostlar birbirine düşman olurlar.”
(Zuhrûf, 43/67)

“Müminler, bir haksızlığa uğradıkları zaman, yardımlaşırlar.”
(Şûrâ, 43/29)

“İyilikle kötülük bir olmaz. O halde sen kötülüğü en güzel tarzda uzaklaştırmaya bak. Bir de bakarsın ki seninle kendisi arasında düşmanlık olan kişi candan, sıcak bir dost oluvermiş.”
(Fussilet, 41/34)

“Kendileri de ihtiyaç duydukları halde yiyeceklerini, sırf Allah’ın rızasına ermek için fakire, yetime ve esire ikram ederler. Ve derler ki: ‘Biz size sırf Allah rızası için ikram ediyoruz, yoksa sizden karşılık istemediğimiz gibi bir teşekkür bile beklemiyoruz.’”
(İnsân, 76/8-9)

Ayetlerle Kardeşlik Hukuku

“Söyle o kullarıma: “(İnsanlara karşı) hep en güzel sözü söylesinler, çünkü şeytan aralarını bozmaya çalışır. Gerçekten şeytan insanın apaçık bir düşmanıdır.””

(İsrâ, 17/53)

“Size ne oluyor da Allah yolunda ve çaresizlik içinde bırakılan: ‘Ey büyük Rabbimiz! Ahalisi zalim olan şu memleketten bizi kurtarıp çıkar. Tarafından koruyup kollanan bir dost bize gönder, katından bize bir yardımcı yolla!’ diye yalvarıp yakaran bir kısım erkekler, kadınlar ve çocuklar uğrunda düşmanla çarpışmıyorsunuz?”

(Nisa, 4/75)

“Allah’ın rahmeti sayesinde sen onlara karşı yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın, onlar senin etrafından dağılıp giderlerdi. Artık sen onları affet.

Onlar için Allah’tan bağışlama dile. İş konusunda onlarla müşavere et. Bir kere de karar verip azmettin mi, artık Allah’a dayanıp güven. Şüphesiz Allah, kendisine dayanıp güvenenleri sever.”

(Al-i İmran, 3/159)

“Ey iman edenler! Eğer fâsıkın size bir haber getirecek olursa, onun (doğruluğunu) araştırın. Yoksa cahillikle bir topluluğa da sataşır yaptığınıza pişman olursunuz.”

(Hucurât, 49/6)

“Kim bir mümini kasten öldürürse, cezası, içinde ebedi kalacağı cehennemdir. Allah, ona gazap etmiş, lânet etmiş ve onun için büyük bir azap hazırlamıştır.”

(Nisa, 4/93)

“(Kurtuluşa eren o müminler), emanetlerine ve verdikleri sözlere riayet ederler.”

(Müminûn, 23/8)

“Bir iftirayı işittiğiniz zaman, iman eden erkek ve kadınlar, kendi (din kardeş) leri hakkında iyi zan besleyip, ‘Bu, apaçık bir iftiradır’ deselerdi ya!”

(Nûr, 24/12)

“O takva sahipleri bollukta ve darlıkta Allah yolunda harcar, kızdıklarında öfkelerini yener, insanlar (ın kusurlarını) affederler; Allah, iyilik edenleri sever.”

(Al-i İmrân, 3/134)

“Muhammed Allah’ın elçisidir. Beraberinde bulunanlar kâfirlere karşı zorlu ve tavizsiz, birbirlerine karşı da son derece şefkatli ve merhametlidirler. Onları rükû ve secde ederken, Allah’tan lütuf ve hoşnutluk dilerken görürsün. Onların nişanları yüzlerindeki secde izidir.”

(Fetih, 48/29)

“Rabbimiz! Hesap görülecek günde, beni, anamı babamı ve inanları bağışla.”

(İbrahim, 14/41)

“Ey insanlar! Şüphe yok ki, bizi sizi bir erkekle bir kadından yarattık ve birbirinizi tanımanız için sizi kavim ve kabilelere ayırdık. Allah katında en değerli olanınız, O’na karşı gelmekten en çok sakınanınızdır. Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, hakkıyla beraber olanıdır.”

(Hucurât, 49/13)

“Ey iman edenler! Zannın bir çoğundan sakının. Çünkü zannın bir kısmı günahdır. Birbirinizin kusurlarını ve mahremiyetlerini araştırmayın. Birbirinizin gıybetini yapmayın. Herhangi biriniz ölü kardeşinin etini yemekten hoşlanır mı? İşte bundan tiksindiniz! Allah’a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah tövbeyi çok kabul edendir, çok merhamet edendir.”

(Hucurât, 49/12)

“İman edip hicret eden ve Allah yolunda cihad edenler ve (muhacirleri) barındırıp onlara yardımcı olanlar var ya; işte onlar gerçek müminlerdir. Onlar için bir bağışlama ve bol bir rızık vardır.”

(Enfâl, 8/74)

“Sana yetimler hakkında soru sorarlar. De ki: Onların gerek kendilerini, gerek mallarını iyileştirip geliştirmek, elbette hayırlı bir iştir. Eğer onlara sahip çıkmak için kendileriyle beraber oturmak isterseniz bu da mümkündür; Zira onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah, bozguncuyu ıslah ediciden ayırmasını pek iyi bilir.

Şayet Allah dileseydi sizi zora sokardı. Muhakkak ki Allah mutlak güç sahibidir, tam hüküm ve hikmet sahibidir.”

(Bakara, 2/220)

“Doğrusu Allah, kendi uğrunda, kenetlenmiş bir duvar gibi, saf halinde çarpışanları sever.”

(Saff, 61/4)

“Mümin erkekler ve mümin kadınlar birbirlerinin velileri, yardımcılarıdır. Onlar iyiliği teşvik edip, kötülükten alıkoyarlar. Namazı dosdoğru kılar, zekâtı verirler. Allah’a ve Peygamberine itaat ederler. İşte bunlara Allah merhamet edecektir. Şüphesiz Allah mutlak güç sahibidir, tam hüküm ve hikmet sahibidir.”

(Tevbe, 9/71)

“(Müminlerin) kalplerini birbirine ısıdırıp kaynaştıran Allah’tır. (Ey Peygamber!) Eğer yeryüzünde olan her şeyi toptan harcasaydın, sen onların kalplerini bağdaştırıp kaynaştırmazdın, ama işte Allah onları bir araya getirip uzlaştırdı. Şüphesiz ki O mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.”

(Enfâl, 8/63)

“Hep birlikte Allah’ın ipine (Kur’an’a) sımsıkı sarılın. Parçalanıp bölünmeyin. Allah’ın size olan nimetini hatırlayın. Hani sizler birbirinize düşmanlar idiniz de O, kalplerinizi birleştirmişti. İşte O’nun bu nimeti sayesinde kardeşler olmuştunuz. Yine siz, bir ateş çukurunun tam kenarında idiniz de O sizi oradan kurtarmıştı. İşte Allah size ayetlerini böyle apaçık bildiriyor ki doğru yola eresiniz.”

(Âl-i İmrân, 3/103)

“Sizin yar ve yardımcınız ancak Allah’tır, Resulüdür ve O’nun emirlerine boyun eğerek namazlarını hakkıyla ifa eden, zekâtlarını veren müminlerdir.”

(Mâide, 5/55)

40 Hadiste Çocuk

“İnsan ölünce şu üçü dışında amellerinin sevabı kesilir: Sadaka-î câriye (faydası süregelen hayır), kendisinden faydalanan ilim ve arkasından dua eden hayırlı bir evlât.”
(Müslim, Vasiyyet, 14)

“Aziz ve Yüce olan Allah, annelere saygısızlık etmeyi, kız çocuklarını diri diri gömmeyi, hak etmediğini istemeyi size haram kılmıştır. Sizin için üç şeyi de çirkin görmüştür: Dedikodu, anlamsız çok soru sormak ve malı boşa harcamak!”
(Müslim, Akdiye, 12)

“Kim göz göre göre çocuğunu(n kendisine ait olduğunu) inkâr ederse Allah da (kıyamet günü) ondan öylece uzaklaşır ve gelmiş geçmiş herkesin önünde onu rezil eder.”
(Ebû Dâvûd, Talâk, 28-29)

“Kişinin imtihanı, ailesi, malı, çocuğu ve komşusu iledir. Namaz, oruç, sadaka ve (iyiliği) emredip (kötülükten) sakındırma işte bu imtihan için kefarettir olur.”
(Buhârî, Mevâkîti's-salât, 4)

“Enes b. Mâlik (r.a.) anlatıyor: (Son çocuğu dünyaya geldiğinde) Resûlullah (s.a.s.) ‘Bu gece bir oğlum oldu. Ona atam İbrahim’in ismini verdim.’ buyurdu... (Yaklaşık bir buçuk yıl sonra) o bebeği Resûlullah’ın (s.a.s.) gözleri önünde can verirken gördüm. Resûlullah’ın (s.a.s.) gözlerinden yaşlar döküldü ve şöyle buyurdu: ‘Göz yaşarır, kalp üzüldür fakat biz Rabbimizin razı olacağından başka söz söylemeyiz. İbrahim, biz senin ölümünden dolayı gerçekten üzgünüz.’
(Ebû Dâvûd, Cenâiz, 23, 24)

“(Hz. Hüseyin (r.a.) anlatıyor:) Resûlullah’ın (s.a.s.) oğlu Kâsım vefat edince, (annesi) Hz. Hatice ‘Ey Allah’ın Resûlü! Kâsım’ın sütü hâlâ damlıyor. Keşke Allah süt emmeyi tamamlayıncaya kadar onu yaşatsaydı.’ dedi. Bunun üzerine Resûlullah (s.a.s.) ‘O, süt emmeyi cennette tamamlayacaktır.’ buyurdu.
(İbn Mâce, Cenâiz, 27)

Üç kişiden sorumluluk kaldırılmıştır: Uyanıncaya kadar uyuyandan, iyileşene kadar aklını kaybedenden ve büyüyünceye kadar çocuktan.”
(Ebû Dâvûd, Hudûd, 17)

“Sana iyi davranmaları senin çocukların üzerindeki hakkındır. Aynı şekilde çocuklar arasında adil davranman da onların senin üzerindeki hakkıdır.”
(Ebû Dâvûd, Büyü’ (İcâre), 83)

“Bazen (kıraatı) uzatma niyetiyle namaza başlıyorum da bir çocuğun ağlayışını duyunca annesinin onun ağlamasıyla ne çok tedirgin olduğunu bildiğimden namazı kısa tutuyorum.”
(Buhârî, Ezân, 65)

“(Ebû Râfi’ anlatıyor:) Fâtıma Hasan’ı dünyaya getirdiğinde, Resûlullah’ın (s.a.s.), onun kulağına namaz ezanı gibi ezan okuduğunu gördüm.”
(Tirmizî, Edâhî, 16)

“(Ali b. Ebû Tâlib (r.a.) anlatıyor:) Resûlullah (s.a.s.), (torunu) Hasan için akıka kurbanı olarak bir koyun kesti ve kızına ‘Fâtıma, onun başını tıraş et ve saçının ağırlığı kadar gümüşü sadaka olarak ver.’ buyurdu.” (Tirmizî, Edâhî, 19)

“Allah’tan sakının ve çocuklarınız arasında adaletli olun!” (Müslim, Hibe, 13)

“Kimin bir kızı olur, onu diri diri gömmez/öldürmez, hor görmez ve oğlunu kızından üstün görmezse, Allah onu cennete koyar.”
(Ebû Dâvûd, Edeb, 120-121)

“Kim üç kız çocuğunun geçimini üstlenir, onları terbiye edip evlendirir ve onlara güzel davranırsa, cennet onundur!”
(Ebû Dâvûd, Edeb, 120-121)

“Size sadakanın en değerlisini öğreteyim mi? (Evlendikten sonra herhangi bir sebepten dolayı) sana dönüp gelen ve senden başka da geçimini sağlayacak kimsesi olmayan kızına (yaptığın harcamadır!)”
(İbn Mâce, Edeb, 3)

“(Ebû Hüreyre (r.a.) anlatıyor:) Bir keresinde Temîm kabilesinden Akra’ b. Hâbis Resûlullah’ın (s.a.s.) yanında otururken O (torunu) Hasan’ı öptü. Bunun üzerine Akra’ ‘Benim on çocuğum var ama hiçbirini öpmüş değilim.’ dedi. Resûlullah (s.a.s.) dönüp ona baktı ve ‘Merhamet etmeye merhamet edilmez!’ buyurdu.” (Buhârî, Edeb, 18)

“Küçüklerimize merhamet etmeyen, büyüklerimize saygı göstermeyen bizden değildir.”
(Tirmizî, Birr ve sıla, 15)

“(Enes b. Mâlik anlatıyor:) Resûlullah’a (s.a.s.) on sene hizmet ettim. Vallahi bana bir kez olsun ‘Öf!’ bile demedi. Herhangi bir şeyden dolayı, ‘Niçin böyle yaptın?’ ya da ‘Şöyle yapsaydın ya!’ diye azarlamadı.”
(Müslim, Fedâil, 51)

“Kıyamet günü isimlerinizle ve babalarınızın isimleriyle çağrılacaksınız. O hâlde güzel isimler koyunuz.”
(Ebû Dâvûd, Edeb, 61)

“Ebû Hüreyre anlatıyor:) Resûlullah’a (s.a.s.) (Medine’de) yılın ilk mahsulü getirildiğinde ‘Allah’ım! Şehrimize, meyvelerimize, ölçü ve tartımıza bereket üstüne bereket ihsan eyle!’ diye dua eder, sonra o meyveyi yanında bulunan çocukların en küçüğüne verirdi.”
(Müslim, Hac, 474)

40 Hadiste Çocuk

“(Mahmûd b. Rebî’ diyor ki:) Ben beş yaşındayken Hz. Peygamber’in (s.a.s.) bir kovadan ağzına su alarak yüzüme püskürttüğünü hatırlıyorum.”
(Buhârî, İlim, 18)

“(İbn Abbâs anlatıyor:) Resûlullah (s.a.s.) (torunu) Hasan’ı omzunda taşıırken bir adam: ‘Yavrum! Bindiğin binek ne güzelmış!’ dedi. Bunun üzerine Hz. Peygamber (s.a.s.), ‘O da ne güzel bir binici!’ buyurdu.”
(Tirmizî, Menâkıb, 30)

“(Câbir b. Semure anlatıyor:) Resûlullah (s.a.s.) ile birlikte öğle namazını kıldım. Namazdan sonra Resûlullah, ailesinin yanına gitmek üzere çıktı, ben de onun peşine takıldım. Yolda birkaç çocukla karşılaştı. Her birinin yanağını teker teker okşadı. Hatta benim de yanağımı okşadı. Elinde tatlı bir serinlik ve attarın sepetinden çıkmışçasına mis gibi bir koku vardı.”
(Müslim, Fedâil, 80)

“(Enes b. Mâlik (r.a.) anlatıyor:) ‘Hz. Peygamber (s.a.s.) bizim aramıza karışır ve küçük kardeşime (kuşunun hatırını sorarak) ‘Ebû Umeyr! Serçecik ne yapıyor?’ derdi.”
(Buhârî, Edeb, 81)

“(Enes b. Mâlik (r.a.) diyor ki:) Ben çocuklarla oynarken Resûlullah (s.a.s.) yanıma geldi ve bize selâm verdi.”
(Müslim, Fedâilü’s-sahâbe, 145)

“(Sehl b. Sa’d anlatıyor:) Resûlullah’a (s.a.s.) bir içecek ikram edildi. Birazını içip yanındakilere ikram etmek üzere sağ tarafına döndü. Sağında bir çocuk, solunda ise ashâbın yaşlıları vardı. ‘Meşrubatı önce yaşlılara vermeme izin verir misin?’ diye çocuğa sordu. Ama çocuk ‘Hayır! Vallahi, senden gelen nasibimi kimseye kaptıramam.’ dedi. Bunun üzerine Resûlullah (s.a.s.) içeceği çocuğun eline verdi.”
(Müslim, Eşribe, 127)

“(Abdullah b. Âmir anlatıyor:) Bir gün Resûlullah (s.a.s.) bizim evimizde otururken annem ‘Gel, sana bir şey vereceğim!’ diye beni çağırdı. Resûlullah (s.a.s.) anneme ‘O’na ne vermeyi düşünüyorsun?’ diye sordu. Annem de ‘Hurma vereceğim.’ dedi. Bunun üzerine Resûlullah (s.a.s.) ‘Aman dikkat et! Eğer ona bir şey vermemiş olsaydın, senin için bir yalan yazılacaktı.’ buyurdu.”
(Ebû Dâvûd, Edeb, 80)

“Kendinize, çocuklarınıza, hizmetçilerinize ve mallarınıza beddua etmeyiniz. Olur ki, Allah Teâlâ’dan istenilenlerin geri çevrilmediği bir zamana rastlarsınız da Allah dileğinizi kabul ediverir.”
(Ebû Dâvûd, Tefrîu ebvâbi’l-vitr, 27)

“Sağını solundan ayırabilen yaşa geldiği zaman çocuğa namaz kılmasını emredin.”
(Ebû Dâvûd, Salât, 26)

“Akşam olup gece karanlığı çöktüğünde çocuklarınızın dışarı çıkmasına engel olun. Çünkü bu vakitlerde şeytanlar (sebebiyle kötülükler) yayılır.”
(Buhârî, Eşribe, 22)

“(Abdullah b. Ömer’in anlattığına göre) Savaşlardan birinde öldürülmüş bir kadın bulundu. Bunun üzerine Resûlullah (s.a.s.) kadın ve çocukların öldürülmesini yasakladı.”
(Müslim, Cihâd ve siyer, 25)

“Kim anneyi yavrusundan ayırırsa, Allah da kıyamet günü onu sevdiklerinden ayırır.”
(Tirmizî, Büyû’, 52)

“Her doğan fitrat üzere doğar. Sonra anne babası onu Yahudi, Hristiyan ya da Mecusi yapar.”
(Buhârî, Cenâiz, 92)

“Hiçbir baba, evlâdına güzel terbiyeden daha kıymetli bir bağışta bulunmamıştır.”
(Tirmizî, Birr ve sıla, 33)

“Üç çeşit duanın kabul edilmesinde şüphe yoktur: Haksızlığa uğrayan kimsenin duası, yolcunun duası ve anne babanın çocuklarına bedduası.”
(Tirmizî, Birr ve sıla, 7)

“(Ebû Katâde anlatıyor:) Resûlullah (s.a.s.), kızı Zeyneb’in Ebu’l-Âs n. Rebîa’dan olan kızı Ümâme’yi omzunda taşıyarak namaz kılardı. Secdeye vardığı zaman torununu yere koyar, secdeden kalkınca da onu tekrar sırtına alırdı.”
(Buhârî, Salât, 106)

“(Rubeyyi’ bnt. Muazvviz anlatıyor:) Biz aşure orucunu tutardık, çocuklarımıza da tuttururduk. Oruçlu çocuklarımıza boyalı yünden oyuncaklar yapardık. Biri acıkıp yemek isteyerek ağlayınca iftar vakti olana kadar oyalanması için ona bu oyuncakları verirdik.”
(Buhârî, Savm, 47)

“(Enes b. Mâlik (r.a.) anlatıyor:) Annem Ümmü Enes beni Resûlullah’a (s.a.s.) getirdi. Başörtüsünün yarısını altıma, yarısını da üstüme giysi yapmıştı. ‘Ey Allah’ın Resulü! Bu, oğlum Enesçiktir. Onu sana hizmet etsin diye getirdim. Onun için Allah’a dua et.’ dedi. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz, ‘Allah’ım! Onun servetini de çoluk çocuğunu da çoğalt.’ diye dua etti.”
(Müslim, Fedâilü’s-sahâbe, 143)

“(Üsâme b. Zeyd anlatıyor:) Resûlullah (s.a.s.) beni alıp bir dizine oturtur, Hasan’ı da öbür dizine oturturdu. Sonra bizi göğsüne basar ve ‘Allah’ım! Bu ikisine rahmet eyle! Çünkü ben bunlara merhamet ediyorum.’ derdi.”
(Buhârî, Edeb, 22)

“Çocuğunun senin üzerinde hakkı var!”
(Müslim, Siyâm, 183)

Günlük Dualar-1

Uykudan uyanıldığı zaman okunacak dua

Okunuşu: “Lâ ilâhe illallâhu vahdehû lâ şerike leh, lehu’l- mülkü ve lehü’l-hamdü ve hüve alâ külli şeyin kadîr.

Manası: “Allah’tan başka hiçbir ilâh yoktur. O’nun hiçbir ortağı yoktur. Mülk O’nundur. Hamd O’na mahsustur. Her şeye kudreti yeten O’dur.”
tehlilini söylese, hata ve günahları denizlerin köpükleri kadar çok da olsa bağışlanır.”
(İbnü’s-Sünni, Amelü’l-Yevmi ve’l-Leyle, nr. 10.)

Abdest bozmaya girerken okunacak dua

Enes’ten (r.a.) rivayet edildiğine göre, Resûlullah (s.a.v.) abdest bozmaya gireceği zaman şu duayı okumuş; **Okunuşu:** “Allâhümme inni e’ûzu bike mine’l-hubsi ve’l habâis”

Manası: “Allahım! şeytanların ve diğer pis şeylerin şerrinden sana sığınırım.”
(Buhârî, Sahîh nr. 142; Müslim, Sahîh, nr. 375.)

Abdest bozmadan dönerken yapılacak dua

Okunuşu: “Gufrâneke, elhamdü lillâhi’l-lezi ezhebe annî’l-ezâ ve âfânî”

Manası: “Allahım, senin mağfiretini diliyorum. Benden eziyeti gideren ve bana afiyet veren Allah’a hamd olsun.” (Sünen Nesâî’nin ve İbn Mâce)

Abdestten sonra okunacak dua

Okunuşu: “Eşhedü en lâ ilâhe illallâhu vahdehû lâ şerike leh, ve eşhedü enne Muhammeden abduhû ve Rasûluhû.”

Manası: “Allah’tan başka ilâh olmadığına, O’nun ortağı bulunmadığına şahitlik ederim. Yine Şahitlik ederim ki, Muhammed O’nun kulu ve elçisidir.”
(Müslim, Sahîh, nr. 234.)

Namazdan sonra okunacak dua

Okunuşu: “Allâhümme e’innî alâ zikrike ve şukrike ve hüsnî ‘ibâdetike”

Manası: “Allahım! Seni zikretmek, sana şükretmek ve sana güzelce ibâdet etmek için bana yardım et.” (Ebû Dâvûd, Sünen, nr. 1522.)

Sabah-Akşam okunacak dua

Okunuşu: “Bismi’l-lahi’l-lezi lâ yedurru me’a ismihi şey’ün fi’l-ardi velâ fi’s-semâi ve hüve’s-semî’ü’l-alîm”

Manası: “(İsminin anılması) ile yerde ve gökte (bulunana belâ ve musibet cinsinden) hiçbir şeyin zarar veremediği Allah’ın ismi ile (korunuyorum). O (hem her sözü) işiticidir, (hem de her şeyi) bilicidir,
diyene kimseye ansızın bir musibet gelmez.”
(Ebû Dâvûd, Sünen, nr. 5088; Tirmizî, Sünen, nr. 3388.)

Musibetlerden korunmak için okunacak dua

Abbâs (r.a.) anlatıyor: Adamın biri Resûlullah’a (s.a.v.) gelerek, devamlı olarak başına bir takım bela ve musibetler geldiğinden şikâyet etti. Resûlullah (s.a.v.) ona şöyle dedi:

“Sabah olduğu zaman şu duayı oku:

Okunuşu: “Bismi’l-lâhi ‘alâ nefsi ve ehli ve mâli”

Manası: “Nefsimi, ailemi ve malımı Allah’ın adıyla korurum.”
Adam bunları söyleyince üzerindeki bütün bela ve musibetler kalktı.
(İbnü’s-Sünni, Amelü’l-Yevmi ve’l-Leyle, nr. 50)

Çocukların korunması için okunacak dua

İbn Abbâs (r.a.) şöyle demiştir: Resûlullah (s.a.v.) torunları Hasan ile Hüseyin’e şu duayı okurdu:

Okunuşu: “E’ûzu bikelimâti’l-lâhi’t-tâmmeti min külli şeytânin ve hâmmetin ve min külli ‘aynin lâmmetin”

Manası: “Her nevi şeytandan, her haşereden ve her kötü gözden Allah’ın tam olan (şifâ verici) kelimelerine sığınırım.”
(Buhârî, Sahîh, nr. 3371.)

Günlük Dualar-1

Evden çıkarken okunacak dua

Okunuşu: “Bismi’l-lâhi tevekkeltü ala’l-lâhi velâ havle ve lâ kuvvete illâ billâh”

Manası: “Allah’ın adıyla... Allah’a güvendim, Allah’a dayandım
çaba ve güç gösterebilmemiz ancak Allah’ın izni ile”
derse kendisine, “İhtiyaçların karşılandı koruma altına alındın”
denilir ve şeytan o kimseden uzaklaşır.”

(Ebû Dâvûd, Sünen, nr. 5059; Tirmizî, Sünen, nr. 2426; İbn Mâce, Sünen, nr. 3886.)

Vasıtaya binerken okunacak dua

Okunuşu: “Sübhâne’l-lezî sahhara lenâ hâzâ ve mâ künnâ lehu
mukrinîn ve innâ ilâ rabbînâ lemünkâlibûn.”

Manası: “Rabbimizin ni’metini anarak: Bunu bizim hizmetimize vereni teşbih ve takdis
ederiz, yoksa biz bunlara güç yetiremezdik, (diyesiniz.) Biz şüphesiz
Rabbimize döneceğiz (demelisiniz).”

(Zuhruf 13-14)

(Ebû Dâvûd. Tirmizî, Nesâî.)

Çarşı-pazara çıkarken okunacak dua

Okunuşu: “Lâ ilahe illallâhu vahdehû lâ şerike leh, lehü’l-mülkü ve lehü’l-hamdü
yuhyî ve yumîtu ve hüve hayyun lâ yemûtu biyedihi’l-hayru
ve hüve ‘alâ külli şey’in kadir.”

Manası: “ ‘Allah’tan başka ilah yoktur ancak Bir tek O vardır O tektir, O’nun ortağı yoktur.
Saltanat ve irade tümüyle Ona aittir. Hayat veren O’dur, öldüren de O’dur. O daima hayat
sahibidir ve ölmeyecektir. Bütün hayırlar O’nun kudretindedir.

Ve O, her şeye gücü yetendir’

derse, Allah bunu söyleyen kimseye bir milyon kere sevap yazar,
bir milyon günahını siler ve derecesini bir milyon kere yükseltir.”

(Tirmizî, Sünen, nr. 3428; İbn Mâce, Sünen, nr. 2235; Hâkim, el-Müstedrek, 1/359.)

Alış-Verişin bereketi için okunacak dua

Okunuşu: “Allahümme bârik lenâ fî semerinâ ve bârik lenâ fî medînetinâ ve bârik
lenâ fî sâ’inâ ve bârik lenâ fî müddinâ”

Manası: “Ya Rabbi! Mahsulümüzde bereket, şehrimize bereket,
ölçek ve tartılarımıza bereket ihsan eyle...”

diye dua ederdi, Efendimiz (s.a.v.) daha sonra oradaki en küçük çocuğu çağırır
ve mevsimin bu ilk meyvesini ona verirdi.”

(Müslim, Sahîh, nr. 1373.)

Güzel ahlak için okunacak dua

Okunuşu: “İtteki’l-lâhe haysümâ künte ve etbi’i’s-seyyiete’l-hasenete
temhuhâ ve hâliki’n-nâse bihulukin hasenin.”

Manası: “Nerede olursan ol, Allah’tan kork! Yaptığın bir kötülüğün ardından
hemen bir iyilik yap ki onu silsin. İnsanlara karşı güzel ahlaklı ol!”

(Tirmizî, Sünen, nr. 1987.)

Kötü ahlaktan korunmak için okunacak dua

Okunuşu: “Allâhümme inni e’üzü bike mine’l-‘aczi ve’l-keseli, ve’l-cübni ve’l-heremi,
ve’l-buhli, ve e’üzü bike min ‘azâbi’l-kabri ve eüzü bike
min fitneti’l-mahyâ ve’l-memâti.”

Manası: “Allahım! Ben acizlikten, tembellikten, korkaklıktan, kötü yaşlılıktan, cimrilikten
sana sığınırım. Yine, kabir azabından sana sığınırım. Hayat ve
ölüm fitnesinden de sana sığınırım.”

(Buhârî, Sahîh, nr. 2823; Müslim, Sahîh, nr.2706.)

Günlük Dualar-2

Ezandan sonra okunacak dua

Okunuşu: “Allâhümme rabbe hâzihi’ d-da’veti’t-tâmme, ve’s-salâti’l-kâime, âti seyyidenâ Muhammeden el-vesîle ve’l-fazîle ve-d-deracete-r-râfi’ate ve’b’ashü makâmen mahmuden, ellezî va’adtehü inneke lâ tuhlif’ül-mî-‘âd.”

Manası: “Ey bu eksiksiz davetin ve kılınmakta olan namazın Rabbi! Muhammed’e (s.a.v.) vesile, fazileti ve yüksek dereceleri ver. O’na va’dettiğin makam-ı mahmuda çıkar. Muhakkak sen va’dinde caymazsın.”

Ezandan sonra okuyana kıyamet gününde şefaati vacip olur.

(Buhârî, Ebû Dâvûd, Tirmizî, Nesâî)

Camiye girerken okunacak dua

Resûlullah (s.a.v.), şöyle buyurmuştur: “Biriniz mescide girdiği zaman bana salâvât okusun ve,

Okunuşu: “Allahümme’ftah lî ebvâbe rahmetike”

Manası: “Allahım! Bana rahmetinin kapılarını aç.” **desin.**

(Müslim, Sahîh, nr. 713; Ebû Dâvûd, Sünen, nr. 465; İbn Mâce, Sünen, nr. 772.)

Camiden çıkarken okunacak dua

Resûlullah (s.a.v.), şöyle buyurmuştur: “Biriniz mescide çıktığı zaman bana salâvât okusun ve;

Okunuşu: “Allahümme innî eselüke min fadlike”

Manası: “Allahım! Ben senin fazlından istiyorum, desin.”

(Müslim, Sahîh, nr. 713; Ebû Dâvûd, Sünen, nr. 465; İbn Mâce, Sünen, nr. 772.)

Geçim sıkıntısından kurtulmak için dua

Okunuşu: “Bismi’l-lâhi ‘alâ nefsi ve mâli ve dînî. Allâhümme raddinî bikadâike ve bârik lî fîmâ kuddire lî hattâ lâ uhibbe ta’cile mâ ahherte velâ te’hîre mâ’accele.”

Manası: “Nefsim, malım ve dinim için Allah’ın adıyla O’ndan yardım dilerim. Allahım! Senin hükmettiğine beni razı kıl. Benim için takdir edilende bereket ver ki, benim için geciktirdiğin (nimetin) acele gelmesini ve acele verdiğini de geciktirmesini istemeyeyim.”

(İbnü’s-Sünnî, Amelü’l-Yevmi ve’l-Leyle, nr. 352.)

Toplantıdan kalkarken okunacak dua

Okunuşu: “Sübhâneke’l-lâhümme ve bihamdike, eşhedû en lâ ilâhe illâ ente. Estağfiruke ve etûbu ileyke.”

Manası: “Allahım! Seni hamdinle tesbih ederim. Senden başka ilah olmadığına ancak senin ilah olduğuna şahitlik ederim. Senden bağışlanmayı ister, tövbe eder ve sana yönelirim’ **derse** o toplantıda meydana gelen hataları bağışlanır.”

(Tirmizî, Sünen, nr. 3433.)

Öfke anında okunacak dua

Hiz. Âişe (r.anh) anlatıyor: “Resûlullah (s.a.v.) yanına gelmişti. O sırada ben bir sebepten ötürü öfkeliydim. Resûlullah (s.a.v.) burnumun ucundan tutup ovaladı ve şöyle dedi:

–Ey Âişecik! (Öfkeli olduğun zaman) Şöyle söyle:

Okunuşu: “Allahümme’ğfir lî zenbî, ve ezhîb gayza kalbî, ve ecirni mine’s-şeytanî”

Manası: “Allahım benim günahımı bağışla, kalbimdeki öfkeyi dindir ve beni şeytandan koru.”

(İbnü’s-Sünnî, Amelü’l-Yevmi ve’l-Leyle, nr. 457.)

Kalplerin itaati için dua

Abdullah b. Amr b. El-Âs’ın (r.a.) rivayet ettiğine göre.

Resûlullah (s.a.v.) şöyle dua edermiş:

Okunuşu: “Allâhümme yâ musarrife’l-kulûb, sarrif kulûbenâ ‘alâ tâ’atike.”

Manası: “Ey kalpleri çevirip idare eden Allahım! Kalplerimizi senin itaatine çevir.”

(Müslim, Sahîh, nr. 2654.)

Günlük Dualar-2

Yemek duası

Ebû Saîd el-Hudrî'den (r.a.) rivayet olunduğuna göre, Nebî (s.a.v.) yemeğini bitirdikten sonra şöyle dua etmiştir:

Okunuşu: “Elhamdü lillâhi'l-lezî et'amenâ ve sekânâ ve ce'alenâ müslimin.”

Manası: “Bizi yediren, içiren ve Müslümanlardan kılan Allah Teâlâ'ya hamdolsun...”
(Ebû Dâvûd, Sünen, nr. 3850; Tirmizî, Sünen, nr. 3457.)

Yatarken okunacak dua

Okunuşu: “Biismike Rabbi, vada'tü cenbî ve bike erfa'uhû. İn emsekte nefsi ferhamhâ. Ve in erseltehâ fahfazhâ bimâ tahfezu bihî ibâdeke's-sâlihîn.”

Manası: “Rabbim, senin isminle yan tarafımı yatağıma koydum ve yine senin isminle de kaldırdım. Ey Allahım! Eğer canımı çekip alacaksan, nefsimi merhamet ihsan eyle! Eğer salıverip bırakacaksan, canımı sâlih kullarını muhafaza ettiğin gibi muhafaza eyle!”
(Buhârî, Sahîh, nr. 6320; Müslim, Sahîh, nr. 2714.)

Uykusunda korkanlar için dua

Okunuşu: “E'üzü bikelimâti'l-lâhi-t-tâmmeti min ğadabihî ve şerri i'bâdihi ve min hemezâti's-şeyâtîni ve en yahdirûn.”

Manası: “Allah'ın eksiksiz, tam olan kelimeleri ile O'nun gazabından, kullarının şerrinden, şeytanların vesveselerinden ve beni kötülüğe atan beraberliklerinden Allah'a sığınırım!”
(İbnü's-Sünni, Amelü'l-Yevmi ve'l-Leyle, nr. 762.)

Kötü rüyadan sonra okunacak dua

Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

“Sizden biri, hoşlanmadığı bir rüya gördüğünden, **sol tarafına üç defa tükürsün** ve şöyle dua etsin:

Okunuşu: “Allahümme innî e'üzü bike min 'ameli's-şeytânî ve seyyiâtî'l-ahlâmî”

Manası: “Allah'ım! Şüphesiz ben, şeytanların işlerinden ve kâbusların kötülüğünden sana sığınırım.”
(İbnü's-Sünni, Amelü'l-Yevmi ve'l-Leyle, nr. 775)

Yeni elbise giyerken okunacak dua

Muâz b. Enes'in (r.a.) rivayet ettiğine göre Hz. Peygamber (s.a.v.) Efendimiz şöyle buyurmuştur: “Her kim, elbise giyerken,

Okunuşu: “Elhamdü lillâhi'l-lezî kesânî hâzâ ve rezekanihî min gayri havlin minnî velâ kuvvete”

Manası: “Hiçbir gücüm ve kuvvetim olmadığı halde bu elbiseyi bana giydiren ve bunu giydirmekle (elbise cihetiyle) rızkımı veren Allah'a hamdolsun, **derse Allah Teâlâ o kişinin geçmiş günahlarını bağışlar.**”
(İbnü's-Sünni, Amelü'l-Yevmi ve'l-Leyle, nr. 272.)

Nazar için okunacak dua

Okunuşu: “Ve in yekâdü-l-lezîne keferû leyüzlükûneke biebsârihim lemmâ semî'û-z-zikra ve yekûlûne innehû lemeccnûn.”

Manası: “O küfredenler, öğüt ve talimatlar kitabı (Kur'an)'ı işittikleri zaman kin ve nefretlerinden dolayı bakışlarıyla seni neredeyse çarpıp kaydıracaklar! Ve (senin hakkında) “O, hiç şüphesiz delinin teki!” diyorlar.
(Kalem-51)

Af ve mağfiret için okunacak dua

Okunuşu: “Allahümme innî zâlemtü nefsi zulmen kesîran, ve innehü lâ yağfirü'z-zünûbe illâ ente, fe'ğfirlî mağfireten min indike verhamnî, inneke ente'l-gafûrür-rahîm.”

Manası: “Allahım! Ben (günah işleyerek) kendime çok yazık ettim. Doğrusu günahları ancak sen bağışlarsın. Beni kendi katından bir mağfiretle bağışla. Bana merhamet eyle. Doğrusu sen bağışlayan ve esirgeyensin.”
(Buhârî, Sahîh, nr. 834; Müslim, Sahîh, nr. 2705.)

Günlük Dualar-3

Belalardan korunma, huzur ve sâadet için okunacak dua

Adamın biri Resûlullah'ın (s.a.v.) yanına geldi ve –Yâ Resûlullah! Rabbimden bir şey isteyeceğim zaman, nasıl söyleyeyim? dedi.
Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurdu: -De ki:

Okunuşu: “Allahümme’ğfirî ve’rhamnî, ve âfinî ve’rzuknî”

Manası: “Allahım! Beni bağışla! Bana merhamet et! Bana afiyet ve rızık ver, de, Zira bu kelimeler senin hem dünyanı hem ahiretini bir araya getirir.”

(Müslim, Sahîh, nr. 2697.)

Allah'ın sevgisini kazanmak için okunacak dua

Okunuşu: “Allâhümme innî es’elûke hubbeke ve hubbe men yuhîb-buke ve’l’amele’l-lezî yubelliğunî hubbeke. Allâhümme’cal hubbeke ehabbe ileyye min nefsi ve ehlî ve mine’l-mâi’l-bârid.”

Manası: “Allahım senden seni sevmeyi, seni seven kişilerin sevgisini, senin sevgine ulaştırın ameli yapmayı isterim. Allahım! Senin sevgini bana kendimden, ailemden ve soğuk sudan(dünya nimetlerinden) daha sevimli eyle...”

(Tirmizî, Sünen, nr. 3490.)

Kulağı çınlayanın okuyacağı dua

Resûlullah'ın (s.a.v.) azatlısı Ebû Râfi'den rivayet edildiğine göre, Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: “Birinizin kulağı çınladığında beni hatırlasın; bana salât-ü salam getirsin ve şöyle desin:

Okunuşu: “Zekera’l-lahü bihayrin men zekerani”

Manası: “Beni ananı Allah da hayırla ansın.”

(İbnü’s-Sünni, Amelü’l-Yevmi ve’l-Leyle, nr. 165)

Kişi sevdiğini gördüğü zaman okuyacağı dua

Hiz. Âişe'nin (r.anh) anlattığına göre, Resûlullah (s.a.v.) hoşı giden bir şey gördüğünde,

Okunuşu: “el-Hamdü lillâhi’l-lezî bini’metihî tetimmu’s-sâlihât”

Manası: “O Allah’a hamdolsun ki, O’nun verdiği nimetlerle güzel işler tamam ermektedir, derdi.

Hoşa gitmeyen bir şey gördüğünde de,

Okunuşu: “el-Hamdü lillâhi ‘alâ külli hâl”

Manası: “Her türlü durum için Allah Teâlâ’ya hamdolsun, derdi.”

(İbn Mâce, Sünen, nr. 3803; Hâkim, el-Müstedrek, 1/499.)

Peygamberimizin öğrettiği tevbe duası

Enes b. Mâlik’in (r.a.) rivayet ettiğine göre Nebî (s.a.v.) buyurmuş ki: “Herkim

Cuma günü sabah namazının farzından önce, üç defa,

Okunuşu: “Esta’ğfiru’llâhe’l-lezî lâ ilâhe illâ hüve’l-hayye’l-kayyûme ve etûbü ileyhi”

Manası: “O Dâima diri olan (Hayy), bütün varlığın idâresini yürütendir (Kayyûm), kendisinden başka ilah olmayan Allah’tan bağışlanmamı diler ve O’na tövbe ederim, derse, günahları denizlerin köpükleri kadar çok da olsa, Allah Teâlâ onu bağışlar.”

(İbnü’s-Sünni, Amelü’l-Yevmi ve’l-Leyle, nr. 82)

Cehennem azabından fakirlik ve zenginliğin şerrinden korunmak

Hiz. Âişe’den (r.anh) rivayet edildiğine göre, Resûlullah (s.a.v.) şu lafızlarla dua edermiş:

Okunuşu: “Allâhümme innî e’ûzü bike min fitneti’n-nâri ve ‘azâbi’n-nâri ve min şerri’l-ğınâ ve’l fakri”

Manası: “Allahım! Cehennemın fitnesinden (cehenneme götürecek kötü amellerden), cehennemın azabından, zenginlik ve fakirliğin şerrinden sana sığınırım.”

(Ebû Dâvûd, Sünen, nr. 1543; Tirmizî, Sünen, nr. 3495.)

Günlük Dualar-3

Yalnız kalan kimsenin okuyacağı dua

Berâ b. Âzib (r.a.) anlatıyor: “Adamın biri Resûlullah (s.a.v.) yanına gelerek yalnızlıktan ve korktuğundan şikâyet etti. Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurdu: -Sana öğreteceğim şu duayı çokça zikret:

Okunuşu: “Sübhâne’l-meliki’l-kuddûsi Rabbi’l-melâiketi ve’r-rûhi. Cellete’s-semâvâti ve’l-arda bi’l-izzeti ve’l-ceberûti”

Manası: Meleklerin ve Cebrail’in Rabbi, mukaddes ve her şeyin sahibi olan Allahım! Seni bütün noksanlıklardan tenzih ederim. Sen göklere yeri, izzet ve kudretinle yücelttin, büyük kıldın.”

Adam bu sözleri söyledikten sonra kendisinden yalnızlık hissi kayboldu.
(İbnü’s-Sünni, Amelü’l-Yevmi ve’l-Leyle, nr. 644.)

Bağışlanma için okunacak dua

Hz. Âişe (r.anh) anlatıyor:

“Resûlullah (s.a.v.) vefat hastalığında bana yaslandı ve şöyle dedi.

Okunuşu: “Allahümme’ğfir lî ve’rhamnî ve elhiknî bi’r-refîki’l-a’lâ”

Manası: “Allahım! Beni bağışla ve merhamet et. Beni en yüce dostla ulaştır.”
(Buhârî, Sahîh, nr. 4440; Müslim, Sahîh, nr. 2444; Mâlik, Muvatta, 1/238.)

Borcunu ödeyebilmek için duâ

Okunuşu: “Allahümme’kfinî bihelâlike an harâmike ve eġninî bifadlike ammen sivâke.”

Manası: “Allahım! haramlarından uzaklaştırsan helal olana kanaat ettir. Lütfunla beni senden başka kimseye muhtaç etme.”
(Tirmizî, Sünen, nr. 3563.)

Dünya ve ahiret üzüntülerini gidermek için dua

Ebû’d-Derdâ’nın (r.a.) rivayet ettiğine göre, Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: “Herkim, her gün, sabah kalktığı anda ve akşama erdiği anda, yedi defa,

Okunuşu: “Hasbiya’l-lâhu lâ ilâhe illâ hüve, ‘aleyhi tevekkeltü ve hüve Rabbü’l-arşı’l-azim.”

Manası: “Allah bana yeter! O’ndan başka ilâh yoktur. Ben ona tevekkül ettim. Allah büyük Arş’ın Rabbidir,

derse, Allah Teâlâ onun hem dinine hem de dünyasına yeter.”

(Ebû Dâvûd, Sünen, nr. 5081; İbnü’s-Sünni, Amelü’l-Yevmi ve’l-Leyle, nr. 70.)

Zorluk anında yapılacak dua

Enes b. Mâlik’ten rivayet edildiğine göre, Resûlullah (s.a.v.) Efendimiz bir defasında şöyle dua etmiştir:

Okunuşu: “Allâhümme lâ sehle illâ mâ ce’altehû sehlen ve ente tec’alü’l-hazne izâ şî’te sehlen”

Manası: “Allahım! Ancak senin kolaylaştırdığın şey kolay olur. Sen dilediğin zaman sert, katı ve zor olan bir şeyi kolay ve yumuşak yaparsın.”
(İbnü’s-Sünni, Amelü’l-Yevmi ve’l-Leyle, nr. 353.)

Huşu için okunacak dua

Hz. Ali’nin (r.a.) rivayet ettiğine göre, Resûlullah (s.a.v.) rükû ettiği zaman şöyle dua etmiştir:

Okunuşu: “Allâhumme leke rekâ’tü ve bike âmentü ve leke eslemtü haşa’a leke sem’î ve basarî ve muhî ve azmî ve ‘asabî”

Manası: “Allahım! Senin için rükû ettim, Sana iman ettim, Sana teslim oldum. Kulağım, gözüm, iliğim, kemiğim ve sinirlerim (bütün varlığım) senin yüceliğin karşısında korkuyla eğilir.”
(Müslim, Sahîh, nr. 771.)

Mevlana'dan İnciler

Dostluk ve kardeşlikte akarsu gibi ol.
Hataları örtmede gece gibi ol.
Tevazuda toprak gibi ol.
Öfkede ölü gibi ol.
Her ne olursan ol;
Ya olduğun gibi görün,
Ya görüldüğün gibi ol.

Nice insanlar gördüm, üzerinde elbisesi yok.
Nice elbiseler gördüm, içinde insan yok.

Ben yaşadıkça Kur'an'ın bendesiyim,
Ben Hz.Muhammed'in(s.a.v.) ayağının tozuyum.
Biri benden bundan başkasını naklederse;
Ondan da bizarım, o sözden de bizarım, şikayetçiyim.

Gel, gel, ne olursan ol yine gel,
İster kafir, ister mecusi, ister puta tapan ol yine gel,
Bizim dergahımız, ümitsizlik dergahı değildir,
Yüz kere tövbeni bozmuş olsan da yine gel...

İçteki kiri su değil ancak gözyaşı temizler.

Bulutlar ağlamazsa, yeşillikler nasıl güler?

Altın ne oluyor, can ne oluyor, inci, mercan da nedir;
Bir sevgiye harcanmadıktan, bir sevgiliye feda edilmedikten sonra.

Gördün ya beni gamdan başka kimse hatırlamıyor, gama binlerce defa aferin.

Dünya tuzaktır, yemi de istek. İstek tuzaklarından kaçmın.

Tövbe bineği, şaşılacak bir binektir.
Bir solukta aşağılık dünyadan göğe sıçrayıverir.

Dostların ziyaretine eli boş gelmek, değirmene buğdaysız gitmektir.

Kusursuz dost arayan dostsuz kalır.

Bir kimseyi tanımak istiyorsan düşüp kalktığı arkadaşlarına bak.

Bir mum diğer bir mumu tutuşturmakla ışığından bir şey kaybetmez.

Kurdun kuzuyu yemeye niyetlenmesinde şaşılacak bir şey yok.
Şaşılacak olan odur ki; bu kuzu, kurda gönül bağlamış, aşık olmuştur.

Mazlum ol..Zalim olma.. Üzül de Üzen olma.. "Mahşerde" hesap zordur.. Ezil de Ezen olma..

Hayatta muvaffak olmak için üç şey lazımdır:
Dikkat, intizam ve çalışma.

Bütün cihanı araştırdım,
İyi huydan daha iyi bir liyakat görmedim.

Dua ve ibadet Allah ile olmaktır.
Allah ile olan kimse için ölüm de, ömür de hoştur.

Fikir ona derler ki bir yol açsın.Yol ona derler ki, bir gerçeğe ulaşsın.

Sözü ve kalbi bir olmayan kimsenin yüz dili bile olsa, o yine dilsiz sayılır.

Birisi güzel bir söz söylüyorsa; bu, dinleyenin dinlemesinden, anlamasından ileri gelir.

Aklın varsa bir başka akılla dost ol da, işlerini danışarak yap.

**Adalet Nedir? Her şeyi yerine koymak.
Zulüm nedir? Bir şeyi yerine koymamak, başka yere koymak.**

Yüce mevkiler elde etsen bile, gene kaybetmek korkusundan can çekişirsin.

Kimde bir güzellik varsa, bilsin ki ödünçtür.

Testinin içinde ne varsa, dışına da o sızar.

**Dikenden gül bitiren, kışı da bahar haline döndürür.
Selviyi hür bir halde yücelten, kederi de sevinç haline sokabilir.**

**A kardeş, keskin kılıcın üzerine atılmadasın,
Tövbe ve kulluk kalkanını almadan gitme.**

Körler çarşısında ayna satma, sağırklar çarşısında gazel atma.

**Kimseden sana kötülük gelmesini istemiyorsan;
Fena söyleyici, fena öğretici, fena düşünceli olma.**

Gülün dikene katlanması, onu güzel kokulu yaptı.

**Her gün bir yerden göçmek ne iyi.
Her gün bir yere konmak ne güzel.
Bulanmadan, donmadan akmak ne hoş.
Dünle beraber gitti, cancağazım;
Ne kadar söz varsa düne ait,
Şimdi yeni şeyler söylemek lazım.**

Küsmek ve darılmak için bahaneler aramak yerine, Sevmek ve Sevilmek için çareler arayın.

Bulanlar ancak arayanlardır.

Günün adamı olmaya çalışma, Hakikatın adamı olmaya çalış. Çünkü gün değişir, Hakikat değişmez.

**Suskunluğum asaletimdendir!.. Her lafa verilecek bir cevabım var.. Lakin bir lafa bakarım laf mı diye,
Bir de söyleyene bakarım adam mı diye!**

Kapı açılır, sen yeter ki vurmayı bil. Ne zaman bilmem, sen yeter ki o kapıda durmayı bil.

Sen gül ol da, Uğruna ötmeyen bülbül utansın.

Yürek yanmadıkça göz yaşarmaz.

Bencillik göze takılan ayna gibidir. O gözler nereye bakarsa baksın kendinden başka birini görmez..

Eğer imtihan oluyorsanız bu Allah'ın(c.c) sizi unutmadığının müjdesidir.

**Sopayla kilime vuranın gayesi, kilimi dövmek değil, tozu almaktır. Allah sana sıkıntı vermekle tozunu
kirini alır, Niye Kederlenirsin?**

Allah'ın verdiği de vermediği de imtihandır.

Üzülme, ayağına batan dikenler aradığın gülün habercisidir.

İnsanlığın sorunlarının üst üste yığılması neredeyse çözülmez bir noktaya ulaştığı günümüzde Hz. Muhammed (sav) aramızda olsaydı, bütün bu sorunları, oturup bir kahve içme rahatlığı içinde çözerdi... George Bernard Shaw (Nobel ödüllü İrlanda'lı oyun yazarı)

Muallimi ve naşiri olduğun bu kitap senin değildir; O, Allah'a aittir. Bunun ilahin bir kitap olduğunu inkar etmek, mevcut ilimlerin batıl olduğunu ileri sürmek kadar gülünçtür. Bunun için beşeriyet, senin gibi mümtaz bir şahsiyeti bir defa görmüştür, bundan sonra da göremeyecektir. Ben yüksek huzurunda hürmetle eğilirim. Prens Bismarck (Almanya Kurucu Devlet Başkanı)

Şayet gayenin büyüklüğü, vasıtaların küçüklüğü ve neticenin azameti insan dehasının üç ölçüsü ise modern tarihin en büyük şahsiyetlerini bile Hz. Muhammed'le kıyaslamaya kim cesaret edebilir? Thomas Carlyle (Ünlü İngiliz Düşünür)

Hz. Muhammed, tarihte dini ve dünyevi açılardan en üstün başarıya ulaşmış tek şahsiyettir. O, insanlık tarihinin en büyük şahsiyetidir." Prof. Dr. M. H. Hart ("Tarihteki yüz büyük insan" kitabının yazarı)

Büyük İslâm Peygamberi, Yüce Yaratıcının katına çıkıp onunla buluşmuştur. Ben miraca bütün kalbimle inanıyorum. Dostoyevski (Ünlü Rus yazar)

Hiç kimse Hz. Muhammed (sav)'in prensiplerinden daha ileri bir adım atamaz. Biz Avrupa Milletleri medeni imkanlarımıza rağmen Hz. Muhammed (sav)'in son basamağına varmış olduğu merdivenin daha ilk basamağındayız. Şüphe yok ki hiç kimse bu yarışmada Onu geçemeyecektir. Goethe (Alman şair)

Bütün insanlık Hz. Muhammed'in insanlığıyla övünmelidir. Biz Avrupalılar iki bin sene sonra bile onun hakikatine ve kıymetine yetişemeyiz. Shebol (1927 – Hukuk Kongresi Başkanı)

Ben bu hayret uyandırıcı insanın hayatını inceledim. Benim görüşüme göre O'nu (sav), insanlığın kurtarıcısı olarak tanımamız lazımdır. George Bernard Shaw (Nobel Ödüllü İrlanda'lı Oyun Yazarı)

Modern tarihin en büyük şahsiyetlerini bile Hz. Muhammed'le (sav) kıyaslamaya kim cesaret edebilir? O şahsiyetlerin en meşhurları ancak maddi kuvvetler kurdular. Halbuki O (sav), orduları, hukuk sistemleri, kavimleri ve dünyanın üçte biri üzerindeki milyonlarca insanı harekete geçirdi... Lamartine (Fransız Tarihçi)

İslamiyetten daha eski dinler insanların ruhları üzerindeki hakimiyetlerini günden güne kaybetmekte oldukları halde, Hz. Muhammed (s.a.v)'in dini bütün kudret ve hakimiyetini muhafaza etmektedir. Dr. Gustave Le Bon (Ünlü Sosyolog, Tarihçi)

Meşhur Peygamberler, fatihler arasında tarihi hayatı; Hz. Muhammed'in tarihi gibi, en ince teferruatına kadar, en vesikalı şekilde kayd ve zapt olunan bir kimse gösterilemez. John Davenport (İngiliz Bilgin)

Ben şahsen Hz. Muhammed (s.a.v)'in hayranlarındım. Hür milletlerin karşısında bulunan ateizm (dinsizlik) ve kominizm, ancak Hz. Muhammed (s.a.v)'in gösterdiği prensiplere sadık kalınmak şartıyla bertaraf edilebilir. V.D Eratsen (Sosyolog)

Koruduklarının en vefalı koruyucusu ve konuşması en tatlı, en kabul edilir olandı. O'nu ilk görenler, karşısında önce saygıyla ürperir, yanına yaklaşanlar ise O'nu sever ve O'nu tarif edenler, "Ne daha önce, ne de daha sonra O'nun gibisini görmedim." derlerdi. Çok az konuşurdu, fakat konuştuğu zaman da vurgulu ve bilerek konuşur ve dinleyen kimse, O'nun söylediklerini unutmazdı. Stanley Lane Poole (İngiliz Araştırmacı)

Allah, insanlara şimdiye kadar birçok haberciler, peygamberler göndermiştir. Fakat Muhammed (sav) o peygamberlerin en yenisi ve sonuncusu değil midir? Allah'ın ilhamı ona zeka veriyor. Demek ki, herşeyden evvel onu dinlemeliyiz. Thomas Carlyle (Ünlü İngiliz Mütefekkir)

Hz. Muhammed (s.a.v), kelimenin tam anlamıyla Peygamberdir. O (s.a.v), İslâmın idealleştirdiği hayat tarzının modelidir. Hz. Muhammed (s.a.v)'i bir defa Peygamber kabul ettiğimizde, tutarlı olmak için O'nun (s.a.v) elindeki kitabı da Allah Kelâmı kabul etmemiz gerekirdi. Hans Kung (Alman İlahiyatçı)

Şöyle bir göz atmakla, Hz. Muhammed'in, bütün vasıflarını ve kahramanlıklarını görmek mümkündür. Bunlardan bazıları Peygamberliğinin ilk günlerinde ve bazıları da peygamberliğinden sonra olmuştur. Eşsiz mucizeleri gördüğüm zaman, O'nu rütbe bakımından insanların en büyüğü ve en yücesi olarak mütala ediyorum. Hatta; insanlık O'nun bir benzerini görmemiş ve görmeyecektir de..."

Prof. Bosworth Smith (Mohammed and Mohammadanism, London)

Peygamber Hz. Muhammed (sav) büyük bir ıslahatçıdır. İnsanlığa çok büyük hizmette bulunmuştur. Bir ümmeti hak nuruna kavuşturdu. O'na bu şeref olarak yeter. Onları kan dökmekten kurtardı. Barışa eriştirdi. Onlara yükselme yollarını açtı. O'nun gibi büyük bir zat, her türlü saygıya layıktır... Tolstoy (Ünlü Rus Yazar)

Hz. Muhammed'in (s.a.v.) davet ettiği din, 14 yüzyıl önce medeniyetin ve kültür merkezlerinin dışındaki bir bölgede doğmuştu. Ve zor şartlar altında yol aldı. Buna rağmen İslâm, dünyanın her yönüne yol buldu. Ve inanıyorum ki Hz. Muhammed (s.a.v.) gibi, her yönüyle mükemmel bir insan, bir daha gelmez. Prof. Michael Hart

Büyük liderlerin hayat ve karakterleri ile yapılan hiçbir eleştiri İslâm Peygamberi için söylenemez.

(Prof. Bosworth Smith)

Kral ve vezirler gibi azamet ve debdebe perdeleriyle gizlenmiş değildi. Kendi hırkasını kendi yamalar, kendi ayakkabısını kendi tamir ederdi. Harbe gider, ashabı ile istişare eder, emirlerini onlarla beraber verirdi. Nasıl bir insan olduğunu her yönü ile kavminin bilmesi için böyle yaptı. Ona artık, siz ne isterseniz öyle deyiniz. Dünya’da taç ve ihtişam sahibi hiçbir imparatora, yamalı bir hırka içindeki bu insan kadar hürmet ve itaat edilmemiştir. Yirmüç yıllık dünya imtihanı, gerçek bir kahraman için lüzumlu bütün unsurları taşımaktadır.” “İnsanlar her şeyden daha fazla Muhammed’e kulak vermelidir. Diğer bütün sözler, onun karşısında boş sözlerdir.” Thomas Carlyle (Ünlü İngiliz Düşünür)

Baştanbaşa bütün insanlık tarihi içinde, Hazret-i Muhammed'in (sav) şahsiyetine benzeyen tek bir insan mevcut değildir. O'nun elinde bulunan maddi araçlar ne kadar azdı; göstermiş olduğu kahramanlıklar ise ne kadar büyüktü. Sadece bu yönde tarihi araştırmış olsaydık, Hazret-i Muhammed'in (sav) isminden başka, bu derece parlak ve bu derece ayan bir isim bulamazdık. Prof.Dr.Stubart (Tarihçi)

Hiz. Muhammed (sav), hayatının sonunda da, peygamberliğinin başında iddia ettiği şeyleri iddia etmiştir. Ben onun meşrettiği şeyler karşısında şöyle düşünüyorum: Birgün, doğru olan felsefi cereyanlar ve hristiyanlık O'nun peygamber olduğunu mutlaka kabul edecektir. Bosorth Smith

Ben şunu iddia ediyorum ki, Muhammed mümtaz bir kuvvettir. Yaratıcının böyle ikinci bir vücudu imkân sahasına getirmesi ihtimalden uzaktır. Sana muasır bir vücut olamadığımdan müteessirim Ey Muhammed(s.a.v) - Prens Blismark (Almanya Kurucu Devlet Başkanı)

İnsanlar her şeyden daha fazla Hiz Muhammed (sav)’e kulak vermelidir. Diğer bütün sözler, onun karşısında boş sözlerdir. Thomas Carlyle (İngiliz Düşünür)

Hiz Muhammed (sav), halkı için parlak bir örnekti. Şahsiyeti,öylesine pak ve lekesizdi. Evi, elbisesi,yitecekleri... kısaca, bütün hayatı sade idi. Herkes, her zaman huzuruna girebilirdi. Hastaları ziyaret ederdi ve herkese karşı sevgi doluydu. Dr. Gustave Weil (Alman Şarkiyatçı)

Binlerce mâbedde mü'minler, Allah'ın Peygamberi, Resüllerin sonuncusu olarak kabul ettikleri bu Zât'a salâvat getirir. Beşerî tanınmışlığın ölçüleriyle değerlendirildiğinde, hangi fâninin şerefi O'nunkiyle mukayese edilebilir? J. W. H. Stab (Islam and its founder kitabının yazarı)

Felsefe, hitabet, dini hayat, hukuk, devlet nizamı, fikirlerin fethi, hayal ve hurafeden arınmış akla dayanan bir inanç sisteminin kurulması bakımlarından önder ve yirmi dünyevi, bir ruhani imparatorluğun kurucusu olan insan. İşte Hiz. Muhammed (s.a.v) budur. İnsan büyüklüğünün ölçülebileceği bütün standartlara göre O'ndan daha büyük bir insan var mıdır? Lamartine (Meşhur Fransız Tarihçi)

Maksadı dünyayı aydınlatmak olan büyük bir ruh Bu Zât'ın etrafına maksatlı bir şevkle yığıdığımız yalanlar, bizim için sadece bir utanç vesilesidir. Sessiz ve büyük bir ruh; ancak ciddî olabilen biri. Maksadı, dünyayı aydınlatmaktı; dünyayı Yaratana, böyle emretmişti. Thomas Carlyle (Heroes and Hero Worship and the Heroic in History, 1840.)

Ahlâkın gücü ve dininin dupduru hâliyle devamlılığı Hiz.Muhammed'in hayatının en büyük başarısı, sadece ahlâkının gücünde yatmaktadır. Hayranlığımızı çeken, O'nun dininin anlatılması değil, devam edebilme gücüdür. O'nun Mekke ve Medine'ye naksettiği aynı duru ve mükemmel tesir, onca olup bitene rağmen, 12 asırdır Hint, Afrikalı ve Türk Müslümanlarca aynen korunmaktadır. Simon Oakley (History of the Saracen Empire, Londra)

Krallıktan kaçan çok tabîî bir zühd hayatı Hiz. Muhammed'in sağduyusu, krallığın ihtişamını çok hakir görüyordu. Allah'ın Elçisi, ailesinde bir hizmetçi gibi davranıyor, ateşi yakıyor, yeri süpürüyor, koyunları sağıyor, elbiselerini ve ayakkabılarını bizzat kendisi tamir ediyordu. Bir rahip, bir keşiş görüntüsü verme gereği de duymadan, çok tabîî bir zühd hayatı yaşıyordu. Edward Gibbon (Ünlü İngiliz Tarihçi - The Decline and Fall of the Roman Empire)

Tek ve büyük bir gerçeği hayatının zembereği yapmış ciddiyet ve tevazu sembolü Muhammed, tarihin, tek ve büyük bir gerçeği hayatlarının zembereği yapma saadetine ermiş birkaç mutlu insanından biridir. O, Allah'ın Resülü idi ve hayatın sonuna kadar kim olduğunu ve varlığının özünü oluşturan mesajını hiçbir zaman unutmadı. Aldığı mesajları halkına, çok büyük memuriyetinin şuurunda olmaktan kaynaklanan büyük bir ciddiyetle, fakat aynı zamanda en tatlı bir tevazu ile ilettili." Stanley Lanea Poole, Studies in a Mosque.

Bitmeyen bir hayranlık, sürekli bir saygı Arabistan'ın bu büyük Peygamberinin hayatını ve şahsiyetini inceleyen ve nasıl öğrettiğini, nasıl yaşadığını bilen herkesin, Ulu Zât'ın elçilerinin en büyüklerinden biri olan bu güçlü Peygamber için ürpertici bir saygıyla dolmaması mümkün değildir. Arzettiğim bu eserde söyleyeceklerimin pek çoğu, çoklarının bildiği şeyler olsa da, ben onları ne zaman yeni baştan okusam, bu Arabistanlı Muallim için hep yeni bir hayranlık, yeni bir saygı duyuyorum. Annie Besant, The Life and Teachings of Muhammad, Madras, 1932.

Müslümanın 24 Saati

1. Uyumadan önce Okunacak Dua:

Allah'ım Sen'in isminle ölür ve dirilirim. (Buhari daavat 6312)

2. Uykudan uyandığında okunacak dua:

Bizi öldürdükten sonra tekrar diriltlen Allah'a hamd olsun. Toplanma yeri O'nun huzurundadır.

3. Elbise okurken okunacak dua:

Hiçbir gayret ve kuvvet uygulamaksızın bana bu (Elbiseyi) giydiren ve veren Allah'a hamd olsun. (Ebu Davud 4023)

4. Elbise çıkarırken okunacak dua:

Allah'ın ismiyle. (Tirmizi -2/505)

5.Tuvalette girildiğinde okunacak dua:

Allah'ım pislikten ve pis olan (dişi ve erkek) şeytanlardan sana sığınırım. (Tirmizi Taharet 6)

6. Tuvaletten çıkıldığında okunacak dua:

Allah'ım, beni bağışlamamı isterim. (Tirmizi Taharet 7)

7. Abdestten önce okunacak dua:

Allah'ın isminye(Ebu Davud)

8. Abdestten sonra okunacak dua:

Allah'ım, beni, tevbe eden ve günahlarından temizlenen kullarından eyle. (Tirmizi – 1/78)

9. Evden çıkarken okunacak dua:

Bismillah, Allah'a tevekkül ettim. Allah dilemedikçe hiçbir hareket ve güç yoktur. (Ebu Davud - 5095)

10. Eve giderken okunacak dua:

Allah'ın adıyla girdik, Allah'ın adıyla çıktık, Rabbimize tevekkül edip güvendik. (Ebu Daavat – edeb 5096)

11. Ayakkabı giyerken okunacak dua:

Sizden biri ayakkabısını giymeye sağdan başlasın, çıkardığı zaman ise soldan başlasın. Sağ ayak ayakkabıyı ilk giyilirken ve son çıkarılan olsun. (Muslim 2907)

12.Ayakkabı çıkartırken okunacak dua:Resulullah (SAV) tenizliği, saçını taraması, ayakkabısını giyme gibi tüm durumlarda sağdan başlamayı severdi. (Müslim 268)

13. Geceleyin uyanıp da bir yandan bir yana dönerken okunan dua:

Tek ve Kahtar olan Allah'tan başka hakkıyla ibadet edilecek başka bir ilah yoktur. Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbi Aziz ve Gaff<r'dır. (Sahihu'l – Cami, 213)

14. Cami'ye girerken okunacak dua:

Sizden biri mescide girerken Nebi(S.a.v)'e selam etsin. "Allah'ım bana rahmetin kapılarını aç." Desin.(Ebu Davud – Salat 466)

15.Camiden çıkarken okunacak dua:

"Allah'ım Sen'den iyiliğinden bana vermeni istiyorum."(Ebu Davud – Salat 466)

16. Yemeğe başlarken okunacak dua.

Allah'ın adıyla başlıyorum. (Ebu Davud 347)

17. Şayet unutursa yemek başında okunacak dua:

Başında ve sonunda Allah'ın ismiyle başlarım.(Ebu Davud 347)

18. Yemekten sonra okunacak dua:

Hiçbir hareket ve kuvvet sarfetmediğim halde bana bunu rızık olarak veren ve yediren Allah'a hamd olsun (İbni Mace Eime 3285)

19. Yemek yiyenin ikram edene duası:

"Allah'ım! Onlara lütfettiğin rızıkları onlara bereketli kıl, onları bağışla ve onlara merhamet et." (Muslim 1615)

20. iftar sofrası sahibine dua:

Sofranızda oruçlular iftar etsin ve yemeklerini hayırlı kişiler yesin ve melekler sizin için dua etsin (Ebu Davud 367)

21. Su içirene yapılan dua:

Allah'ım! Bana yedirene yedir ve içirene içir. (Muslim 1615)

22.Yolculuğa çıkarken okunacak dua:

Allah en büyüktür. Allah en büyüktür. Allah en büyüktür. (Bunu bizim hizmetimize veren Allah'ı tüm noksan sıfatlardan tenzih ederim. Yoksa biz bunlara güç yetiremezdik. Hiç şüphesiz sonunda rabbimize döneceğiz.) (Muslim 2/998)

Müslümanın 24 Saati

23. Yolculukta dönerken okunan dua:

Bizle, sağ-salim dönenler, dövbe edenler, ibadet edenler ve Rabbimize ham edenleriz. (Muslim 2/998)

24. Hastayı ziyaret sırasında:

Zararı yok, inşallah (günahlarını)temizler.(Buhari 118)

25. Musibet esnasında:

Yüce arşın sahibi olan Allah'tan sana şifa vermesini dilerim.(Yedi defa okunur.) (Tirmizi 180)

26. Kabir ziyareti duası:

Ey bu diyarın Müslüman ve mü'minleri! Allah'ın selamı üzerinize olsun. İnşallah bizlerde sizlere katılacağız. Allah içimizden önce ölenlere ve sonraya kalanlara merhamet etsin. Allah'tan bize ve size afiyet vermesini isterim. (Muslim 671)

27. Düşmana karşı yapılan dua:

Ey kitabı indiren ve hesabı çabuk gören Allah'ım! Düşman gruplarını bozguna uğrat. Allah'ım! Onları hezimete uğrat ve onları altlarından sars. (Muslim 1362)

28. Bir topluluktan korkan kişinin yapacağı dua:

Allah'ım! Beni o topluluğa karşı dilediğin gibi muhafaza eyle.(Muslim 2300)

29. Borçtan kurtulma duası:

Allah'ım! Haramdan uzak durup, helal olanla yetinmemi bana nasip et. Beni fazlından zenginleştir ve başkalarına muhtaç eyleme.(Tirmizi 180)

30. Zor bir işle karşılaşmanın okuyacağı dua:

Allah'ım! Senin kolay kıldığından başka kolay yoktur. Şayet sen dilerse zor kolay kılarısın. (İbn Hibban es-Sahih 2427)

31. Günay işleyenin yapacağı dua:

Diri ve zatiyla kaim olan, O'ndan başka hakkıyla ibadet edilecek başka bir ilah olmayan yüce Allah'tan bağışlanma diler ve O'na tövbe ederim. (Ebu Davud 86)

32. Hoşa gitmeyen bir şey olur veya istenilen olmazsa okunacak dua:

Bu Allah'ın takdiridir ve O dilediğini yaptı.

33. Rüzgar eserken okunan dua:

Allah'ım Bu rüzgarın hayranı Sen'den diler, şerrinden Sana sığınırım. (Ebu Davud 326)

34. Gök gürlerken okunan dua:

Gök gürültüsünün hamd ederek, meleklerin heybetinden dolayı teşbih ettiği Allah'ın tüm noksan sıfatlardan tenzih ederim. (Muvatta 992)

35. Aksırının okuyacağı dua:

Şayet biriniz aksırırsa: Elhamdulillah desin. Bunu işiten yanındaki kardeşi veya arkadaşı da ona: Yerhamukellah desin. Buna karşılık o da; Yehdikümallah ve yuslihu baleküm desin.

36. Evlenen kişiye yapılacak dua:

Allah sana mübarek kılsın ve bereketini daim eylesin. İkinizin arasını hayırda birleştirsın. (Tirmizi - 316)

37. Çocuğu olana yapılacak dua:

Sana ihsan edileni Allah sana mübarek kılsın. Onu sana karşılıksız veren Allah'a şükredesin. Çocuğun buluğa ersin ve onun iyiliği ile rızıklandırılınsın. (Nevevi el-Ezkar 349)

38. Bir mecliste okunacak dua:

Rabbim! Beni bağışla ve tövbemi kabul buyur. Muhakkak ki sen, kullarının tövbelerini kabul eden ve günahlarını bağışlayansın. (Sahih-i Tirmizi - 3/153)

39. Sohbet sonunda okunacak dua:

Rabbim! Beni bağışla ve tövbemi kabul buyur. Muhakkak ki sen, kullarının tövbelerini kabul eden ve günahlarını bağışlayansın. (Sahih-i Tirmizi - 3653)

40. Uykudan korkan veya korkutucu birşeyle karşılaşmanın okuyacağı dua:

Gazabından, cezasından, kullarının şerrinden, şeytanların vesveselerinden ve burada hazır bulunmalarından Allah'ın tam olan kelamına sığınırım. (Ebu Davud 12)

Hadis-i Şeriflerle Dualar

Ezandan sonra okunacak dua; “Allah'ım! Ey bu tam davetin ve kılınacak namazın Rabb'i, Muhammed'e (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem) vesileyi ve fazileti ver. O'nu kendisine vaadettiğin Makam-ı Mahmud'a ulaştır. Muhakkak ki Sen vadinden dönmezsin.”
(Buhari 152)

Borçlu olan kişinin okuyacağı dua...Allah'ım haram kıldıklarına girmemem için helal kıldıklarınla yetinmeyi bana nasip et. Fazlı kereminle beni Senden başkasına karşı zengin kıl.(Tirmizi Ehadissu şette; 3573)

Allah'ım! Bize dünyada iyilik ver, âhirette de iyilik ver ve bizi ateşin azâbından koru
(Buhari Daavat 6389)

Allah'ım, senden hidayet, takva, iffet ve gönül zenginliği istiyorum.
(Tirmizi Daavat 3500)

Allah'ım ben nefsimi çok zulmettim, günahları da Sen'den başka bağışlayacak yoktur. Kendi katından bir mağfiret ile beni bağışla ve merhamet et. Muhakkak ki günahları bağışlayan ve merhamet eden ancak Sen'sin.
(Müslim-Zikir-2205)

Allah'ım beni Sen yarattın nefsimi uyutmakta Sana aittir. Nefsimi öldürmek diriltmek Sen'in elindedir. Eğer ona hayat vereceksen onu koru, öldüreceksen de günahlarını affet.
Allah'ım ben Sen'den afiyet diliyorum.
(Müslim-Zikir-2712)

Allah'ım Sana teslim oldum, Sana iman ettim, Sana tevekkül ettim, Sana yöneldim ve Sen'in için düşmanlık ettim. (Müslim-Zikir-2717)

Allah'ım, bana işimin koruması olan dinimi ıslah et, geçimimi içinde tutan dünyamı ıslah et, dönüşümün ona olacağı ahiretimi ıslah et, ölümü benim için bütün kötülüklerden istirahat vakti kıl. (Müslim-Zikir-2720)

Allah'tan başka ilah yoktur. O Tek'tir. Ordusunu üstün kıldı, kuluna yardım etti, düşman ordularını tek başına yendi. O'ndan başka hiçbirşey yoktur.
(Müslim-Zikir-2724)

Sıkıntı zamanlarında yapılacak dua; Azim Halim olan Allah'tan başka ilah yoktur. Yüce arşın Rabbi olan Allah'tan başka ilah yoktur.Göklerin Rabbi, yerin Rabbi ve kıymetli Arşın Rabbi olan Allah'tan başka ilah yoktur.
(Müslim-Zikir-2730)

Gaybı ve aşıkârın alimi, göklerin ve yeri yoktan yaratan, herşeyin Rabbi ve Melik'i olan Allah'ım, Senden başka ilah olmadığına şehadet ederim, nefsimin şerrinden, şeytanın şerrinden ve şirkinden Sana sığınırım.
(Tirmizi Daavat 3403)

Rabbim, kullarını dirilttiğin gün beni azabından koru. (Müsned - 18694)

Allah'tan başka ilah yoktur, Tek'tir, O'nun ortağı yoktur, Mülk ve Hamd O'nundur, O diriltir ve öldürür. O diridir, ölmez. Bütün hayır O'nun elindedir. O herşeye güç yetirendir.
(Tirmizi Daavat 3439)

Bir toplantı meclisinden kalkarken; Allah'ım Seni hamd ile tesbih ederim. Sen'den başka bir ilah olmadığına şehadet ederim. Beni bağışlamayı dilerim ve Sana tevbe ediyorum.
(Ebu Davud- Edeb - 4859)

Allah'ım önden gönderdiğim ve yapamadığım amellerimi, gizli yaptıklarımı, açıktan yaptıklarımı, israf ettiklerimi ve benden meydana geldiğini bildiğin herşeyimi affet. Öne alan ve geciktiren Sen'sin. Sen'den başka ilah yoktur. (Ebu Davud – Salat- 1509)

Allah'ım, hatalarımı ve cehaletimi, işimdeki israfı, ve benden bildiğin herşeyimi affet. Allah'ım şaka olarak yaptığımı, ciddi olarak yaptığımı, hatamı ve bilinçli olarak yaptığımı affet. Bunların hepsi bendendir.
(Buhari- Daavat- 6399)

Uyumadan Önce; Allah'ım, nefsimi Sana teslim ettim, yüzümü Sana çevirdim, işimi Sana havale ettim, sırtımı Sana dayadım. Sen'den korkarak ve yönelerek Sana yöneldim. Sana yönelmek hariç Sen'den başkasına sığınmak ve kurtuluş yoktur. İndirdiğin Kitab'a ve gönderdiğin Nebi'ye iman ettim.
(Buhari- Daavat- 6315)

Hadis-i Şeriflerle Dualar

Rabbim, beni affet, tevbemi kabul et,
muhakkak tevbeleri kabul eden, merhameti
bol olan Sen'sin. (Ebu Davud Salat- 1516)

Allah'ım, Sen'den dünyada ve ahirette bana
afiyet vermeni istiyorum.
(İbni Mace Dua 3851)

Kadir gecesi duası; Allah'ım, Sen affedicisin,
affetmeyi seversin, beni de affet.
(İbni Mace Dua 3850)

İyi bir hal görünce; Güzelliklerin tümünün
O'nun nimetiyle tamama erdiği Allah'a
hamdolsun. (İbni Mace-Edeb-3803)

Kötü bir şey görünce; Her halükarda hamd
Allah'adır. (İbni Mace-Edeb-3803)

Her halükarda hamd Allah'adır. Rabbim, ateş
ehlinin halinden Sana sığınırım.
(İbni Mace-Edeb-3804)

Allah'ım bizi affet, bize merhamet et, bizden
razı ol, bizden kabul et, bizi cennete girdir, bizi
ateşten kurtar, bizim için tüm hallerimizi
düzelt. (İbni Mace-Dua-3836)

Allah'ım öğrettiğin şeylerle bana fayda ver,
bana fayda verecek şeyleri öğret ve ilmimi
artır. Her halükarda hamd Allah'adır. Ateşin
azabından Allah'a sığınırım.
(İbni Mace-Dua-3833)

Allah'ım bana olgunluğumu ilham et ve beni
nefsimin şerrinden koru.
(Tirmizi Daavat 3493)

Seni, dinini, emanetini ve amellerinin sonunu
Allah'a emanet ediyorum.
(Tirmizi Daavat 3453)

Seni belalarla imtihan ettiği şeyden beni uzak
tutup yaratılmışların çoğundan üstün kılan
Allah'a hamd olsun. (Tirmizi Daavat 3442)

Allah'ım, cesedime afiyet ver, gözüme afiyet
ver, onu bana varis kıl, Halim ve Kerim olan
Allah'tan başka ilah yoktur. Yüce arşın
sahibi Allah eksikliklerden uzaktır.
Hamd Alemlerin Rabbi Allah'a aittir.
(Tirmizi Daavat 3491)

Allah'ım günahlarımı bağışla, bana merhamet
et, beni hidayete ilet, beni rızıklandır.
(Müslim-Zikir-2696)

Allah'ım, Senden sevgini, Seni sevenin
sevgisini, Senin sevgine ulaştıracak şeyle amel
etmeyi istiyorum. Allah'ım, sevgini bana
canımdan, ailemden ve soğuk
sudan daha sevimli kıl.
(Tirmizi Daavat 3501)

Allah'ım, günahlarımı bağışla, evimde genişlik
kıl, bana rızık olarak verdiklerinde bereket kıl.
(Tirmizi Daavat 3512)

Yunus (a.s.) ın balığın karnında yaptığı dua;
Senden başka ilah yoktur, eksik sıfatlardan
uzaksın, Muhakkak ben zalimlerden oldum.
(Tirmizi Daavat 3516)

Dönücüleriz, tevbe edicileriz, ibadet edicileriz,
Rabbimize hamd edicileriz.
(Tirmizi Daavat 3451)

Allah'ım, kalbimi, kar, buz ve soğuk suyla
serinlet, Allah'ım beyaz elbiseyi kirden
temizlediğin gibi kalbimi hatalardan temizle.
(Tirmizi Daavat 3558)

Allah'ım, bana hayırlısını takdir et ve seç.
(Tirmizi Daavat 3527)

Ey insanların Rabbi olan Allah'ım, sıkıntıyı
gider, şifa ver çünkü şifa veren Sen'sin,
hastalık bırakmayan şifa olan Sen'in
şifandan başka şifa yoktur.
(Tirmizi Ehadisu-Şette-3576)

Ey kalpleri evirip çeviren (Allah'ım), kalbimi
dinin üzerinde sabit kıl. (Tirmizi Daavat 3533)

Allah'a nimetlerinden ve bize güzel imtihan
bahşettiği için hamdederiz. Rabbimiz bizi koru
ve nimetlerini artır. Ateşten Allah'a sığınırız.
(Müslim-Zikir-2718)

Allah'ım, Senden dünya ve ahiretim hakkında
af ve afiyet istiyorum. Allah'ım, Senden dinim,
ailem ve malım hakkında af ve afiyet
istiyorum. Allah'ım, gizli işlerimi ört.
(Ebu Davud- Edeb- 5074)

Ashab-ı Bedir Sahabe Efendilerimiz

Seyyüdüna ve Nebiyyüna Hazreti Muhammed el-Muhaciri (Sallallahu teala aleyhi ve sellem)
Ebû Bekir Siddıyık el-Muhaciri (R.A.)
Ömer ibnü'l-Hattab el-Muhaciri (R.A.)
Osman ibn-i Affan el-Muhaciri (R.A.)
Aliyy ibn-i Ebi Talib el-Muhaciri (R.A.)
Talha bin Ubeydullah el-Muhaciri (R.A.)
Zübeyr ibn-i Avvam el-Muhaciri (R.A.)
Abdurrahman bin Avf el-Muhaciri (R.A.)
Sa'd bin Ebi Vakkas el-Muhaciri (R.A.)
Said ibn-i Zeyd el-Muhaciri (R.A.)
Ebu Ubeyde bin Cerrah el-Muhaciri (R.A.)
Übeyy ibn-i Ka'b el-Hazreci (R.A.)
el-Ahnes ibn-i Habib el-Muhaciri (R.A.)
el-Erkam ibn-i Erkam el-Muhaciri (R.A.)
Es'ad ibn-i Yezîd el-Hazreci (R.A.)
Enes Mevla Rasûlillah Muhaciri (R.A.)
Enes ibn-i Muaz el-Hazreci (R.A.)
Enes ibn-i Katadet'el-Evsi (R.A.)
Evs ibn-i Sabit el-Hazreci (R.A.)
Evs ibn-i Havli el-Hazreci (R.A.)
İyas ibn-i Evs el-Evsi (R.A.)
İyas ibn'il-Bükeyr el-Muhaciri (R.A.)
Büceyr ibn-i Ebi Büceyr el-Hazreci (R.A.)
Bahhas ibn-i Sa'lebe el-Hazreci (R.A.)
el-Bera bin Ma'rur el-Hazreci (R.A.)
Besbese bin Amr el-Hazreci (R.A.)
Bişr ibn'il-Bera el-Hazrecî (R.A.)
Beşir ibn-i Said el-Hazrecî (R.A.)
Bilal ibn-i Rebah el-Muhaciri (R.A.)
Temim Mevla Hıraş el-Hazreci (R.A.)
Temim Mevla Beni Ganem bin es-Silm el-Evsî (R.A.)
Temim ibn-i Yuar el-Hazrecî (R.A.)
Sabit ibn-i Akram el-Evsi (R.A.)
Sabit ibn-i Sa'lebe el-Hazrecî (R.A.)
Sabit ibn-i Halid el-Hazrecî (R.A.)
Sabit ibn-i Amr el-Hazreci (R.A.)
Sabit ibn-i Hezzal el-Hazrecî (R.A.)
Sa'lebe bin Hatim el-Evsî (R.A.)
Sa'lebe bin Amr el-Hazrecî (R.A.)
Sa'lebe bin Aneme el-Hazreci (R.A.)
Sıkf ibn-i Amr el-Muhaciri (R.A.)

Cabir ibn-i Abdullah bin Riyab el-Hazrecî (R.A.)
Cabir ibn-i Abdullah bin Amr el-Hazreci (R.A.)
Cebbar ibn-i Sahr el-Hazrecî (R.A.)
Cübr ibn-i Atik el-Evsi (R.A.)
Cübeyr ibn-i İyas el-Evsi (R.A.)
Hamza bin Abd'il-Muttalib el-Muhaciri (R.A.)
el-Haris ibn-i Enes el-Evsi (R.A.)
el-Haris ibn-i Evs bin Rafi' el-Evsi (R.A.)
el-Haris ibn-i Evs bin Muaz el-Evsî (R.A.)
el-Haris ibn-i Hatib el-Evsî (R.A.)
el-Haris ibn-i Ebî Hazme el-Evsi (R.A.)
el-Haris ibn-i Hazme el-Hazreci (R.A.)
el-Haris ibn-i Simme el-Hazrecî (R.A.)
el-Haris ibn-i Arfece el-Evsi (R.A.)
el-Haris ibn-i Kays el-Evsî (R.A.)
el-Haris ibn-i Kays el-Hazrecî (R.A.)
el-Haris ibn'un-Nu'man ibn-i Ümeyye el-Evsi (R.A.)
Harise bin Süraka el-Hazrecî (ŞEHİD) (R.A.)
Harise bin Nu'man el-Hazreci (R.A.)
Hatıb ibn-i Ebi Beltea el-Muhaciri (R.A.)
Hatıb ibn-i Amr el-Muhaciri (R.A.)
el-Hubab ibn-i Münzir el-Hazrecî (R.A.)
Habîb ibn-i Esved el-Hazrecî (R.A.)
Haram ibn-i Milhan el-Hazreci (R.A.)
Hureys ibn-i Zeyd el-Hazreci (R.A.)
el-Husayn ibn-i Haris el-Muhaciri (R.A.)
Hamza bin el-Mumeyyir el-Hazreci (R.A.)
Harice bin Zeyd el-Hazrecî (R.A.)
Halid ibn-i el-Bükeyr el-Hazrecî (R.A.)
Halid ibn-i Kays el-Hazreci (R.A.)
Habbab ibn'ül-Eret el-Muhaciri (R.A.)
Habbab Mevla Utbe el-Muhaciri (R.A.)
Hubeyb ibn-i İsaf el-Hazreci (R.A.)
Hıdaş ibn-i Katade el-Evsi (R.A.)
Hıraş ibn'is-Simme el-Hazrecî (R.A.)
Hureym ibn-i Fatik el-Muhacirî (R.A.)
Hallad ibn-i Rafi' el-Hazreci (R.A.)
Hallad ibn-i Süveyd el-Hazrecî (R.A.)
Hallad ibn-i Amr el-Hazreci (R.A.)
Hallad ibn-i Kays el-Hazreci (R.A.)
Huleyd ibn-i Kays el-Hazrecî (R.A.)»
Halife bin Adiyy el-Hazrecî (R.A.)

Huneys ibn-i Hazafe el-Muhaciri (R.A.)
Havvat ibn-i cübeyr el-Evsî (R.A.)
Havli bin Ebî Havli el-Muhaciri (R.A.)
Zekvan ibn-i Ubeyd el-Hazrecî (R.A.)
Zü'ş-Şimaleyn ibn-i Abd Amr el-Muhaciri (ŞEHİD) (R.A.)
Raşid ibn-i Mualla el-Hazrecî (R.A.)
Rafi bin Haris el-Hazreci (R.A.)
Rafi' bin ğunecde el-Evsî (R.A.)
Rafi' bin Malik el-Hazrecî (R.A.)
Rafi'ibn'ül-Muall el-Hazrecî (ŞEHİD) (R.A.)
Rafi' bin Yezîd el-Evsi (R.A.)
Rib'iy bin Rafi' el-Evsî (R.A.)
er-Rebi'ibn-ü İyas el-Hazrecî (R.A.)
Rabia bin Eksem el-Muhaciri (R.A.)
Ruhayle bin Sa'lebe el-Hazrecî (R.A.)
Rifaa bin Haris el-Hazreci (R.A.)
Rifaa bin Rafi' el-Hazrecî (R.A.)
Rifaa bin Abd'il Münzir el-Evsî (R.A.)
Rifaa bin Amr el-Hazreci (R.A.)
Zübeyr ibn-i Avvam (R.A.)
Ziyad ibn'is-Seken el-Evsî (R.A.)
Ziyad ibn-i Lebid el-Hazrecî (R.A.)
Ziyad ibn-i Amr el-Hazreci (R.A.)
Zeyd ibn-i Eslem el-Evsi (R.A.)
Zeyd ibn-i Harise el-Muhaciri (R.A.)
Zeyd ibn'ül-Hattab el-Muhaciri (R.A.)
Zeyd ibn'ül-Müzeyyen el-Hazrecî(R.A.)
Zeyd ibn'ül-Mualla el-Hazrecî (R.A.)
Zeyd ibn-i Vedia el-Hazreci (R.A.)
Salim Mevla Ebî Huzeyfe el-Muhaciri (R.A.)
Salim ibn-i Umeyr el-Evsî (R.A.)
es-Saib ibn-i Osman el-Muhaciri (R.A.)
Sebre bin Fatik el-Muhaciri (R.A.)
Süraka bin Amr el-Hazrecî (R.A.)
Süraka bin Ka'b el-Hazreci (R.A.)
Sa'd Mevla Hatıb el-Muhaciri (R.A.)
Sa'd ibn'i Havle el-Muhaciri (R.A.)
Sa'd ibn'i Hayseme el-Evsî (ŞEHİD)(R.A.)
Sa'd ibn'ür-Rebi el-Hazrecî (R.A.)
Sa'd ibn-i Zeyd el-Evsi (R.A.)
Sa'd ibn-i Sa'd el-Hazrecî (R.A.)
Sa'd ibn-i Sehi el-Hazreci (R.A.)

Sa'd ibn-i Ubade el-Hazrecî (R.A.)
Sa'd ibn-u Ubeyd el-Evsi (R.A.)
Sa'd ibn-i Osman el-Hazrecî (R.A.)
Sa'd ibn-i Muaz el-Evsi (R.A.)
Süflan ibn-i Bişr el-Hazrecî (R.A.)
Seleme bin Eslem el-Evsî (R.A.)
Süleym ibn-ül-Haris el-Hazrecî (R.A.)
Seleme bin Selame el-Evsi (R.A.)
Selît'ibn-i Kays el-Hazrecî (R.A.)
Süleym ibn-ül Haris el-Hazrecî (R.A.)
SÜleym ibn-i Kays el-Hazrecî (R.A.)
Süleym ibn-i Amr el-Hazrecî (R.A.)
Süleym ibn-i Milhan el-Hazrecî (R.A.)
Simak ibn-i Sa'd el-Hazrecî (R.A.)
Sinan ibn-i Ebî Sinan el-Muhaciri (R.A.)
Sinan ibn-i Sayfî el-Muhaciri (R.A.)
Sehl ibn-i Huneyf el-Evsî (R.A.)
Sehl ibn-i Rafi' el-Hazrecî (R.A.)
Sehl ibn-i Atik el-Hazreci (R.A.)
Sehl ibn-i Kays el-Hazreci (R.A.)
Sehl ibn-i Vehb el-Muhaciri (R.A.)
Sehl ibn-i Rafi' el-Hazrecî (R.A.)
Sevad ibn-i Zerin el-Hazrecî (R.A.)
Seyyiduna Sevad ibn-i Ğaziyye el-Hazrecî (R.A.)
Süveybıt ibn-i Harmele el-Muhaciri (R.A.)
Şüca' ibn-i Ebi Vehb el-Muhaciri (R.A.)
Şerik ibn-i Enes el-Evsî (R.A.)
Şemmas ibn-i Osman el-Muhaciri (R.A.)
Seyyiduna Sabiyh Mevla Eb'l-As el-Muhaciri (R.A.)
Safvan ibn-i Vehb el-Muhaciri (ŞEHİD)(R.A.)
Şuheyb ibn-i Sinan el-Muhaciri (R.A.)
Sayfî bin Sevad el-Hazreci (R.A.)
ed-Dahhak ibn-i Harise el-Hazreci (R.A.)
ed-Dahhak ibn-i Abd-i Amr el-Hazrecî (R.A.)
Damre bin Amr el-Hazreci (R.A.)
et-Tufeyl ibn-i Haris el-Muhaciri (R.A.)
et-Tufeyl ibn-i Malik el-Hazrecî (R.A.)
et-Tufeyl ibn-i Nu'man el-Hazrecî (R.A.)
Tuleyb ibn-u Umeyr el-Muhaciri (R.A.)
Asım ibn-i Sabir el-Evsî (R.A.)
Asım ibn-i Adiyy el-Evsî (R.A.)
Asım ibn-i Ukeyr el-Hazrecî (R.A.)
Asım ibn-i Kays el-Evsi (R.A.)

Ashab-ı Bedir Sahabe Efendilerimiz

Seyyiduna Akıl ibn'ül-Bükeyr el-Muhaciri (R.A.)(ŞEHİD)
Amir ibn-i Ümeyye el-Hazreci (R.A.)
Amir ibn-i Bükeyr el-Muhaciri (R.A.)
Seyyiduna Amir ibn-i Rebia el-Muhacirî (R.A.)
Amir ibn-i Sa'd el-Hazrecî (R.A.)
Amir ibn-i Seleme el-Hazrecî (R.A.)
Amir ibn-i Führeyre el-Muhaciri (R.A.)
Amir ibn-i Muhalled el-Hazrecî (R.A.)
Amir ibn-i Yezîd el-Evsî (R.A.)
Ayiz ibn-i Mais el-Hazreci (R.A.)
Abbad ibn-i Bişr el-Evsi (R.A.)
Abbad ibn-i Kays el-Hazrecî (R.A.)
Ubade bin Samit el-Hazrecî (R.A.)
Abdullah ibn-i Sa'lebe el-Hazrecî (R.A.)
Abdullah ibn-i Cübeyr el-Evsî (R.A.)
Abdullah ibn-i Çahş el-Muhaciri (R.A.)
Abdullah ibn'ül-Ced el-Hazrecî (R.A.)
Abdullah ibn'ül-Humeyyir el-Hazreci (R.A.)
Seyyiduna Abdullah ibn'ür-Rebi el-Hazreci (R.A.)
Abdullah ibn-i Revaha el-Hazrecî (R.A.)
Abdullah ibn-i Zeyd el-Hazreci (R.A.)
Abdullah ibn-i Süraka el-Muhaciri (R.A.)
Abdullah ibn-i Seleme el-Evsi (R.A.)
Abdullah ibn-i Sehi el-Evsi (R.A.)
Abdullah ibn-i Süheyl el-Muhaciri (R.A.)
Abdullah ibn-i Şerik el-Evsi (R.A.)
Abdullah ibn-i Tarık el-Evsi (R.A.)
Abdullah ibn-i Amir el-Hazreci (R.A.)
Abdullah ibn-i Abd-i Menaf el-Hazreci (R.A.)
Abdullah ibn-i Urfuta el-Hazrecî (R.A.)
Abdullah ibn-i Amr el-Hazrecî (R.A.)
Abdullah ibn-i Ümeyr el-Hazrecî (R.A.)
Abdullah ibn-i Kays bin Halid el-Hazrecî (R.A.)
Seyyiduna Abdullah ibn-i Kays bin Sayfi el-Hazrecî (R.A.)
Abdullah ibn-i Ka'b el-Hazrecî (R.A.)
Abdullah ibn-i Mahreme el-Muhaciri (R.A.)
Abdullah ibn-i Mes'ud el-Muhacirî (R.A.)
Abdullah ibn-i Maz'un el-Muhacirî (R.A.)
Abdullah ibn-i Numan el-Muhacirî (R.A.)
Abd-i Rabb ibn-i Cebr el-Evsî (R.A.)
Seyyiduna Abdurrahman ibn-i Cebr el-Evsi (R.A.)

Abdet'el-Haşhaş el-Hazrecî (R.A.)
Abd ibn-i Amir el-Hazrecî (R.A.)
Ubeyd ibn'ut-Teyyihan ey-Evsî (R.A.)
Ubeyd ibn-i Zeyd el-Hazrecî (R.A.)
Ubeyd ibn-i Ebî Ubeyd el-Evsi (R.A.)
Ubeyde bin Haris el-Muhaciri (R.A.)
Utban ibn-i Malik el-Hazrecî (R.A.)
Utbe bin Rebia el-Hazrecî (R.A.)
Utbe bin Abdullah el-Hazrecî (R.A.)
Utbe bin Gazvan el-Muhacirî (R.A.)
Osman ibn-i Maz'un el-Muhacirî (R.A.)
el-Aclan ibn'ün Nu'man el-Hazrecî (R.A.)
Adiyy ibn-i Ebi Zağba el-Hazreci (R.A.)
İsmet'übn'ül-Husayn el-Hazrecî (R.A.)
Usaymet'ül-Hazreci (R.A.)
Atıyye bin Nüveyre el-Hazrecî (R.A.)
Ukbe bin Amir el-Hazrecî (R.A.)
Ukbe bin Osman el-Hazrecî (R.A.)
Seyyiduna Ukbe bin Vehb el-Hazreci (R.A.)
Ukbe bin Vehb el-Muhacirî (R.A.)
Ukkaşe bin Mıhsan el-Muhacirî (R.A.)
Amman ibn-i Yasir el-Muhacirî (R.A.)
Umare bin Hazm el-Hazrecî (R.A.)
Umare bin Ziyad el-Evsî (R.A.)
Amr ibn-i İyas el-Hazrecî (R.A.)
Amr ibn-i Sa'lebe el-Hazrecî (R.A.)
Amr ibn'ül-Cemuh el-Hazrecî (R.A.)
Amr ibn'ül-Haris el-Hazrecî (R.A.)
Amr ibn'ül Haris el-Muhacirî (R.A.)
Amr ibn-i Süraka el-Muhaciri (R.A.)
Amr ibn-i Ebi Şerh el-Muhaciri (R.A.)
Amr ibn-i Talk el-Hazreci (R.A.)
Amr ibn-i Kays el-Hazrecî (R.A.)
Amr ibn-i Muaz el-Evsî (R.A.)
Umeyr ibn-i Haram el-Evsî (R.A.)
Umeyr ibn'ül Humam el-Hazrecî (R.A.)
(ŞEHİD)
Umeyr ibn'ül-Amir el-Hazrecî (R.A.)
Umeyr ibn-i Avf el-Muhacirî (R.A.)
Umeyr ibn-i Ma'bed el-Evsî (R.A.)
Umeyr ibn-i Ebî Vakkas el-Muhacirî (R.A.)
(ŞEHİD)
Avf ibn'ül-Haris el-Hazreci (R.A.)

Uveym ibn-i Saide el-Evsî (R.A.)
İyaz ibn-i Züheyr el-Muhacirî (R.A.)
Ğannam ibn-i Evs el-Hazrecî (R.A.)
Seyyiduna el-Fakih ibn-i Bişr el-Hazrecî (R.A.)
Seyyiduna Ferve bin Amr el-Hazrecî (R.A.)
Seyyiduna Katade bin Numan el-Hazrecî (R.A.)
Kudame bin Maz'un el-Muhaciri (R.A.)
Kutbe bin Amir el-Hazreci (R.A.)
Kays ibn-i Mıhsan el-Hazrecî (R.A.)
Kays ibn-i Mıhsan el-Hazrecî (R.A.)
Kays ibn-i Muhalled el-Hazrecî (R.A.)
Ka'b ibn-i Cemmez el-Hazreci (R.A.)
Ka'b ibn-i Zeyd el-Hazrecî (R.A.)
Malik ibn-i Ebi Havli el-Muhacirî (R.A.)
Malik ibn-i Ebi Havli el-Muhaciri (R.A.)
Malik ibn'ud Duşşum el-Hazrecî (R.A.)
Malik ibn-i Rifaa el-Hazreci (R.A.)
Malik ibn-i Rifaa el-Hazrecî (R.A.)
Malik ibn-i Amr el-Muhaciri (R.A.)
Malik ibn-i Kudame el-Evsi (R.A.)
Malik ibn-i Mes'üd el-Hazrecî (R.A.)
Seyyiduna Malik ibn-i Nümeyle el-Evsi (R.A.)
Malik Mübeşşir bin Abd'il-Munzir el-Evsî (R.A.) (ŞEHİD)
Mücezzer ibn-i Ziyad el-Hazreci (R.A.)
Muhriz ibn-i Amin el-Hazrecî (R.A.)
Muhriz ibn-i Nasle el-Muhaciri (R.A.)
Muhammed ibn-i Mesleme el-Evsî (R.A.)
Midlac ibn-i Amir el-Muhaciri (R.A.)
Mersed ibn-i Mersed el-Hazreci (R.A.)
Seyyiduna Mistah ibn-i Üsase el-Muhaciri (R.A.)
Mes'üd ibn-i Evs el-Hazrecî (R.A.)
Mes'üd ibn-i Halde el-Hazrecî (R.A.)
Mes'üd ibn-i Rebia el-Muhacirî (R.A.)
Mes'üd ibn-i Zeyd el-Hazrecî (R.A.)
Mes'üd ibn-i Sa'd el-Hazrecî (R.A.)
Mes'üd ibn-i Sa'd el-Evsi (R.A.)
Mus'ab ibn-i Umeyr el-Muhacirî (R.A.)
Muaz ibn-i Cebel el-Hazreci (R.A.)
Muaz ibn-i Haris el-Hazreci (R.A.)
Muaz ibn-üs Simme el-Hazrecî (R.A.)
Muaz ibn-i Amr el-Hazreci (R.A.)
Muaz ibn-i Mais el-Hazreci (R.A.)

Ma'bed ibn-i Abbad el-Hazreci (R.A.) Ma'bed ibn-i Kays el-Hazreci (R.A.)
Muattib ibn-i Ubeyd el-Evsi (R.A.)
Muattib ibn-i Avf el-Muhaciri (R.A.) Muattib ibn-i Kuşeyr el-Evsî (R.A.)
Ma'kıl ibn-i Munzir el-Hazreci (R.A.)
Ma'mer ibn-i Haris el-Hazreci (R.A.)
Ma'n ibn-i Adiyy el-Hazreci (R.A.)
Ma'n ibn-i Yezîd el-Muhaciri (R.A.)
Muavviz ibn-i Haris el-Hazreci (R.A.)
Muavviz ibn-i Amr el-Hazreci (R.A.)
Mikdad ibn'ül-Esved el-Muhaciri (R.A.)
Muleyl ibn-i Vebre el-Hazreci (R.A.)
Münzir ibn-i Amr el-Hazrecî (R.A.)
Seyyiduna Münzir ibn-i Kudame el-Evsî (R.A.)
Münzir ibn-i Muhammed el-Evsi (R.A.)
Mıhça' ibn'üs-Salih Mevla Ömer'ibn'ül-Hattab el-Muhaciri (R.A.) (ŞEHİD)
Nadr ibn-i Haris el-Evsi (R.A.)
Nu'man ibn-i el-A'rac el-Hazrecî (R.A.)
Nu'man ibn-i Ebi Hazme el-Evsî (R.A.)
Nu'man ibn-i Sinan el-Hazrecî (R.A.)
Nu'man ibn-i Abd-i Amr el-Hazrecî (R.A.)
Nu'man ibn-i Amr el-Hazrecî (R.A.)
Nevfel ibn-i Abdullah el-Hazrecî (R.A.)
Vakıd ibn-i Abdullah el-Muhaciri (R.A.)
Varaka bin İyas el-Hazrecî (R.A.)
Vedia bin Amr el-Hazrecî (R.A.)
Seyyiduna Vehb ibn-i Ebî Şerh el-Muhaciri (R.A.)
Vehb ibn-i Sa'd el-Muhaciri (R.A.)
Hanî'bin'Niyar el-Hazrecî (R.A.)
Hübeyl ibn-i Vebre el-Hazrecî (R.A.)
Hilal ibn-i Mualla el-Hazreci (R.A.)
Yezid ibn-i el-Ahnes el-Muhaciri (R.A.)
Yezid ibn-i Rukayş el-Muhacirî (R.A.)
Yezidi ibn-i Haram el-Hazrecî (R.A.)
Yezid ibn'ül-Haris el-Hazrecî (R.A.)
Yezid ibn'üs-Seken el-Evsî (R.A.)
Yezid ibn'ül-Münzir el-Hazrecî (R.A.)

- Allah onlardan razı olsun -

Kitaplarımızda Geçen Büyük Günahlar (Yetmiş İki Büyük Günah)

A. İmanın Şartlarıyla İlgili Büyük Günahlar

İmanın şartlarıyla ilgili büyük günahlar, iman esaslarının uzantısı durumundaki yanlış ve bozuk inançlardır:

1. Allah'a şirk koşmak.
2. Falcılara, kahinlere, sihirbazlara, gâipten (:gaybden) haber verdiklerini iddia edenlere inanmak ve kapılmak.
3. Allah'tan başkasına yemin etmek.
4. Dininden dönüp mürted olmak.
5. Kur'an-ı Kerim'i ezberleyip unutmak; okumasını öğrendikten sonra unutmak.
6. Dünyaya muhabbet etmek/bağlanmak. Dünya muhabbetine düşüp âhireti unutmak, dinî vazifeleri terk etmek.
7. Hz. Peygamber (asm)'e yalan/hilaf (:gerçek dışı) söz isnad etmek, onun söylemediği bir sözü söylemek.
8. Hz. Peygamber(asm)'in ashabına/sahabeye dil uzatmak/kötü söz söylemek ve onlara sövmek.
9. Mukaddesata küfretmek, bunları alaya almak.

B. İslâm'ın Şartlarıyla İlgili Büyük Günahlar

İslâm'ın şartlarıyla ilgili büyük günahlar, İslâm'ın şartlarıyla ilgili olumsuz tutum ve davranışları hatırlatıcı ve açıklayıcı esaslardır:

10. Bir namaz vaktini kaçırarak kadar cünüplükten temizlenmemek; cünüp gezmek.
11. Vaktinden evvel ezan okumak ve namaz kılmak.
12. Beş vakit namazı vakitlerinde kılmayıp kazaya bırakmak.
13. Bir özür olmadığı halde, Ramazan orucu tutmamak, Müslümanların önünde oruç yemek.
14. Malının zekâtını ve mahsulünün oşürünü vermemek.

C. Helal-Haramla İlgili Büyük Günahlar

Yetmiş İki Büyük Günah'ın bir kısmı, inançtan uygulamaya helal-haram konularına dairdir:

15. Helalı helal bilip itikat etmemek; haramı/haram olanı, haram bilip itikat etmemek.
16. Erkekler ve kadınlar, şehveti tahrik edecek şekilde giyinmek.
17. Erkekler ipekli giyinmek, âlâyışli/gösterişli bir şekilde süslenmek.
18. Edep yerlerini/avret mahallini açmak, başkasına göstermek; başkasının avret yerine bakmak.
19. Kadınlar erkek elbisesi giymek; erkekler kadın elbisesi giymek; karşı cinse benzemeye çalışmak.
20. Karnı doyduktan sonra yemek/yemeğe devam etmek.
21. Şarap ve alkollü içkiler içmek; Keyif verecek (esrar, eroin gibi uyuşturucu) şey yemek-içmek.
22. Köpek artığını yemek.
23. Domuz eti ve yağı yemek.
24. Ölmüş hayvan (meyte:leş) eti yemek ve yedirmek.
25. Birbirine nişan almak/nişan dökmek (dövme yaptırmak gibi).
26. Faiz(riba) almak, vermek, bunun aracılığını ya da muamelesini(işlemini) yapmak, tefecilik yapmak.
27. Hırsızlık etmek.
28. Elin/başkasının malını zorla gasbetmek/cebren almak.

D. Ahlâkla İlgili Büyük Günahlar

Yetmiş İki Büyük Günah'ın önemlice bir bölümü güzel ahlâkın (ahlâk-ı hamîde) zıddı olan kötü ahlâkla (ahlâk-ı zemîme/rezûil) ilgilidir:

29. Anaya babaya asi olmak, onları dövmek.
30. Sıla-i rahmi terk/kat-ı rahim etmek; akrabalarla bağlantıyı kesip, onları ziyaret etmemek, varsa hâcetlerini görmemek.
31. Haset etmek.
32. Emanete hıyanet etmek.
33. Müslüman veya kâfir farketneksizin insanlara hıyanet etmek.

Kitaplarımızda Geçen Büyük Günahlar (Yetmiş İki Büyük Günah)

34. Mü'minin, imana ve İslam'ın emirlerine itaate dair olan taraflarını alaya almak.
35. Küfür ve fuhuş sözler konuşmak.
36. Söz/laf taşımak, koğuculuk etmek (:nemîme).
37. Gıybet/dedikodu etmek.
38. Mü'min kardeşinin hatırını/gönlünü yıkmak/kalbini kırmak.
39. Namuslu kadınlara dil uzatmak/bir saliha/namuslu hatuna fahişe demek, namuslu kadınlara ait aile sırlarını yaymak.
40. Kadınlar, erkeklerinin yatağından kaçmak.
41. Avretler (:kadınlar) erinin ziyanına varmak/kocasından izinsiz ziyarete gitmek.
42. İki kızkardeşi birden nikâh altında tutmak
43. Ehlini(karısını) söz ile annesine benzetmek (zıhar yapmak:Türkçede 'anam avradım olsun' demek gibi).
44. Ehlinin anasına sövmek.
45. Cahil kalmak; dinî vazifeleri, farzları, vacipleri, sünnetleri öğrenmeyip, cahillikte ısrar etmek. (Dünya ve âhiret işlerine ve dinine ait bilgileri -farzları ve haramları- öğrenmemek, cahillikten sakınmamak. Dinî hükümleri öğrenmeyenler, rahatlıkla haram işleyebilir).
46. Cahillik ne musibettir bilmemek (Bilmediğini bilmeyen de rahatlıkla harama düşebilir).
47. Ölçüyü ve tartıyı düzgün ve adaletli yapmamak, hileli yapmak.
48. Allah Teâlâ'nın azabından emin olmak/korkmamak; kurtuluşa ermiş özel kişilerden olduğu sanısına kapılmak.
49. Allah'ın rahmetinden ümit kesmek.
50. Zina etmek, meşru olmayan şehvi zevkler peşinde koşmak; kendine zina ettirmek.
51. Eşcinsel ilişkiye girmek (livâta etmek, sevicilik yapmak, kendisine livâta ettirmek).
52. Loğusa ve âdet halinde karısına yaklaşmak/cinsel ilişkiye girmek.
53. Mecburiyet olmadan/özürsüz elin/başkasının avretine (avradına)/karısına kızına şehvetle bakmak.

54. Kibirilenmek/tekebbür etmek(:büyüklik taslamak; kendini üstün görmek; tevazudan uzaklaşmak); Kibirilenip insanlara zulüm ve tahakküm etmek.
55. Haksız yere yetim malı yemek. (Nisa, 4/10)
56. Ölüm döşeğindeyken varisten/mirasçıdan mal kaçırmak.
57. Yalan söylemek,
58. Yalan/boş yere yemin etmek, çok çok yemin etmek.
59. Yalan yere/yalancı şahitlik yapmak; hak/doğru şahitliğe varmamak/gitmek.
60. Canlı bir hayvanı ateşe atmak.
61. Cimrilik ve hasislik/nekeslik etmek (bul ve şuhh).
62. Yapılan iyiliği başa kakmak/Bir adama iyilik edip sonra başına kakmak.
63. Zorunlu olmayarak kahkahayla çok gülmek.
64. Tegannî etmek (ahlâksız şarkılar söylemek).

G. Günahlarla İlgili Büyük Günahlar

Yetmiş İki Büyük Günah'ın birkaçı, günah işler yapmakla ilgilidir:

65. Günah/küçük günah işlemekte ısrar etmek/Çok çok günahına musır olmak.
66. Harem-i Kâbe'de günah işlemek.

H. Toplum Hayatıyla İlgili Büyük Günahlar

Yetmiş İki Büyük Günah'ın son bölümü, toplumsal ve siyasî hayatla ilgilidir:

67. Ülûlemre (devletin meşru yönetimine ve kanunlarına) itaat etmemek; devlete, amirlere isyan etmek.
68. Haksız yere, bilerek adam öldürmek.
69. İntihar etmek.
70. Harpte düşmandan korkup kaçmak; Allah yolunda cihadı terk etmek.
71. Rüşvet almak ve vermek.
72. Gücü yeten kimsenin münkeri/kötülüğü menetmemesi/engellememesi.

Kütüb-i Sitte'den İlim İle ilgili Seçme Hadisler

Aziz ve Celil olan Allah'ın benimle gönderdiği hidayet ve ilim yağmura benzer. Bu yağmur bir toprağa düşer ki, onun bir kısmı güzeldir. Suyu kabul eder, ot ve birçok çeşit de çimen bitirir. Bir kısmı da çoraktır. Suyu muhafaza eder, üzerinde tutar. Allah onunla da insanlara fayda verir. Ondan hem kendileri içerler, hem de hayvanlarını sularlar ve otlatırlar. Yine o yağmur öyle bir yere düşer ki, bu toprak düz ve kaypaktır; ne suyu tutar, ne de ot bitirir.

Allah'ın dinini tam anlayıp da, benimle gönderdiği hidayet ve ilme ilgi duymayan ve Allah'ın benimle gönderdiği hidayeti kabul etmeyen kimse işte böyledir.

Hikmet(faydalı olan her hikmetli söz) mü'minin kaybolmuş malıdır. Nerede bulursa onu almaya mü'min, herkesten daha lâyıktır (Mü'min hikmete başkasından daha çok sahip çıkmalıdır)

Allah iyilik dilediği kimselere dini meselelerde derin bir anlayış verir.

Bir alimin abide olan üstünlüğü; benim, sizin en aşağı mertebede olanınıza üstünlüğüm gibidir. Hiç şüphesiz ki, Allah, melekler, yerde ve gökte bulunanlar, yuvasındaki karıncadan sudaki balığa varıncaya kadar her şey insanlara hayrı, iyiliği öğreten kimseye dua ve istiğfar eder.

Şeytana, bir din alimini kandırmak, bin abidi(ilim sahibi olmadan devamlı ibadetle meşgul olan kimse) kandırmaktan saha zordur.

Kim ilim öğrenmek maksadıyla yola koyulursa, Allah o kimseye Cennet yolunu kolaylaştırır.

İki vasıf vardır ki bunlar münafıkta bir araya gelmez : güzel simâ ve dini konularda derin anlayış.

Mü'min, Cennete kavuşuncaya kadar, kulağına gelen hayırlı söz ve hikmete doymaz.

Burada bulunanlar duyduklarını bulunmayanlara ulaştırın. Çünkü burada bulunmadığı halde, sözlerimi daha ziyade muhafaza edip tatbik edenler çıkabilir.

Kıyamet günü üç grup insan şefaet eder: peygamberler, sonra alimler, sonra da şehitler.

Allah'ın kitabını okumak ve ders yaparak onu mütalâa maksadıyla Allah'ın evlerinden birinde veya başka bir yerde bir araya gelen cemaate, muhakkak ki, Allah gönül huzuru verir. Onları rahmet ve lütfuna boğar. Melekler onların etrafını sarar ve Allah onları yanında (Mele-i Âlâda) bulunanların huzurunda överek anar.

İki şeye daha ziyade gıpta edilir: (1) Bir kimse ki, Allah kendisine mal mülk ihsan etmiş, bunu Allah yolunda harcar, (2) diğer bir kimse ki, Allah kendisine ilim ve hikmet vermiş, o da bununla amel ettiği gibi başkalarına da öğretir.

Bizden bir söz işitip de bunu başkalarına ulaştıran kimsenin Allah yüzünü aydınlatsın. Çünkü, kendisine benim sözüm nakledilenlerden bazıları, bu sözü işitip anlatanlardan daha ziyade onu kavrayabilir.

Allah rızasından başka bir maksat için ilim öğrenen kimse Cehennemdeki yerine hazırlansın.

Kıyamet gününde en şiddetli azaba uğrayacak olanlar ilmi kendisine ve başkasına fayda vermeyen alimlerdir.

Benden duyduğunuz, bir ayet dahi olsa, başkalarına anlatınız.

Allah'ın, senin vasıtanla bir kişiyi hidayete erdirmesi, senin için kırmızı develeri sadaka vermekten (o günün toplumu nazarında en kıymetli mal kırmızı develerdi) daha hayırlıdır.

İlim öğrenmek her müslümanın üzerine farzdır. Layık olmayanlara ilim öğreten, domuzların boynuna cevher, inci ve altın gerdanlık takan kimseye benzer.

Kıyamet günü alimlerin mürekkebi ile şehitlerin kanları tartılır. Alimlerin mürekkebi şehitlerin kanlarından üstün gelir.

İlim tahsili için yola çıkan kimse dönünceye kadar Allah yolunda demektir.

Kütüb-i Sitte'den İlim İle ilgili Seçme Hadisler

Faydası olmayan ilim, Allah yolunda harcanmayan hazine gibidir.

İlim islamın hayatıdır, imanın direğidir. İlim öğrenen kimsenin mükafatını, Allah, tam tamına verir. Bir kimse öğrenir ve öğrendikleriyle amel ederse, Allah Teâlâ bilmediklerini de öğretir.

Allahım, öğrettiğin ilimden beni faydalandır. Faydalanacağım şeyleri bana öğret. İlmimi arttır. Bulunduğum her hal için Allah'a hamd olsun.

Allahım! Fayda vermeyen ilimden, kabul edilmeyen duadan, korkmayan kalpten ve doymayan nefisten Sana sığınırım.

İlimle meşgul iken uyumak, cahil olarak namaz kılmaktan daha hayırlıdır.

"Cennet bahçelerine uğradığınız zaman orada oturunuz." Sahabîler, "ya Resulallah, Cennet bahçesi nedir?" diye sordular . Resulullah (s.a.v) şöyle cevap verdi : "İlim meclisleridir."

Bu din ilmi dinin ta kendisidir. Öyle ise onu kimden öğrendiğinize dikkat ediniz.

Kötü alimler Cehennemin köprüleridir.

İlim öğreniniz, çünkü Allah için ilim öğrenmek, Allah'tan korkmayı netice verir. İlme çalışmak ibadettir. Müzakeresi, mütalaası tesbihtir. İlmi araştırma yapmak ise, cihaddır.

Kıyamet Günü insanlar arasında en çok pişman olacaklardan biri, dünyada iken ilim öğrenme imkanına sahip olduğu halde öğrenmeyen kimsedir. Diğerisi ise, ilim öğrenmiş, fakat kendisi dışındaki herkes bu ilimden faydalanmıştır.

Kim, Allah rızası için öğrenilmesi gereken bir ilmi dünya menfaati için öğrenirse, Kıyamet Günü Cennet kokusunu duyamaz.

En üstün sadaka, bir Müslümanın ilim öğrenmesi ve sonra da öğrendiği ilmi Müslüman kardeşine öğretmesidir. İlim öğreniniz. İlmi de tevazu, ciddiyet, vakar ve istikamet için öğreniniz. İlminden istifade ettiğiniz kimselere de hürmet ediniz.

İnsan öldüğü zaman üç şeyin dışında bütün amellerinin sevabı kesilir. Bunlar, şunlardır :
(1) insanlığa faydası devam edip giden eseri
(2) insanların faydalandığı ilim, (3) kendisine hayır dua eden iyi bir evlat.

Alim, ilim ve amel Cennettedir. Eğer alim bildikleriyle amel etmezse, ilim ve amel Cennette alim ise Cehennemde olur.

Ya ilim öğreten, ya ilim öğrenen, ya dinleyen veya bunları seven ol. Sakın beşincisi olma! Yoksa helak olursun.

İlim öğreten ve öğrenen, aynı sevabı kazanır.

Her kim ilim öğrenirse, geçmiş günahlarına kefarete olur.

İnsan ömrünü nerede tükettiği, ilmini ne maksatla kullandığı, malını nerede kazanıp nerede harcadığı ve bedenini nerede yıprattığı (Mahşer Gününde) sorulup, hesaba çekilmedikçe, ayakları (Allah'ın huzurundan) hiçbir yere kımıldamaz.

Ancak hayırlı bir leyi öğrenmek ve öğretmek maksadıyla benim mescidime gelen kimse, Allah yolunda çalışan mücahidin mertebesindedir. Bunun dışında bir maksatla mescide gelen kimse de, başkasının mallarına bakıp da bir fayda görmeyen kimse durumundadır.

Her kime bildiği bir mesele sorulur, o da bunu söylemeyip gizlerse, Allah ona Kıyamet Gününde ateşten bir gem vurur.

Ne alimlere karşı övünmek, ne cahillerle münakaşa etmek ve ne de meclislerin en seçkin köşelerinde yer almak için ilim tahsil etmeyiniz. Kim böyle yaparsa Cehenneme müstehak olur. Cehenneme müstehak olur.

Allah ilmi insanların kafalarından çekip çıkarmak suretiyle değil, aralarından alimleri almak suretiyle kaldırır. Neticede, hiçbir alim kalmayınca da insanlar, cahilleri başa geçirerek, meselelerini onlara sorarlar. Onlar da, bilmeden fetva verdikleri için, kendileri sapıttıkları gibi, başkalarını da sapıklığa düşürürler.

Kütüb-i Sitte'den Ticaret ve Alışveriş Hakkında Seçilmiş 40 Hadis

Resulullah (s.a.v) faiz alana, verene, faiz muamelesini yazı ile tesbit edene ve şahitlik yapanlara lanet etti ve "Bunlar gûnahta eşittir" buyurdu.

Öyle bir zaman gelecek ki, kişi eline geçen malın, helalden mi haramdan mı geldiğine aldırış etmeyecektir.

Ey tüccar topluluğu, şeytan ve günah satışta beraber bulunurlar. Öyle ise siz de alış verişe sadaka ve zekat karıştırarak onlardan korunmaya çalışınız.

Dürüst ve güvenilir tüccar, Ahirette peygamberler, sıddıklar ve şehidlerle beraber olacaktır.

Cenabı-ı Hak hiçbir peygamber göndermemiştir ki, çobanlık yapmamış olsun.

Resulullah (s.a.v), şarap konusunda on kişiye lanet etti: Şarap yapmak için üzüm sıkana, sıktırana, içene, taşıyana, kendisine getirilene, dağıtana, satana, parasını yiyene, satın alana, kendisi için şarap satın alınana."

Resulullah (s.a.v) ölçü ve tartı ile meşgul olanlara şöyle buyurdu : "Siz öyle önemli iki işle meşgul oluyorsunuz ki, sizden önce gelen milletler bunlara riayet etmemek yüzünden helak olmuşlardır."

Bir zat Resulullah (s.a.v)'in yanına gelerek daima aldatıldığını söyledi. Resulullah (s.a.v)'de cevaben, "Sen de alışveriş esnasında 'Dinde aldatma yoktur' de buyurdu."

İnsanlar, "Ey Allahın Resulü, fiyatlar yükseldi. Şu halde sen fiyatları donduruver" dediler. Bunun üzerine Resulullah (s.a.v) şöyle cevap verdi: "Fiyatları tespit eden, darlık ve bolluk veren, rızıklandıran yalnız Allah'tır. Ve ben, içinizden hiçbir kimsenin ne mal, ne de kan bakımından benim tarafımdan bir haksızlığa uğramamış olarak Rabbime kavuşmayı arzu ederim."

Bir kimse elinin emeğinden daha hayırlı bir yemeği asla yememiştir. Dâvud (a.s.)'da kendi kazancından yerdi.

Allah şöyle buyurdu: 'İki ortaktan biri diğerine ihanet etmediği müddetçe, onlardan üçüncüsü Benim (Rahmetimle aralarında bulunurum.) Ancak biridiğerine ihanet ettiği zaman aralarından çıkarım.'

Resulullah (s.a.v), alıcı olmadığı halde fiyat teklif edip piyasa kızıştırmayı yasakladı.

Kim bir Müslümanın malını ele geçirmek maksadıyla, bilerek yalan yere yemin ederse, Allah'ın gazabına uğramış olarak Onun huzuruna varır.

Kim haksız olarak bir araziye el koyarsa, Mahşer meydanına bu el koyduğu araziyi sırtında taşıyarak gelmeye de zorlanır.

Mescidde bir şey satan veya satın alan birisini gördüğünüz zaman, 'Allah ticaretine hayır getirmesin' deyin ve kaybettiğini mescid içinde soruşturan kimse gördüğünüz vakit, 'Allah onu sana buldurmasın!' deyin.

Allah birinize bir cihetten rızık gönderiyorsa, o yolla geçimini temin etmekte zorlanmadıkça orasını terk etmesin.

Malını satışa sunan bol rızka mazhar olur; halkın ihtiyaç maddelerinde ihtikâr, stokçuluk yapan da Allah'ın rahmetinden uzak kalır.

Kusurunu söylemeden bir malı satan kimse daima Allah'ın gazabı altındadır ve melekler o adamın, Allah'ın rahmetinden uzak kalmasını dilerler.

Hiçbir şehirli köylü hesabına malını satmasın. İnsanları alışverişte kendi hallerine bırakınız. Allah onların bir kısmını diğer bir kısmı vasıtasıyla rızıklandırır.

Günahkar ve isyankar kimseden başkası ihtikâr, stokçuluk yapmaz.

Resulullah (s.a.v) ücretini belirtmeden işçi tutup çalıştırmayı yasakladı.

Kim kırk gün gıda maddesi stoku yaparsa, Allahü Teala (rahmetiyle) ondan, o da Allah'tan uzak olur.

Kütüb-i Sitte'den Ticaret ve Alışveriş Hakkında Seçilmiş 40 Hadis

Helal olan şeyler bellidir, haram olan şeyler de bellidir. Bu ikisinin arasında halkın bir çoğunun helal mi haram mı olduğunu bilmediği şüpheli konular vardır. Şüpheli işlerden sakınanlar dinlerini ve ırzlarını korumuş olurlar. Şüpheli şeylerden sakınmayanlar ise zamanla harama dalıp giderler. Aynen sürüsünü başkasına ait bir arazinin etrafında otlatan çoban gibi ki, onların o araziye girme tehlikesi vardır. Dikkat edin! Her hükümdarın girilmesi yasaklanmış bir arazisi vardır. Unutmayın Allah'ın yasak arazisi de haram kıldığı şeylerdir. Şunu iyi bilin ki, insan vücudunda bir et parçası vardır. Eğer bu et parçası iyi olursa bütün vücut iyi olur. Eğer o bozulursa bütün vücut bozulur. İşte bu et parçası "kalb"dir.

Birşey sattığında, satın aldığı ve alacağını istediğinde, kolaylık gösteren kula Allah merhamet etsin.

Yiyeceklerinizi alıp satarken ölçünüz ki, sizin için bereketli olsun.

Resulullah (s.a.v), "Ya Rabbi, ümmetimin sabah erken saatlerde yaptıkları işleri mübarek ve bereketli kıl" diye dua ederdi. Peygamberimiz müfreze olsun ordu olsun, bir yere asker sevkedeceği zaman sabahın erken saatlerinde gönderirdi. (Bu hadis-i şerifi rivayet eden sahabî) Sahr ticaretle meşguldü. Bir yere ticaret malı göndereceği zaman, günün erken saatlerinde gönderirdi. Bu yüzden malı çoğaldı ve çok zengin oldu.

Her kim darda kalan borçluya mühlet verir veya alacağından vaz geçerse Allah Kıyamet Gününde o kimseyi Arşının gölgesinden başka gölgenin olmadığı o günde gölgelendirecektir.

Kim sattığı malı geri getiren müşterisinden kabul ederse Allah da Kıyamet Gününde onun günahlarını affeder.

Alışverişte çok yemin etmekten sakının, çünkü yemin malı sattırsa da, sonra bereketini yok eder.

Müslümanlar arasında helali haram, haramı helal kılan bir anlaşma yapılamaz.

Resulullah (s.a.v) Veda Haccı Hutbesinde şöyle buyurmuştur : "Emanet olarak alınan şeyler iade edilmeli, asıl borçlu ödeyemediği halde kefil borcu ödemeli ve borç da ödenmelidir."

Mal sahibinin talimatı üzerine gönül hoşluğu ile vazifesini yapan kasa görevlisi, kendi malından sadaka veren kimse gibidir.

Birşey satın almak istediğin zaman, doğrudan arzuladığın fiyatı teklif et. Sana ister verilsin ister verilmesin.

Yemin ederim ki, bir kimsenin arazisini ekip biçmek üzere kardeşine emaneten vermesi, o arazi karşılığında belirli bir ücret almasından daha hayırlıdır.

Kim dualarının kabul edilmesini ve sıkıntıların giderilmesini isterse zor durumda olan birisini sevindirsin.

Hiçbir topluluk yoktur ki aralarında faiz yaygınlaşsın da fakirliğe maruz kalmassınlar. Ve yine hiçbir topluluk yoktur ki, aralarında rüşvet yaygınlaşsın da korkuya maruz kalmassınlar.

Borçlu olarak vefat eden kimsenin ahirette bunu dinar veya dirhem olarak ödemesi mümkün değildir. Ancak kendi sevaplarını borçluya vermekle, o da yoksa alacaklının günahlarını yüklenmekle öder.

Allah'ın yasak ettiği büyük günahlardan sonra Allah nezdinde en büyük günah, bir kimsenin ödeyecek ölçüde mal bırakmadan borçlu olarak Allah'ın huzuruna varmasıdır.

Varlıklı birisinin, borcunu ödemeyip uzatması zulümdür.

Nefsimi kudret elinde tutan Allah'a yemin ederim ki, borçlu birisi Allah yolunda şehid olsa, sonra dirilip tekrar şehid olsa, daha sonra dirilip yine şehid olsa, borcu ödenmedikçe Cennete giremez.

Bir kimsenin çocuğu kendi varlığıdır. Hem de en güzel varlığıdır. Öyle ise ihtiyacınız olduğu zaman çocuğunuzun malından alıp yeyiniz.

Sahabe Efendilerimizden Bazıları Hakkında Kısa Bilgiler

Hiz. Haris Bin Süreka (r.a.)

Ensardan ilk şehit olan sahabe

Hiz. Nesibe Hatun (r.a.)

Uhutta vücudu kanlar içinde iken
peygambere siper olan hanım sahabe

Hiz. Talha Bin Ubeydullah (r.a.)

Uhutta peygambere atılan oka elini siper
edip çolak kalan sahabe

Hiz. Abdullah b. EbuBekir (r.a.)

Sevr mağarasına müşrikler hakkında
Efendimize (sav) bilgi götüren sahabe

Hiz. Zübeyr Bin Avvam (r.a.)

Allah yolunda ilk kılıc çeken sahabe

Hiz. Musab Bin Umeyr (r.a.)

Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in ilk
diplomati. Medine'de müslümanlara
cemaatle ilk defa namazı kıldıran sahabe

Hiz. Mihca (r.a.)

Bedir savaşında ilk şehit olan sahabe

Hiz. Abdullah Bin Zeyd (r.a.)

Ezanı rüyasında ilk gören sahabe

Hiz. Eyyub El Ensari (r.a.)

İstanbul'da metfun meşhur sahabe

Hiz. Zeyd (r.a.)

Kur'an'ı Kerimde ismi geçen sahabe

Hiz. Abdullah bin Mesut (r.a.)

Mekke'de Kur'an'ı Kerim'i ilk kez açıktan
okuyan sahabe

Hiz. Kab b. Malik (r.a.)

Tebuk seferine katılmadığı için
Peygamberimiz (s.a.v.) ve ashabın
kendisiyle (hakkında ayet nazil oluncaya
kadar) 50 gün konuşmadığı sahabe

Hiz. Zeyd bin Sabit. (r.a.)

Halife Hiz. Ebu Bekir'in emriyle kitap haline
getirilen Kur'an'ı Kerim'i toplama
komisyonunun başkanı
olan sahabe

Hiz. Ebu Seleme (Abdullah) (r.a.)

Ashaptan Medine'ye ilk hicret eden
sahabe

Hiz. Ebu Hureyre (r.a.)

En çok hadis rivayet eden sahabedir.
Peygamber Efendimiz (s.a.v.) ona kedileri
çok sevdiği için kedilerin babası ismini
verdiği 5374 hadis rivayet eden sahabe
kimdir?

Hiz. Osman (r.a.)

"Zinnureyn" (iki nur sahibi) lakablı,
Meleklerin bile hayâ ettiği sahabe

Hiz. Ebu Zer Gifari (r.a.)

Mekke'de ilk kez halkın içersinde "La ilahe
İllallah" diyen sahabe

Hiz. Abdullah Bin Cübeyr (r.a.)

İslam tarihinde okçuların emiri (komutanı)
adıyla meşhur olan sahabe

Hiz. Ebu Basir (r.a.)

İslam'da ilk gerilla kurucusu olan sahabe

Hiz. Dıhyetül Kelbi (Dihye İbni Halife) (r.a.)

Cebrail (a.s.) Resulü Ekrem (s.a.v.)'in
huzuruna onun suretinde gelirdi.
Bu güzel simalı sahabe

Hiz. Osman Bin Talha (r.a.)

Mekke fethedildiğinde Peygamber
Efendimiz (s.a.v.) Kabe'nin
anahtarını verdiği sahabe

Hiz. Ebu Ubeyde Bin Cerrah (r.a.)

Uhut savaşında Rasulü Allah (s.a.v.)'in
miğferinin demir halkalarının mübarek
yüzüne batması üzerine, dişleriyle halkaları
çıkartan, bunu yaparken
iki dişi kırılan sahabe

Hiz. Saat Bin Muaz (r.a.)

Ölümünde Rahmanı arşı titreyen sahabe

Hiz. Es'ad bin Zürene (r.a.)

Câhiliye devrinde de tek bir Allaha
inanan sahâbî

Sahabe Efendilerimizden Bazıları Hakkında Kısa Bilgiler

Hiz. Huzeyfe (r.a.)

Allah Resulü (s.a.v.)'in hendek savaşımda düşmanı gözetlemek için görevlendirdiği, aynı zamanda Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in sır katibini sabahe

Hiz. Kab bin Malik (r.a.)

Peygamber efendimizin şâirlerinden olan sahabi

Hiz. Habbab b.Eret (r.a.)

slâm'dan dönmesi için müşrikler tarafından yanmakta olan bir ateşin üzerine sırt üstü yatırılan ama yine de dininden vazgeçmeyen sahabe

Hiz. Ebu Lübabe (r.a.)

Tevbesi ile meşhûr sahâbe

Hiz. Erkam b. Ebi'l Erkam (r.a.)

Evi ilk vakıf olan sahâbe

Hiz. Hubeyb bin Adiyy (r.a.)

Darağacında ilk namaz kılan sahâbe

Hiz. Osman bin Maz'un (r.a.)

Medîne'de ilk vefât eden muhâcir sahâbe

Hiz. Übeyy bin Ka'b (r.a.)

Kırâati ile meşhûr sahâbe

Hiz. Velid bin Velid (r.a.)

Kardeşleri tarafından işkence gören sahâbe

Hiz. Beşir bin Sad (r.a.)

Hiz. Ebû Bekire ilk biât eden sahabe

Hiz. Hamza (r.a.)

Şehidlerin efendisi sahabe

Hiz. Abdullah bin Abbas (r.a.)

Tefsîr âlimlerinin şâhi sahabe

Hiz. Abdullah bin Amr bin As (r.a.)

Hadîs-i şerîf yazması ile meşhûr sahâbe

Hiz. Abdullah bin Süheyl (r.a.)

Bedir'de babasına karşı savaşıyan sahâbe

Hiz. Abdullah bin Zübeyr (r.a.)

Medîne'de muhâcirlerden ilk doğan sahâbî

Hiz. Asım bin Sabit (r.a.)

Anıların koruduğu sahâbî

Hiz. Bilal-i Habeşi (r.a.)

Peygamber efendimizin müezzini sahabi

Hiz. Enes Bin Malik (r.a.)

Resûlullahın hizmetini gösren sahabi

Hiz. Abdurrahman Bin Avf (r.a.)

Hiz. Osman 'ı halife ilan eden sahabe

Hiz. Muaz bin Cebel (r.a.)

Helâl ve harâmı iyi bilen sahâbî

Hiz. Sehl bin Sa'd (r.a.)

Medîne'de en son vefât eden sahâbî

Hiz. Selman-ı Farsî (r.a.)

Ehl-i beytten sayılan İranlı sahâbî

Hiz. Hatib bin Ebi Beltea (r.a.)

Peygamber efendimizin elçilerinden olan sahabi

Hiz. İmran bin Husayn (r.a.)

Meleklerle konuşan Sahâbî

Hiz. Kab bin Züheyr (r.a.)

Peygamberimizin hırkasını verdiği şâir Sahâbî

Hiz. Ümmi Hiram (r.a.)

Hala sultan olarak tanınan kadın sahabi

Hiz. Zeyd bin Harise (r.a.)

İlk îman eden azatlı köle sahabi efendimiz

Hiz. Zeyt bin Sabit (r.a.)

En meşhur vahiy kâtibi Sahâbî

Hiz. Ebu bekir (r.a.)

Sadakati ile tanınan sahabi

Hiz. Ömer (r.a.)

Adaleti ile bilinen sahabi

Hiz. Halid bin Velid (r.a.)

Komutanlığı ile tanınan sahabi

Hiz. Ebu Ubeyde bin Cerra (r.a.)

Ümmetin emini olan sahabi

Hiz. Zeyd b Harise (r.a.)

Kur'an'ı Kerimde ismi geçen sahabi

Hiz. Yasir (r.a.)

İslâmın ilk şehidi sahabi

Peygamberimizin Soy: Hz. İbrahim, Hz. İsmail... Adnan (21. batın)... Fihr, Gaalib, Luey, Kâ'b, Mürre, Kilâb, Kusay, Abdulmenaf, Haaşim, Abdulmuttalib, Abdullah, HZ. Muhammed Mustafa (s.a.v.)

M.S. 571 - Fil Olayı. Habeşistan'ın Yemen Valisi Ebrehe, Kâbe'ye saldırdı.

20 Nisan 571 - İnsanlığın en büyük önderi Hz. Muhammed (s.a.v.) doğdu.

575 - Dört sene süt annesi Halime'nin yanında kaldıktan sonra ailesine dönüşü.

576 - Annesi Amine ve hizmetçileri Ümmü Eymen ile birlikte Medine'ye gidip babasının mezarını ziyaret etmesi ve dönüşte Ebvâ'da annesinin vefâtı.

578 - Dedesi Abdulmuttalib'in vefatı ve amcası Ebû Talib'in himâyesine girmesi.

583 - Amcası Ebû Talib ile Suriye'ye ticaret kervanıyla gitmesi ve Busra'da Bahîra'nın, bu genç çocuğun beklenen son peygamber olabileceğini sezmesi.

588 - Diğer amcası Zübeyr ile Yemen seyahati.

591 - Kureyş-Hevâzin arasında dört yıl süren Ficar harbinde tarafsız kalması ve **Hılf'ül Fudûl Cemiyeti'**ne girmesi, bununla hep iftihar etmesi.

595 - Hz. Hatice'nin kervanını Şam'a götürmesi, Meysere'nin Hz. Muzammed (asv)'e hayranlığı.

596 - Hz. Hatice ile evlenmesi, Ebû Talib'in nikâh töreninde konuşması.

598 - Oğlu Kasım'ın doğması. (Kendisine Ebul Kasım denilmesi).

599 - Hz. Ali'nin doğması.

600 - Kızı Zeyneb doğdu,

604 - Kızı Rukiye doğdu,

608 - Kızı Ümmügülsüm doğdu.

608 - Muhammed'ül Emîn denilen Hz. Muhammed'in Kâbe hakemliği.

610 - Hira mağarasında (Ramazan ayında Kadir Gecesi'nde) ilk vahyin gelişi, peygamber oluşu. En yakınlarını İslâm'a davet etmesi. Hz. Hatice, Hz. Ebubekir, Hz. Ali ve Hz. Zeyd'in Müslüman olmaları. - **Kızı Hz. Fatma'nın doğumu.**

613 - Üç yıl gizli davetten sonra Safâ Tepesi'ne çıkıp açıktan davete başlaması.

615 - Müşriklerin ağır baskıları üzerine Hz. Osman liderliğindeki 14 Müslümanın Habeşistan'a hicreti. Putperest müşriklerin zulüm ve işkencelerini iyice artırmaları üzerine Müslümanların Dâr'ul Erkam'a sığınmaları.

616 - Hz. Hamza ve Hz. Ömer'in Müslüman olmaları. - İran Hükümdârı Perviz'in, Suriye ve Mısır'ı zabtetmesi.

617 - Hz. Ali'nin ağabeyi Cafer- i Tayyar liderliğindeki (13 kadın, 77 erkek) 90 Müslümanın ikinci Habeşistan hicreti. Müşriklerin muhacirleri geri istemesi.

- Habeş Necâşi'sinin, Hz. Câfer'in okuduğu ayetlerden etkilenerek, bunu reddetmesi.

- Kureyş kabilesinin Haşimoğulları'yla münâsebeti keserek boykot ilanı.

619 - Kureyş'in üç senelik ablukayı kaldırması. Hz. Hatice ve hemen peşinden Ebû Talib'in vefatı. Müslümanların sevinçle üzüntüyü bir arada tatması (Hüzün Yılı).

620 - Peygamberimiz (asv)'in İslâm'a davet için Taif'e gitmesi. Ağır hakaretlere uğrayarak **Mut'im bin Adiyy** himâyesinde geri Mekke'ye dönmesi. - **İsrâ ve Mi'rac Olayı.** Allâhu Zülcelâl'in Peygamberimizi onurlandırması. - Peygamberimiz (asv)'in hac münâsebetiyle dışarıdan gelen yabancılarla görüşmesi.

- **I. Akabe Biatı.** Medineli (Yesribli)12 kişinin müslüman olması. **Beş vakit namaz farz kılındı.**

621 - II. Akabe Biatı. Peygamberimiz (asv) geçen yıl Medinelilere İslâm'ı ve Kur'an'ı öğretmek için Mus'ab b. Umeyr'i göndermişti. Mus'ab'ın gayretiyle 75 kişilik Evs ve Hazreçli, Peygamberimizle gizlice buluştu, O'nu Medineye davet etti.

622 - Hz. Muhammed (asv)'in, dostu Hz. Ebû Bekir'le Mekke'den Medine'ye hicreti. Hicrî takvimin başlangıcı.

- Rasûlullah (asv)'ın Kuba Mescidi'ni yaptırması. Ranuna vadisinde ilk Cuma namazını kıldırması ve ilk hutbeyi okuması. Neccâr oğullarının Rasûlullah (asv)'ı Medineye götürmesi. - **Ebû Eyyûb el Ensârî'**nin evinde yedi ay misafir kalması.

- Muhacirlerle Ensar arasında kardeşliğin kurulması.

- Mekke'de nişanlandığı, Hz. Ebubekir'in kızı **HZ. Aişe ile evlenmesi.**

- Bizanslıların Suriye ve Mısır'ı İran'dan (Sâsânîler'den) geri alması.

623 - Medine'de Mescid-i Nebevî'nin ve Hâne-i Saâdet'in yedi ayda inşâsı.

- **Ezanın meşrû kılınması. İlk nüfus sayımı.**

- Mescidin önünde fakirleri barındırmak için Suffa yapılması.

- **Kiblenin Kudüs'teki Mescid-i Aksâ'dan, Mekke-i Mükerrreme'deki Kâbe-i Muazzama'ya çevrilmesi.**

- Müslümanlarla Yahudiler arasında vatandaşlık antlaşması.

- **Medine İslam Şehir Devleti' nin ilk anayasasının hazırlanması.**

- **Medine Şehir (site) Devleti'nin kurulması.** Yönetimin başına Allah Rasûlünün geçmesi. (Müslümanlar hicretle; ezilen horlanan bir cemaatten devlete geçmişlerdi. Hz. Muhammed (s.a.v.) Mekke'de yalnızca bir peygamberdi. Şimdi ise hem peygamber, hem de bir devlet başkanı idi).

- **Cihada izin verilmesi.**

624 - İslam'da ilk harb olan şanlı Bedir zaferi ve küfrün elebaşısı Ebû Cehil'in öldürülüşü (Yerine Ebû Süfyan'ın geçmesi).

- **Ramazan orucunun ve zekâtın farz kılınışı. İlk bayram namazı.**

- Peygamberimiz (asv)'in kızı ve Hz. Osman'ın hanımı Rukiye'nin vefatı.

- **Peygamberimiz (asv)'in kızı Hz. Fatma ile Ebû Talib'in oğlu Hz. Ali'nin evlenmesi.**

- Yahudilerin Müslümanlara karşı düşmanca harekete başlamaları, münâfıkların türemesi.

625 - Uhud harbi, Hz. Hamza'nın şehid olması.

- Hz. Hasan'ın doğumu (Ramazan ayında)

- Peygamber Efendimiz (asv)'in Hz. Ömer'in kızı Hafsa ile evlenmesi.

Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed'in(s.a.v.) Kısaca Kronolojik Hayatı

- **Reci' vak'ası:** İslâm'a davet için çevre kabilelere gönderilen muallimlerden dördünün şehid edilmesi, Zeyd ve Hubeyb'in Mekkeliler'e satılması ve şehid edilmesi.

- **Bi'r-i Maûne faciası:** Necid'e gönderilen yetmiş muallimin şehâdeti.

- **Benî Nâdir Gazvesi:** Şımaran Yahudilerin sürgün edilmesi.

- Hz. Hüseyin'in doğumu. (Şaban ayında)

- Tercüme işlerinde Yahudilere güven kalmadığından Hz. Peygamber (asv)'in Zeyd b. Sabit'e İbrânice öğrenmeyi emretmesi.

626 - Dûmetü'l Cendel Gazvesi. Suriye'de toplanan eşkiyalar dağıtıldı.

- Peygamberimiz (asv)'in Ümmü Seleme ile evlenmesi.

- **İçki ve kumarın haram kılınması.**

627 - Hendek (Ahzab) Harbi: Medine'yi kuşatan müşriklerin perişan olmaları.

- Hendek harbinde hainlik eden Benî Kureyza Yahudilerin cezalandırılmaları.

- Peygamberimiz (asv)'in, halasının kızı Zeyneb ile evlenmesi.

- **Müreysî (Benî Mustalık) Gazâsı:** Bu kabile Medine'ye saldırmak istediğinden susturuldu. Dönüşte ifk (Hz. Aişe'ye iftira) dedikodusu yayıldı.

- **Teyemmüm meşrû kılındı.**

628 - Hudeybiye Antlaşması. Bazı şartları ağır görülen bu antlaşma Müslümanlar için siyâsî bir zaferdi. Çünkü, bu antlaşma ile Mekke müşrikleri İslam Devleti'ni resmen tanımış oluyorlardı. 10 yıllık ateşkes süresi içinde Peygamberimiz (s.a.v.) Kureyş tarafından emîn olarak tebliğ faaliyetlerini rahatça sürdürebilecekti. Bu sayede zamanın hükümdarlarını İslâma davet fırsatını buldu. Mektuplar göndererek onları İslâm'a çağırdı. (Bizans İmparatoru Heraklius'a, İran Kısırâsı Perviz'e, Mısır Azîzi Mukavkıs'a, Habeşistan Necâşisi'ne, Yemen Vâlisi Bâzân'a, Bahreyn, Umman, Dimeşk (Şam) ve Yemâme emirlerine elçiler ve mektuplar gönderdi. Yemen Vâlisi, Bahreyn ve Umman emîri, Habeş Necâşisi (gizli) Müslüman oldu. Heraklius ile Mukavkıs elçilere iyi davrandı.)

- **Hayber'in Fethedilmesi.** Hz. Ali'nin dillere destan kahramanlıklar göstermesi, Yahudilerin baş cengâveri (savaşçısı) Merhab'ı bir hamlede yere sermesi. - Fedek Yahudileri'nin vergiye bağlanması.

- Bir Yahudi kadının Hz. Muhammed (asv)'i (zehirli etle) zehirleme girişimi. - Peygamberimiz (asv)'in Hz. Safiyye ile evlenmesi. - **Mut'a nikâhının yasaklanması.** - Mekke'den Habeşistan'a göçmüş olan Müslümanların Câfer-i Tayyar başkanlığında Medine'ye dönmeleri. Necâşi tarafından Peygamberimize gıyaben nikâhlanan Ümmü Habibe vâlidemiz de bu kafiledeydi. - Bizans-İran savaşı. İran'da müthiş veba salgını.

629 - Hudeybiye Antlaşması hükümlerine göre Müslümanların Kâbe'yi ziyaret etmeleri (Umret'ül Kazâ). - Halid bin Velid ve Amr İbnü'l As'ın Müslüman olup Medine'de Müslümanlara katılması. - İran'ın Yemen Vâlisi Bazan'ın Müslüman oluşu. -

Mu'te Harbi. İslam sancaktarı Zeyd bin Hârise, Cafer-i Tayyar ve Abdullah bin Revâha'nın peşi peşine şehit olmaları. Halid bin Velid'in askerî dirâyeti sayesinde üç bin kişilik İslam ordusunun, yüz bin kişilik Bizans ordusuna zor anlar yaşatması ve ordunun fazla zâyiat vermeden geri çekilmesi. Mu'te Savaşı, Suriye'de Müslümanların Bizans'la ilk karşılaşması idi. - Zâtü's-Selâsil Olayı'nda Amr İbnü'l As'ın kumandanlık etmesi.

630 - Mekke'nin Fethi, Kâbenin putlardan

temizlenmesi. Gâlibin, mağlupları toptan affederek dünyada eşine rastlanmayan bir büyüklük göstermesi. İşte İslâm İnkılâbı!.. - Ebû Süfyan ve oğlu

Muaviye'nin Müslüman oluşu. - **Huneyn Gazâsı ve**

Evtas Savaşı. - **Taif'in muhasarası, putlarının Ebû Süfyan ve Mugîre'nin eliyle yıkılması.** - Savaş

esirleri arasında (Halime'nin kızı) süt kardeşi Şeymâ'yı görünce serbest bırakması ve Hevâzîn heyetine bütün

esirlerin serbest bırakıldığını bildirmesi. - Savaş

ganimetlerinden müellefe-i kulûba (kalpleri İslâm'a ısındırılacak olanlara) hisse verilmesi. - Çevredeki

bazı Arap emirliklerine elçiler göndermesi. - **Kasîde-i**

Bürde şairi Kâ'b bin Züheyr'in Peygamberimiz (asv)'in huzuruna gelerek **"Bânet Suâdü"** diye başlayan

meşhur kasîdesini okuması ve "Peygamber etrafı

aydınlatan bir meşaledir, her fenâlığı kökünden

kazıyan Allah'ın kılıçlarından biridir" beytini

söyleyince Efendimiz (asv)'in çok memnun olması ve

Hırka-i Şerîf'ini hediye etmesi. - Kızı Hz. Zeyneb'in

vefatı. Eşi Mâriye'den oğlu İbrahim'in doğumu. -

Mescid-i Nebvî'de üç basamaklı bir minber

yapılması. - **Tebük Seferi. Peygamberimiz (asv)'in**

son gazâsı. Bir çatışma olmadı ama çok zor şartlar

altında dünyanın en büyük devleti olan Bizans'a karşı

30 bin kişilik bir ordunun gönderilebilmesi askerî ve

siyâsî bir zaferdir. - Münafıkların Tebük Seferi'ne

katılmaktan kaçınmaları ve toplandıkları fesat

yuvası **Mescid-i Dırar**'ın yıktırılması. - **Sulh ve**

sükûn devresi. Elçiler yılı (Senetü'l Vüfûd). Yetmiş

kadar kabileye heyetler ve muallimler gönderilmesi,

bütün kabilelerden gelen heyetlerin Müslüman

olduklarını arz etmeleri. - Sevgili oğlu İbrahim'in

vefatı. Necâşi için gâib namazı kılması.

631 - Hz. Ebubekir'in hac emirliği.

632 - Peygamberimiz (asv)'in (ilk ve son) Vedâ

Haccı ve yüz bini aşkın hacıya yaptığı Vedâ

Hutbesi. İnsan Hakları Evrensel Beyannâmesi'nden

asırlarca önce insan haklarının ilânı. - Müslümanlığın

hemen hemen bütün Arabistan'a yayılması. (M.

Hamîdullah'ın tahminine göre Müslümanların sayısı

bu sırada 400. 000 idi.) - Peygamberimiz (asv)'in

Bakî Mezarlığı'na esrârengiz bir ziyaret yaparak âhirete

göçmüş mü'minleri selamlaması ve şehidlere duası. -

Vefâtından üç gün önce Hz. Ali ile Fahd'a

dayanarak mescide gelip cemaata namaz

kıldırması, ashâbına hayır temennîlerde ve son

tavsiyelerde bulunması.Fazilet dolu nurlu bir

hayattan sonra bu fânî âlemden ebedî âleme göç

etmeleri ve ruhunun Refik-i A'lâ'ya (Yüce Dost'a)

yükselişi.Salâtımız O'nadır, selâmımız O'na...

Rabbim bizi şefaâtından ayırmasın. (Amin)

Büyüklerden Hikmetli Sözler - 1

Evliya Çelebi :

Beraber olduğun, tanıştığın kişilerden asla bir şey isteme. Buna riayet etmezsen seni küçük görürler, itibarını kaybedersin.

Erzurumlu İbrahim Hakkı Hz :

Yumuşak söz ve bol selam insanların sevgisini kazandırır.

Erzurumlu İbrahim Hakkı Hz :

Dilin adeti, kalbin düşüncesidir. Hakkı zikredenî, Hak da zikreder.

Bişr-i Hafî :

Kardeşlerim, dün öldü, bu gün can veriyor. Yarın henüz doğmadı. Zamanın kıymetini bilin.

Bişr-i Hafî :

Kulağın şükrü bir hayır iştirse onu ezberlemek, şer iştirse onu unutmaktır.

Bişr-i Hafî :

Ölçünüz Allah rızası olsun. Şükredin. Bütün azalarınızla şükrederek gerçek şükredenlerden olun.

Hacı Bayram-ı Velî :

Hiçbir günâhı küçümsemeyin, çok çalışın. Boş gezenler, zengin bile olsa, arkadaşları şeytan, kalbleri şeytanın konağı olur.

Hacı Bayram-ı Velî :

Allah'a isyân yolunda, hiçbir kimseye yardım etmeyiniz.

Sadi Şirazi :

Allah'ın emrinden dışarı çıkma ki, senin emrinden de hiçbir şey dışarı çıkmasın...

Sadi Şirazi :

Hiddetle hemen kılıca sarılan kimse sonra esefle elinin ardını dişler

Hız Mevlana :

Dostlarınızı sıkça ziyaret ediniz. Çünkü üzerinde yürünmeyen yollar, diken ve çalılarla kaplanır.

İmam Azam :

Hakki söyleme konusunda sultan dahil hiç kimseden korkma.

Ebû Hâşim :

İğne ile dağı devirmek, kalbden kibri söküp atmaktan daha kolaydır.

Hız Ali (ra) :

Akıl gibi mal, iyi huy gibi dost, edep gibi mîras ve ilim gibi şeref olmaz.

Abdullah bin Mübârek :

Allahü teâlâdan korkan kimselerle berâber ol. Bid'at sâhipleriyle oturmaktan sakın!

Bişr-i Hafî :

İnsanlar arasında tanınmak isteyen, âhiretin tadını alamaz.

Ebû Abdullah Dîneverî :

Nefsini hayırlı işlerle meşgul eyle. Aksi halde o seni kötü şeylerle meşgul eder.

Bündâr bin Hüseyin :

Allahü teâlâdan başka her şeyi terk etmeyen, O'na tam kavuşamaz.

Hasan Basrî :

Hiç kimse altın ile Allah katında azîz olmadı. Altını olmayan hiçbir kimse de Allah katında bu sebeple zelîl olmadı.

Süfyân-ı Sevrî :

Allahü teâlânın senin üzerinde hakları vardır. Bu vazîfelerden gâfil olma. Kıyâmet gününde onlardan hesâba çekileceksin.

Ebû Abdullah el-Kureşî :

Dostlarının, arkadaşlarının hukûkunu gözetmeyen, onlarla sohbetin, berâber olmanın bereketine kavuşamaz.

Bündâr bin Hüseyin :

Dünyâ sevgisi bir kalbe girdiği zaman, o kalbi Allahü teâlâyâ ibâdet etmekten alıkoyar.

Yûsuf bin Hüseyin Râzî :

Nefsin aldatmasına, dünyanın yalancı ve geçici tadına kapılan, hayrın tadını alamaz.

Ahmet bin Ebûl-Havârî :

Kalbinde katlaşma gördüğünde, sâlihlerle sohbet et, yemeği azalt, nefsinin isteklerini yapma ve onu sıkıntılara alıştır.

Bişr-i Hâfî :

Bir kimse gadabını, öfkesini yenmedikçe, takvâ sâhibi olamaz.

Bişr-i Hâfî :

Şâyet insanlar Allahü Teâlânın büyüklüğünü düşünselerdi, O'na isyân etmezlerdi.

Zünnûn-i Mısırî :

İnsanı arzulardan kurtaran dost ikidir. Gözü ve kulağı muhâfaza etmektir.

Hız Ali (ra) :

Takvâ, dîni ıslâh, nefsi muhâfaza eder ve mürüvveti süsler.

Hız Hüseyin (ra) :

Dil gönlün, gönül rûhun, rûh da insanın hakikatinin aynasıdır.

Hız Mevlana :

Gerek yok her sözü laf ile beyana.. Bir bakış bin söz eder bakıştan anlayana.

İbrahim Hakkı Erzurum :

Dünya harâbdır. Şerbetleri serâbdır. Nimetleri zehirli, safâları kederlidir. Kendini kovalayandan kaçır, kaçanı ise kovalar.

Büyüklerden Hikmetli Sözler - 1

Ahmed bin Hanbel :

İnsana az bir mal yetiştir. Çok mal ise kâfi gelmez.

Ahnef bin Kays :

Yerine getirilmeyen sözde hayır yoktur. Cömertlik olmayınca malın, vefa olmayınca da arkadaşın hayrı yoktur.

Zünnûn-i Mısır :

“Recep tohum ekme, Şaban sulama, Ramazan ise hasat ayıdır.”

Şah-ı Nakşibend :

Sevgi, bütün sıkıntıları, kirli şeyleri, yok etmese de örter. Sevgi, sevdiği insanın birçok kusurlarını affettirir.

İmam-ı Rabbani :

Bir kapı kapanırsa, üzülme ey gönül, başkası açılır!

Mîrim Halvetî :

Hak yolun yolcusu gönlünü âhirete vermeli, dünyâlıklara kapılmamalıdır. Bir olan Allah'a bağlanmalı, başka şeylere heves etmemelidir.

Hasan-ı Basri :

Eshab-ı kiram öyle insanlardı ki; siz nasıl paranızı acıyarak harcıyorsanız onlar da vakitlerini öyle acıyarak harcarlardı.

Kasım bin Muhammed :

Büyüklerimiz, gelen musibetleri güzelliikle karşılamayı, kendilerine verilen nimetleri alçak gönüllülük ederek almayı severlerdi.

İmam-ı Gazali :

Ebedi sultanlık ve saadet yanında, yüz senelik ömrün ne kıymeti vardır ki, insan onunla sevinip, mağrur olsun?

Malik bin Dina :

Ağır hastanın yediği kıymetli gıdalar sağlığına fayda vermediği gibi, dünya sevgisine dalmış kalplere de nasihat fayda vermez.

Abdülganî Nablüsî :

İnsan, ölümü hatırladığı müddetçe, hasedi, kıskançlığı terk eder.

Hasan-ı Basri :

Dinde seninle yarışanla yarış! Dünyalıkta yarışanla yarışma, dünyayı onun kucağına at!

Hatem-i Esam :

Cehennemde, yalancılar köpeğe, hasetçiler domuza, gıbetçiler maymuna çevrilecektir.

İmâm-ı Gazâl :

Dünyâda herkes yolcudur. Geldik gidiyoruz. Yolcuların birbirlerine yardım etmesi, el ele vermeleri, kardeş gibi olmaları lâzımdır.

Hazret-i Mevlana :

İnsan, beyinle ve yürekle sevmemeli, Çünkü yürek durur, beyin unuttur. Ruhla sevmeli; Ruh ne durur, ne unuttur, ne de ölür.

Vehb bin Münebbih :

Başkalarının elindeki nimetleri kıskanıp, bunun için üzülen, aslında Rabbinin takdirine kızmıştır.

Süfyân bin Uyeyne :

Allahü Teâlâyı seven Allahü Teâlânın sevdiklerini de sever. Allahü Teâlânın sevdiklerini seven, Allahü Teâlânın rızâsı için sever.

Süfyan-ı Sevri :

Bir zamanlar günahlarımız için ağladık, şimdi Müslümanlık elden gidecek diye endişeleniyorum.

Rûzbehân Baklî :

Kalb, şehvete batarsa, aklın almadığı kederler kendisine yüklenir.

Hazret-i Ali (ra) :

Sonu cennet olan bir hayatta şer yoktur, böyle hayatta kötülük olamaz. Sonu ateş olan bir hayatın da hiçbir kıymeti yoktur.

Selman-ı Faris :

Şaşılır şu kimseye ki, dünyaya sarılır, ama ölüm onu aramaktadır. Güler, ama bilmez ki, Rabbi ondan razı mıdır, değil midir?

Ubeydullah-ı Ahrar :

Allahü teâlânın rızasına giden bütün yolları inceledim, en kestirme yolun, insanları sevindirmek olduğunu gördüm.

Ali bin Muhammed :

Müminde, ihlâs ve pişmanlık bulunursa, Allahü teâlâ onun bütün günahlarını affeder.

Hazret-i Osman :

“Cenab-ı Hak, size bu hayatı ve dünyayı verdi ki onunla ahiretinizi kazanasınız diye. Yoksa dört elle sarılasınız diye değil.”

Hazreti Mevlana :

Nefis üç köşeli dikendir, ne türlü koysan batar.

Hız Ali (ra) :

Hüküm verdiğiniz zaman karşınızdaki dostunuz da düşmanınız da olsa adil davranınız. Verdiğimiz hükümlerden hesaba çekileceğiz.

Şah-ı Nakşibend :

Bizim yolumuzun başı edeb, ortası edeb, sonu yine edebdir. Hiç bir edepsiz, Allah dostu olamaz.

Hız Ali (ra) :

Neşeli olduğunuz zamanda da, kızgın olduğunuz zamanda da söylediğiniz sözlere dikkat ediniz. Daima hak söz söyleyiniz.

İmam-ı A'zam :

Paranın gittiği yerden, geldiği yer belli olur.

Câfer-i Sâdık :

Bir müslümana ait, kötü bir şey duyduğün vakit, bir'den, yetmiş'e kadar özür kapısı ara. Yine de hiç su-i zan etme müslümanlara.

Büyüklerden Hikmetli Sözler - 2

Câfer-i Sâdık :

İyi ahlak sahibi kimselere yakın ol, çünkü
kötü huylu olanlar susuz bir çöl,
yeşermeyen bir ağaçtır.

İmam-ı Rabbânî :

Toprak ol toprak ki, gül bitsin sende, Topraktan
başka yok, kavuşan güle.

Emîr Sultan :

Allahü teâlânın yolunda olan bir kimsenin kalbinde,
Allahü teâlâyâ kavuşmaktan başka
bir arzu bulunmaz.

Hazret-i Ebû Bekr (ra) :

Resûlullah efendimizin doğumuna dâir yazılanların
okunması için bir dirhem harcayan,
Cennette bana arkadaş olur.

Hazret-i Ömer (ra) :

Resûlullah efendimizin doğum zamanına
kıymet veren, islâma kıymet vermiştir.

Câfer bin Muhammed :

Pek çok kötülüğün anahtarı, sinirlenmektir.

İmâm-ı Mâlik :

Kendine hayrı olmayan kimsenin, başkasına hayrı
olmaz.

İmâm-ı Rabbânî :

Allahü teâlânın aydınlatmadığı kimseye,
kimse ışık veremez.

Yunus Emre :

Ana rahminden indik pazara, Bir kefen aldık
döndük mezara.

İmam-ı Rabbân :

Dertler, belâlar, sıkıntılar; Muhabbetin, sevginin,
şaşımayan şahidleridir.

İmâm-ı Mâverd :

Âlimle sohbet eden aziz; cahille düşüp
kalkan zelil olur.

Ömer bin Abdülazîz :

Kim cenneti seviyorsa, Cehennemden kaçır.

Hazret-i Ali :

İnsan, söylemediği sözün hakimi,
söylediği sözün mahkûmudur.

İmâm-ı Rabbânî :

Bu dünya çalışma yeridir. Ücret
alınacak yer, ahirettir.

Ebû Turâb-ı Nahşebi :

İki şeyi istersiniz ama, bulamazsınız. Bunlar, neşe ve
rahatlık olup, ikisi de Cennette olur.

İbrâhim bin Edhem :

Temiz ve helâl ye de, ister sabaha kadar
(nafîle)ibâdet et, ister uyu.

Hazreti Ömer (ra) :

Sâdık arkadaşlar edin, gölgelerinde yaşarsın. Çünkü
sâdık dostlar, huzurlu anlarda süs,
sıkıntılı demlerde silahtır.

Haci Bayram Veli :

Kibir bele bağlanan taş gibidir. Onunla
ne yüzülür ne de uçulur.

İmam-ı Azam :

Bilmediklerimi ayağımın altına alsaydım,
başım göğe ererdi.

Şâh Şücâ Kirmânî :

Yalan söylemekten, gıybet etmekten ve hıyanette
bulunmaktan uzak durunuz!

İmam-ı Rabbânî :

Gençlik zamânında dînin emirlerine uymak, dünyâ ve
âhiret nîmetlerinin en üstünüdür.

Ömer bin Abdülazîz :

Kıyamet günü nereye gitmek istiyorsanız,
hazırlığınızı ona göre yapınız.

Hız Ali (ra) :

Adalet, halkın dirliği ve düzeni; idarecilerin ise, süsü
ve güzelliğidir.

Hız Ömer (ra) :

Şiddet görmeksizin kuvvetli, zayıflık
belirmeksizin yumuşak ol.

Abdullah Harrâz :

Sabrın alâmeti; şikâyeti terk, musibeti ve sıkıntıları
gizlemektir.

Yahyâ bin Muâz-ı Râzî :

Hakîki sevgi, iyilik gördüğünde artmayan, kötülük
gördüğünde de eksilmeyendir.

İmam-ı Rabbani :

Ölmek felaket değildir. Asıl felaket öldükten sonra
başta gelecekleri bilmemektir.

Ebu Zer Gifari :

Yalnızlık kötü arkadaştan, iyi arkadaş
da yalnızlıktan iyidir.

Bâyezîd-i Bistâmî :

Gözü harama bakmaktan ve başkalarının ayıplarını
görmekten korumalıdır!

İmâm-ı Gâzâlî :

Vücudun rahatı az yemekte; rûhun
rahatı az günahıdır.

İmam-ı Ahmed bin Hanbel :

İstediklerini vermediğiniz zaman kızan ve
küsen hakiki dost değildir

Atâ bin Ebû Rebâh :

Üç gün geçince arkadaşınızı arayınız! Hasta ise
ziyaret ediniz! Eğer bir işle meşgûl ise,
yardımda bulununuz!

Büyüklerden Hikmetli Sözler - 2

Mevlânâ Hâlid-i Bağdâdî :

İnsanların sıkıntılarına katlanmak, Allahü teâlânın beğendiği, Resûlullahın sevdiği ve evliyanın özendiği bir ahlâktır.

Seyyid Abdülhakîm Arvâsî :

Gıybet edene sus diyene yüz şehîd sevâbı vardır.

Hız Ali (ra) :

Doğruluk, İslâmın direği, îmânın desteğidir.

Hazreti Mevlana :

Acı; tatlı dudakların tesiri ile tatlılaşır. Diken, gül bahçesi nedeni ile gönül çeker hâle gelir.

Hazreti Mevlana :

Kötü yaratılışlı kişi Allah'a yalvaramasın diye Allah ona dert keder vermez. Unutma, Firavun'un başı bir kez bile ağrımadı.

İmam-i Rabbani :

Bu dünyâda hasret ve firâk ateşi ile yanan susuzlar, ancak nemâz çeşmesinin hayât suyu ile serinleyip râhat bulur.

Seyyid Abdülhâkim Arvâs :

Allahü teâlâ bize fadlı, ihsânı ile tecelli etsin; bizi fadlı ile korusun! Adliyle tecelli ederse, yararız.

Ali Mahallî :

Allahü teâlâ, mümin kulunun işinde sonunun hayır olmasını murâd ettiği zaman, ona biraz acı ve sıkıntı tattırır.

Hazreti Mevlana :

İnsanların uğradıkları bela ve mihnet, dikkâtli bakarsan alışmadıkları şeyden meydana gelir.

Hazreti Mevlana :

Dertli kişinin tereddüt ve elemle dolu gönül evi vardır. Onu dinlemek, o eve pencere açıp havalandırmak demektir.

Hazreti Mevlana :

Dert; Allah'ı gizlice anmana vesile olacaksa tüm dünya malından yeğdir. Dertsiz dua soğuktur. Dertli dua gönülden, aşktan gelir.

Seyyid Abdülhakîm Arvâsî :

Allahü teâlâyâ inanan ve güvenen kimse neden mahrumdur? Allah'tan mahrum olan ise neye mâliktir?

Abdullah Mürteiş :

Kalbin, Allahü teâlâdan ve O'nun dostlarından başkasına meyletmesi, o kalbin hasta olduğuna işârettir.

Abdullah-ı Ensârî :

Sıdk ve muhabbetin alâmeti ahde vefâdır.

Bekâ bin Batû :

Kendisinden daha aşağı derecede olan birinin nasihatini kabullenmek, yüksek derecelerden birine sahip olmaya işârettir.

İmâm-ı Rabbân :

Aşk, muhabbet kalpte olur ve kıymetlidir. Gerçek aşk, Allahü teâlâyı ve O'nun sevdiklerini sevmektir.

Bâyezîd-i Bistam :

İrfân sâhibi, ârif odur ki: Seninle yediğini, içtiğini, seninle eğlendiğini görürsün; ne var ki, onun kalbi Allah'a bağlıdır.

Ahmet bin Ebûl-Havâr :

Günah ve dünya sevgisiyle hastalanan kalblerinizi, dünyadan soğuyarak ve günahları terkederek tedâvî ediniz.

Seyyid Abdülhakîm-i Arvâs :

Cemiyetteki ruh hastalıklarının sebebi, îmân eksikliğidir.

Seyyid Abdülhakîm-i Arvâs :

Temiz ve yeni elbise giyiniz. Gittiğiniz yerlerde, ahlâkınızla, sözlerinizle, giyinişinizle İslâmın vekârını, kıymetini gösteriniz

Abdülkadir-i Geylân :

Şükrün esası, nîmetin sahibini bilmek, bunu kalb ile kabul etmek ve dil ile de söylemektir.

Amr bin Osman :

Tesavvuf, kulun her vakitte, o vakit için en iyi olan şey ile meşgûl olmasıdır.

İmâm-ı Mâverd :

Âlim, cahili bilir. Çünkü daha önce kendisi cahildi. Fakat cahil, âlimi bilemez. Çünkü o henüz âlim olmamıştır.

Ebû Abdullah Magribî :

Bir kimse samimi olarak dünyadan yüz çevirirse, Allahü teâlâyâ yönelirse, dünyanın şerrinden ve sıkıntılarından emin olur.

Hazret-i Hüseyin :

İnsanların en cömerdi, istenmeden veren, en asîli de intikâma gücü yeterken bağışlayandır.

Hazreti Mevlana :

Kimin kalbinde kapı açılırsa, gönül göğünde yüzlerce güneş görür.

Bişr-i Hâfi :

Bir kul Kur'ân-ı kerîmi hatmederse, melekler onun iki gözü arasını öperler.

Vehb bin Münebbîh :

Dünya bir leştir, ondan bir şey koparmak isteyen köpeklerle dalaşmaya mecbur kalır.

Hazret-i Ali :

Kendisine iyilik ettiğiniz kötü kimsenin şerrinden korunmaya çalışın!

Şakik ez Zâhid :

Âhiret dünyadan hayırlıdır dediği halde, kazandıklarını Allah için harcamayan, sözünde yalancı değil midir?

“Cebrail bana komşu hakkında o kadar tavsiyede bulundu ki, onu mirasçı kılacak sandım.”

(Müslim, *Birr ve Sıla*, 42)

“Komşusu açlıktan kıvranırsa, tok yatan kimse iman etmiş olamaz.”

(İbn Ebî Şeybe, *Musannef, İmân ve Rü'yâ*, 6)

“Sizden biri kendisi için istediğini din kardeşi için –yahut komşusu için- de istemedikçe (tam) iman etmiş olamaz.”

(Müslim, *İman*, 71)

Bir adam Hz. Peygamber’e (s.a.s.), “İyi veya kötü yaptığımı nasıl bilebilirim?” diye sormuş, Hz. Peygamber (s.a.s.) de şöyle buyurmuştur: “Komşularının, ‘İyi yaptın’ dediğini duyarsan iyi yapmışsındır; onların, ‘Kötü yaptın’ dediğini duyarsan da kötü yapmışsındır.”

(İbn Mâce, *Zühd*, 25)

Ebû Zer (r.a.) şöyle demiştir: “Dostum (Hz. Peygamber) (s.a.s.) bana şunu tavsiye etti: Çorba pişirdiğinde suyunu biraz fazla koy, sonra komşularının hâline bak da uygun bir şekilde kendilerine ondan ikram et.”

(Müslim, *Birr ve Sıla*, 143)

“Şerrinden komşusunun emin olmadığı kimse cennete giremez.”

(Müslim, *İmân*, 73)

“Ey mümin hanımlar! Sizden biri –yanık bir koyun parçası dahi olsa- komşusunun ikram ettiği şeyi küçümseme.”

(Muvatta, *Sıfatü'n-nebî*, 10)

Bir Müslüman öldüğünde, yakın komşularından üç hane halkı onun iyi bir insan olduğuna şahitlik ederse, Yüce Allah da onun için şöyle der: “Şahitlikte bulunan kullarımın bildiklerine göre yaptıkları şahitliğini kabul ettim ve kendi bildiklerimi de bağışladım.”

(Ahmed b. Hanbel, *II*, 409)

“Allah’a ve âhiret gününe iman eden ya hayır söylesin ya da sussun; Allah’a ve âhiret gününe iman eden komşusunu rahatsız etmesin; Allah’a ve âhiret gününe iman eden misafirine ikram etsin.”

(Buhârî, *Rikâk*, 23)

“İki kişi birden davet edecek olursa sen kapısı en yakın olana git. Çünkü kapısı en yakın olan en yakın komşudur. Eğer onlardan birisi daha önce davet etmişse, onun davetine icabet et.”

(Ebû Dâvûd, *Et'ime*, 9)

Resûlullah (s.a.s.) şöyle demiştir: “Ey Ebû Hüreyre! Şüpheli şeylerden titizlikle sakın ki insanların en iyi kulluk yapanı olasın. Kanaatkâr ol ki insanların (Allah’a) en şükredeni olasın. Kendin için sevdiğin şeyi insanlar için de sev ki (kâmil) mü'min olasın. Komşularına iyi komşuluk et ki (gerçek) Müslüman olasın. Bir de az gül, zira çok gülmek kalbi öldürür.”

(İbn Mâce, *Zühd*, 24)

Hiz. Âişe'nin şöyle dediği rivayet edilmiştir: Ben Hz. Peygamber'e (s.a.s.) “Ey Allah'ın Resulü! Benim iki komşum var. (Ziyaret veya hediye vermede) hangisinden başlayayım?” diye sorduğumda O, şu cevabı verdi: “Kapısı en yakın olandan.”

(Ebû Dâvûd, *Edeb*, 122-123)

Bir adam Resûlullah'a (s.a.s.) gelerek “Ey Allah'ın Resulü! Falan kadının namazının, orucunun ve sadakasının çok olduğundan ancak diliyle komşusunu rahatsız ettiğinden söz ediliyor, (ne buyurursunuz?) dedi. Resûlullah; “O cehennemde olacaktır.” Buyurdu. Adam bu kez “Ey Allah'ın Resulü! Falan kadının namazının, orucunun ve sadakasının az olduğundan ancak diliyle komşusunu rahatsız etmediğinden söz ediliyor, (ne buyurursunuz?) dedi. Resûlullah; “O da cennette olacaktır.” buyurdu.” (Ahmed b. Hanbel, *II*, 440)

“Allah katında arkadaşların en hayırlısı arkadaşına karşı en iyi olandır; komşuların en hayırlısı ise, komşularına karşı en güzel davranandır.”

(Dârimî, *Siyer*, 3)

“Ev almadan önce komşu, yola çıkmadan önce de arkadaş arayın.”

(Taberânî, *el-Mu'cemü'l-Kebir*, *IV*, 268)

“Komşu (komşusunun malını satın almada) öncelik hakkına sahiptir.”

(Buhârî, *Hıyel*, 14)

“Bir arazisi olup ta satmak isteyen kişi onu önce komşusuna teklif etsin.”

(İbn Mâce, *Şuf'a*, 1)

“Zarar vermek te zarara uğramak ta yoktur. Bir kimse (kendi evine destek olmak üzere) komşusunun duvarına ağaç dayayabilir.”

(Ahmed b. Hanbel, *I*, 313)

Hiz. Peygamber (s.a.s.) şöyle dua ederdi: “Allahım! İkamet ettiğim yerdeki komşunun şerrinden sana sığınırım.”

(İbn Hibbân, *es-Sahih*, *III*, 307)

“Merhametlilere, Rahman merhamet eder. Siz yeryüzündekilere merhamet edin ki göktekiler de size merhamet etsin! ‘Rahim’ (akrabalık bağı) Rahman kökünden türemiş bir ağaçlıktır. Kim akrabalık ilişkisini sürdürürse Allah da onunla ilişkisini sürdürür; kim de bu ilişkiyi koparırsa Allah da o kimseyle ilişkisini koparır.”
(Tirmizî, *Birr ve Sıla*, 16)

“Allah, ‘Ben Rahman’ım, o (akrabalık bağlarının) adı da rahimdir. Ona kendi ismimden türeyen bir isim verdim. Onunla ilişkiyi sürdürenle ben de ilişkiyi sürdürür, onunla ilişkiyi kesenle ben de keserim.’ buyurdu.”
(Ebû Dâvûd, *Zekât*, 45)

“Kim rızkının bolllaştırılmasını yahut ecelinin geciktirilmesini arzu ederse, akrabalık ilişkilerini sürdürsün!”
(Buhârî, *Edeb*, 12)

“Allah’a ve âhirete inanan, misafirine ikramda bulunsun. Allah’a ve âhret gününe inanan, akrabalık ilişkilerini sürdürsün...”
(Buhârî, *Edeb*, 85)

“Akrabalarla ilişkiyi sürdüren, akrabasından gördüğü iyiliğe iyilikle karşılık veren kimse değil, akrabası kendisine iyiliği kestiğinde dahi onlarla ilişkiyi sürdürür.”
(Buhârî, *Edeb*, 15)

“Akrabalarla ilişkiyi kesen, cennete giremez.”
(Müslim, *Birr ve Sıla*, 19)

“Bir adam yakınından ihtiyaç fazlası eşyasını ister ve o da yanındaki bu eşyayı ona vermezse kıyamet gününde o eşya zehirli yılan olarak karşısına çıkar.”
(Ebû Dâvûd, *Edeb*, 119-120)

“Herhangi bir yoksula verilen sadaka, bir sadaka sayılırken; yoksul akrabaya verilen, biri sadaka, diğeri ise sıla-i rahim olmak üzere iki sadaka sayılır.”
(Nesâî, *Zekât*, 82)

“Akrabalık ilişkilerinizi sürdürebilmeniz için soyunuzu tanıyınız. Zira akrabalar arası bağların sürdürülmesi, aile içinde sevgiye, malda bolluğa ve ömrün bereketlenmesine sebeptir.”
(Tirmizî, *Birr ve Sıla*, 49)

“Sevabı en hızlı verilecek hayır, iyilik etmek ve akraba ile ilişkiyi sürdürmektir. Cezası en çabuk verilecek kötülük de, azgınlık yapmak ve akraba ile iyi ilişkiyi kesmektir.”
(İbn Mâce, *Zühed*, 23)

“Ruhlar, bir araya gelmiş topluluklardır. Birbirleriyle uyuşanlar kaynaşır, uyuşmayanlar ise anlaşılamayıp ayrılır.”
(Müslim, *Birr ve Sıla*, 159)

“Mümin cana yakındır. Başkalarıyla kaynaşmayan ve kendisiyle kaynaşlamayan kimsede hayır yoktur.”
(Ahmed b. Hanbel, *II*, 400)

“Kişi dostunun dini üzeredir. Şu halde sizden biri kiminle dostluk kuracağına dikkat etsin.”
(Tirmizî, *Zühed*, 45)

“İyi arkadaşla kötü arkadaşın örneği, misk taşıyan kimse ile körük üfüren kimse gibidir. Misk taşıyan ya sana onu ikram eder yahut sen ondan (miski) satın alırsın ya da ondan güzel bir koku duyarsın. Körük üfüren kimse ise ya elbiseni yakar ya da ondan kötü bir koku alırsın!”
(Müslim, *Birr ve Sıla*, 146)

“Sadece müminle arkadaş ol, yemeğini de takva sahibi olan yesin.”
(Ebû Dâvûd, *Edeb*, 16)

Resûlullah’ın (s.a.s.) huzuruna bir adam geldi ve; “Yâ Resûlullah! Bir topluluğu seven ama henüz onların aralarına katılmamış kimse hakkında ne dersin?” diye sordu. Resûlullah (s.a.s.); “Kişi sevdiği ile beraberdir” cevabını verdi.
(Buhârî, *Edeb*, 96)

“Sevdiğini ölçülü sev, belki bir gün nefret edebilirsin. Nefret ettiğinden de ölçülü nefret et, belki bir gün dostun olabilir.”
(Tirmizî, *Birr ve Sıla*, 60)

“Sizden biri, din kardeşini sevdiği zaman bunu ona bildirsin.”
(Tirmizî, *Zühed*, 54)

“Bir kimse biriyle arkadaşlık kuracağı zaman ona ismini, babasının ismini ve kimlerden olduğunu sorsun. Çünkü bu sevgiyi pekiştirir.”
(Tirmizî, *Zühed*, 54)

“İyiliklerin en iyisi, kişinin baba dostuna yaptığı iyiliktir.”
(Müslim, *Birr ve Sıla*, 12)

“(Din) kardeşinle (gereksiz) tartışmaya girme, onunla (incitici biçimde) şakalaşma ve ona yerine getiremeyeceğin sözü verme.”
(Tirmizî, *Birr ve Sıla*, 58)

. : Ayet-i Kerimeler : .

Allah’a karşı gelmekten sakınanlara söz verilen cennetin durumu şöyledir: Orada bozulmayan su ırmakları, tadı değişmeyen süt ırmakları, içenlere zevk veren şarap ırmakları ve süzme bal ırmakları vardır. Orada onlar için meyvelerin her çeşidi vardır. Rablerinden de bağışlanma vardır. Bu cennetliklerin durumu, ateşte temelli kalacak olan ve bağırsaklarını parça parça edecek kaynar su içirilen kimselerin durumu gibi olur mu?
(*Muhammed/15*)

İman edip salih ameller işleyenlere, kendileri için; içinden ırmaklar akan cennetler olduğunu müjdele. Cennetlerin meyvelerinden kendilerine her rızık verilisinde, “Bu (tıpkı) daha önce (dünyada iken) bize verilen rızık!” diyecekler. Hâlbuki bu rızık onlara (dünyadakine) benzer olarak verilmiştir. Onlar için orada tertemiz eşler de vardır. Onlar orada ebedî kalacaklardır.
(*Bakara/25*)

Çevrelerinde, (hizmet için) ölümsüz gençler dolaşır; Maîn çeşmesinden doldurulmuş testiler, ibrikler ve kadehlerle. Bu şaraptan ne başları ağrıtılır, ne de akılları giderilir. (Onlara) beğendikleri meyveler, canlarının çektiği kuş etleri, saklı inciler gibi iri gözlü huriler, yaptıklarına karşılık olarak (verilir).
(*Vakıa/17-24*)

Düzgün kiraz ağacı, meyveleri salkım salkım dizili muz ağaçları, uzamış gölgeler, çağlayarak akan sular, tükenmeyen ve yasaklanmayan, sayısız meyveler içindedirler.
(*Vakıa/28-33*)

Bunlar için bilinen bir rızık, türlü meyveler vardır. Naîm cennetlerinde karşılıklı koltuklar üzerine kurulmuş oldukları halde kendilerine ikram edilir. Onlara pınardan (doldurulmuş) kadehler dolaştırılır. Berraktır, içenlere lezzet verir. O içkide ne sersemletme vardır ne de onunla sarhoş olurlar.
(*Saffat/41-47*)

Şüphesiz takvâ sahipleri için umulanı buldukları yer, bahçeler, üzüm bağları, tomurcuk gibi yaşıt kızlar, içki dolu kâseler vardır.
(*Nebe/31-34*)

Üzerlerine cennetin gölgeleri sarkmış, cennetin meyveleri (kolayca alınacak şekilde) yakınlaştırılarak hazırlanmıştır. Etraflarında gümüş kaplar, şeffaf kadehler dolaştırılır. Gümüşten billur kaplar ki onları (ihtiyaca göre) ölçüp düzenlemişlerdir. Orada kendilerine, katkısı zencefil olan içeceklerle dolu bir kâseden içirilir. Orada bir pınar ki ona “selsebil” adı verilir.
(*İnsan/14-18*)

Üstlerinde ince ve kalın ipekten yeşil elbiseler vardır. Gümüş bileziklerle süsleneceklerdir. Rableri onlara tertemiz bir içecek içirecektir.
(*İnsan/21*)

Şüphesiz, Allah iman edip salih ameller işleyenleri içlerinden ırmaklar akan cennetlere koyacak, orada altından bileziklerle, incilerle süsleneceklerdir. Oradaki giysileri ise ipektir.
(*Hac/23*)

Sabretmelerine karşılıklı onlar cennet ve ipek(ten giysiler) ile mükâfatlandırılır.
(*İnsan/12*)

Onlara Adn cennetleri vardır. Onlar oraya gireceklerdir. Orada altın bilezikler ve incilerle süsleneceklerdir. Orada elbiseleri de ipektir.
(*Fatır/33*)

Orada donatılmış koltuklar üzerine dayanmışlardır. Orada ne yakıcı güneş görürler, ne de şiddetli soğuk.
(*İnsan/13*)

. : Hadis-i Şerifler : .

Muaz bin Cebel (r.a.) den;
Rasûlullah (s.a.s.) şöyle buyurdu:
Muhakkak cennet yüz derecedir.
Onlardan her bir derece gök ile yer arasındaki mesafe kadardır. Şüphesiz o derecelerin en yücesi Firdevs’tir, en faziletlisi de Firdevs’tir.
Arş, muhakkak Firdevs’in üstündedir.
Cennetin ırmakları da Firdevs’ten çıkıp akar.
Bu itibarla siz Allah’tan dilemek istediğiniz zaman Firdevs’i isteyin.
(*İbn Mâce 4331, Tirmizî 2651*)

Ebû Hureyre (r.a.) den; Ya Rasûlullah! Cennetin yapısı nedir? diye sordum. Rasûl-ü Ekrem (s.a.s.) buyurdu ki: Bir kerpici gümüştten, bir kerpici altından, harcı keskin kokulu misk, çakılları inci ve yakut, toprağı za'ferandır.
(Tirmizî 2646)

Ebû Musa el-Eş'ari (r.a.) den; Rasûlullah (s.a.s.) şöyle buyurdu: İki cennet vardır ki, bunların kapları ve içinde bulunan şeyler hep gümüştendir. Diğer iki cennet daha vardır ki, bunların kapları ve içinde bulunan şeyler de altındandır. Adn cennetindeki cennetliklerle Rablerine bakmaları arasında Allah'ın vechi üzerindeki büyüklük ridasından başka bir şey bulunmayacaktır.
(Buhârî 4828, Tirmizî 2648)

Abdullah bin Ömer (r.a.) den; Rasûlullah (s.a.s.) şöyle buyurdu: Cennet ehli cennete vardığı, cehennem ehli cehenneme vardığında ölüm (alacalı bir koç suretinde) getirilir. Ta cennetle cehennem arasında yatırılır, sonra kesilir. Sonra bir münadi: "Ey cennet ahalisi! Artık ölüm yoktur. Ey cehennem ahalisi! Artık ölüm yoktur." diye nida eder. Bu hadise sebebiyle cennet ehlinin ferahı bir kat daha artar, cehennem ehlinin hüznü ve kederi ise bir kat daha artar.
(Müslim 2850/43, Buhârî 6457, İbn Mâce 4327, Tirmizî 2682)

Tuba cennette bir ağaçtır. Büyüklüğü yüz yıllık yer tutar. Ve cennet elbiseleri de onun tomurcuklarından yapılır.
(Ramuz el-Ehadis-2, s. 313/7)

Cennette senin canın kuş isteyecek. Hemen kızartılmış olarak önüne getirilip konacaktır.
(Büyük Hadis Külliyyatı-5, s. 414/10123)

Orada muazzam köşkler, geniş nehirler, bol ve olgun meyveler, güzel ve dilber zevceler (kadın, eş), ebedi pek çok ve renkli güzel elbiseler vardır. Orası yüksek, güzel ve selim yurtlardan parlak hayat sürülen bir yerdir...
(Ramuz el-Ehadis-1, s. 170/1)

Sehl bin Sa'd (r.a.) dan; Nebi (s.a.s.) şöyle buyurdu: Cennette sekiz kapı vardır. Bunların içinde bir kapı Reyryan diye isimlendirilir. Buradan cennete yalnız oruçlu olanlar girer.
(Buhârî 3058)

İbn Mes'ud (r.a.) dan; Nebi (s.a.s.) şöyle buyurdu: Ben ateş ehlinin cehennemden son çıkacak ve cennet ehlinin cennete son girecek olanını (Allah'ın bildirmesiyle) biliyorum. Bu bir kimsedir ki, cehennemden emekleye emekleye çıkar. Yüce Allah ona: "Git, cennete gir!" buyurur. O kimse cennete varır, ona öyle bir hayal gelir ki, cennet dopdoludur. Dönüp: "Ya Rab! Ben cenneti dopdolu buldum." der. Allah yine: "Git, cennet gir!" buyurur. O kimse cennete varır. Cennet ona yine dopdolu gibi hayal ettirilir. Dönüp: "Ya Rab! Ben cenneti dopdolu buldum." der. Allah ona: "Git, cennete gir! Dünya kadar ve dünyanın on misli kadar yer senindir." buyurur. O kul: "Sen yegâne Melik olduğun halde benimle alay mı ediyorsun yahut bana gülüyor musun?" der. Vallahi Rasûlullah'ın gerideki dişleri belirinceye kadar güldüğünü gördüm. Sahabiler arasında: "Cennet ehlinin en aşağı derecesi işte o kimsedir." denilirdi.
(Buhârî 6469, İbn Mâce 4339)

Ebû Hureyre (r.a.) den; Nebi (s.a.s.) şöyle buyurdu: Aziz ve Celil olan Allah şöyle buyurdu: "Ben salih kullarım için ahiret azığı olarak hiçbir gözün görmediği, hiçbir kulağın işitmediği ve hiçbir beşer aklına gelmedik bir takım nimetler hazırladım." Allah'ın sizleri (bu sözlerle) muttali kıldığı şeyleri bir yana bırak. Bir de bunlardan başka onun sizleri muttali kılmadığı bir şey vardır ki, o en büyüktür.
(Müslim 2824/3, Buhârî 3053)

Enes bin Malik (r.a.) den; Rasûlullah (s.a.s.) şöyle buyurdu: Cennet nefse hoş gelmeyen şeylerle kuşatılmış, cehennem de nefsin arzularıyla kuşatılmıştır.
(Buhârî 6412, Müslim 2822/1, Tirmizî 2684)

Muhakkak cennette öyle çarşılar var ki orada alışveriş yoktur. Fakat cennet ahalisi oraya vardığı zaman taze parlak inci ve misk toprak üzerine yaslanarak otururlar. Dünyada oldukları gibi o cennetlerde tanışırlar. Dünyada nasıl olduklarını ve Rablerine ibadetlerinin nasıl olduğunu, geceleri nasıl ihya ettiklerini, gündüzleri nasıl oruç tuttuklarını, dünyanın zenginliği ile fakirliğinin nasıl olduğunu, ölümün nasıl olduğunu ve nasıl cennet ahalisinden olduklarını konuşup müzakere (ve sohbet) ederler. (Tezkireti'l Kurtubi, s. 326/565)

. : Ayet-i Kerimeler : .

Her günahkâr yalancının vay haline! Kendisine Allah'ın âyetlerinin okunduğunu işitir de, sonra büyüklük taslayarak sanki onları hiç duymamış gibi direnir. İşte onu elem dolu bir azap ile müjdele! Âyetlerimizden bir şey öğrenince onu alaya alır. Onlar için alçaltıcı bir azap vardır! (Casiye/7-9)

Şüphesiz âyetlerimizi inkâr edenleri biz ateşe atacağız. Derileri yanıp döküldükçe, azabı tatmaları için onların derilerini yenileyeceğiz. Şüphesiz, Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir. (Nisa/56)

İşte iki hasım taraf ki, Rableri hakkında tartışmaya girmişlerdir. Bunlardan inkâr edenler için ateşten giysiler biçilmiştir. Başlarının üstünden de kaynar su dökülür. Onunla, karınlarının içindekiler ve derileri eritilir. Onlar için bir de demirden topuzlar vardır. Her ne zaman cehennemden, o ısıraftan çıkmak isteseler, oraya geri döndürülürler ve onlara, "Tadın yangın azabını" denilir. (Hac/19-22)

Onlar için cehennem ateşinden döşek, üstlerinde de cehennem ateşinden örtüler var. İşte biz zalimleri böyle cezalandırırız. (Araf/41)

Onlar, iliklerine işleyen bir ateş ve bir kaynar su içindedirler. Ne serin ve ne de yararlı olan zifiri bir gölge içinde!... (Vakıa/42-44)

Ey iman edenler! Kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun. O ateşin başında gayet katı, çetin, Allah'ın kendilerine verdiği emirlere karşı gelmeyen ve kendilerine emredilen şeyi yapan melekler vardır. (Tahrim/6)

Dehşeti her şeyi kaplayan felaketin haberi sana geldi mi? O gün birtakım yüzler vardır ki zillete bürünmüşlerdir. Çalışmış, (boşa) yorulmuşlardır.

Kızgın ateşe girerler. Son derece kızgın bir kaynaktan içirilirler. Onlara, acı ve kötü kokulu bir dikenli bitkiden başka yiyecek yoktur. O, ne besler ne de açlıktan kurtarır. (Gaşiye/1-7)

Onlar için üstlerinde ateşten katmanlar, altlarında (ateşten) katmanlar vardır. İşte Allah kullarını bununla korkutur. Ey kullarım bana karşı gelmekten sakının. (Zümer/16)

Şüphesiz Allah kâfirlere lanet etmiş ve onlara alevli bir ateş hazırlamıştır. Onlar, orada ebedi olarak kalacaklardır. Hiçbir dost, hiçbir yardımcı bulamayacaklardır. Yüzlerinin ateşte bir yandan bir yana döndürüleceği gün. "Keşke Allah'a ve Resûl'e itaat etseydik" diyecekler. (Ahzap/64-66)

Gerçek vaat (kıyamet kopması) yaklaşık, bir de bakarsın inkâr edenlerin gözleri açılıp donakalmıştır. "Eyvah bizlere! Doğrusu biz bundan gafildik. Hatta biz zalim kimselermişiz." derler. Hiç şüphesiz siz ve Allah'tan başka kulluk ettikleriniz cehennem odunuzunuz. Siz oraya varacaksınız. Eğer onlar ilah olsalardı oraya varmazlardı. Hâlbuki hepsi orada ebedi kalacaklardır. Onların orada derin bir iç çekişleri vardır! Onlar orada hiçbir şey işitmezler. (Enbiya/97-100)

O zaman onlar, boyunlarında demir halkalar ve zincirler olduğu halde kaynar suda sürünecekler, sonra da ateşte yakılacaklardır. (Mümin/71-72)

Bu ateş onları uzak mesafeden görünce onun müthiş kaynamasını ve uğultusunu işitirler. (Furkan/12)

: Hadis-i Şerifler : .

Abdullah bin Mes'ûd (r.a.) den: Rasûlullah (s.a.s.) şöyle buyurdu: O gün cehennem getirilecek, onun yetmiş bin bağı olacak ve her bağ ile beraber cehennemi çeken yetmiş bin melek bulunacaktır. (Müslim 2842/29, Tirmizî 2698)

Numan bin Beşir (r.a.) den; Ben Rasûlullah (s.a.s.) dan işittim, şöyle buyuruyordu: Şüphesiz kıyamet gününde ateş ehlinin en hafif azaplısı şöyle bir adamdır ki, onun iki ayağı altının çukurlarında iki ateş parçası vardır da, bunların sıcaklığından onun beyni bakır tencere ve kumkuma adındaki madeni kabın kaynaması gibi kaynayacaktır. (Buhârî 6463, Tirmizî 2731)

Resûlullah (s.a.s.) buyurdular ki: Veyl, cehennemde bir vadidir. Kâfir orada, kırk yıl batar da dibine ulaşamaz. (Tirmizî, Tefsir, Enbiya, 3164)

Semuretu'bnü Cundeb (r.a.) den; Nebi (s.a.s.) şöyle buyurdu: Onlardan kimi vardır ki, ateş onu iki topuğuna kadar yakalar. Kimi vardır ki, onu dizlerine kadar yakalar. Kimi vardır ki, ateş onu beline kadar yakalar. Kimi de vardır ki, ateş onu boynuna kadar yakalayıp yakar. (Müslim 2845/33)

Usame bin Zeyd (r.a.) den; Ben Rasûlullah (s.a.s.)’den şöyle buyururken işittim: Kıyamet gününde bir kişi getirilir ve cehennemin içine atılır da orada onun bağırsakları derhal karından dışarı çıkar. Sonra o kişi (bağırsakları etrafında) değirmen eşiğinin dönüşü gibi döner. Bunun üzerine cehennem ahalisi o kişinin başına toplanırlar da: “Ey filan! Senin bu halin nedir? Sen bize (dünyada) iyiliği emreder ve bizleri kötülükten nehyeder değil miydin?” derler. O da: “(Evet) ben size iyiliği emrederdim, fakat onu kendim yapmazdım. Yine ben sizleri kötülükten nehyederdim de onu kendim işlerdim,” diye cevap verir.
(Buhârî 3065)

Ebu Hureyre (r.a.) anlatıyor: Resûlullah (s.a.s.) buyurdular ki: Kıyamet günü, ateşten bir parça, boyun şeklinde uzanır. Bunun, gören iki gözü, işiten iki kulağı, konuşan bir dili vardır. Der ki: Ben üç takım (insanı cezalandırmak) için vazifelendirildim: Allah’la birlikte bir başka ilaha dua eden kimse, bile bile zulmeden cebbâr, tasvirciler (tapınılması için canlı resmi ve heykeli yapanlar).
(Tirmizî, Cehennem 1-2577)

Utbe bin Gazvan (r.a.) den; Rasûlullah (s.a.s.) şöyle buyurdu: Kocaman bir kaya cehennemin kenarından aşağı bırakılır, cehennem çukuruna yetmiş sene iniş yapar(yuvarlanır) ve yine dibine varamaz. “Utbe bin Gazvan şöyle devam etti; Ömer (r.a.) şöyle derdi: “Cehennem ateşini sık sık hatırlayın. Onun sıcaklığı şiddetli, dibi derin ve kamçıları demirdendir.”
(Tirmizî 2701)

Resûlullah (s.a.s.) buyurdular ki: Cehennem ateşi bin yıl yakıldı. Öyle ki kıpkırmızı oldu. Sonra bin yıl daha yakıldı, öyle ki beyazlaştı. Sonra bin yıl daha yakıldı. Şimdi o siyah ve karanlıktır.
(Tirmizî, Cehennem 8-2594)

Ebu Hureyre (r.a.) şöyle dedi: Nebi (s.a.s.): Sizin su ateşiniz cehennem ateşinin yetmiş cüzünden bir parçadır dedi. Sahabeler: Ya Rasûlullah! Vallahi dünya ateşi muhakkak kâfi gelir dediler. Rasûlullah (s.a.s.): Cehennem ateşi dünya ateşleri üzerine altmış dokuz derece daha fazla kılındı. Bunların her birinin harareti bütün dünya ateşinin harareti gibidir buyurdu.
(Müslim 2843/30, Buhârî 3064, Tirmizî 2715)

Enes bin Malik (r.a.)den; Nebi (s.a.s.) şöyle buyurdu: Bir kavim, kendilerine cehennem ateşi dokunduktan sonra simaları kırmızımsı siyah bir renkte olarak cehennemden çıkacak ve cennete girecekler de cennet ehli bunlara “Cehennemlikler” diye isim vereceklerdir.
(Buhârî 6462)

Ebu’d-Derda (r.a.) anlatıyor: Resûlullah (s.a.s.) buyurdular ki: Cehennem ehline açlık musallat edilir. Bu, içinde bulundukları azaba eşit dereceye ulaşır. Açlığa karşı yardım talep ederler. Onlara besleyici olmayan ve açlığı gidermeyen dikenli bir ot verilir. Onlar tekrar yiyecek isterler. Bu sefer de boğazda tikanıp kalan bir yiyecek verilir. Bu da boğazlarında takılır kalır, ne ileri geçer, ne de geri gelir. Onlar, dünyada iken bu durumda, bir içecek, takılan lokmaları kaydırdıklarını hatırlarlar ve bir içecek isterler. Kendilerine, demir kancaları bulunan kaplarda kaynar sular verilir. Bu kaplar, yüzlerine yaklaştırılınca, yüzlerini dağlayıp atar. Su karınlarına girince içlerini paramparça eder... Onlar: “Cehennemin bekçilerini çağırırım, belki azabımızı hafifletirler!” derler. Onları çağırırlar. Melekler onlara: “Size peygamberiniz bu halleri açıklayan haberleri getirmemiş miydi?” derler. Onlar: “Evet getirmişti (ama dinlemedik)” derler. Bunun üzerine Cehennemin bekçileri: “Siz isteyin durun! Ancak kâfirlerin istekleri burada boşadır!” derler... Cehennemlikler bekçilerden ümidi kesince: “(Cehennem zebanilerinin başı olan) Malik’i çağırırım!” derler.

(Malik gelince): “Ey Malik (söyle de) Rabbin bizim hakkımızda ölüme hükmetsin!” diye cevap verir. Hadisin ravilerinden A’meş rahimehullah der ki: “Bana bildirildi ki, cehennemliklerin Malik’e yalvarmaları ile Malik’in onlara verdiği cevap arasında bin yıllık zaman geçecektir... Cehennemlikler bu sefer aralarında: “Rabbimize dua edin, sizin için O’ndan daha hayırlı kimse yoktur!” diyecekler ve şöyle yalvaracaklar: “Ey Rabbimiz, bedbahtlığımız bize galebe çalmıştı, biz gerçekten sapıtmış kimselerdik. Ey Rabbimiz, bizi bundan çıkar.

Eğer yine küfre dönersek artık hiç şüphesiz ki zalimlerden oluruz...” Rab Teâlâ onlara şöyle der: “Cehennemin içine yıkılıp gidin! Benimle bir daha konuşmayın!” Resûlullah (s.a.s.) devamla dedi ki: “Bu cevap üzerine, cehennem ehli her türlü hayırdan ümitlerini keserler; hıçkırmaya, nedamet etmeye, dövünüp yırtınmaya başlarlar.”
(Tirmizî, Cehennem 5-2589)

Hiz. Ebu Hureyre (r.a.) anlatıyor: Resûlullah (s.a.s.) buyurdular ki: Cehennemliklerin tepelerine kaynar su dökülür. Bu su, vücutlarının içine nüfuz eder, öyle ki karınlarına kadar ulaşır; içlerinde ne var ne yok, söker atar ve ayaklarını delip geçer. Bu hâdis (Bununla karınlarının içinde ne varsa hepsi ve derileri eritilecektir” Hacc/20) ayetinde zikri geçen eritme (es-Sahru) hâdisesidir. Sonra (eriyen cesetleri) eski haline iade edilir.”
(Tirmizî, Cehennem 4-2585)

Günlük Zikirler-1

Kim her namazdan sonra 33 defa sübhânellâh, 33 elhamdulillâh, 33 Allâhu ekber ve bir kere de

Okunuşu: la ilâhe ille'l-lâhu vahdehû lâ şerîke lehû, lehû'l-mülkû ve lehû'l-hamdu ve hüve alâ külli şey'in kadir.

Manası: Allah'tan başka hiçbir ilâh yoktur. O'nun hiçbir ortağı yoktur. Mülk O'nundur. Hamd O'na mahsustur. Her şeye kudret yeten O'dur.

tehlilini söylerse, hata ve günahları denizlerin köpükleri kadar çok da olsa bağışlanır.
(İbnü's-Sünni, Amelü'l-Yevmi ve'l-Leyle, nr. 10)

Kim, sabah namazından sonra diz çökmüş durumda hiçbir şey konuşmadan on kere,
Okunuşu: "Lâ ilahe illallâhu vahdehû lâ şerike leh, lehû'l-mülkü ve lehû'l-hamdü yuhyî ve yümîtü ve hüve alâ külli şey'in kadir"

Manası: Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur sadece Allah vardır. O tektir Onun ortağı yoktur. Saltanat Ona aittir. Hamd Ona mahsustur hayat verip öldüren de O'dur. Onun her şeye gücü yeter.

derse kendisine on sevap yazılır on günahı silinir. On derece yükseltilir. O gün boyunca her türlü kötülüklerden korunur. Şeytandan korunur. Allah'a şirk koşmaz ise işleyeceği hiçbir günah ona zarar vermez; günahları silinmiş olur."

(Tirmizî, Sünen, nr. 3474)

Câbir'den (r.a.) rivâyet edildiğine göre;

Resûlullah (s.a.s.) şöyle buyurmuştur: "Kim,

Okunuşu: "Sübhânallahi'l-azîmi ve bihamdihi"

Manası: Büyükler büyüğü Allah'ı hamdiyle teşbih ederim, derse kendisi için cennette bir hurma ağacı dikilir."

(Tirmizî, Süneni nr. 3464; Hâkim, el-Müstedrek, 1/501, 502)

Kim sabah namazından sonra 3 defa

Okunuşu: E'ûzûbillâhi's-semî'l-'alîmimine's-şeytânî'r-racîm.

Manası: Tardedilmiş şeytandan İştien ve Bilen Allah'a sığınırım.

deyip, haşır süresinin son üç ayetini (lev enzelna) okursa;

Allah (c.c.) o kimse için 70 bin melek görevlendirir; bu melekeler akşama kadar o kişiye hayır duada bulunurlar. Akşam namazından sonra okursa yine sabaha kadar hayır dua ederler. Bu arada vefat ederse şehid sevabı alır.

(Tirmizî, İbnî Sünni)

Kim efendimiz'e (s.a.s.) bir salâvât okursa

Okunuşu: Allâhümme salli alâ seyyidina muhammedin ve alâ âli seyyidinâ Muhammed.

Manası: "Allahım! Muhammed'e ve Muhammed'in âline (aile efradına) rahmet bereket ihsan eyle!"

Allah (c.c.) da ona on salât getirir, on dileğini karşılar.

(İbnî Sünni, Nesâî)

Allah'ın (c.c.) en çok hoşlandığı zikir

Resûl-i Ekrem (s.a.s.) şöyle buyurmuştur: "İki kelime vardır, bunlar dilde hafif, terazide ağır, Rahman'a sevgilidirler:

Okunuşu: Sübhâne'l-lahi ve bihamdihi, Sübhane'l-lahi'l-'azîm

Manası: Allahım! Seni hamdinle teşbih ederim, yüce Allahım seni tenzih ederim. kelimeleridir."

(Buhârî, Sahîh, nr. 6406; Müslim, Sahîh, nr. 2694)

Benim nazarımda üzerine güneşin doğduğu her şeyden daha üstün ve sevimlisi;

Okunuşu: Sübhâne'l-lâhi ve'l-hamdü lillâhi ve lâ ilâhe ill'l-lâhû va'l-lâhû ekber. zikridir.

Manası: "Hamd Allah'a mahsustur, Allah'tan başka ilâh yoktur ve Allah en büyüktür."

Bu zikri okuyana cennette kendisine okuduğunca meyve ağacı dikilir. Kimse onun daha üstünü ile gelemmez.

(Müslim)

Kim günde 100 defa

Okunuşu: "La ilâhe illallâhû vahdehû lâ şerike leh, lehû'l-mülkü ve lehû'l-hamdü ve hüve alâ külli şey'in kadîr

Manası: "Allah'tan başka hiçbir ilâh yoktur. Onun ortağı yoktur.

Mülk Onundur. Hamd de Ona mahsustur. O, her şeye kadirdir."

derse (bu zikir) onun için (sevap bakımından) İsmail'in (a.s.) evladından bir köle âzat etmeye denk olur. Ayrıca o kimse için on iyilik (sevabı) yazılır, on (küçük) günahı silinir. (Cennetteki yeri) on derece yükseltilir. Akşama kadar şeytandan korunmuş olur. Eğer bu kelimeleri akşamleyin söyleyecek olursa onun için aynı şeyler sabaha kadar olur."

(Ebû Dâvûd, Sünen, nr. 5077; İbn Mâce, Sünen, nr. 3867; Ahmed b. Hanbel, el-Müsned, 4/59)

Günlük Zikirler-1

Efendimiz'in (s.a.s.) peş peşe 3 defa okumasını tavsiye ettiği zikir

Okunuşu: "Sübhânellâhi adede halkihî. Sübhânellâhi rıdâ nefsihî.

Sübhânellâhi zinate arşihî. Sübhânellâhi midâde kelimâtihi"

Manası: "Allah'ı mahlûkatı sayısınca noksanlıklardan tenzih ederim. Allah'ı nefsinin rızasınca noksanlıklardan tenzih ederim. Allah'ı arşının ağırlığına noksanlıklardan tenzih ederim. Allah'ı (sonsuz) kelimelerinin sayısınca noksanlıklardan tenzih ederim."

(Müslim, Sahîh, nr. 2726)

Sad b. Ebî Vakkâs (r.a.) anlatıyor: Bizler Resûlullah'ın (s.a.s.) yanındaydık. Bir ara bizlere, "Sizler her gün bin sevap kazanmaktan âciz misiniz?" buyurdu. Oturanlardan biri, "Bizler (günde) bin sevabı nasıl kazanırız?" diye sordu. Resûlullah (s.a.s.), "Yüz kere teşbih çekene bin sevap yazılır. Yahut ondan bin günahı silinir," buyurdu.

Okunuşu: Sübhâne'l-lâh

Manası: "Allah'ım Seni noksanlıklardan tenzih ederim." **Desin.**

(Müslim, Sahîh, nr. 2968)

Cehennem azabından korunma duası

Okunuşu: Allâhümme ecirni mine'n-nâri.

Manası: "Allahım! Beni cehennem azabından koru."

Kim sabah ve akşam namazından sonra 7 kere okursa; cehennem azabından korunmuş olur.

(Ebû Dâvûd)

Günahları silen zikir:

Enes b. Mâlik'in (r.a.) rivayet ettiğine göre Nebî (s.a.s.) buyurmuştur ki: "Herkim Cuma günü sabah namazının farzından önce, üç defa;

Okunuşu: "Estağfirullâhellezî lâ ilâhe illâ hüve'l-hayye'l-kayyûme ve etûbü ileyhi"

Manası: "O daima diri olan (Hayy), bütün varlığın idâresini yürütendir (Kayyûm), kendisinden başka ilâh olmayan Allah'tan bağışlanmamı diler ve ona tövbe ederim, **derse**, günahları denizlerin köpükleri kadar çok da olsa, Allah Teâlâ onu bağışlar."

(İbnü's-Sünnî, Amelü'l Yevmi ve'l-Leyle, nr. 82)

Efendimiz (s.a.s.) vitir namazından sonra 3 defa;

Okunuşu: Sübhâne'l meliki'l kuddûsi

Manası: "Mukaddes ve her şeyin sahibi olan Allahım!"

zikrini okurdu.

(Ebû Dâvûd, Nesâî)

Tehlike anında okunacak zikir

Okunuşu: "Bismillâhirrahmânirrahîm, velâ havle velâ kuvvete illâ billâhi'l-aliyyi'l-azîm."

Manası: "Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla. Güç, kuvvet ve kudret yalnız yüce ve her şeyden büyük olan Allah'a mahsustur."

Kişi bunu söylediğinde, Allah Teâlâ onu her türlü bela ve musibetten korur.

(İbnü's-Sünnî, Amelü'l Yevmi ve'l-Leyle, nr. 331)

Zor durumdayken okunacak zikir

Okunuşu: "Hasbünellâhu ve ni'me'l-vekîl"

Manası: "Allah bize yeter! O ne güzel bir vekildir."

(Ebû Dâvûd)

Bunu söyleyen kişiye Allah (c.c.) "kulum doğru söyledi" der.

Okunuşu: Lâ ilâhe ille'l-lâhû vallâhû ekber.

Manası: "Ondan başka hiçbir ilâh yoktur. O Allah en büyüktür."

Kişi hasta olarak bu zikri yaptığı zaman iyileşmeden vefat ederse cehennem ateşi ona dokunmaz.

(Tirmizî)

Efendimiz (s.a.s.) tarafından cennet hazinelerine benzetilen zikir

Ebû Musa el-Eşârî (r.a.) anlatıyor: Bir gün Resûlullah (s.a.s.) bana, "Sana cennet hazinelerinden bir hazine göstermemi ister misin?" buyurdu. Ben, "Elbette isterim ey Allah'ın Resûlü!" dedim. O da;

Okunuşu: Lâ havle ve lâ kuvvete illâ billâh.

Manası: "Güç kuvvet ve kudret yalnızca Allah'a mahsustur."

dedi.

(Buhârî, Sahîh, nr. 4205; Müslim, Sahîh, nr. 2704)

Hz. Yunus (a.s.)'ın balığın karnında ettiği zikir

Okunuşu: Lâ ilâhe illâ ente sübhâneke innî küntü mine'zâlîmin.

Efendimiz (s.a.s.) tarafından hem dua hem de zikir olarak tavsiye edilmiştir.

(Tirmizî)

Günlük Zikirler-2

Mağlubiyyet anında yapılması istenen zikir

İbn Abbas'tan (r.a.) rivayet olunduğuna göre, Resûlullah (s.a.s.) Efendimiz sıkıntılı zamanlarında şöyle dua etmiştir:

Okunuşu: “Lâ ilâhe illâllâhu'l-azîmu'l-halîmu. Lâ ilâhe illâllâhu Rabbü'l-Arşî'l-azîmi. Lâ ilâhe illâllâhu Rabbü's-semâvâtî ve Rabbu'l-ardî ve Rabbu'l-arşî'l-kerîm”

Manası: “Azim ve Halîm olan Allah'tan başka ilâh yoktur. Büyük arşın Rabbi olan Allah'tan başka ilâh yoktur. Göklerin Rabbinden, yerin Rabbinden ve yüce arşın sahibi olan Allah'tan başka ilâh yoktur.”

(Buhârî, Sahîh, nr. 6345; Müslim, Sahîh, nr. 2730)

Efendimiz (s.a.s.) tarafından çokça tekrarı tesviye edilen zikir

Okunuşu: “Lâ ilâhe illâ ente sübhâneke innî küntü mine'z-zâlimîn”

Manası: “Senden başka hiçbir ilâh yoktur. Seni bütün noksanlıklardan tenzih ederim. Doğrusu ben yapılması gerekeni yapmamak suretiyle kendime haksızlık edenlerdenim!”

(İbnü's-Sünnî, Amelü'l Yevmi ve'l-Leyle, nr. 345; Nesâî, Amelü'l Yevmi ve'l-Leyle, nr. 655)

Efendimiz (s.a.s.) buyuruyor;

Okunuşu: Yâ erhame'r-râhimîn

Diyenlerden sorumlu bir meleği vardır. Kim 3 defa bu zikri tekrarlarsa, sorumlu melek; “merhamet edenlerin en merhametlisi olan Allah sana bakıyor ne istiyorsan hemen iste!” der

(Hakîmî Müstedrek)

Efendimiz'in (s.a.s.) bir oturuşta 100 defa tekrar ettiğini sahabe (r.a.) rivayet etmiştir;

Okunuşu: Rabbi'ğfir lî ve tûb aleyye inneke ente't-tevvâbu'r-rahîm.

İstiğfara devam edenin Allah (c.c.) sıkıntılarını giderir, darlıktan çıkarır ve geniş rızık verir.

(Ebû Dâvûd, Tirmizî)

Kur'ân-ı Kerîm'i okumanın fazileti

Kim Kur'ân-ı Kerîm'den bir harf okursa onun için bir iyilik sevabı vardır. Her bir iyiliğin karşılığı da 10 sevaptır. Ben “elif lâm mim” bir harftir demiyorum, bilakis elif 1, lâm 1 ve mim de 1 harftir.

(Tirmizî)

Mülk Sûresi'nin fazileti

Kur'ân'da 30 ayetten ibaret bir sûre bir adama şefaati etti ve o kişi bağışlandı.

O Sure Mülk Sûresi'dir.

(Ebû Dâvûd, Tirmizî, İbn Mâce)

Amenâr-rasûlü'nün fazileti

Bakara Sûresi'nin son iki ayetini (amenâr-rasûlü) yatsı namazından sonra okuyan kimseye bu okuduğu yeter.

(Buhârî, Müslim, Ebû Dâvûd)

Allah (c.c.)'ın en çok sevdiği kelam ve melekler için seçtiği zikir;

Okunuşu: Sübhâne rabbi ve bihamdihi.

Manası: “Allahım seni hamdinle teşbih ederim.”

(Müslim, Tirmizî)

Allah'ın (c.c.) en çok hoşlandığı zikir

Okunuşu: Sübhâne'l-lâhi ve bihamdihi.

Manası: “Allahım seni hamdinle teşbih ederim.”

Kim günde 100 kere okursa günahları deniz yüzeyindeki köpük kadar fazlada olsa silinir.

(Buhârî, Müslim)

Câbir b. Abdullah diyor ki;

Ben Resûlullah'ın (s.a.s.) şöyle dediğini işittim:

“Zikirlerin en üstünü,

Okunuşu: Lâ ilâhe ille'l-lâh

Manası: “Allah'tan başka ilâh yoktur.”

kelime-i tevhididir.”

(Tirmizî, Sünen, nr. 3383)

Efendimiz (s.a.s.) buyuruyor ki;

Okunuşu: Radîtü billâhi rabben ve bil'islâmi dînen ve bimuhammedin rasûlâ

Manası: “Rabb olarak Allah'tan, Peygamber olarak Hz. Muhammed'den, din olarak da İslam'dan razı oldum.”

demelidir, böyle **derse; cennete girmesi vacip olur.**

(Ebû Dâvûd, Nesâî)

Günlük Zikirler-2

Ayet-el Kûrsi'nin fazileti

Efendimiz (s.a.s.) buyurdu ki;
“Her kim, farz namazların arkasından Ayet-el Kûrsi’yi okursa, Cennet’e girmekten onu ancak ölüm men eder. Her kim onu yatacağı zaman okursa, Allâhu Teâlâ ona kendi evi, komşusunun evi ve etraftaki evler hakkında güvence verir.”
(Beyhâki)

Kur'an okuyunuz!

Çünkü Kur'an kıyamet gününde kendisini okuyanlara şefaathçi olarak gelecektir.
(Müslim, Ahmed b. Hanbel)

Yasin Sûresi'nin fazileti

Kim bir gün ve gecede yalnız Allah rızası için Yasin Sûresi’ni okursa onun günahları bağışlanır.
(İbn Sünnî)

Vakıâ Sûresi'nin fazileti

Kim her gece Vakıâ Sûresi’ni okursa kendisine fakirlik isabet etmez.
(İbn Sünnî)

Efendimiz (s.a.s.) buyurdu;

Okunuşu: Sübhâne'l-lâhi ve'l hamdu lillâhi
Zikri yer ile gök arasını sevap ile doldurur.
(Müslim, Tirmizî)

İhlas, Felak ve Nas Sûreleri'nin fazileti

Sabah-akşam üç kere “İhlas” ile “Muavvizeteyn”i (felak-nas) okumak, bela ve sıkıntılardan korur.
(Tirmizî)

Peygamber Efendimizin (s.a.s.) tavsiye ettiği dua

Ey Muâz! Allah’a yeminle söylüyorum ki, ben seni seviyorum. Ey Muâz, sana tavsiyem olsun; her namazın peşinden;

Okunuşu: “Allâhümme e’inni alâ zikrike ve şukrike ve hüsnî ibâdetike”

Manası: Allahım! Seni zikretmek, sana şükretmek ve sana güzelce ibâdet etmek için bana yardım et.”
duasını okumayı sakın ihmal etme.
(Ebû Dâvûd, Sünen, nr. 1522)

H. Âişe’den (r.anh) rivayet edildiğine göre Resûlullah (s.a.s.), rükûda ve secde de şöyle dua etmiştir:

Okunuşu: “Sübbûhun kuddûsün, rabbü'l-melâiketi ve'r-rûhi”

Manası: “Cebrail’in ve meleklerin Rabbi olan Allahım! Sen her şeyden münezzehsin. Çok yüce ve mukaddessin.”
(Müslim, Sahîh, nr.487)

H. Âişe’den (r.anh) rivayet edildiğine göre, ayrıca Resûl-u Ekrem (s.a.s.), rükû ve secdelerinde şöyle de dua etmiştir:

Okunuşu: “Sübhânekellâhümme rabbenâ ve bihamdik. Allahümme’ğfir lî”

Manası: “Allah’ım, sana hamd-ü sena ederek bütün noksanlıklardan tenzih ederim. Sen bizim Rabbimizsin. Allahım beni bağışla.”
(Buhârî, Sahîh, nr. 794, Müslim, Sahîh, nr. 484)

Peygamber Efendimizin (s.a.s.) tavsiye ettiği günlük zikir

Ebû-Derdâ’nın (r.a.) rivayet ettiğine göre, Resûlullah (s.a.s.) şöyle buyurmuştur: “Herkim, sabah kalktığı ve akşama erdiğinde, yedi defa,

Okunuşu: “Hasbiyallâhu lâ ilâhe illâ hüve, aleyhi tevekkeltü ve hüve Rabbü'l-arşı'l-azîm.”

Manası: Allah bana yeter! O’ndan başka ilâh yoktur.

Ben ona tevekkül ettim.

Allah büyük Arş’ın Rabbidir,

derse, Allah Teâlâ onun hem dinine hem de dünyasına yeter.”

(Ebû Dâvûd, Sünen, nr. 5081; İbnü's-Sünnî, Amelü'l-Yevmi ve'l-Leyle, nr. 70)

O gün Hz.Âmine'nin yanında Şifa Hatun ile Osman İbn Ebî'l-Âs'ın annesi Fatıma Hatun vardı ve asırlardır dilden dile muştusu dolaşan Son Sultan Hz. Muhammed dünyaya teşrif etti.” Efendimizin âlemleri şereflendirdiği o gün takvimler hangi tarihi gösteriyordu?

– Milâdî: 20 Nisan 571
– Kamerî: Rabîülevvel ayının 12 'si, Pazartesi günü.

Peygamber Efendimiz'in (s.a.s.) Hz. Hatice ile olan mutlu evliliklerinin, huzurlu yuvalarının semereleri olan çocuklarının isimleri nelerdir?

- Kasım, Zeynep, Rukiyye, Ümmü Gülsüm, Fâtıma, Abdullah.

Peygamber Efendimiz'in (s.a.s.), hakkında, “Ebu Talib'den sonra bana onun kadar iyilik yapan olmadı. Onun üstüne cübbemi, cennet libaslarından giyinsin diye örttüm ve mezarına da, hesabını kolay versin diye kendim indirdim.” Deddiği, Hz. Ali'nin de annesi olan kişi kimdir?

- Ebu Talib'in eşi Hz. Fatıma

Mekkeliler, yeni doğan çocukları daha gürbüz büyümeleri, güzel bir dil öğrenmeleri, cahiliyeye ait çirkinliklerle bulaşmamaları için Mekke dışında yaşayan sütannelere veriyorlardı. Beni Sa'd'dan Mekke'ye gelerek Peygamberimizi ala sütanne ve eşi kimlerdir?

- Halîme/Hâris

Efendimiz (s.a.s.)'in “Cennet şu üç insana kavuşmak için iştıyak içindedir: ...” sözü hangi sahabe efendilerimizden bahsetmektedir?

- Hz. Ali, Hz. Selmân, Hz. Ammâr

Bedir'den sonra Safvân İbn Ümeyye'yle Efendimiz'e suikast planları yapan, suikastı gerçekleştirirse çocuklarına bakacağına dair Safvân'dan söz alan, huzura geldiğinde Efendimiz'in niyetini bildiğini görüp, şehadet getiren ve Müslüman olan kişi kimdir?

- Umeyr İbn Vehb

Efendimiz'in (s.a.s.), anne tarafından akrabalığı nedeniyle, “dayım” diye seslendiği, “Böyle dayısı varsa gelsin beriye!” diye iltifat ettiği sahabedir. Kendisi Müslüman olduğunda, annesi tarafından dinini bırakması konusunda manevi baskılara maruz kalan bu sahabe kimdir?

- Sa'd İbn Ebî Vakkas

Efendimiz'in Hz. Ebu Bekir'in tavsiyesiyle Hendek savaşı sırasında karşı tarafın durumunu öğrenip haber getirmesi için gönderdiği, başına bir şey gelmemesi için dua ettiği sahabe efendimiz kimdir?

- Hz. Huzeýfe

Şu hadisteki boş yerleri sırasıyla doldurunuz: “Ben, atam ...'in duası, kardeşim ...'nın müjdesi ve ...'in de rüyasıyım.”

- İbrahim (r.a.) – İsa (r.a.) – annem

Peygamberimize bütün halinde inen ilk sure hangisidir?

- Müddesir suresi

Efendimiz, Hz. Hatice validemizden sonra ilk olarak hangi hanım sahabeyle evlenmiştir?

- Sevd e Binti Zem'a

Yahudilerin ileri gelenlerinden yirmi kadar kişi Mekke'ye gidip oradaki bütün Arap kabilelerini Allah Resûlü'ne ve mü'minlere karşı savaşımaya ikna etmişlerdi. Hendek savaşı, kabilelerden toplama bir ordu olması yönüyle başka nasıl isimlendirilmişti?

- Ahzâb

Efendimiz “Şayet Zeyd şehit olursa orduyu Cafer İbn Ebî Talib, Cafer de şehid olursa Abdullah İbn Revâha kumanda etsin” demişti. Bu üç sahabenin de şehit olduğu savaş hangisidir ve en son sancağı kim teslim almıştır?

- Mûte, Halid İbn Velid

Racî'de tuzağa düşürülen, müşriklerin eline düşüp hapsedilen, Allah yolunda darağacına konularak idam edileni şehadetinden önce gönderdiği selamı Efendimiz'in Medine'den aldığı muallim sahabe efendimiz kimdir?

- Hz. Hubeyb İbn Adiyy

Hz. Hamza Müslüman olmadan önce yanına giderek Efendimiz'in maruz kaldığı zulmü ona haber veren sahabe Efendimiz kimdir?

- Abdullah İbn Cüd'ân

Uhud Savaşı'nda Efendimiz'in yanına kadar gelip bizzat savaşarak O'nu korumaya çalışan hanım sahabe kimdir?

- Nesibe Binti Ka'b

İnsanlığın Efendisi'nin sütannesiyile kaldığı yıllarda, sütkardeşleriyle oynarken iki meleğin yanına gelip, mesajı bütün insanlığı kucaklayacak olan Allah Resûlü'nün kalbini açarak zemzemle yıkadıkları hadisenin adı nedir?

- Şakk-ı Sadr Hadisesi

Hayber'de bir gün Efendimiz, “Yarın sancağı öyle birisine vereceğim ki, o Allah'ı Allah da onu sever” buyurmuş, Hayber'in bir gün sonra fethedileceğinin müjdesini vermişti. Sancağı taşıyacak bu Allah dostu kimdi?

- Hz. Ali

Peygamberimiz ilk vahyi aldıktan sonra başından geçenleri Hz. Hatice validemize anlatmıştı. Hz. Hatice de bunları danışmak için devrin bilgelerinden olan amcaoğlunun yanına gitmişti. Beklediği Nebi'nin haberleri karşısında heyecanlanan yaşlı bilge kimdir?

- Varaka İbn Nevfel

Perygamberimizin hem süt kardeşi, hem de amcası olan zat kimdir?

- Hz. Hamza

Sorularla İslamiyet-1

Hristiyan Araplar, Bizans kralı Hirakl'e mektup yazmış onu Müslümanlara karşı kışkırtmışlardı. Lahm, Cüzam, Amile ve Gassan gibi kabileler de ayaklanmışlar, Bizans'ın yanında yer alacaklarını söylemişlerdi. Müslümanlar aşırı sıcakta hazırlıklara başladılar. Bu sefer nereye yapılacaktı?

- Tebük

Medine'de bayram yaşıyorlardı. Medine ahalisi yollara dökülmüş Efendimiz'i kendi evinde misafir etme yarışına girmişlerdi. Devesi Kasva'nın oturacağı yerde konaklayacağını söyleyen Allah Resulü'nün 7 ay boyunca misafir olduğu ev hangi sahabe efendimize aitti?

- Ebu Eyyub el-Ensari

Medine'de birçok kabilenin bir arada yaşamasından kaynaklanan kabileler arası anlaşmazlıklar ortaya çıkıyordu. Ticari hayat durma noktasına gelmiş, güvensizlik baş göstermişti. Çözüm için Efendimiz, önce Evs ve Hazreç kabileleri ile sonra da oradaki Yahudilerle hangi tarihi anlaşmayı imzaladı?

- Medine Anlaşması

Efendimiz, Allah tarafından gönderilen mesajlara hüsn'ü kabul gösterecek yeni simalara ulaşmak için, Şevval ayının bir gününde Zeyd b. Harise'yle Mekke dışına gitti. Burada hiç hoş karşılanmamış, taşla tutulmuş, başı gözü yarılmış ve üstelik kovulmuştu.

Efendimiz'i çok üzen bu hadise nerede gerçekleşmiştir?

- Taif

Ebu Talib ve Efendimiz'in de katıldığı Şam ticaret kervanı, Busra şehrinin yakınlarında mola vermişti.

Efendimiz'in son nebi olduğunu O'nu takip eden buluttan anlayan, O'nun güvenliğini sağlaması için de Ebu Talib'e nasihatler veren Hristiyan alimin adı nedir?

- Rahip Bahira

Mekke ileri gelenleri Abdullah ibn Cüd'an'ın evinde bir araya gelerek mazlumun hakkını zalimden alarak adaleti tesis edeceklerine dair aralarında kalıcı bir söz vermişlerdi. Peygamberimiz de bu harekete katılmış ve destek vermişti. Bu sözleşmenin ismi nedir?

- Hilfu'l-Fudul

Allah Resulü Mekke'nin üst taraflarındayken Cibril gelerken O'na abdest ve namazı öğretmişti. Efendiler Efendisi hane-i saadetlerine dönerek abdest ve namazı ilk olarak kime öğretmiş ve kiminle namaz kılmıştı.

- Hz. Hatice

Münafıklar nifaklarını dolduracakları bir mescid yapmışlardı. Tebükten önce Efendimiz'e gelip orada namaz kıldırmasını istemişlerdi. Efendimiz bunu sonraya bırakmıştı. Tebük dönüşü Cibril orada namaz kılmaması gerektiğini söylemişti. Efendimiz'in yıktırdığı bu mescidin adı nedir?

- Mescid'i Dırar

Hicretten 6 yıl geçmişti. Hudeybiye sonrası Efendimiz ashabına, aralarından bazılarını meliklere elçi olarak göndereceğini açıkladı. O, mektup yazıyor ve mektubu verdiği kişi yola çıkıyordu. İlk elçi kimdi, nereye ve kime gönderilmişti?

- Amr İbn Ümeyye, Habeşistan, Habeşistan Meliki Necaşi

Bedir'de zafer kazanılırken Medine'de son nefesini veren, Efendimiz'in kızı Hz. Osman'ın hanımı kimdir?

- Hz. Rukiyye

Uhud'da, Efendimiz'in yüzündeki halkaları dişleriyle kavrayıp çıkarmayı deneyen ve iki dişini de halkalarla beraber düşüren sahabe kimdir?

- Ebu Ubeyde

Uhud Savaşı'nda Efendimiz'in yüzünü yaralayıp dişini kıran, Allah Resulü'nün de "Allah'ım onun üzerinden bir yıl geçmesin" diye dua ettiği ve çok geçmeden de ölen kişi kimdir?

- Utbe İbn Ebi Vakkas

"Taif'de Efendimiz'in namaz kılıp dua edişinden sonra yanına gelen....., Peygamberimiz'e üzüm ikram edince Efendimizin ağzından besmele çıkmıştı. Ninovalı bir Hristiyan olduğunu söyleyen bu kişiye Allah Resulü (sallallahu aleyhi ve sellem), "Salih kardeşim'nın memleketi" demişti." Boş yerlere sırasıyla hangi kelimeler gelmelidir?

- Addas – Yunus İbn Mettâ

Hiz. Ebu Bekr'in hicret teşebbüsünü öğrenen, bu yüzden Ebu Bekr'e eman veren ve "Ey Kureys topluluğu! Şüphesiz yok ki ben, Ebû Kuhâfe'nin oğluna eman verdim. Bundan sonra ona kimse kötü niyet beslemesin." diyerek Mekke halkına seslenen kişi kimdir?

- İbn Düğunne

Medine yolculuğunda Efendimiz ve Hiz. Ebu Bekir burada konaklayıp bir müddet kalmış ve burada bir de mescid inşa etmişlerdi. Aynı zamanda ilk Cuma namazının kılındığı İslam'daki ilk mescid nerede yapılmıştır?

- Kuba

Aslen Yahudi olan, "Evladım hakkında şüphesiz edebilirim. Belki, beni, hanımım kandırmıştır. Fakat Allah Resulü'nün son peygamber olduğundan zerre kadar şüphem yoktur." dedikten bir müddet sonra da Müslüman olan ve bu söz üzerine Hiz. Ömer'in kalkıp başından öptüğü sahabe efendimiz kimdir?

- Abdullah b. Selam

Efendimiz'in küçük yaşta vefat eden oğullarından sonra, Rukiyye validemiz de vefat etmişti. Hicri yedince yılın zilhicce ayıydı. Medine'ye babasına gelirken rahatsızlanan Medine'de vefat eden; Ebu'l As'ın hanımı, Allah Resulü'nün kızı kimdir?

- Hz. Zeyneb

Sorularla İslamiyet-2

Nice hürlerden önce Müslüman olan, efendisi Ümeyye'nin, Ebu Cehil'in insafına bıraktığı, akıl almaz işkencelere maruz kalan, kızgın kumlardaki bu işkencelere "Ehad... Ehad..." diye cevap veren, Hz. Ebu Bekir tarafından satın alınıp azad edilen sahabi kimdir?

- Bilal-i Habeşi

Cibril aleyhisselam, Efendimizi semalar ötesi alemlere seyahate davet etti. Bir anda mekan başkalaşmış ve iç içe sırlarla dolu doyumsuz bir yolculuğun adımları atılmıştı. Bu yükselme nereden başlamıştı?

- Mescid-i Aksa'dan

Mekke'nin fethi, Huneyn ve Tebük gibi seferlerden sonra, Müslümanlara karşı koyanlar veya gidişatın sonucunu bekleyenler, heyetler halinde gelip teslim oluyorlardı. O yıl Medine'ye farklı sayılarda yaklaşık 350 heyet gelmişti. Bu yıla heyetler yılı manasında hangi isim verilmişti?

- Senetü'l Vüfud

Vahiy meleği Cibril-i Emin, rahmet peygamberi Muhammedü'l Emin'e risalet vazifesini "Oku" emriyle ne zaman ve nerede tebliğ etmiştir?

- 17 Ramazan 610, Pazartesi günü Nur Dağı, Hira mağarasında

Kabe'ye alternatif olsun diye kendi topraklarında bulunan San'a'da büyük bir mabed yaptıran, hac için Kabe'ye giden insanların yön değiştirip buraya gelmeleri için uğraşan, bunun için fillerin de bulunduğu 60 bin kişilik orduyla Kabe'ye yönelen, meşhur fil hadisesinin müsebbibi Yemen valisinin adı nedir?

- Ebrehe

"Her geçen gün Mekkeliler, daha bir acımasız oluyor ve inananlara, Müslümanca yaşama hakkı tanımıyorlardı. Onun için daha kalıcı bir çözüm gerekliydi." Efendimiz'in "Keşke oraya gidebilseydiniz... zira orası güvenli bir yerdir; hem orada bir melik var ki yanında kimseye zulmedilmez." Dediği Müslümanların ilk hicret yeri neresidir?

- Habeşistan

Kur'an ve sünnette bildirilen bir mucizedir. Allah Resulü'nün ruh ve bedeniyle gittiği, bir yerden sonra Cibril'i de gerilerde bırakıp semalar üstüne yolculuk yaptığı bu hadisenin adı nedir ve ilk vahyin gelmesinden kaç yıl sonra gerçekleşmiştir ?

- Mıraç, 11 yıl sonra gerçekleşmiştir.

"Kureyş'in aslanı denilen Nevfel İbn Huveylid, iki sahibinin karşısına çıkıp, namaz kılmasınlar ve Kur'an okumasınlar diye, onları bir iple birbirine bağlamıştı." Bu olay nedeniyle "Ayrılmaz iki arkadaş" manasına gelen "Karineyn" ismiyle vasıflanan bu iki sahabi kimlerdir?

- Hz. Talha ve Hz. Ebu Bekir

Mekke'nin fethinde Kabe'nin üzerine ulaşıp burada bulunan putları kaldırılsın diye Efendimiz hangi sahabiye mübarek omuzlarına çıkarmıştı?

- Hz. Ali

O yıl, Efendimiz, müşriklere karşı her zaman yanında olan çok sevdiği amcası Ebu Talib'i, ardından da O'na her zaman destek olmuş hanımı Hz. Hatice validemizi kaybetmişti. Ardı ardına yaşanan bu üzücü olaylarla dolu yıla ne isim verilmişti?

- Hüzün Yılı)

Medine'den 12 Müslüman Mekke'ye gelip Akabe'de Hz. Peygamber'e; 'Allah'a ortak koşmayacaklarına, hırsızlık ve zina yapmayacaklarına, çocuklarını öldürmeyeceklerine, iftira etmeyeceklerine, Hz. Peygamber'e itaat edeceklerine' dair söz verirler. Bu olaya ne isim verilir?

- Birinci Akabe Beyatı

Bu insanların tek hedefi, dine ait meselelerin zayı olmasının önüne geçmek ve Efendimiz'den aldıkları kültürü başka insanlarla da paylaşarak tebliğ sürecini doğru ve kalıcı bir keyfiyetle hızlandırmaktı. Mescid-i Nebevi'de kalan bu sahabilere verilen ortak isim nedir?

Ashab-ı Suffe

İslamiyet'in ilk yıllarında sadece Allah Resulü için farziyet ifade eden, Ümmet-i Muhammed için ise, kabir ve berzah yolunu aydınlatacağı bildirilen namaz hangisidir?

Teheccüd Namazı

Allah Resulü'nün, kendisi hakkında, "Her peygamberin bir havarisi vardır; benim havarim de 'dir" dediği sahabi efendimiz kimdir?

Zübeyr İbn Avvam

"Müslümanlara ve onlara destek verenlere baskı her geçen gün artmaktaydı. Efendimiz'in kızları Rukiyye ve Ümmü Gülsüm'le evli olan Ebu Leheb'in oğulları Utbe ve Uteybe, bu baskı sonucunda eşlerini boşamış ve onları yalnız bırakmışlardı. Müşrikler, Allah Resulü'nün kızı Zeynep'in kocasına da baskı yapmışlar fakat o bu baskıya direnmiş ve Hz. Zeynep'i bırakmamıştı." Efendimiz'in bu damadının adı nedir?

- Ebu'l As

Allah ve resulü'ne gönülden teslim olan ilk dört sahibinin isimlerini, İslam'a girişlerindeki önceliklerine göre sıralayınız?

- Hz. Hatice , Hz. Ali, Hz. Zeyd İbn Harise, Hz. Ebu Bekir

Efendimizin iki kızıyla da evlenme şerefine nail olan Hz. Osman'a ' iki nur sahibi ' manasına gelen hangi isim verilmişti ve Peygamberimiz'in kızları olan bu validemiz kimlerdi?

- Zü'n Nureyn, Hz. Rukiyye, Hz Ümmü Gülsüm

Sorularla İslamiyet-2

Muhammedü'l-Emin, Hz. Hatice'nin ticaret kervanını Şam'a götürecekti. Hz. Hatice, Onun hakkında duyduğu güzel şeylerden daha fazlasını bilmek istiyordu. Bu yüzden Efendimiz'in bütün hareketlerini takip edip kendisine rapor etmesi için kervanda birisini görevlendirmişti. Bu kişi kimdir?

- Meysere

Bedir'de iman ordusuna karşı savaşmaya gelmiş ve esir alınmış kimselerin arasında Efendimiz'in yakın akrabalarından kimler bulunuyordu?

- Amcası Abbas İbn Abdulmuttalib, Hz. Ali'nin kardeşi Akil, yeğeni Nevfel, damadı Ebu'l As

..... Hz. Aişe validemizle anne bir kardeş idi. Hizret yolunda Allah Resulü'nün yanında bulunanlardan biriydi. Efendimiz (SAV), Abdullah İbn Uraykıt, Hz. Ebü Bekir ile beraber hicret yolculuğunda bulunan bu kişikimdir?

- Amir İbn Führeyre

Efendimiz'in ' Ben, Saba rüzgarıyla helak edilmiştir.' buyurduğu, müşriklerin de bu kuvvetli rüzgar sebebiyle geri çekilmeye başladığı savar hangisidir?

- Hendek Savaşı

“ Doğrusu biz Sana, aşikar bir fetih ve zafer ihsan ettik...” diye başlayan, Hudeybiye Anlaşması'yla alakalı nazil olan ve Efendimiz'in, hakkında “ Nefsim yed-i kudretinde olana yemin olsun ki mutlaka bu bir fetihtir.” buyurduğu sure hangisidir?

- Fetih suresi

Ebu Lehebi yeğeni Muhammed'in doğumunu haber vereb bir kişiyi sevinçten özgürlüğüne kavuşturmuştu. Aynı zamanda Efendimizin ilk sütanesi olan bu kişi kimdir?

- Süveybe

Hayber'de esir alınanlar arasında yer alan, Hz. Harun soyundan gelen Huveyy İbn Ahtab'ın kızı olan, Efendimiz'in kendisine eş olarak seçtiği validemiz kimdir?

- Hz. Safiyye

Peygamber Efendimiz (SAV) 'in Kur'an, İncil ve Tevrat'ta geçen isimleri sırasıyla hangileridir?

- Kur'un'da Muhammed, İncil'de Ahmed, Tevrat'ta Ahyed

Hudeybiye'de Hz. Osman ve on sahabinin şehit edildiğine dair yalan haberler ulaşır ulaşmaz Allah Resülü “Herhalde Kureyş'le savaşmadan buradan ayrılmayacağız” diyerek ashabını beyata çağırdı. Hz.

Osman'ın gıyabında beyat eden Efendimiz ve cennetle müjdelenen ashabının bu beyatının adı nedir?

- Rıdvan Beyatı

Efendimiz, vefatından önce Bizans'a karşı konulacak ordunun sancağı kime emanet demişti?

- Hz. Usume

Efendimiz'in annesi Ebva köyünde vefat edince, O'nun analık ve bablık görevini üstlenen, onların yoklullarını hissetmemeye çalışan, bu sebepten dolayı Allah resulü'nün(SAV), kendisi için “Annemden sonra ikinci annem” ifadesini kullandığı zat kimdir?

- Ümmü Eymen

Hendek savaşı öncesi Efendimiz ashabıyla istişare yapıyorsa. Hendek açılmasını tavsiye eden ve Efendimiz'in “..... Ehl'i Beyt'tendir” iltifatına mazhar olan sahabe efendimiz kimdir?

- Selman-ı Farisi

Mustalikoğullarının liderinin kızıydı. Beni Mustalik'le yapılan savaştan sonra Müslümanlara esir düşmüştü. Burada İslam'ı benimseyip Müslüman oldu. Efendimiz'in hürriyetine kavuşturduktan sonra kendisinin de isteği ile nikahına aldığı validemiz kimdir?

- Hz. Cüveyriye

Aslen hür bir ailenin çocuğu iken, annesiyle birlikte gittikleri ana ocağında baskına uğramış ve köle pazarlarında satılmıştı. Ukaz panayırında onu, Hz. Hatice validemizin yeğeni Hakim İbn Hizam satın almış ve halasına getirmişti. Hz. Hatice'nin Efendimiz ile evliliği gerçekleşinceye kadar, bir müddet öylece onun hizmetine devam etmişti. Kimdi bu saadet hücresinin kutlu sakini?

- Zeyd ibn Harise

....., aşere-i mubeşşreden meşhur sahabe Said b. Zeyd'in babası, Zeyneb ;Binti Cahş'ın ağabeyi ve Hz Ömer'in amcasıydı. Hz. İbrahim'den kalma bir inanca sahip Haniflerdendir. Bu sebeple, putlardan yüz çeviriyor ve her fırsatta onların, hiçbir fayda ve zarara güç yetiremeyeceğini haykırıyordu. Sadece Allah adına kesileni yiyor, harama el sürmüyordu. Bu sahabe Efendimiz kimdir?

- Zeyd İbn Amr

Uhud Savaşında Efendimiz, elindeki kılıcı göstererek “Bu kılıcın hakkını kim verecek.” diye sormuş, kılıcın hakkının da eğilip bükülüne kadar savaşmak olduğunu söylemişti. Kılıcı olarak hakkını veren sahabe efendimiz kimdi?

- Ebu Dücan

Efendimiz'in süt annesi Halime-i Sa'diye'nin kocasının künyesi olan bir isim vardı. Mekke müşrikleri, Efendimiz'i (SAV) küçümsemek için bu ismi kullanıyordu. Şakk-ı Kamer hadisesi ortaya çıkınca bunun Efendimiz'in sihrinden başka birşey olmadığını söylerlerken de bu ifadeyi kullanmışlardı. Bu ifade (isim) nedir?

- İbn Ebi Kebşe

Rabbini inkar etmekten, Resulullah'ın aleyhinde söz sarfetmekten kaçınan ve bu yüzden Ebu Cehil'in mızrağına hedef olan ve şehitlik mertebesine ulaşan İslam'ın ilk şehidi kimdir?

- Hz. Sümeyye